

Евангелието на Водолея на Исус Христос (пълно заглавие: Евангелието на Водолея на Исус Христос: Философската и практическа основа на религията на епохата на Водолея на света и на Вселенската църква) е книга от Леви Х. Даулинг. Публикувана е за първи път на 1 декември 1908 г. Даулинг каза, че е преписал текста на книгата от акашовите записи, предполагаем компендиум от мистични знания, за които се предполага, че са кодирани в нефизическо ниво на съществуване. В края на 20-ти век той е възприет от духовните групи от Ню Ейдж

Леви Х. Даулинг

Евангелие на Исус Христос за епохата на Водолея

КОЙ Е ЛЕВИ?

ЛЕВИ (Леви Х. Даулинг) е роден сутринта в петък на 18 май 1844 година в Белвил, щата Охайо. Неговият баща, емигрант от Йелския район на Шотландия, бил един от първите проповедници сред местните християни. Леви винаги се е стремил към познаване на най-дълбоките основи на живота. На тринадесетгодишна възраст той за първи път се включил в публични дебати с презвитерианина Елдер за вечното наказание на грешниците.

Той започва да проповядва на шестнадесет години; на осемнадесет той е вече пастор на неголяма църква, на двадесет постъпва в армията на Съединените Щати като свещеник и служи на тази длъжност до края на Гражданската война. През 1866 – 1867 учи в Северозападния Християнски университет в Индианаполис, щата Индиана. През следващата година започва да се занимава с издаването на книги, сборници с песни и детски вестник за неделните училища. Той отдава много време в борбата за забрана на спиртните напитки. Завършва два медицински колежа и в течение на редица години се занимава с медицинска практика, но впоследствие оставя професията медик и се посвещава на литературна работа.

Още като дете е имал видение, където се предвещавало, че той ще „построи белия град“. Това видение се повтаряло три пъти с интервал от няколко години. Създаването на „белия град“ се е осъществило чрез „Евангелието на Исус Христос за епохата на Водолея“.

Тази книга се е записвала в ранните утринни часове – между два и шест часа – в абсолютно спокойно време.

Леви си отива от живота на 13 август 1911 година.

От издателите

ПРЕДИСЛОВИЕ

(от Ева С. Даулинг, доктор по философия, секретар на провъзвестителя)

Пълното название на тази книга е такова: „Евангелието на епохата на Водолея за Исус, който е Христос от епохата на Рибите“. В читателя може да възникнат редица уместни въпроси по отношение на такова название, сред които вероятно най-съществени ще бъдат следващите:

1. Какво е епоха?
2. Какво е епоха на Рибите?
3. Какво е епоха на Водолея?
4. В какво значение се употребява в тази книга думата Христос?
5. Каква е връзката между Исус от Назарет и Христос?
6. Кой е Леви, записал тази книга?
7. Какво са Записите на Акаша?

1. Какво е епоха?

Астрономите твърдят, че нашата слънчева система (Слънцето и най-близките до него планети) се върти около централното Слънце, отдалечено от нея на разстояние милиони мили и че за извършването на една такава обиколка са нужни малко по-малко от 26000 години. Орбитата на нашето Слънце се нарича Зодиак и се състои от дванадесет знака, известни като Овен, Телец, Близнаци, Рак, Лъв, Дева, Везни, Скорпион, Стрелец, Козирог, Водолей и Риби. Слънчевата система преминава един знак примерно за 2100 години, което съставлява времето на епохата или времето на действие на определен знак. Поради „изместване на равноденствието“, както го наричат астрономите, Слънцето преминава през знаците на Зодиака в обратен на приведенния по-горе ред.

Точно време на началото на епохата. При астрономите възникват разминавания по този въпрос, но в настоящото предисловие ние няма да се спираме на техните причини; съществуват достатъчно достоверни факти, на които можем да се основем. От всички изследователи е признато, че Слънцето е влязло в зодиакалния знак Телец в дните на Адам – това е времето на началото на епохата на Телца; че Авраам е живял в началото на епохата на Овена, когато Слънцето е влязло в знака Овен. По времето на разцвета на Римската империя Слънцето е влязло под знака Риби и е започнала епохата на Рибите, в зората на която е живял и Исус Назорей.

2. Какво е епоха на Рибите?

Този въпрос изисква по-нататъшни разяснения. Епохата на Рибите е християнската ера. Рибата символизира водата и тази епоха действително е била век на рибата и средата на нейното обитаване – водата.

Утвърждавайки великото учение, Йоан Предтеча и Исус са въвели обряда на кръщаване с вода, който в една или друга форма и сега се изпълнява във всички християнски църкви. Водата е символ на

очистването. Преди Своето кръщаване Исус казал на Предтеча: „Всички хора трябва да се умият в знак на очистване на душата“ (Евангелие на Водолея 64:7).

Рибата е била християнски символ. В раннохристиянската ера рибата навсякъде се е приемала като символ. Дидро в своята знаменита книга „Християнската иконография“ казва: „Според антикварите рибата се явява символ, свързан с Исус Христос. Рибата е изобразявана върху християнските паметници, в частност, върху древните саркофази, на медалите с името на нашия Спасител, а също в гравировката на камъните и барелефите. Рибата е могло да се види върху амулетите, които са окачвали на шията на децата, върху старинни стакани и глинени лампи.

Кръщелните купели най-често са били орнаментирани с риба. На изображенията на Тайната Вечеря обикновено сред хлябовете, ножовете и бокалите са рисували риба на блюдо в центъра на масата“.

В ръкописите на Тертулиан може да се намери следното изказване: „Ние сме малките риби в Христос, нашата голяма риба“.

Двете последни хилядолетия, отнасящи се към епохата на Рибите, в действителност са били епоха на водата, акцентирало се върху използването на тази стихия – морското, езерното, речното плаване е достигнало висока степен на развитие.

3. Какво е епохата на Водолея?

Човечеството в днешно време се намира на стика на епохите на Рибите и на Водолея. Водолеят е въздушен знак и новата епоха е вече отбелязана със забележителни изобретения в областта на използването на въздуха, електричеството, магнетизма и т.н. Хората пътешестват по небето, както рибите по морето и предават своите мисли със скоростта на мълниите.

Думата „Aquarius“ (Водолей) произлиза от латинското „aqua“, което означава „вода“. Водолеят е носител на водата и като символ на единадесетия знак на Зодиака се явява човек, носещ в дясната си ръка делва с вода. Исус е споменавал за началото на епохата на Водолея така: „И тогава човекът, носещ делва с вода, ще тръгне по свода на небесата; символите и печата на Сина Човешки ще се появят на изток на небето. Мъдрите тогава ще вдигнат глави и ще видят, че спасението на Земята е близко (Евангелие на Водолея 157:29:30).

Епохата на Водолея е преимуществено духовна и духовната страна на уроците, които Исус е преподавал на света, сега се възприема от много хора, тъй като сега мнозина достигат до по-високо ниво на духовното съзнание.

Важно събитие. Преминаването от една епоха към друга е важно събитие в света на Херувимите и Серафимите. Сред ръкописите на Леви ние намерихме твърде забележителен текст, но е трудно да се каже дали той представлява описание на факти или пък е пророческо предсказание. Ние възпроизвеждаме този текст напълно.

ГРАНИЦИТЕ НА ЕПОХИТЕ

В Духа аз бях пренесен в обителта на Акаша; аз стоях самотен в слънчевия кръг.

И там открих тайния механизъм, отварящ вратата към Мъдростта и разбирането на сърцето.

Аз влязох, и тогава узнах.

Аз видях двадесет и четири Херувима и Серафима, охраняващи слънчевия кръг, тези могъщи, за които възвестяваха Учителите: „четири и двадесет древни“.

Аз чух имената на всеки Херувим и Серафим и узнах, че всеки знак на Зодиака се управлява от двама – един Херувим и един Серафим. После аз застанах на границата, където се срещат епохите. Епохата на Рибите отмина и започваше епохата на Водолея.

Аз видях Духовете, охраняващи епохата на Рибите – Рамас, Херувим и Вакабиел, Серафим.

Аз видях Духовете, охраняващи епохата на Водолея, това бяха Херувимът Арчер и Серафимът Сакмаквил.

Тези четири велики Духове на Триединния Бог стояха заедно на границата; беше там и Светата Троица – Богът на Могъществото, Богът на Мъдростта и Богът на Любовта, предаващ скиптъра на Властта, Могъществото, Мъдростта и Любовта.

Аз слушах наставленията на Триединния Бог, но сега не мога да ги разкрия.

Аз слушах историята на епохата на Рибите от Херувима и Серафима на тази епоха, и когато взех перото, за да записвам, Рамас каза:

„Не сега, сине мой, не сега; ти ще можеш да запишеш това за хората когато те познаят свещените закони на Братството, на Мира на земята и на благоволенieto във всяка твар“.

И тогава аз чух как Херувимът и Серафимът на епохата на Водолея възвестиха Евангелието на бъдещата епоха на Мъдростта, епохата на Сина Човешки.

И тогава беше свалена короната от главата на Рамас и поставена върху главата на Арчер, Херувимът на епохата на Водолея; и тогава царският скиптър премина от Серафима Вакабиел към Серафима Сакмаквил, и беше тишина в небесните обители.

И тогава заговори богинята на Мъдростта и с разтворени ръце изля благословиите на Светия Дух [Светият Дух в книгата се нарича Свето Дихание (Holy Breath). (Бел.прев.)] върху управителите на епохата на Водолея.

Аз не мога да запиша думите, казани от нея, но мога да разкажа Евангелието на бъдещата епоха, което възвести Арчер, получавайки короната.

И аз мога да изпея на хората хвалебствената песен, която пъ Серафимът Сакмаквил, приемайки царския скиптър на новородената епоха.

Аз ще разкажа това Евангелие и ще изпея тази песен във всяка страна, на всички народи и племена.

ХРИСТОС

До сътворението на света Христос е влязъл с Бога – Баща и Бога – Майка в Акаша.

Христос е Синът, единствения Син, роден от Бога-Вседържител, всесилният и вездесъщ Бог, Богът на мисълта; и Христос е Бог, Бог на Любовта.

Без Христос нямаше Светлина. Чрез Христос се прояви всеки живот; и чрез него бяха сътворени всички неща, и нищо не беше сътворено в света на формите или в населените светове без Христос.

Христос е Логосът на Безкрайността, и единствено чрез Словото бяха проявени Мисълта и Силата.

Синът е наречен Христос, защото на сина, който е всеобхващащата Любов, беше отредено да стане творец, Господ, Защитник и Спасител на всичко, което е, и всичко, което ще бъде.

Чрез Христос протоматерията, земята, растението, животното, човекът, ангелът и херувимът заеха места на съответстващите планове на живота.

Те са защитени от Христос, и ако те падат, не някой друг, а Христос ще ги вдигне, и ако те се предават на греха, Христос го изкупва.

Сега Христос, всеобхващащата Любов, изпълва със себе си цялото безкрайно пространство, и затова любовта няма край.

От великото сърце на Любовта бяха спуснати безброй духове, за да покажат висината, дълбочината, ширината, безграничността на Любовта.

На всеки свят, и звезда, и Луна, и Слънце беше спуснат дух на тази божествена Любов, и всички те бяха помазани за велико служене, и всеки стана Христос.

Всичко славно в своето величие е Христос, покриващ с бялото одеяние на Любовта всички планове на земята – Христос на земята, на нейните небеса, на нейните гробове.

С течение на времето протоматерията, земята, растението, животното, човекът загубиха поради греха правото на първородство, но Христос се яви за изкупление.

В най-святото място на безкрайността е скрит свитък, върху който са записани замислите на Триединния Бог, и ние четем в него:

Съвършенството е венецът на живота. Зародишът е съвършен още в ембрионалния живот, но той е предназначен да се развива, да расте.

В почвата на всеки план бяха хвърлени тези семена – Замислите на Бога – семената на протоматерията, земята, растенията, животното, човека, ангела и херувима. А тези, които сяха чрез Христос тези семена предначертаха, че семената трябва да израстат и с усилията на много години да се върнат накрая при Великата Житница на Замисъла и да станат съвършенство в своя род.

И в безграничното блаженство на Любовта човекът беше направен господар на протоматерията, на земята, растенията, животните; и Христос възвести: Човекът ще има пълна власт над тези планове; и беше така.

И далият господство на човека провъзгласи, че той трябва да се ръководи от Любовта.

Но хората станаха жестоки и загубиха силата да управляват; и протоматерията, и земята, и растенията, и животните станаха враждебни към човека; той загуби своето наследство; но се яви Христос за изкупление.

Човекът загуби съзнанието за своето право и безграничността на Любовта; той не можа да вижда нищо, освен себе си и своите вещи; но Христос беше там, за да намери загубеното и да го запази.

И за да бъде редом с човека на всички пътища на неговия живот, за да може човекът да вмести могъщия дух на Любовта, Планетарния Христос се яви с очи и уши човешки, вселявайки се в една чиста

личност, подготвила себе си през много въплъщения за това да стане достойно местопребивание на Любовта.

Така Христос прояви силата на Любовта за спасение, но хората забравят толкова бързо, че Христос трябва да я проявява отново и отново.

И доколкото човекът е облечен в плът, то и Христос се проявява в плът в началото на всяка епоха.

В много отношения Исус е бил забележително дете, доколкото благодарение на вековната напрегната подготовка той е бил снабден със знанието на аватар, на спасител на света, от детството е бил надарен с висша мъдрост и е съзнавал, че е способен да води човечеството към висшите пътища на духовния живот. Но в същото време той е осъзнавал, че трябва да стане владика чрез изпитания, борба, изкушения и страдания. И целият негов живот е бил посветен на осъществяването на това. След смъртта, погребението и възкресението той се е появил в материализирана форма пред Безмълвните братя в храма на Хелиополис в Египет и казал: „Целият мой човешки живот беше проявен за да се съгласува моята воля с божествената воля; и когато това се изпълни, всички мои земни дела бяха завършени.

Вие знаете че целият мой живот беше една велика драма за синовете човешки, образец за синовете човешки. Аз живях, за да покажа възможностите на човека.

Това, което извърших аз, могат да извършат всички хора и това, което аз съм, ще бъдат всички хора“. (Евангелие на Водолея 178:43, 45, 46).

Исус е име на човек, името, единствено съответстващо на такъв човек. То означава Спасител и Исус наистина е бил Спасител.

Христос означава „помазаник“ и освен това това е титла, която означава „Учител на Любовта“. Когато ние казваме „Исус Христос“, ние имаме предвид човека и неговото положение по същия начин, както казваме „крал Едуард“ или „президентът Линкълн“. Едуард невинаги е бил крал, Линкълн невинаги е бил президент и Исус невинаги е бил Христос. Исус станал Христос благодарение на живот преизпълнен с усилия и в 55-та глава на Евангелието на Водолея ние ще намерим запис за това как той е станал Христос, или за получаването на титлата Христос, а също и за това, че той е бил увенчан като Цар-Христос или, с други думи, Учител на Любовта, и след това е приел своето паство в Юдея и Галилея.

Известно ни е, че Исус е бил човек и че Христос е бил Бог, така че наистина Исус Христос е бил Богочовекът на тези векове.

Свидетелство на Назорей. Самият Исус изяснява същността на въпроса. Веднъж когато той говорел на събрание във Витания народът го нарекъл Цар и той, излизайки напред, казал: „Аз съм изпратен не за да седна на престол и да управлявам както Кесарят управлява, и вие можете да кажете на управителя на Юдея, че аз не претендирам за неговия престол.

Хората ме наричат Христос и Бог призна това име; но Христос не е човек. Христос е вселенската Любов и Любовта е Царят.

А този Исус е само човек, който, преодолявайки изкушенията и различните изпитания, се е удостоил да стане храмът, където Христос може да се прояви пред хората.

И тъй, слушайте, хора на Израил, слушайте! Не гледайте плътта, не тя е царят. Гледайте вътрешния Христос, който може да се прояви във всеки от вас, както той се прояви в мен.

Когато очистите сърцата си с вяра, царят ще влезе и вие ще видите неговия лик“. (Евангелие на Водолея 68:10 – 14).

На този въпрос е даден изчерпателен отговор. Исус е бил човек, Христос е бил Божествената Любов – Любовта на Бога и след тридесет години усилия човекът е превърнал своето тяло в храм на Светия Дух, и Любовта изцяло го е завладяла. Добре е казал Йоан: „И Словото стана плът, и пребиваваше между нас, изпълнено с благодат и истина; и ние видяхме славата Му, славата като на Единороден от Отца“. (Йоан 1:14).

5. Каква е връзката между Исус от Назарет и Христос? Ортодоксалните християнски свещеници ще ни кажат, че Исус от Назарет и Христос са единни и че истинското име на тази забележителна личност е било Исус Христос. Те ще ни кажат, че този човек от Галилея е самият вечен Бог, облякъл се в човешка плът, за да могат хората да видят неговата слава. Тази доктрина несъмнено се разминава с поученията на самия Исус и неговите апостоли. Учителите от епохата на Водолея съвместно са формулирали изчерпателен отговор на този въпрос, който ние ще възпроизведем изцяло:

Исус е бил идеалният юдей, роден във Витлеем Юдейски. Неговата майка била прекрасна юдейска девойка на име Мария. В детството си Исус се е отличавал от другите деца само заради това, че в миналите животи до такава степен е преодолял плътските стремежи, че е можел, бидейки както и други изкушаван, да не се поддаде на изкушението. Павел е бил прав, когато е казвал за него на евреите: „...Подобно на нас, изкушен във всичко, освен в грях“ (Към Евреите 4:15).

Исус е страдал, както страдат и другите хора и е станал съвършен чрез страданието, тъй като то е единственият път към съвършенството. Неговият живот е станал образец на съвършенството чрез пътя на кръста и изтърпяване на страданията. Павел отново е прав, казвайки: „Тъй като подобаваше на Този, заради Когото е всичко и от Когото е всичко, след като приведе в слава много синове, чрез страдания да усъвършенства вожда на тяхното спасение“. (Към Евреите 2:10).

6. Кой е Леви, записал тази книга? По отношение личността на Леви ни е позволено да кажем не много. Той се е родил в Америка, от детството си усърдно е изучавал религиите на света. Още като момче той е започнал да възприема тънките слоеве на ефира и предположил, че те представляват своего рода плочки, върху които са записани звуци и даже мисли. Той с усърдие се задълбочил в изследването на вибрациите на ефира с цел узнаване на великите небесни тайни. Той прекарал четиридесет години в изследвания и безмълвна медитация, след което достигнал до висок стадий на духовно съзнание, което му позволило да навлезе в областта на свръхтънкия ефир и да узнае неговите тайнства. Тогава той разбрал, че догадките от неговите момчешки години са се основавали на действителни факти и че в тези области на ефира е записана всяка мисъл на всяко живо същество.

В неговия ръкопис, озаглавен „Границите на епохите“, част от който вече възпроизведохме, беше намерено следното копие от Поръчението, което Леви е получил от Визел, Богинята на Мъдростта, Светия Дух.

ПОРЪЧЕНИЕТО ЗА ЛЕВИ

И тогава светата Визел излезе напред и каза:

О Леви, сине човешки, ето ти си призован да носиш послание за бъдещата епоха – епохата на блаженство на Духа.

Слушай, о сине човешки, тъй като хората трябва да познаят Христос, Божията Любов; тъй като Любовта е най-добрият балсам за всички човешки рани, лекарство за всеки недъг.

И човекът трябва да придобие Мъдрост, и Сила, и сърдечно разбиране.

Това е Акаша! Това е Галерията със записи на Визел, където е записана всяка мисъл, и дума, и дело на всяка жива твар.

Човешките нужди са разнообразни и хората трябва да познават своите нужди.

Сега, Леви, чуй моите думи: влез в тези мистични Галерии и чети. Там ти ще намериш послание за света, за всеки човек, за всяка твар.

Сега аз ще вдъхна в теб Светия Дух; ти ще съумееш да разпознаеш уроците, които съдържат сега тези Книги със Записи на Бога за хората от новата епоха.

Тази епоха ще бъде епоха на красота и светлина, тъй като тя е обител на Светия Дух, и Светият Дух отново ще свидетелства за Христос, Логосът на вечната Любов.

В началото на всяка епоха Словото се е проявявало в плът, за да може човекът да види, и знае, и да постигне безграничната Любов.

Дванадесет пъти за всеки оборот на Слънцето тази Любов Божия в своята пълнота се е проявявала в плът на земните планове, и ти можеш да прочетеш в Акаша превъзходните поучения, дадени от тези Христоси на хората; но ти няма да разгласяваш на хората Христовите уроци от древни времена.

Сега, Леви, носителю на посланията на Духовната епоха, вземи своето перо и пиши.

Опиши в пълнота историята на Христос, издигнал Твърдината на този слънчев кръг – Христос, когото хората са познавали като Енох Посветения.

Опиши Неговите деяния на пророк, жрец и провидец; опиши неговия живот в чистота и любов, и това как той е сменил своята смъртна плът с божествена плът, без да преминава през вратата на смъртта.

Ти можеш да опишеш и историята на Мелхиседек – Христос, живял по времето на Авраам и показал на хората пътя на живота чрез жертва; на този, който е отдал своя живот в доброволна жертва за хората.

Ти можеш да опишеш и историята на Княза на Света, Христос, младенеца от Витлеем, преминал всички пътища на живота, които трябва да премине човек.

Той е бил презиран, отхвърлен и поругаван; бил е оплюван, разпънат и погребан в гроб; но той възкръсна и се изправи като победител на смъртта, показвайки възможностите на човека.

Хиляди пъти той е казвал на хората: „Аз дойдох, за да ви покажа възможностите на човека; това, което аз направих, могат да направят всички хора и това, което аз съм могат да станат всички хора“.

Тези разкази за Христос са достатъчни, тъй като те вменват истинската философия на живота, смъртта и възкресението от мъртвите.

В тях е показан възходът на душата към вечното единство с Бога.

Пророчеството за Леви. Преди около две хиляди години Елиуй, който възглавявал школата на пророците в Египет, е споменал така за Леви:

„Тази епоха няма да узнае много за деянията на Чистотата и Любовта; но нито една дума не е изгубена, тъй като в Паметната Книга на Бога е отпечатана всяка мисъл, и слово, и деяние.

И когато светът бъде готов да възприема, Бог ще изпрати вестител, който ще отвори тази книга и ще препише от нейните свещени страници всички послания на Чистотата и Любовта.

Тогава всеки човек на Земята ще прочете словата на езика на своята страна и хората ще видят светлината.

И човекът отново ще стане един с Бога“. (Евангелие на Водолея, 7:24–27).

По-нататъшни сведения за личността на Леви очевидно не са необходими. Не е толкова важно кой е бил той; неговата работа по предаване на Евангелието на Исус Христос от епохата на Водолея е безупречна. Уроците на тази книга носят печата на Назорея, тъй като нито един човек, освен най-великият Учител, не би могъл да се докосне до възвишените струни на божествената Любов и Мъдрост, звучащи от страниците на тази чудесна книга.

7. Какво представляват записите на Акаша? Акаша е санскритска дума, която означава „първична субстанция“, това, от което е създадено всичко веществено. Съгласно философията на епохата на Водолея това е първият стадий на кристализация на духа. Тази философия учи на това, че всяка първоначална субстанция е дух, че материята е дух с по-ниска честота на вибрации, дух, ставащ, както е казал един Учител, сгъстен.

Тази акашна или първична субстанция е извънредно тънка и толкова чувствителна, че най-малките вибрации на ефира във всяко място на вселената оставят върху нея неизтриваема следа. Тази първична субстанция не се отнася към определена част на Вселената, но присъства навсякъде. Фактически тя се явява този Вселенски Разум, за който говорят нашите метафизици.

Когато разумът на човека се намира в точно съответствие с Вселенския Разум, човекът започва да разпознава тези акашни

отпечатъци, може да ги събере и да ги преведе на всеки познат му език на Земята.

В проявленията на Единния Безкраен ние откриваме атрибутите на Силата, Разума и Любовта, но човекът може да се намира в пълна хармония с един от тези атрибути и да не бъде в хармония с другите. Може да влезе в духа на Бога на Силата и да не бъде изпълнен с духа на Разума, или да бъде напълно погълнат от духа на Божествената Любов и далеч от Разума и Силата. Освен това човекът може да влезе в осъзнаване на Светия Дух или Висшия Разум, и да няма връзка с Любовта или Силата. Знанието не се достига чрез духа на Силата и Любовта. Всяко знание се черпи само от Вселенския или Висшия Разум, когото източните мъдреци са наричали Записи на Акаша, а древноеврейските Учители – Паметна Книга на Бога.

Съзнанието. Ние различаваме три негови плана:

1. Съзнание за всемогъществото на Бога и човека.
2. Христово съзнание или съзнание на Божествената Любов.
3. Съзнание на Светия Дух или Висшия Разум.

Ние трябва да отчитаме, че проявата на една от тези фази не се съпровожда непременно от проявата на другите. Срещат се хора, които са преизпълнени с Любов към Бога, напреднали далеч в науката на Христовото съзнание, но свършено невежи, доколкото нямат ни най-малка представа за законите на природата или духовната субстанция, не са свързани с велик Учител, какъвто се явява Светият Дух.

Записите на Акаша. Непреходните записи на живота, известни като Записи на Акаша, изцяло се намират в областта на Висшия Ум или Вселенския Разум, и четящият ги трябва да пребивава в такова тясно общуване със Светия Дух, или, както са наричали този дух на Висшия Ум древните, със Светото Дихание, за да може всяка вибрация на мисълта мигновено да се възприема от всички фибри на неговото същество.

Настройка. Ако пространството е заредено с вибрациите на мисли от всички видове, то как ще може четящият Записите на Акаша да различава и възприема мислите и събитията на отделния човек или група от хора?

Всяка личност носи свои особени вибрации и ако четящият е постигнал напълно закона за различаването, цялото негово същество се настройва за възприемане на един определен тон и ритъм, и никакъв друг тон или ритъм няма да му окаже и най-малко въздействие. Този принцип лежи в основата на радиотелеграфията.

На Леви са били необходими много години, за да изучи закона за различаването и да се настрои в тона и ритмите на Исус Назорей, Енох, Мелхиседек и техните съратници. Но под ръководството на Духа на Висшия Разум той е постигнал това до съвършенство и сега постоянно усеща в цялото си същество най-тънките вибрации, произхождащи от тези велики центрове и, разбира се, всички негови записи са верни до последната буква.

„Не е имало никога време, когато човек не е съществувал.

Ако животът на човека някога е започнал, би трябвало да дойде и времето за неговия край.

Мислите на Бога не могат да имат предел. Никакъв ограничен разум не може да разбере безграничното.

Всичко ограничено е подложено на изменение. Всичко крайно ще престане да съществува, защото е имало време, когато то не е съществувало.

Телата и душите на хората са ограничени, и те ще се изменят, и ако се гледа от позицията на ограничеността, ще дойде време, когато тях няма да ги има.

Но самият човек не е тяло и не е душа; той е дух и частица от Бога.

По Волята на Твореца на човека-дух е била дадена душа, за да може той да изпълни своето предназначение на плана на душата, дадено му е било тяло от плът, за да може да изпълни предназначението си на плана на проявените неща.

Защо по Волята на Твореца на духовния човек е била дадена душа за изпълнение предназначението на плана на душата?

Слушайте сега, вие, Начала, Власти, Сили и Престоли!

Слушайте сега, вие, Херувими, вие, Серафими, вие, ангели, и вие, хора!

Слушайте сега, вие, протоматерия и земя, растения и животни!

Слушайте сега, вие, пълзящи земни твари, вие, риби, които плувате, и вие, птици, които летите!

Слушайте сега, вие, ветрове, които духате, вие, гръмотевици, и вие, мълнии небесни!

Слушайте сега, вие, духове на огъня, водата, земята и въздуха!

Слушай сега всичко, което е, всичко, което е било и някога ще бъде, тъй като Мъдростта говори от висшия план на духовния живот:

Човекът е Божия мисъл; всички мисли на Бога са безкрайни; те не се измерват с време, тъй като това, което е свързано с времето, има начало и край.

Мислите на Бога излизат от извечното минало в несвършващите дни на бъдещето – и такъв е човекът, човекът-дух.

Но човекът, както и всяка друга мисъл на Бога, е още и семе, съдържащо в себе си Божията сила, така също както и семето на всяко земно растение крие в себе си чертите на всяка частица от същото това растение.

Така също и човекът-дух, като семе на Бога, крие в себе си чертите на всяка частица на Бога.

Семената са свършени, така също свършени, както и източникът, от който са излезли; но те не са прораснали още в проявения живот.

Детето в утробата е също така свършено, както майката.

Така също и човекът, семето, трябва да бъде посят дълбоко в почвата, за да покара, да се разтвори, както се разтваря пъпката, ставайки цвете.

На човешкото семе, излязло от сърцето на Бога, е било отредено да стане господар на плана на душата и плана на проявените неща.

И Бог, земеделецът на всяка съществуваща твар, е хвърлил това човешко семе в почвата на душата; то бързо е покарало и човекът е станал жива душа; и той станал господар на цялото царство на душата.

Слушайте сега, нека да чуе всяко създание: планът на душата не е нищо друго, освен ефир на духовния план, вибриращ не толкова бързо; и в по-бавните вибрации на този план се проявява същността на живота; проявяват се истинските чувства и любов.

И тези черти на душата правят тялото прекрасно.

Човекът трябва да постигне множество уроци на плана на душата и трябва да живее много векове, докато не бъдат постигнати всички уроци.

На границата на плана на душата ефирът е започнал да вибрира още по-бавно и тогава същностите са се облекли; ароматите и благовонията, истинските чувства и всички проявления на любовта са се облекли в плът; и човекът се е облякъл в плът.

Съвършеният човек трябва да премине всички пътища на живота, за да се прояви напълно в него плътската природа, излязла от плътските неща.

Без противник войникът никога няма да осъзнае своята сила, така и мисълта трябва да се развива, упражнявайки силата си.

И скоро тази плътска природа се е превърнала в противник, когото човекът трябва да победи, за да се прояви силата на Бога.

Нека всяка твар да внимава и да слуша!

Човекът е господар на целия план на проявленията – на протоматерията, минералите, растенията, животните; но той се е отказал от своето право на първородство само заради наслажденията на своето низше плътско „аз“.

Но човекът напълно ще възстанови своето изгубено състояние, своето наследство; но той трябва да направи това в борба, за която не може да се разкаже с думи.

И той трябва да преодолее многобройни изпитания и изкушения; но нека да знае, че Херувимите и Серафимите, управляващи движението на Слънцето и духовете на могъщия Бог, управляващи звездите, са негови пазители и водачи, и те ще го доведат до тържество.

Човекът ще бъде напълно спасен, неговите грехове ще бъдат изкупени и той ще стане съвършен чрез това, което изстрада на плана на тялото и на плана на душата.

Когато човекът победи всичко плътско, неговата телесна обвивка ще изпълни своето предназначение и ще отпадне поради ненужност.

Тогава той безпрепятствено ще излезе на плана на душата, където трябва да завърши своите победи.

Безчислени врагове ще застанат пред него на плана на душата; тогава той ще трябва да победи всеки от тях.

Тази надежда винаги ще бъде твоят пътеводен маяк; за човешката душа не може да има неуспех, тъй като ръководи Бог, и победата е обезпечена.

Човекът не може да умре; духовният човек е единен с Бога и докато е жив Бог, човекът няма да умре.

Когато човекът победи всички врагове на плана на душата, семето ще се разтвори напълно, ще се разгъне в Светия Дух.

Обвивката на душата тогава ще изпълни своето предназначение, човекът няма повече да се нуждае от нея и тя ще си отиде, повече няма да я има.

И тогава човекът ще постигне блажено съвършенство и ще стане едно с Бога.

ЧАСТ I

АЛЕФ

РАЖДАНЕ И РАННИ ГОДИНИ ОТ ЖИВОТА НА МАРИЯ, МАЙКАТА НА ИСУС

Глава 1

Палестина. Раждането на Мария, празненството у Йоаким. Благославянето на Мария от свещениците. Пророчеството на свещеника. Пребиваването на Мария в храма. Гodeжът с Йосиф.

1. Царстваше цезар Август, и управител на Йерусалим беше Ирод Антипа.
2. Три провинции влизаха в Палестинските земи: Юдея, Самария и Галилея.
3. Йоаким беше учител по еврейския Закон, богат човек; той живееше в Назарет Галилейски; и Анна от коляното на Юда беше негова жена.
4. Роди им се красиво дете от женски пол, и те се зарадваха и нарекоха детето с името Мария.
5. Йоаким организира пиршество в чест на детето; но той не покани богатите, знатните и големците; той повика бедните, хромите, слепите, сакатите и на всеки подари дреха, храна или друго необходимо.
6. Той каза: Господ ми даде това богатство; по Негова милост аз съм Негов слуга и ако не дам на Неговите деца това, от което се нуждаят, Той ще прокълне това богатство.
7. И когато момиченцето навърши три години родителите я отнесоха в Йерусалим, и в храма свещениците я благословиха.
8. Първосвещеникът, пророк и предсказател, виждайки детето, промълви:
9. Ето това дете ще стане майка на велик пророк и Учител на Закона; тя ще живее в този свят храм Господен.
10. И Мария живя в храма Господен; и Хилел, главата на Синедриона я учи на всички юдейски заповеди, и тя се въздигна чрез Божия закон.
11. Когато Мария достигна девическа възраст я сгодиха за Йосиф, син на Яков, дърводелец от Назарет.
12. Йосиф беше човек праведен и предан есей.

ЧАСТ II

БЕТ

РАЖДАНЕ И ДЕТСТВО НА ЙОАН ПРЕДТЕЧА И ИСУС

Глава 2

Захария и Елисавета. Пророчеството на Гавриил за Захария, Елисавета и Мария. Раждането на Йоан. Пророчеството на Захария.

1. Близо до Хеврон в планините на Юдея живееха Захария и Елисавета.
2. Те бяха набожни и праведни и всеки ден четяха Закона, Пророците и Псалмите, възвещаващи бъдещото изкупление; и те очакваха царя.
3. А Захария беше свещеник и водеше служби в храма на Йерусалим.
4. И когато Захария стоеше пред Господа в Светая Светих и извършваше кадене, се яви Гавриил и застана пред него.
5. И Захария се уплаши; той помисли, че голямо бедствие ще падне върху юдеите.
6. Но Гавриил каза: Не се страхувай, Божи човече; аз нося на теб и на целия свят послание за мир на земята.
7. Ето, Царят на Света, когото ти очакваш, ще дойде скоро.
8. Твоята жена ще ти донесе син, светият син, за когото е говорил пророкът.
9. Ето, аз отново изпращам при вас Илия преди пришествието на Господа; и той ще изравни хълмовете и ще запълни доловете, и ще подготви пътя за идващия за изкупление.
10. От началото на времето твоят син е наречен Йоан, което означава милост Господня; неговото име е Йоан.
11. Той ще бъде славен пред Бога, няма да пие вино и от раждането си ще се изпълни със Светия Дух.
12. Гавриил застана и пред безмълвната Елисавета в нейния дом и каза същите думи, които каза на Захария в Йерусалим.
13. След като отслужи своята служба свещеникът се върна у дома и се възрадва с Елисавета.
14. След пет месеца Гавриил се яви на Мария в дома ѝ в Назарет и каза:
15. Радвай се, Мария, радвай се! Веднъж си благословена в името на Бога; два пъти си благословена в името на Светия Дух, три пъти си благословена в името на Христос, тъй като си достойна да принесеш син, който ще се нарече Емануил.
16. Неговото име е Исус, тъй като той ще спаси своя народ от греховете.
17. Завършил работа, дойде Йосиф, и Мария му предаде всички думи, казани от Гавриил и те се възрадваха, тъй като вярваха, че той е посланик на Бога и неговите думи са истинни.
18. Мария побърза към Елисавета да ѝ разкаже за пророчеството на Гавриил; и те се радваха заедно.

19. И Мария преживя в дома на Захария и Елисавета деветдесет дни; и се върна в Назарет.
20. На Захария и Елисавета се роди син, и Захария рече:
21. Да бъде благословено името Господне, тъй като той откри за своя народ, Израил, източника на благото.
22. Сбъдна се обещаното; тъй като той изпълни изреченото в древни времена от пророците.
23. И Захария погледна младенеца Йоан и каза:
24. Ти ще се наречеш предтеча на Господа; и ти ще дойдеш преди него и ще прокараш пътя за него.
25. И ти ще дадеш спасителното знание на Израил и ще проповядваш евангелието за покаяние и очистване от греховете.
26. Радвайте се, тъй като скоро Деница [Утринна звезда (Бел. прев.)] от висините ще ни посети, ще освети пътя за пребиваващите в тъмнината на страната на сенките, и ще насочи нашите стъпки по пътя на мира.

Глава 3

Раждането на Исус. Учителите славят младенеца. Радостта на пастирите. Захария и Елисавета навестяват Мария. Обрязването на Исус.

1. Наближи времето за раждане на Исус; Мария искаше да навести Елисавета и те с Йосиф се отправиха към Юдейските планини.
2. И когато те стигнаха Витлеем, денят беше към края си и трябваше да пренощуват.
3. Но Витлеем беше изпълнен с народ, отиващ към Йерусалим; гостилниците и къщите бяха изпълнени с гости и Йосиф с жена си не намериха друго място за ношуване, освен пещерата, където държали добитъка, и те пренощуваха там.
4. В полунощ се разнесе плач, младенецът се роди в пещерата сред добитъка. И се изпълни обещаното, роди се Синът Човешки.
5. И странниците взеха младенеца и го завиха в платно, подготвено от Мария, и го положиха в яслите, където хранели добитъка.
6. Трима, облечени в белоснежни дрехи, влязоха и застанаха пред младенеца, и казаха:
7. Цялата сила, цялата мъдрост и цялата любов са твои, Емануил.
8. А на Витлеемските хълмове имаше множество овчи стада и пастири с тях.
9. Пастирите бяха набожни, богомолни хора и очакваха пришествието на всесилния избавител.
10. И когато детето се роди, човек в белоснежено облекло се яви пред тях, и те паднаха по очи от страх. Но той се приближи и каза:
11. Не се бойте! ето, аз ви донесох радостна вест. В полунощ във Витлеемската пещера се роди пророкът и царят, когото вие отдавна очаквахте.
12. И всички пастири се възрадваха; и им се стори сякаш всички планини се изпълниха с вестители на светлината, провъзгласяващи:
13. Слава във висините Богу, на земята мир, в човеците благоволение.

14. И тогава пастирите побързаха към Витлеем, към пещерата, за да видят и прославят този, когото хората наричаха Емануил.
15. А когато настъпи утрото, пастирите, живеещи наблизо, подготвиха горницата за Мария, Йосиф и младенеца; и тук те пребиваваха много дни.
16. И Йосиф побърза да изпрати вестител при Захария и Елисавета, за да каже, че във Витлеем се е родил младенец.
17. И Захария с Елисавета взеха Йоан и дойдоха във Витлеем с думи на радост.
18. И Мария с Елисавета разказаха за всички случили се чудеса. И народът славеше Бога заедно с тях.
19. Според юдейския обичай обрязаха младенеца; и когато попитаха: Как ще наречете детето? майката каза: Неговото Име е Исус, както възвести Божият посланик.

Глава 4

Посвещаването на Исус. Мария принася жертва. Пророчеството на Симеон и Анна. Упрекват Анна за поклонението на младенеца. Семейството се завръща във Витлеем.

1. Мария занесе своя син в храма на Йерусалим когато навърши четиридесет дни, и свещеник го посвети.
2. И тя принесе от себе си жертва за очистване според юдейския обичай; агне и две млади гургулици.
3. В храма служеше на Бога благочестив юдей на име Симеон.
4. От ранна младост той очакваше пришествието на Емануил и се молеше на Бога да не умре докато не види Месията в плът.
5. И виждайки младенеца Исус той се зарадва и каза: Сега аз съм готов да почина в мир, тъй като видях царя.
6. И той взе детето на ръце и каза: Ето, този младенец ще донесе меч на моя народ, на Израил, и на целия свят; но той ще пречупи меча и тогава народите повече няма да познават войната.
7. Аз виждам кръста на владиката на челото на този младенец, и съгласно този знак той ще бъде победител.
8. И в храма имаше вдовица на осемдесет и четири години, и без да излиза от храма, ден и нощ се покланяше на Бога.
9. И когато тя видя младенеца Исус, възкликна: Това е Емануил! Ето кръстния печат на Месията над неговите вежди!
10. И жената падна на колене, за да го почете като Господ сред нас, Емануил; но се появи някой, облечен в бяло, Учител, и каза:
11. Добра жено, почакай с това, което вършиш; ти не трябва да се покланяш на човека – това е идолопоклонничество.
12. Това дете е човек, син човешки, и достойно за всяка похвала. Но ти прославяй Бога и на него се покланяй; на него единствено служи.
13. Жената се изправи и преклони глава в благодарност, и възслави Бога.
14. А Мария взе младенеца Исус и се върна във Витлеем.

Глава 5

Трима жреци-магове отдават почести на Исус. Ирод е разтревожен. Свикване на юдейския съвет. Слухове за предсказаното от пророците пришествие на царя. Ирод решава да убие детето. Мария и Йосиф взимат Исус и бягат в Египет.

1. Отвъд река Ефрат живееха магове; и те бяха мъдри, умееха да четат по звездите и разбраха, че се е родила велика душа; те видяха неговата звезда над Йерусалим.

2. И сред жреците-магове имаше трима, които жадуваха да видят Учителя на бъдещата епоха; и те взеха скъпи дарове и побързаха на Запад да намерят новородения цар и да му отдадат почести.

3. И единият взе злато, символ на величие; другият – смирна, символ на власт и сила; третият взе тамян, символ на мъдростта на светеца.

4. А когато маговете достигнаха Йерусалим, народът се чудеше и дивеше кои са те и защо са дошли.

5. И когато те попитаха къде е младенецът, който се е родил като цар, сякаш тронът под Ирод затрепери.

6. И Ирод изпрати слуга да доведе при него маговете.

7. И когато те пристигнаха, отново попитаха: Къде е новороденият цар? И разказаха, че отвъд Ефрат са видели неговата изгряла звезда и са дошли да го славословят.

8. И Ирод побледня от страх. И помисли, че наистина свещениците са намислили да възстановят юдейското царство и си каза: Ще разпитам за този младенец, който се е родил като цар.

9. И той каза на маговете: Постойте в града и аз ще ви кажа всичко за царя.

10. Той събра всички юдейски учители на Закона и попита: Какво са казали за този човек юдейските пророци?

11. Юдейските учители му отговориха и казаха: Отдавна пророците са възвестили, че ще дойде някой, който ще управлява племената на Израил; и че този Месия ще се роди във Витлеем.

12. Те казаха: От пророка Михея е написано: „И ти, Витлеем на Ефрат, малък ли си ти между хилядите Юдини? От теб ще произлезе за Мен Този, Който трябва да бъде Владика в Израил [Михей 5:2 (Бел. прев.)]“. Той е бил пророк, живял в предишните дни, в древни времена.

13. Тогава Ирод отново повика жреците-магове и им разказа какво са му казали учителите на юдейския закон; и после ги изпрати във Витлеем.

14. Той каза: Вървете, търсете, и ако намерите детето, родило се като цар, върнете се и ми разкажете всичко, за да мога и аз да отида и да го прославя.

15. Маговете тръгнаха по своя път и намериха детето с Мария в пастирския дом.

16. Те го почетоха; принесоха му скъпи дарове – злато, смирна и тамян.

17. Тези жреци-магове умееха да четат в човешките сърца; те прочетоха злобата в сърцето на Ирод и знаеха, че той се е заклел да убие новородения цар.

18. И те разкриха тайната на родителите на детето и им заръчаха да бягат на безопасно място.

19. След това жреците се отправиха към дома си; и те не минаха през Йерусалим.

20. И Йосиф взе младенеца Исус с майка му и през нощта избяга в Египет, и там пребиваваха у Елиуй и Саломея в древния Зоан.

Глава 6

Ирод научава за предстоящата мисия на Йоан. По заповед на Ирод убиват младенците във Витлеем. Елисавета се скрива с Йоан. Захария не може да каже къде е скрит неговият син и го убиват. Ирод умира.

1. А когато жреците не се върнаха да разкажат на цар Ирод за младенеца, родил се като цар, Ирод изпадна в ярост.

2. И слугите му разказаха за друг витлеемски младенец, роден за да дойде по-рано и да подготви народа за посрещане на царя.

3. Това умножи яростта на царя; той повика войниците и им заповяда да отидат във Витлеем и да убият младенеца Йоан, както и Исус, родил се като цар.

4. Той каза: За да не сбъркате и за да убиете наистина покушаващите се на моя престол, убивайте всички деца от мъжки пол, не достигнали две години.

5. Войниците отидоха и изпълниха както им заповяда Ирод.

6. Елисавета не знаеше, че Ирод възнамерява да убие сина ѝ и те с Йоан бяха все още във Витлеем; но когато тя узна това, взе младенеца Йоан и побърза към планината.

7. Убийците бяха наблизко; те я преследваха, но тя знаеше тайни пещери във всички планини, и в една от тях се скри с Йоан докато войниците не си отидоха.

8. Жестокото дело беше изпълнено; войниците се върнаха и разказаха за всичко на царя.

9. Те казаха: Ние знаем, че убихме младенеца-цар, но Йоан, неговият предтеча не не успяхме да намерим.

10. Царят се разгневи на своите войници, защото не са съумели да убият Йоан и ги окова във вериги в кулата.

11. И други войници бяха изпратени при Захария, бащата на предтечата, когато той служеше в Светая Светих, за да кажат, че царят им е заповядал да научат къде е неговият син.

12. Но Захария не знаеше и отвърна: Аз съм слуга на Господа, служител в Светая Светих; как мога аз да зная къде са те?

13. И когато войниците се върнаха и предадоха на царя какво каза Захария, царят се разгневи и каза:

14. Войници, вървете обратно и кажете на лукавия жрец, че той е в моите ръце и че ако не каже истината, не разкрие къде е скрит Йоан, неговият син, той ще умре.

15. Войниците се върнаха и предадоха на жреца това, което каза царят.

16. И Захария рече: Нищо, освен живота си аз не мога да дам за правдата; и ако царят пролее кръвта ми, Господ ще спаси моята душа.

17. Войниците се върнаха отново и предадоха на царя какво каза Захария.

18. А Захария стоеше пред олтара с молитва.

19. Войниците се приближиха и го пронизаха с кинжали; той падна и умря пред завесата на светилището на Господа.

20. И когато настъпи часът за приветствие, в който Захария обикновено благославяше жреците, той не се появи.

21. Дълго чакаха жреците и влязоха в Светая Светих, и намериха тялото на убития.

22. И настъпи голяма скръб по цялата земя.

23. А Ирод седеше на престола неподвижно; влязоха слуги и видяха, че той е мъртъв. Вместо него се възцари неговият син.

ЧАСТ III

ГИМЕЛ

ОБУЧЕНИЕ НА МАРИЯ И ЕЛИСАВЕТА В ЗОАН

Глава 7

Царуването на Архелай. Мария и Елисавета в Зоан се учат при Елиуй и Саломея. Първи поучения на Елиуй. Речи на тълкувателя.

1. В Йерусалим царуваше Архелай, синът на Ирод. Той беше коварен и жесток цар и убиваше всеки, който не го почиташе.

2. Той извика всички най-мъдри хора и попита за младенеца, претендиращ за неговия престол.

3. Казаха му, че и двамата, и Йоан и Исус са умрели; тогава той се успокои.

4. А Йосиф, Мария и синът им бяха в Египет, в Зоан, а Йоан със своята майка – в Юдейските планини.

5. Елиуй и Саломея изпратиха пратеници спешно да намерят Елисавета и Йоан. Те ги намериха и ги доведоха в Зоан.

6. Мария и Елисавета се радваха на спасението.

7. Елиуй каза: Това не е чудо и не е случайно; законът управлява всичко случващо се.

8. От минали времена на вас ви е предназначено да бъдете с нас и да се учите в тази свещена школа.

9. Елиуй и Саломея отведоха Мария и Елисавета в свещената горичка недалеч от мястото, където те учеха.

10. Елиуй каза на Мария и Елисавета: Вие сте три пъти благословени, тъй като вие сте избраните майки на обещани от стари времена синове,

11. Които са избрани да положат твърдия камък, върху който ще се разположи храмът на съвършения човек – храмът, който няма да се разруши вовеки.
12. Ние отброяваме времето на епохите, и вратата на всяка епоха се счита за века по пътя на човечеството.
13. Епохата отминава; с докосване на времето се отваря вратата към друга епоха. Това е епохата на подготовка на душата, царството на Емануил, Богът в човека;
14. И те, вашите синове, първи ще донесат вестта и ще проповядват евангелието на благоволения към хората и мира на земята.
15. Тяхната работа е огромна, тъй като плътските хора не искат светлина, те обичат тъмнината, и когато светлината сияе в тъмнината, те не я възприемат.
16. Ние наричаме тези синове Проявяващи Светлината; но за да я изявят, те трябва да се изпълнят със светлина.
17. И вие трябва да учите своите синове и да влагате в душите им огъня на любовта и святото дръзновение, и да им помогнете да осъзнаят своята мисия сред синовете човешки.
18. Учете ги, че Бог е единен с човека, но с плътските мисли, думи и деяния човекът е отвърнал Бога от себе си; унизил е себе си.
19. Светият Дух трябва отново да ги направи единни; Бог така възлюби света, че облече своя Син в плът, за да могат хората да го възприемат.
20. Един е спасителят в света – Любовта; и Исус, синът на Мария, ще дойде, за да покаже тази любов на хората.
21. Обаче любовта не може да бъде проявена докато не бъде готов пътят за нея; и нищо друго не може да срине камъните, да разруши планините и да запълни овразите и с това да подготви пътя освен чистотата.
22. Но хората не разбират чистотата в живота; и затова тя също трябва да дойде в плът.
23. И ти, Елисавета, си благословена, тъй като твоят син е чистота, облечена в плът и той ще прокара пътя на любовта.
24. Тази епоха няма да разбере много за деянията на Чистотата и Любовта; но нито една дума не е загубена, тъй като в Паметната Книга на Бога е отпечатана всяка мисъл и слово, и деяние.
25. И когато светът бъде готов да възприема Бог ще изпрати вестител, който да отвори тази книга и да препише от нейните свещени страници всички послания на Чистотата и Любовта.
26. Тогава всеки човек на Земята ще прочете словата на живота на езика на своята страна и хората ще видят светлината.
27. И човекът отново ще стане едно с Бога.

Глава 8

Уроците на Елиуй. Единството на живота. Двете «аз». Дяволът. Любовта, спасителка на хората. Давид от светлината. Голиат от тъмнината.

1. Елиуй отново среща учениците си в свещената горичка и каза:

2. Нито един човек не живее сам по себе си, тъй като всяка жива твар е свързана с друга жива твар.
3. Благословени са чистите по сърце, тъй като те ще обичат и няма да изискват любов за себе си.
4. Те няма да направят на хората това, което не биха искали другите хора да направят на тях.
5. Има две „аз“: висше и низше.
6. Висшето „аз“ е човешкият дух, облечен с душа, създаден по образ Божи.
7. Низшето „аз“, плътското, тялото на страстите, е отражение на висшето „аз“, изкривено от тъмните ефири на плътта.
8. Низшето „аз“ е илюзия и то е преходно; висшето „аз“ е Бог в човека и то е непреходно.
9. Висшето „аз“ е възплъщение на истината, низшето „аз“ е обратното на истината; проявление е на лъжата.
10. Висшето „аз“ е справедливост, милосърдие, любов и праведност; низшето „аз“ е това, което не е висшето „аз“.
11. Низшето „аз“ поражда ненавист, лъжесвидетелстване, похот, убийство, кражби и всичко, което носи вреда; висшето „аз“ е майка на добродетелите и хармонията на живота.
12. Низшето „аз“ е богато на обещания, но бедно на блаженство и мир; то обещава удоволствия, радости и успехи, но донася безпокойство, страдание и смърт.
13. То дава на хората ябълки, които са мили на вид и с приятен аромат, но сърцевината им е пълна с горчилка и жлъч.
14. Ако ме запитате какво да изучавате, аз ще кажа: самия себе си; ако вие добре сте изучили себе си и ме попитате какво да изучавате по-нататък, аз ще отговоря: самия себе си.
15. Този, който добре познава своето низше „аз“, е познал илюзиите на света, познава преходните неща; но този, който е познал самия себе си, е познал Бога, познал е непреходното.
16. Три пъти благословен е човекът, който е развил чистотата и любовта в себе си; той се е избавил от напастите на низшето „аз“ и е станал вече висше „аз“.
17. Хората търсят спасение от греха, който считат за живо изчадие на ада; но и у тях има богове, които са скрити демони; те са могъщи, но изпълнени със завист и ненавист, и възжелание;
18. Тяхната благосклонност трябва да се призовава със скъпи жертвоприношения – плодове и живота на птици, и животни, и човешки деца.
19. Тези богове нямат нито уши, за да чуват, нито очи, за да виждат, нито сърца, за да съчувстват, нито власт да спасят.
20. Това зло е мит; тези богове са сътворени от въздуха и са облечени със сенките на мисълта.
21. Единственият дявол, от който хората трябва да се избавят, е „азът“, низшият „аз“; и когато демонът бъде повален, тогава Спасителят, Любовта ще се възкачи на престола на властта.
22. Давид от светлината е Чистота; тя побеждава силния Голиат от тъмнината и възкачва на престола Спасителя, Любовта.

Глава 9

Уроците на Саломея. Мъжът и жената. Философия на човешките настроения. Триединният Бог. Септонат. Бог Дао.

1. Саломея учеше за времето. Тя каза:
Времената не са еднакви. Днес думите на мъжа имат по-голяма сила, утре ще бъде по-добре жената да учи.
2. По всички пътища на живота мъжът и жената трябва да вървят ръка за ръка; единият без другия е само половина; всеки трябва да изпълнява своята работа.
3. Но всичко учи; за всичко си има своето време и своя сезон. Слънцето и луната имат своите поучения за хората, но всеки учи в определеното време.
4. Поученията на слънцето, ако са дадени в сезона на луната, ще паднат в човешките души като сухи листа в поток; същото е и с уроците на луната и на всички звезди.
5. Днес човекът ходи в униние, паднал духом и подтиснат, но утре той ще ликува.
6. Днес му се струва, че небесата са пълни с благословия и надежда; утре надеждата ще се изплъзне и нито един план и замисъл няма да се изпълнят.
7. Днес той е готов да проклина самата земя, по която стъпва; но утре ще бъде преизпълнен с любов и хвала.
8. Днес той ненавижда и презира, и завижда, и ревнува детето, което обича; утре той ще се издигне над своето плътско „аз“, ще диша с радост и благоволение.
9. Хората се удивляват хиляди пъти откъде са тези висини и дълбини; тази светлина и тази сърдечна тъмнина я има във всеки живот.
10. Те не знаят, че навсякъде има Учители, изпълняващи указаната от Бога задача и вселяващи истината в човешките сърца.
11. Но всичко това е според закона и всеки получава уроците, от които се нуждае.
12. И Мария каза: Днес аз съм в голямо ликуване, сякаш моите думи и целият ми живот са се възвисици; от какво съм така вдъхновена?
13. Саломея отговори: Това е ден за ликуване, ден за почитане и хвала, денят, когато ние можем отчасти да познаем Бога – нашият Отец.
14. Нека да познаваме Единния Бог в Тримата и в Седемте.
15. До сътворяването на световите всичко беше едно; беше само Духът, Вселенското Дихание.
16. И Духът дишаше и това, което не беше проявено, се превърна в Огъня и Мисълта в небесата, Бог-Отец, Бог-Майка.
17. И когато Огънят и Мисълта в небесата дишаха в единение, роди се техният единствен Син. Този Син е Любовта, хората го наричат Христос.
18. Хората наричат Мисълта на небесата Свети Дух.
19. И когато Триединният Бог духна, седем духа се изправиха пред престола. Това бяха Елохимите, съзидаващите духове на Вселената.

20. И те казаха това: Хайде да създадем човека; и по техен образ беше сътворен човекът.
21. В ранните епохи на света обитателите на Далечния Изток казваха: Името на Вселенското Дихание е Дао. И в древните книги четем:
22. Великият Дао няма проявена форма; и все пак той е сътворил небесата и земята, и ги съхранява.
23. Великият Дао няма страсти; и все пак той повелява на слънцето и луната, и на всички звезди да изгряват и да залязват.
24. Великият Дао няма име; и все пак той кара всичко да расте; той указва времето за сеитба и времето за жътва.
25. Великият Дао е Един; Единият става Двама; Двамата стават Трима; от Тримата излизат Седмина, които изпълват вселената с проявленията;
26. И Великият Дао изпраща на всички и нещастие, и благо, дъжд, роса, слънчева светлина и цветя; от своите богати запаси той храни всичко.
27. И в същата тази книга четем за човека: Той е свързан духовно с Дао, с душата, която живее в седемте Духа на Великия Дао; а тялото на страстите израства от почвата на плътта.
28. Духът обича чистото, доброто, вярното; тялото на страстите превъзнася користното „аз“; и душата става бойно поле за тях.
29. Благословен е човекът, чийто дух е победоносен и чието низше „аз“ е очистено, чиято душа е чиста и достойна да бъде вместилище за проявленията на Великия Дао.
30. Така завърши урока на Саломея.

Глава 10

Уроците на Елиуй. Браманизъм. Животът на Абрам (Авраам). Юдейските свещени книги. Религията на Персия.

1. Елиуй учеше и казваше: В древни времена народите на Изток почитаха Единния Бог, когото наричаха Брама.
2. Техните закони бяха справедливи; те живееха в мир; те виждаха вътрешната светлина; те вървяха по пътищата на мъдростта.
3. Но се появиха свещенослужители с низки стремежи, които измениха законите в угода на светските помисли, наложиха тежко бреме на бедните и презряха справедливостта; и почитателите на Брама се развратиха.
4. Но в тъмнината на епохата няколко велики Учители останаха непоколебими; те обичаха името на Брама; те бяха велики пътеводни огньове за света.
5. И те запазиха неосквернена мъдростта на техния свят Брама, и вие можете да научите тази мъдрост от техните свещени книги.
6. Брама беше известен и в Халдея. В Ур живееше благочестив брамин на име Тера; неговият син също беше предан на браминската вяра, за което го наричаха А-Брам; и на него беше отредено да стане баща на юдейската раса.
7. Тера взе своята жена, синове, всички свои стада добитък и овце и се отправи към Харан, на запад; там Тера умря.

8. И Абрам забра стадата добитък и овце, и със своя народ продължи по-нататък на запад;
9. И когато той достигна дъбравата Мора в Ханаанската земя, разпъна шатра и се установи там.
10. Тези земи бяха обхванати от глад и Абрам със своя род, със своите стада добитък и овце продължи към Египет, и там на плодородните равнини на Зоан разпъна шатра и се установи.
11. Хората и досега знаят мястото, където е живял Абрам.
12. Защо е дошъл Абрам в египетските земи? Тази земя е люлка на посветените, всички тайни принадлежат на Египетската земя и затова Учителите идват тук.
13. В Зоан Абрам постигна науката за звездите и в свещения храм се научи на мъдрост.
14. И когато завърши учението, забра своя род, своите стада добитък и овце, върна се в Ханаан и се засели в долината Мамре. И тук той живя и умря.
15. Записите за неговите живот и работа, и за неговите синове, и за племената на Израил са запазени в свещените юдейски книги.
16. Брама беше известен и в Персия, и от него се бояха. Хората виждаха в него Единното, Първопричината на всичко съществуващо и той беше свят за тях, както Дао за обитателите на Далечния Изток.
17. Народът живееше в мир и справедливостта господстваше.
18. Но както и в другите земи, в Персия се появиха жреци, погълнати от користни желания, които отхвърлиха Силата, Разума и Любовета.
19. Религията се извращаваше и се обожествяваха птици, животни и пълзящи гадина.
20. Измина известно време и възвишената душа, която хората наричаха Заратустра, дойде в плът.
21. Той виждаше Духа, безпричинен възвишен; той виждаше слабостта на всички богове, измислени от човека.
22. Той говореше и цяла Персия го слушаше; и когато той каза: Един Бог, един народ и една светиня, олтарите на идолите паднаха и Персия беше спасена.
23. Но хората трябваше да виждат своите богове със своите очи и Заратустра каза:
24. Най-Великият от Духовете, стоящи до престола, е Ахура Мазда, който се проявява в сиянието на слънцето.
25. И всички хора видяха Ахура Мазда в слънцето, и паднаха по очи, и му се покланяха в храмовете на слънцето.
26. И в Персия, земята на маговете, живееха жреци, тези, които видяха звездата, изгряла над мястото на раждането на сина на Мария и които първи го приветстваха като цар на света.
27. В Авеста са запазени заповедите и законите на Заратустра, които вие можете да прочетете и усвоите.
28. Но знайте, че думите са нищо, докато не оживеят, докато поученията, стоящи зад тях, не станат частица от ума и сърцето.
29. Истината обаче е една; но никой не познава истината, докато сам не стане истинен. Така е записано в древната книга.
30. Истината е живата сила на Бога; в нея може да протича всеки живот и когато целият живот е истинен, тогава човекът е истинен.

Глава 11

Уроците на Елиуй. Будизмът и заповедите на Буда. Тайните на Египет.

1. Елиуй учеше отново и каза: Индийските жреци се развратиха; Брама беше забравен; правата на хората се превърнаха в прах.
2. И тогава дойде могъщ учител, Буда Просветленият, който се отвърна от богатствата и всички почести на света, и постигна Безмълвие в спокойните горички и пещери; и той беше благословен.
3. Той проповядваше Евангелието на висшия живот и учеше човека да почита човека.
4. Той не учеше за боговете; той познаваше само човека и неговата вяра беше справедливост, любов и праведност.
5. Аз ще ви кажа само няколко от многото благи изречения на Буда:
6. Ненавистта е жестока дума. Ако хората те ненавиждат, не обръщай внимание на това и тогава ти ще можеш да превърнеш ненавистта на хората в любов, и в милосърдие, и в благоволение, а милосърдието е огромно като небесата.
7. И доброто е достатъчно за всички. Разрушавай злото с добро; с благи деяния засрами скъперничеството; с правдата изправи кривдата, породена от заблуждението, тъй като заблуждението е изкривена и заблудена правда.
8. И нещастieto ще преследва този, който говори или върши със зла умисъл, както колелото следва този, който тегли каруцата.
9. Човекът, победил своето „аз“, е по-велик от този, който е убил хиляда души на война.
10. Благороден е този човек, който сам е такъв, какъвто иска да види другия.
11. На този, който ти причинява зло, отговори със своята чиста любов и той ще се отвърне от злото; тъй като любовта ще очисти сърцето на този, който е обичан така, както тя очиства сърцето на обичащия.
12. Думите на Буда са записани в свещените индийски книги; вникнете в тях, тъй като те са част от повелите на Светия Дух.
13. Египетската земя е земя на тайни.
14. Тайнствата на епохите са скрити в нашите храмове и гробници.
15. Учителите от всички времена и народи идват тук да се учат; и когато вашите синове достигнат зрялост, те ще завършат своето обучение в египетските школи.
16. Но аз казах достатъчно. Утре при изгрев слънце ние ще се срещнем отново.

Глава 12

Уроците на Саломея. Молитвата. Заключение. Учениците се завръщат у дома.

1. Сутринта след изгрева на слънцето учителите със своите ученици бяха в свещената горичка.

2. Първа говори Саломея и каза: Ето слънцето. То изявява могъществото на Бога, който ни говори чрез слънцето и луната, и чрез звездите;
3. Чрез планините, хълмовете и долините; чрез цветята и растенията, и чрез дърветата.
4. Бог ни пее чрез птиците, псалмите и човешкия глас; той говори с нас чрез вятъра, дъжда и трясъците на гръмотевиците; как да не се преклоним и да не паднем в краката му?
5. Бог се обръща към сърцата и сърцата трябва да се обръщат към него; и това е молитвата.
6. Молитвата не се състои в това да зовеш към Бога, да стоиш или седиш, или паднал на колене да му разказваш всичко за човешките грехове.
7. Молитвата не се заключава в това да разказваш на Светия Бог колко велик е той, колко е добър, колко силен и колко великодушен е.
8. Бог не е човек, за да може да бъде купен с човешка похвала.
9. Молитвата е страстно желание да бъдат светли всички пътища в живота, за да се увенчае всяка дело с благо, за да процъфти всяка жива твар под нашата опека.
10. Благородното дело, думата за помощ – ето молитвата; горещата, действена молитва.
11. Източникът на молитвата е в сърцето; с мисъл, а не със слово сърцето се възнася към Бога и се благославя. Нека да се помолим.
12. Те се молеха, но не беше казана нито дума; и в това свято Безмълвие всяко сърце придоби благословия.
13. А после говори Елиуй. Той каза на Мария и Елисавета: Нашите думи са казани; вие нямате нужда повече да оставате тук; зовът дойде; пътят е свободен, вие можете да се върнете във вашите родни земи.
14. Предстои ви голяма работа; вие ще направлявате умовете на тези, които ще направляват света.
15. Вашите синове са избрани да водят хората към праведни мисли, думи и деяния,
16. За да помогнат на хората да познаят греховността на греха, да ги отклонят от преклонението пред низшето „аз“ и всички илюзорни неща и да им помогнат да осъзнаят това „аз“, което живее с Христос в Бога.
17. Подготвяйки се за работата вашите синове трябва да преминат по много трънливи пътеки.
18. Те ще срещнат най-тежки изпитания и изкушения, както и другите хора; тяхното бреме няма да бъде леко и те ще се изтощават и отслабват.
19. И те ще познаят мъките на глада и жаждата; и без вина ще ги осмиват, заточват и бичуват.
20. Те ще обиколят много страни и ще седят в краката на много учители, тъй като и те трябва да се учат, както и останалите хора.
21. Но ние казахме достатъчно. Нека благословиите на Троицата и Седемте, стоящи до престола, да бъдат навеки с вас.
22. Така завършиха поученията на Елиуй и Саломея. Три години те наставляваха своите ученици в свещената горичка и ако всички

техни поучения се запишеха в книга, това щеше да е огромна книга; но ние изложихме накратко казаното от тях.

23. Тогава Мария, Йосиф и Елисавета с Исус, и неговия Предтеча се отправиха на път към дома. Те не преминаха през Йерусалим, тъй като в него царуваше Архелай.

24. Те пътешестваха край Солено море и достигайки хълмовете Ен-Геди, спряха в дома на Йешуа, техни родственик; и Елисавета с Йоан се заселиха тук.

25. А Йосиф с Мария и сина им преминаха Йордан и след няколко дни пристигнаха у дома, в Назарет.

ЧАСТ IV

ДАЛЕТ

ДЕТСТВО И НАЧАЛНО ОБУЧЕНИЕ НА ЙОАН ПРЕДТЕЧА

Глава 13

Елисавета в Ен-Геди. Обучението на сина. Йоан става ученик на Матино, който му разкрива значението на греха и закона за прощаването.

1. Елисавета получи благословия; тя се занимаваше с Йоан и му предаваше поученията на Елиуй и Саломея.

2. Йоан намираще радост в пустинята до своя дом и в уроците, които усвояваше.

3. А в планината имаше множество пещери. Недалеч в пещерата на Давид живееше отшелник.

4. Това беше Матино, египетски жрец, учител от храма на Сакар.

5. Когато Йоан беше на седем години, Матино го взе в пустинята и те живяха в пещерата на Давид.

6. Матино го учеше; и Йоан беше увлечен от това, което говореше учителят; и ден след ден Матино му разкриваше тайните на живота.

7. Йоан обичаше пустинята; той обичаше своя учител и своя прост живот. Тяхна храна бяха плодове, орехи, див мед и хляб от плодовете на сена.

8. Матино беше израилтянин и съблюдаваше всички юдейски празници.

9. Когато Йоан навърши девет години, Матино го взе на голям празник в Йерусалим.

10. Злобният Архелай беше свален и изгонен в далечна земя заради корист и жестокост, и Йоан не се страхуваше.

11. Йоан беше във възторг от посещението в Йерусалим. Матино му разказа всичко за юдейското богослужение, за значението на жертвите и обредите.

12. Йоан не можеше да разбере как е възможно да се изкупи грях с убийството на животни и птици, и с изгарянето им пред Господа.

13. Матино каза: Богът на небесата и земята не иска жертви. Този обичай с жестоки ритуали е дошъл от идолопоклонниците на други земи.
14. Никакъв грях не може да бъде изкупен с жертване на животно, птица или човек.
15. Грехът е пропадане на човека в тресавището на злобата. Който иска да избяга от греха, той трябва да намери по своите следи обратния път от това тресавище на злобата.
16. Върнете се и очистете сърцата си с любов и праведност, и ще бъдете простени.
17. Това е и същността на посланието, което Предтечата ще донесе на хората.
18. Какво е прощаването? - попита Йоан.
19. Матино каза: Това е заплащане на дълговете. Човекът, правещ зло на друг човек, никога няма да бъде простен докато не поправи злото.
20. Ведите казват, че никой не може да поправи злото, освен самия сътворил го.
21. Йоан каза: Ако това е така, тогава къде е силата на прошката, освен в самия човек? Може ли човек сам на себе си да прощава?
22. Матино каза: Вратата е отворена; ти виждаш пътя за завръщане на човека към правдата и към отказа му от грехове.

Глава 14

Поученията на Матино. Доктрината за вселенския закон. Силата на човека да избира и постига. Ползата от противодействието. Древните свещени книги. Мястото на Йоан и Исус в световната история.

1. Матино и неговият ученик Йоан говореха за свещените книги на древността и златните правила, съдържащи се в тях, и Йоан възкликна:
2. Тези златни правила са възвишени; каква нужда имаме от други свещени книги?
3. Матино каза: Духовете на Светия Бог подбуждат всяка твар да идва и да си отива в отреденото време.
4. Всичко си има време: слънцето да залязва, луната да изгрява, да нараства и намалява, звездите да се появяват и изчезват, дъжда да вали и вятърът да духа;
5. Време да се сее и време да се жъне; време за раждане и време да се умира.
6. Тези могъщи Духове управляват раждането на народите; те ги люлеят в люлките, изхранват ги за голяма сила и след изпълнение на делата ги завиват в саваните и ги поставят в гробовете.
7. Има много събития в живота на народите и в живота на човека, които в своето време се отхвърлят, но в края на краищата се проявява истината: всичко, каквото и да дойде, е за по-добро.
8. Човекът е сътворен за добра съдба; но той може и да не бъде свободен, преизпълнен с мъдрост, истина и могъщество.

9. Ако той беше овързан, ограничен в коловоз, от който не може да се измъкне, то би бил играчка, просто машина.
10. Съзидаващите Духове дадоха на човека воля; и затова той има възможност да избира.
11. Той може да достига най-големи висини и да се спуска до самите дълбини, тъй като в негова власт е да постига това, което е способен да постигне.
12. Ако той желае могъщество, в него има силата да придобие това могъщество, но той трябва да преодолее препятствията към постигането на целта; никакво могъщество не може да се придобие в безделие.
13. Така човекът е поставен във вихъра на многостранна борба и в него той трябва да постигне своето избавление.
14. Във всяка борба човек придобива сила; с всяка победа той достига големи висини. С всеки ден той намира нови задължености и грижи.
15. Човек не бива пренасян през опасните клопки, не му помагат да побеждава враговете. Той сам за себе си е и армията, и меч, и щита; и той също е пълководец на своята войска.
16. Светият Бог само осветява неговия път. Човекът никога не остава без пътеводен огън.
17. В неговата ръка винаги има запалена лампа, за да може той да вижда опасните скали, бушуващите потоци и коварните клопки.
18. И така е разсъдил Светият Бог: когато хората се нуждаят от допълнителна светлина, душата на Учителя трябва да слезе на земята, за даде тази светлина.
19. В дните, предшествващи Ведите, в света е имало много свещени книги, осветяващи пътя; но когато на човека е потрябвала повече светлина, появили се Ведите, Авеста и книгите на Великия Дао, за да покажат пътя към по-големи висини.
20. И на съответното място се е появила за просвещаване на човека юдейската Библия с нейния Закон, с нейните Пророци и Псалми.
21. Но минали години и хората започнали да се нуждаят от повече светлина.
22. И тогава Денница засветила от висината; Исус, вестителят в плът, ще посочи на хората тази светлина.
23. И ти, ученико мой, си отреден за предтечата на идващия ден.
24. И твоята лампа ще се превърне в безпределен пламък, а ти – в жив факел, светлината на който ще свети навсякъде, където обитава човекът.
25. Но в бъдещите векове човекът ще постигне още по-големи висини и светлината ще се разпали още по-ярко.
26. И тогава най-после ще дойде на земята душата на могъщия Учител, за да освети за съвършения човек пътя към престола.

Глава 15

Кончина и погребение Елизаветы. Поучения Мафино. Царство смерти. Миссия Иоанна. Утверждение обряда крещения. Мафино берет Иоанна в Египет, в храм Саккара, в котором тот пребывает восемнадцать лет. ЛИПСВА

ЧАСТ V

ГЕ

ДЕТСТВО И НАЧАЛНО ОБУЧЕНИЕ НА ИСУС

Глава 16

Домът на Йосиф. Мария учи сина. Дядото на Исус устройва празненство в негова чест. Сънят на Исус. Тълкуването на съня. Подаръкът за рождество.

1. Домът на Йосиф беше на Мармионския път в Назарет; тук Мария предаваше на сина поученията на Елиуй и Саломея.
2. Исус много обичаше ведическите химни и Авеста; но повече от всичко той обичаше да чете Псалмите на Давид и Притчите на Соломон.
3. Той се възхищаваше на книгите на юдейските пророци; и към седмата година вече нямаше нужда да чете тези книги, тъй като всяка дума се беше запечатала в паметта му.
4. Йоаким и неговата жена, дядото и бабата на Исус, организираха пиршество в чест на внука и всички родственици им бяха гости.
5. И Исус застана пред гостите и каза: Аз видях сън и в съня си аз стоях край морето, на пясъчния бряг.
6. В морето имаше високи вълни, и бушуваше буря.
7. Някой отгоре ми подаде жезъл. Аз взех жезъла и докоснах пясъка, и всяка пясъчинка оживя; целият бряг се изпълни с красота и песен.
8. Аз докоснах водата до моите крака и тя се превърна в дървета и цветя, и пойни птици, и всяка твар славеше Бога.
9. И някой говореше, и аз не го виждах, но чувах глас, казващ: Няма смърт.
10. Баба Анна обичаше внука; тя положи ръка върху главата на Исус и каза: Аз видях как ти стоеше до морето, видях как ти докосваше пясъка и вълните, видях как те се превърнаха в живи твари и тогава разбрах значението на съня.

11. Морето на живота се надига високо; бурите са силни. Човешките тълпи, празни и равнодушни, са в очакване като мъртвия пясък на брега.

12. Твоят жезъл е истината. С него ти ще докоснеш народите и всеки човек ще стане посланик на святата светлина и светия живот.

13. Ти ще докоснеш вълните на живота и тяхното вълнение ще се прекрати, даже ветровете ще станат хвалебствена песен.

14. Смърт няма, тъй като жезълът на истината може да превърне сухите кости в живи твари, да накара да израстат прекрасни цветя върху застоялите блатата и да слее нестройните звуци в хармония и хвалебствие.

15. Йоаким каза: Сине мой, днес ти преминаваш седмата вежа по пътя на твоя живот, тъй като ти си на седем години от раждането и за спомен от този ден ние ще ти подарим всичко, което пожелаеш; избери това, което най-много ще те зарадва.

16. Исус каза: На мен не ми трябват дарове, тъй като аз и така съм доволен. Ако аз можех да направя щастливи много деца в този ден, това би ме зараждало повече от всичко.

17. В Назарет има много гладни деца, които биха се радвали да празнуват с нас и да споделят радостта на този ден.

18. Най-добрият дар за мен е вашето позволение да изляза и да намеря нуждаещите се, и да ги доведа тук, за да могат да празнуват с нас.

19. Йоаким каза: Добре, върви и намери нуждаещите се деца и ги доведи тук; ние ще приготвим трапеза за всички.

20. Исус побегна без да се бави; той влизаше във всяка бедна къщичка и колиба; той не пилееше думите, но изпълни навсякъде поставената му задача.

21. И скоро сто и шестдесет щастливи окъсани деца тръгнаха след него по Мармионския път.

22. Дойдоха гости; залата се изпълни с гостите на Исус и Исус с майка му им служеха.

23. И храната стигна за всички, и всички бяха радостни; и подарък за рождения ден на Исус станал венецът на праведността.

Глава 17

Исус говори с равина от синагогата в Назарет. Той осъжда ограничеността на юдейската мисъл.

1. Равинът Барахия от синагогата в Назарет беше назначен за обучение на сина на Мария.

2. Веднъж след службата в синагогата равинът каза на Исус, седящ мълчаливо замислен: Коя от десетте заповеди е най-велика?

3. И Исус каза: Аз не виждам най-велика от десетте заповеди. Аз виждам златната нишка, която преминава през всичките десет заповеди, свързва ги и ги съединява в едно.

4. Тази нишка е любовта и тя се отнася за всяка дума във всичките десет заповеди.

5. Ако човек е изпълнен с любов той не може да върши нищо друго, освен да се покланя на Бога, тъй като Бог е любов.

6. Ако човек е изпълнен с любов, той не може да убие, той не може да върши нищо, което да не слави Бога и човека.
7. Ако човек е изпълнен с любов, той не се нуждае от никакви заповеди.
8. И равинът Барахия каза: Твоите думи са съзвучни с висшата мъдрост. Кой е твойт учител, разкрил ти тази истина?
9. И Исус каза: Аз не познавам учител, който би ми разкрил тази истина. Струва ми се, че тази истина никога не е била скрита; тя винаги е открита, тъй като истината е една и тя е навсякъде.
10. И ако ние отворим прозореца на нашия разум истината ще влезе и ще си сътвори в него жилище; тъй като истината може да премине през всяка пролука, всеки прозорец, всяка отворена врата.
11. Равинът попита: Коя ръка има силата да отвори прозореца и вратите на разума така, че истината да може да влезе?
12. И Исус каза: Струва ми се, че любовта, златната нишка, свързваща в едно десетте заповеди, е достатъчно здрава, за да отвори всяка човешка врата – така че истината да може да влезе и да даде на сърцето разбиране.
13. А вечерта Исус и майка му седяха сами, и Исус каза:
14. Равинът наистина мисли, че Бог е пристрастен към синовете човешки, че юдеите са избрани и благословени над всички останали хора.
15. Аз не разбирам как Бог може да има любимци и да бъде справедлив.
16. Нима самаритяните, гърците и римляните не са също такива деца на Бога, както юдеите?
17. Аз мисля, че юдеите са построили стена около себе си и не виждат нищо от другата ѝ страна.
18. Те не знаят, че и зад нея цветята разцъфтяват, че времето за сеитба и жътва идва за всеки, не само за юдеите.
19. Без съмнение, добре би било ние да разрушим тези стени, за да могат юдеите да видят, че Бог има и други деца, също толкова благословени.
20. Аз искам да изляза от юдейската земя и да намеря своите родственици в другите земи на моето Отечество.

Глава 18

Исус на празника в Йерусалим. Той е огорчен от жестокостта на принасящите жертви. Той се обръща към Хилел, който му съчувства. Исус остава за година в храма.

1. Имаше голям юдейски празник и Йосиф, Мария, техният син и мнозина от техния род отидоха в Йерусалим. Детето беше на десет години.
2. Исус наблюдаваше как жреците убиват агнета и птици, и ги изгарят на олтара в името на Бога.
3. В своето любящо сърце той беше потресен от такава жестокост; той попита служителя: За какво е това заколение на животни и птици? Защо изгаряте тяхната плът пред Господа?

4. Свещеникът отговори: Това е нашата жертва за греха. Бог ни заповяда да правим това и каза, че с тези жертви ще се изкупят всички наши грехове.
5. И Исус каза: Бихте ли ми казали кога Бог е обявил, че греховете се изкупват с жертвоприношение?
6. Нима Давид не е казал, че Бог не изисква жертви за греха? Че е грях да се принасят пред неговото лице огнени жертви като жертви за греха? Не е ли казвал това и Исаия?
7. Свещеникът отговори: Дете мое, ти не си на себе си. Нима ти знаеш за Божите закони повече от всички свещеници на Израил? Тук не е място за отрочета да изразяват своето остроумие.
8. Но Исус не слушаше неговите язвителни думи; той тръгна към Хилел, главата на Синедриона и му каза:
9. Рави, аз бих искал да поговоря с теб; безпокои ме пасхалното служене, извършвано по такъв начин. Аз мислех, че храмът е дом Божи, където обитава любовта и добротата.
10. Нима ти не чуваш блеенето на агнетата и мученето на телетата, които хората убиват навсякъде? Нима ти не усещаш това ужасяващо зловоние, което се носи от изгаряната плът?
12. Може ли човек да бъде добър и справедлив и същевременно с това преизпълнен с жестокост?
12. Богът, намиращ радост в жертвата, в кръвта и в изгаряната плът не е моят Бог-Отец.
13. А аз искам да намеря Бога на любовта и ти, учителю мой, си мъдър и несъмнено можеш да ми кажеш къде мога да намеря Бога на любовта.
14. Но Хилел не можа да отговори на детето. В неговото сърце се пламна съчувствие. Той повика детето при себе си, положи ръка на главата му и заплака.
15. Той каза: Има Бог на любовта и ти ще тръгнеш с мен; ръка за ръка ние ще тръгнем и ще намерим Бога на любовта.
16. И Исус каза: Защо трябва да вървим? Аз мисля, че Бог е навсякъде. Нима ние не можем да очистим сърцата си, да прогоним жестокостта и всяка зла мисъл и да сътворим вътре в себе си храм, където би могъл да пребивава Богът на любовта?
17. На учителя от великия Синедрион му се стори сякаш той самият е дете, а пред него стои Равуни, Учител на висшия Закон.
18. Той си каза: Без съмнение това дете е пророк, изпратен от Бога.
19. После Хилел се срещна с родителите на детето и помоли Исус да остане да живее при него и да усвоява заповедите на Закона и поученията на свещениците от храма.
20. Неговите родители се съгласиха и Исус живя в светия Йерусалимски храм, и Хилел всеки ден го учеше.
21. И учителят всеки ден научаваше от Исус много за възвишения живот.
22. Детето остана една година в храма с Хилел, а после се върна у дома в Назарет; и там той дърводелства с Йосиф.

Глава 19

Дванадесетгодишният Исус спори в храма със законниците. Четене на книгите на пророците. Тълкуване на пророчества по молба на Хилел.

1. В Йерусалим отново имаше голям празник; Йосиф, Мария и техният син бяха там. Детето беше на дванадесет години.
2. И в Йерусалим пребиваваха юдеи и новообърнати от много земи.
3. Исус седеше в храма сред свещениците и книжниците.
4. Той отвори книгата на пророчествата и прочете(Исая: гл.29/1-19):
5. Горко на Ариил, града, в който живя Давид! Аз ще притесня Ариил и ще има плач и скърби;
6. Аз ще разположа стан около теб и ще издигна укрепления срещу теб.
7. И ще бъдеш унижен, ще говориш от земята, и твоят глас ще бъде като глас на говорещ с корема, и шептенето изпод праха ще бъде твоята реч.
8. Ще имаш множество врагове, като ситен прах; и това ще се извърши внезапно.
9. Господ Саваот ще те посети с гръм и земетресение, буря и вихър, и с пламъка на всепоглъщащ огън.
10. Уви, всички тези хора Ме изоставиха. Този народ се приближава към Мен със своите уста и Ме почита със своя език, но сърцето му стои далеч от Мен, и благоговееенето им пред Мен е изучаването на човешките заповеди,
11. Така че Аз ще постъпя още по-необичайно с този народ, чудно и дивно, така че да погине мъдростта на неговите мъдреци и да не остане разум у неговите разумни.
12. Горко на тези, които смятат да се скрият надълбоко, за да затаят своя замисъл от Господа, които вършат своите дела в мрака и казват: „кой ще ни види и кой ще ни познае?“
13. Какво безразсъдство! Нима може грънчарят да се счита за глина?
14. Може ли изделиято да каже за направилия го: „не той ме направи?“ и ще каже ли произведението за своя художник: „той не разбира“?
15. Още малко, твърде малко и Ливан не ще ли се превърне в градина, а градината няма ли да почитат като гора?
16. И в този ден глухите ще чуят думите на Бога, и слепите ще прочетат паметната книга на Бога.
17. И страдащите повече повече и ще се радват за Господа, и на всеки беден ще бъде дадено, и всички неразумни ще станат мъдри.
18. Народът ще се обърне и ще почита Светия и в сърцето си ще благоговее пред Него.
19. Когато Исус свърши с четенето, той остави книгата и каза: Вие, учители на Закона, можете ли да ни разясните думите на пророка?
20. Хилел седеше сред учителите на Закона, изправи се и каза: Може би нашият млад рави, четящ словото, ще бъде негов тълкувател?
21. И Исус каза: Ариил пророкът е нашият Йерусалим.
22. Користта и жестокостта са превърнали този народ в зловоние за Елохима.

23. Пророкът отдавна е предвидил тези дни и е писал за тези времена.
24. Нашите законници, съдии, свещеници и книжници притесняват бедните, а самите живеят в разкош.
25. Жертвите и приношенията на Израил са само мерзост за Бога. Единствената жертва, която Бог изисква, е егото.
26. Заради несправедливостта и жестокостта на човек към човека Светият е казал за тази държава:
27. Аз ще го низвергна, да, ще го низвергна, то ще бъде унищожено и няма да го има, докато не дойде имащият право, и аз ще му дам всичко.
28. В целия свят законът за правото е един и горко на този, който ще наруши този закон, тъй като Бог е справедлив.
29. А Израил се отклони от пътя, не почита справедливостта и правото на човека; и Бог изисква Израил да се изправи и да се върне на пътя на святостта.
30. И ако нашият народ не чуе гласа на Бога, ще дойдат племена отдалеч и ще разграбят Йерусалим, и ще сринат нашия храм, и ще вземат нашия народ в робство в чуждите земи.
31. Но това няма да бъде завинаги; макар и те да се разпръснат навсякъде и да се скитат насам натам сред народите на земята, като овце без пастир,
32. Ще дойде време, когато Бог ще върне пленниците, Израил ще се възроди и ще живее в мир.
33. И след много години нашият храм ще бъде построен отново, и човекът, почитащ Бога, чието сърце е чисто, ще дойде и ще прослави жилището на Бога, и ще царува в праведност.
34. Като каза това Исус се оттегли настрана и целият народ се изумяваше и говореше: Това наистина е Христос.

Глава 20

След празника. Завръщане у дома. Изчезването на Исус, неговото търсене. Родителите го намират в храма. Той отива с тях в Назарет. Символичното значение на дърводелските инструменти.

1. Големият празник Пасха свърши и назаретяните се отправиха към дома.
2. Те вече бяха в Самария и Мария каза: Къде е моят син? Но никой не виждаше детето.
3. Йосиф търсеше сред родствениците, отиващи в Галилея, но те не бяха го виждали.
4. Тогава Йосиф, Мария и синът на Зеведей се върнаха и го търсиха по целия Йерусалим, но не можаха да го намерят.
5. И тогава те влязоха в двора на храма, и попитаха стражата: Не сте ли виждали тук Исус, момче на дванадесет години, с красиви коси и дълбоки сини очи?
6. Стражите отговориха: Да, той сега разговаря в храма със законниците.
7. И те влязоха, и го намериха, както им каза стражата.

8. И Мария каза: Исусе, защо се отнасяш така с родителите си? Ние те търсихме два дни и се бояхме, че с теб се е случила някаква беда.
9. И Исус каза: Нима не знаете, че аз трябва да се намирам при делата на моя Отец?
10. И той обиколи в кръг и стисна ръката на всеки учител на закона, и каза: Аз вярвам, че ние ще се срещнем отново.
11. И след това тръгна със своите родители към Назарет; и когато те пристигнаха у дома, той дърводелстваше с Йосиф.
12. Веднъж, донасяйки инструментите за работа, той каза:
13. Тези инструменти ми напомнят за тези, с които ние работим в работилницата на ума, където вършим неща с мисълта и изграждаме характера.
14. С ъгъла ние измерваме всички наши линии, изправяме кривината по пътя и изправяме ъглите на главния квадрат.
15. С пергела ние очертаваме кръгове около нашите страсти и желания, за да ги държим в границите на праведността.
16. С топора ние отсичаме сухите клони, безполезните и излишни части и правим характера равен.
17. С чука ние строим дома на правдата, набиваме я, докато тя не навлезе във всяка частица.
18. С рука ние изглаждаме издатините и неравностите на съединенията, на детайлите и дъските, които ще отидат за построяване храма на истината.
19. Длетото, линеала, отвеса и триона – всичко намира приложение в работилницата на ума.
20. Има и подстъп с три стъпала – вярата, надеждата и любовта; по него ние се изкачваме към купола на чистотата на живота.
21. И по стълба с дванадесет стъпала възхождаме, докато не се доберем до върха на строежа, който издигаме в живота – Храма на Съвършения Човек.

ЧАСТ VI

ВАН

ЖИВОТ И ДЕЯНИЯ НА ИСУС В ИНДИЯ

Глава 21

Равана вижда Исус в храма и е запленил от него. Хилел му разказва за момчето. Равана намира Исус в Назарет и дава пиршество в негова чест. Равана става покровител на Исус и го взема в Индия за обучение в браминската религия.

1. Царственият принц на Индия, Равана от Южна Ориса, беше на юдейския празник.
2. Равана беше богат човек; и беше праведен; и с група брамински мъдrecи търсеше мъдростта на Запада.
3. Когато Исус четеше и говореше сред юдейските свещеници, Равана го слушаше и беше изумен.
4. И когато той попита кой и какъв е Исус, и откъде е, Хилел каза:

5. Ние наричаме това дете небесна Денница, тъй като той дойде да даде на хората светлината на живота, да освети човешкия път и да избави своя народ, Израил.
6. И Хилел разказа на Равана всичко за детето; за пророчествата, които се отнасят до него; за чудесата на нощта, в която се роди; за посещаването му от жреците-магове;
7. За това как той беше защитен от гнева на лошите хора; за бягството в Египет; за неговото дърводелско служене с баща му в Назарет.
8. Равана беше изумен и попита за пътя към Назарет, за да отиде и го почете като син на Бога.
9. И със своята пищна свита той се отправи на път, и пристигна в Назарет Галилейски.
10. И намери този, когото търсеше, зает с построяването на жилища за синовете човешки.
11. Когато видя Исус, той се изкачваше по стълба от дванадесет стъпала и държеше в ръцете си пергел, ъгъл и топор.
12. И Равана каза: Мир на теб, най-любим син на небесата!
13. И в двора на странноприемницата Равана даде пир за всички хора от града; Исус с родителите му бяха почетни гости на него.
14. Равана гостува няколко дни в дома на Йосиф на Мармионския път; той искаше да узнае тайната на мъдростта на неговия син; но не можа да проумее.
15. И тогава той измоли позволение да бъде покровител на детето и да го вземе на Изток, където то ще може да изучава мъдростта на брамините.
16. Исус желаше да тръгне, за да се учи; и след много дни родителите му дадоха съгласие.
17. Тогава доволният Равана със своята свита се отправи на път в посока към изгряващото слънце; и след много дни те пресякоха Синд и пристигнаха в провинцията Ориса, в двореца на принца.
18. Браминските жреци бяха радостни да приветстват принца и любезно посрещнаха юдейското момче.
19. Приеха Исус като ученик в храма Джаганатха; и там той изучаваше Ведите и законите на Ману.
20. Браминските учители се дивяха на ясения разум на детето и често бяха изумени когато той им обясняваше значението на законите.

Глава 22

Дружбата на Исус и Ламаас. Исус обяснява на Ламаас значението на понятията истина, човек, сила, разум, мъдрост, спасение и вяра.

1. Сред жреците на Джаганатха имаше един, който обичаше юдейското момче. Този жрец беше известен под името Ламаас Брам.
2. Веднъж, когато Исус и Ламаас вървяха сами по площада на Джаганатха, Ламаас попита: Мой юдейски учителю, какво е истината?

3. И Исус каза: Истината е единственото, което е неизменно.
4. В Целия свят съществуват две неща – едното е истината, другото е лъжата; истината е това, което съществува, а лъжата – това, което само изглежда съществуващо.
5. Истината е нещо, което няма причина, но то е причината на всичко.
6. Лъжата е нищо; но тя е проявление на нещото.
7. Това, което е сътворено, ще бъде унищожено; това, което е започнало, трябва да свърши.
8. Всички неща, които могат да се видят с човешки очи, са проявление на нещото, те са нищо и затова са преходни.
9. Нещата, които ние виждаме, са само отражения, проявяващи се при вибрациите на ефира и когато условията се променят, те изчезват.
10. Светият Дух е истина, това, което е било, е и винаги ще бъде; той е неизменен и непреходен.
11. Ламаас каза: Ти отговори добре; а какво е човекът?
12. И Исус каза: Човекът е истина и лъжа, причудливо смесени.
13. Човекът е Дух, станал плът; истината и лъжата са съединени в него; и те се борят, и нищото бива победено, и човекът се утвърждава като истина.
14. Ламаас отново попита: Какво ще кажеш за силата?
15. И Исус каза: Тя е проявление, резултат на енергията; но тя е нищо, илюзия. Енергията е неизменна, но силата се променя с изменението на ефира.
16. Енергията е волята на Бога и тя е всемогъща, а силата е проявена воля, ръководена от Духа.
17. Сила има вятърът, вълните, гръмотевицата, човешката ръка, очите.
18. Ефирът извиква към битие тези сили, а мисълта на Елохима, ангела, човека или други мислеци същества насочва енергията; когато енергията завърши своята работа, силата се изчерпва.
19. Ламаас попита отново: Какво можеш да кажеш за разума?
20. Исус каза: Това е скала, върху която човек изгражда себе си; това е знанието за нещото и нищото, за лъжата и истината.
21. Това е знанието на низшето “аз”; възприемане на силата от самия човек.
22. Ламаас отново попита: Какво можеш да кажеш за мъдростта?
23. И Исус каза: Това е съзнанието за това, че човекът е нещо, че Бог и човек са единни;
24. Че нищото е нищо; че силата е само илюзия; че небето, земята и адът не са горе, не са наоколо и не са долу, а вътре; че в светлината всичко става нищо и всичко е Бог.
25. Ламаас попита: Моля те, кажи какво е вярата?
26. И Исус каза: Вярата е осъзнаване всемогъществото на Бога и човека, убедеността в това, че човекът ще постигне божествения живот.
27. Спасението е стълба, водеща от сърцето на човека към сърцето на Бога.

28. Три са нейните стъпала; вярването е първото, на него човекът се догажда за истината.

29. И вярата е следващото, на него човек знае истината.

30. Достигането е последното; върху него самият човек е истината.

31. Вярването се разтваря във вярата и в достигането; човекът се спасява когато постигне божествения живот, когато става един с Бога.

Глава 23

Исус и Ламаас сред шудрите и вайшите. В Бенарес. Исус става ученик на Удрака. Поученията на Удрака.

1. Исус със своя приятел Ламаас обиколиха цяла Ориса и долината на Ганг, търсейки мъдростта при шудрите, вайшите и учителите.

2. Бенарес на Ганг беше град с богата култура и знание; тук двамата равуни преживяха много дни.

3. Исус искаше да се научи на изкуството на индуското лечителство и стана ученик на Удрака, най-големият от лечителите на Индия.

4. Удрака учеше как да използва водата, растенията и земята, горещината и студа, лъчите на слънцето и сянката, светлината тъмнината.

5. Той казваше: Законите на природата са закони на здравето и живеещият по тези закони никога не боледува.

6. Нарушаването на тези закони е грях и този, който греши, боледува.

7. Съблюдаващият законите поддържа равновесието във всички органи и така се утвърждава истинска хармония; хармонията е здраве, а нарушаването на хармонията е болест.

8. Този, който привежда в хармония всички органи на човека, строи здраве.

9. Тялото е клавикурд и когато неговите струни са твърде отслабени или твърде обтегнати, инструментът е разстроен, човек е болен.

10. В природата всичко е така сътворено, че да отговаря на нуждите на човека; и в медицинските аркани има всичко.

11. И когато клавикурда на човека е разстроен, в огромния свят на природата може да се намери лекарство; има лекарство за всеки телесен недъг.

12. Разбира се, волята на човека е най-доброто лекарство; и с усилено упражняване на волята човекът може да натегне отслабената струна и да отслаби пренатегнатата, и така да се излекува.

13. Ако човек е придобил вяра в Бога, в природата и в себе си, то той познава силата на Словото и неговото слово е балсам за всяка рана, лекарство за всички недъзи в живота.

14. Лечител е този, който е способен да внуши вяра. С език може да се говори за човешките уши, но душата ще чуе само душа и само тази, която се обръща към душата.

15. Този човек е силен, чиято душа е широка и който може да влезе в другите души, да вдъхне надежда в тези, които нямат надежда и вяра в тези, които не вярват нито в Бога, нито в природата, нито в човека.

16. Няма универсален балсам за тези, които вървят по пътищата на живота.

17. Хиляди неща нарушават хармонията и предизвикват в човека болест; хиляди неща могат да настроят клавиборда и да направят човека здрав.
18. Това, което е лекарство за един, е отрова за друг; и един ще се излекува с това, което би убило друг.
19. Някой може да се излекува с билка; другото може да възроди глътка вода; планинският вятър може да върне към живот трети, който е изглеждал безнадежден.
20. Горящия въглен или парчето земя могат да излекуват едного; а друг може да се поправи умивайки се в някои извори.
21. С ръка или с дихание може да се излекуват още хиляди хора; но любовта – това е царицата. Мисълта, усилена с любов, е най-действеният Божи балсам.
22. Но много струни на живота, които са скъсани или разстроени и безпокоят душата, са станали такива заради зли духове, които хората не виждат; те водят хората чрез невежество към нарушаване законите на природата и на Бога.
23. Тези сили действат като демони и те говорят; те терзаят човека, те го довеждат до отчаяние.
24. Но истинският лечител е учител на душата и той може с енергията на волята да подчини злото.
25. Някои духове са главни и те са силни, твърде силни за сам човек; но човекът има помощници във висшите обители, които може да призове и те ще помогнат да се изгонят демоните.
26. Тук е изложено накратко това, което е казал великият лекар. И Исус склони глава в знак на признание на великата душа, и продължи по своя път.

Глава 24

Браминската доктрина за кастите. Исус я отхвърля и учи за равенство на хората. Жреците са оскърбени, те го изгонват от храма. Той живее с шудрите и ги учи.

1. Юдейското момче живя четири години в храма Джаганатха.
2. Веднъж той седеше сред жреците и им говореше: Моля ви, разкажете ми всичко за вашите възгледи за кастите; защо вие казвате, че хората не са равни пред Бога?
3. Учителят на техния закон се изправи и каза: Светецът, когото ние наричаме Брама, е сътворил хората по своему и хората не трябва да се оплакват.
4. В зората на човешкия живот Брама говорил и четири човека застанали пред неговото лице.
5. От устата на Брама излязъл първият човек; той бил бял и подобен на самия Брама; той бил наречен брамин.
6. И той бил възвишен; той стоял над всички и не било необходимо да се труди.
7. И той бил наречен жрец на Брама, светия, призван да представя Брама във всички земни дела.
8. Вторият човек бил червен; той излязъл от ръцете на Парабрама; и бил наречен кшатрия.

9. Той бил сътворен, за да стане цар, управител и войн; негов висш предписан дълг била защитата на жреца.
10. От вътрешните органи на Парабрама излязъл третият човек; и той бил наречен вайша.
11. Той бил жълт; неговото предназначение било да обработва земята и да пази стадата добитък и овчите стада.
12. От стъпалата на Парабрама излязъл четвъртият човек; и той бил черен; той бил наречен шудра, човек от низшето съсловие.
13. Шудра е слуга на човешката раса; той няма правата, които другите да признават; той не смее да слуша Ведите и да гледа в лицето жреца или царя, и само смъртта може да го освободи от положението на слуга.
14. И Исус каза: Тогава Парабрама не е Бог на справедливостта и правото, тъй като със своята силна ръка той въздига едного и принизява другия.
15. Исус не им възрази повече нищо, но гледайки към небесата каза:
16. Отче мой, Боже – този, който си бил, си и ще пребъдеш вечно, който държиш в ръцете си везните на справедливостта и правото,
17. Който в безпределността на любовта си сътворил всички хора да бъдат равни. Белият, черният, жълтият и червеният могат да погледнат в лицето ти и да кажат: Господи, Отче наш,
18. Ти си Баща на човешката раса, аз славя твоето име.
19. И всички жреци бяха разгневени от думите на Исус; те се нахвърлиха върху него, хванаха го и искаха да му навредят.
20. Но тогава Ламаас вдигна ръка и каза: Вие, жреци на Брама, пазете се! Вие не знаете какво вършите; почакайте, докато не познаете този Бог, когото този юноша почита.
21. Аз видях това момче по време на молитва, когато светлина по-ярка от слънчевата го обкръжаваше. Пазете се! Неговият Бог е може би по-могъщ от Брама.
22. Ако Исус казва истината, ако той е прав вие не можете да го накарате да мълчи; ако той не е прав, а вие сте прави, неговите думи няма да означават нищо, тъй като истината е могъща и в края на краищата ще възтържествува.
23. И тогава жреците се удържаха; но един заговори и каза:
24. Не нанесе ли този безразсъден юноша оскърбление на Парабрама между тези свети стени? Законът е ясен, той гласи: оскърбилият името на Брама трябва да умре.
25. Ламаас помоли да запазят живота на Исус; и тогава жреците взеха въжен камшик и го изгониха от храма.
26. А Исус продължи по своя път и намери покрив при черните и жълтите хора, слугите и земеделците.
27. При тези, на които за първи път разказа евангелието на равенството; той им разказа за Човешкото Братство, за Божието Бащинство.
28. Простият народ го слушаше с възхищение и се учеше да се моли на нашия Бог-Отец, съществуващ на небесата.

Глава 25

Исус учи шудрите и земеделците. Притча за знатния човек и неговите неправедни синове:

1. Когато Исус видя колко много шудри и земеделци са дошли да послушат неговите думи, той им разказа притча; той каза:
2. Един знатен човек притежавал голямо имение; той имал четири сина и искал всички те да израснат властимащи, преуспявайки и използвайки талантите, които имали.
3. И той дал на всеки дял от своето голямо богатство и ги освободил.
4. Най-големият син бил користен, честолюбив, хитър и бърз в хитростите.
5. Той си казал: Аз съм най-големият син и те, моите братя, трябва да бъдат слуги в краката ми.
6. И той призовал своите братя; и той направил единия марионетен управител; дал му меч и го поставил да защитава владенията.
7. На друг той дал да ползва земята и кладенците, стадата добитък и овчите стада, заповядал му да обработва земята, да пасе стадата добитък и овчите стада, и да му донася най-доброто от доходите.
8. На третия той казал: Ти си най-младият син; цялото владение е разпределено; и на теб не се падна никаква част от него.
9. И тогава той взел верига и приковал своя брат към гола скала в пустинно място, и казал:
10. Ти си се родил роб; ти нямаш права и трябва да се задоволиш със своя жребий, тъй като няма да дочекаш освобождение, докато не умреш и не си отидеш оттук.
11. След няколко години дошъл ден за разплащане; знатният човек повикал своите синове да се отчетат.
12. И когато той разбрал, че неговият най-голям син е завладял цялото имущество и е направил братята си роби,
13. Той го хванал, смъкнал от него жреческите одежди и го заточил в тъмница, където той бил принуден да остане до изкупването на цялото зло, извършено от него.
14. После той, сякаш са играчки, изхвърлил трона и доспехите на покорния управител; счупил неговия меч и го заточил в тъмница.
15. А после извикал своя син земеделец и го попитал, защо той не се е избавил от робските вериги на своя брат в пустинните пясъци.
16. И когато синът не отговорил, бащата си прибрал стадата добитък, овчите стада, полята и кладенците.
17. И изпратил своя син земеделец да живее в пустинята, докато не изкупи цялото зло, което е сътворил.
18. Бащата отишъл и намерил най-младия си син в тежки вериги, разбил веригите със своите ръце и го пуснал с мир.
19. Когато синовете заплатили своите дългове, те дошли отново и застанали пред съда на праведността.
20. Всички те усвоили уроците, усвоили ги добре и тогава бащата отново разделил владението.
21. Той дал на всеки равен дял и им поръчал да съблюдават закона за равенството и правото и да живеят в мир.
22. Тогава един шудра заговори и каза: Можем ли ние, робите, принудени като животни да служим на прищевките на жреците –

можем ли да се надяваме, че ще дойде някой, който ще разбие нашите вериги и ще ни освободи?

23. И Исус каза: Светият е казал, че всички негови деца ще бъдат свободни и че всяка душа е дете на Бога.

24. Шудрите ще бъдат също така свободни, както жреците; земеделецът ще върви ръка за ръка с царя; за целия свят ще настъпи човешко братство.

25. О хора, изправете се! Осъзнайте своето могъщество, тъй като този, който прояви воля, няма да остане роб.

26. Живей така, както би искал да живее твоят брат; всеки ден се отваряй като цвете; тъй като земята е твоя, небесата са твои и Бог ще те доведе при това, което ти принадлежи.

27. И целият народ викаше: Покажи ни този път, за да можем като цветя да разцъфнем и да достигнем до това, което ни принадлежи.

Глава 26

Исус в Катака. Колесницата на Джаганнатха. Исус разобличава празнотата на браминските обреди пред народа и разказва как да се види Бога в човека. Поучения за божествените закони на жертвоприношенията.

1. Исус учеше във всички градове на Ориса. Той учеше в Катака, на брега на реката и хиляди хора го следваха.

2. Веднъж тълпа възбудени хора влачеше колесницата на Джаганнатха и Исус каза:

3. Ето, влачат форма без дух, тяло без душа, храм без огън на олтара.

4. Тази колесница на Кришна е празна, тъй като в нея го няма Кришна.

5. Тази колесница е само идол за тези, които са пияни от виното на плътските неща.

6. Бог живее не в шумотевицата на езиците; към него няма път от никоя идолска светиня.

7. Мястото за среща на Бога с човека е в сърцето; и той говори с тих глас; и този, който го слуша, е тих.

8. И целият народ каза: Научи ни на познанието на Светия, който говори от сърцето, Богът с тих глас.

9. И Исус каза: Светия Дух не може да се види със светски очи; и човекът не може да види нито Духовете, нито Светия.

10. Но човекът е сътворен по тяхно подобие и който гледа човека в лицето, гледа образа на Бога, говорещ отвътре.

11. И ако човек почита човека, той почита Бога и това, което човек прави за човека, той го прави за Бога.

12. И вие трябва да помните, че ако човек причинява вреда с мисъл, дума или дело на друг човек, то той вреди на Бога.

13. Ако вие искате да служите на Бога, говорещ из сърцето, просто служете на своя ближен – на родственика и на чуждия, на странника, който е пред вашите врата, и на врага, който ви желае зло.

14. Помогнете на бедния и помогнете на слабия; не причинявайте зло на никого и не желайте това, което не ви принадлежи.

15. Тогава Светият ще говори с вашия език; и той ще се усмихва заради вашите сълзи, ще осветява вашето чело с радост и ще изпълва сърцето с мир.
16. И тогава хората попитаха: На кого ще принасяме дарове? Къде ще извършваме жертвоприношения?
17. Исус каза: Нашият Отец не иска безполезно похабяване на растенията, зърното, телетата и агнетата.
18. Това, което се изгаря върху олтарите се изхвърля. Този, който отнема храната от гладните уста, за да я унищожи в огъня, няма да придобие никаква благословия.
19. Ако искате да принесете жертва на нашия Бог, просто положете вашия дар – зърно или месо – върху масата на бедняка.
20. От него към небето ще се възнесе тамян и ще се върне към вас като благословия.
21. Съборете вашите идоли; те не могат да ви чуят; превърнете всички ваши жертвени олтари в пепелище.
22. Превърнете в свои олтари човешките сърца и изгорете вашите жертви в огъня на любовта.
23. И целият народ се дивеше и искаше да се поклони на Исус като на Бог, но Исус каза:
24. Аз съм човек, ваш брат, дошъл да покажа пътя към Бога; вие не трябва да се покланяте на човека; славете Бога, Светия.

Глава 27

Исус посещава празненството в Бихар. Нова проповед за равенството на хората. Притча за пречупените класове.

1. Славата за (на) Исус като учител се разнесе навсякъде и народът се стичаше от близки и далечни места да слуша неговото слово на истината.
2. В Бихар, на свещената река на брамините той учи много дни.
3. И Ах, богат човек от Бихар, устрои пиршество в чест на госта и покани всички желаещи.
4. И дойдоха много; сред тях имаше крадци, грабители и блудници. Исус седеше сред тях и учеше; но неговите последователи бяха недоволни, че седи с крадците и блудниците.
5. И те го укоряваха; те казаха: Равуни, учителю на мъдростта, този ден ще бъде лош ден за теб.
6. Ще се разчуе, че се познаваш с крадци и блудници и хората ще те избягват, както избягват отровната змия.
7. Исус им отговори и каза: Учителят никога не се крие заради запазване на доброто име и слава;
8. Които са непотребни дреболии за един ден; те изплуват и потъват като празни съдове в ручей; те са илюзорни и преходни;
9. Те са безсмислица, шум, който вдигат хората; и празният човек съставя съждения по този шум.
10. Бог и всички учители съдят за хората по това какви са, а не по това какви изглеждат, не по името и славата.

11. Тези блудници и крадци са деца на моя Бог-Отец; техните души за него са също така скъпи, както вашите или като душите на браминските жреци.
12. И те се трудят над същите задачи на живота, над които и вие, гордеещите се със своята порядъчност и морал се трудите.
13. И някои от тях са решили по-трудни задачи от вас, гледащите ги с презрение.
14. Да, те са грешници и осъзнават своята вина, докато вие сте виновни, но достатъчно хитри, за да прикривате своята вина с изискано облекло.
15. Вие, хората, презиращи тези блудници, тези пияници и тези крадци, мислещи, че сте чисти в сърцето и живота, че сте много по-добри от тях, излезте напред, за да могат хората да ви познаят.
16. Грехът лежи в желанията, във възжеленията, а не в действията.
17. Вие жадувате богатството на другите хора, вие гледате очарователните форми и възделееете към тях.
18. Вие мамите всеки ден и желаете злато, почести и слава само заради своето користоно его.
19. Човекът, който желае чуждото, е крадец; а тази, която възделее – паднала. Този, който не е нито едното, нито другото нека да каже.
20. Никой не се отзова; обвинителите пазеха мълчание.
21. И Исус каза: Всички днешни свидетелства са против тези, които обвиняваха.
22. Чистите по сърце не обвиняват. Хората с ниски сърца, желаещи да скрият своята вина зад свещения дим на благочестието, винаги се гнусят от пияниците, крадците и падналите жени.
23. Това отвращение и това презрение е преструвка, тъй като под облика на прославен учен може да се крие възжеление, измама и много тайни грехове.
24. Човекът, който прекарва времето си изгаряйки плевелите на другите хора, няма време да пали своите собствени и най-добрите цветя на живота скоро ще увехнат и ще умрат, няма да остане нищо, освен плевели, бодли и репейници.
25. И Исус разказа притча: Един земеделец имал големи ниви с узряло зърно; когато той ги оглеждал видял, че много стебла са прегънати и пречупени.
26. И тогава той изпратил своите жътвари и казал: Не можем да спасим класовете с пречупени стебла.
27. Вървете, изрежете и запалете класовете със счупени стебла.
28. И след много дни той отишъл да измери своето зърно, но не намерил нито едно зрънце.
29. И тогава той извикал жътварите и ги попитал: Къде е моето зърно?
30. Те му отговорили и казали: Ние сторихме според твоята дума; събрахме и изгорихме класовете с пречупени стебла и не остана нито един клас, за да го внесем в хамбара.
31. И Исус каза: Ако Бог спаси само тези, на които стеблата не са пречупени, които са свършени в неговите очи, тогава кой ще бъде спасен?

32. И обвинителите наведоха глави от срам; а Исус продължи по своя път.

Глава 28

Удрака дава пиршество в чест на Исус. Исус говори за единството на Бога и за братството на живота. Осъждане от духовенството. На гости у земеделеца.

1. Бенарес е свещеният град на брамините; Исус учеше и там; прие го Удрака.

2. Удрака устрои пиршество в чест на своя гост; и на него имаше много високопоставени индийски жреци и пандити.

3. И Исус им каза: С голяма радост ви говоря за живота, за братството в живота.

4. Вселенският Бог е един и все пак той е повече от един; всички творения са Бог; всички творения са единни.

5. Чрез благодатното дихание на Бога целия живот е свързан в едно; и ако вие докосвате фибра на жива твар, вие изпращате вибрация от центъра към външните граници на живота.

6. И стъпквайки с крак най-дребния червей, вие разклащате Божия престол и разтърсвате меча на правосъдието в неговата ножница.

7. Птицата пее песента си за човека и човекът отговаря на нейната песен.

8. Мравката строи свой дом, пчелата – пчелни пити, даващи ѝ покрив, паякът сплита паяжина, а цветята изливат върху тях сладко благоухание, дух, даващ на всички сила да се трудят.

9. И хората, и птиците, и животните, и пълзящите твари – всички са божества, облечени в плът; и как се осмелява човекът да убива когото и да било?

10. Това е жестокост, обезобразяваща света. Когато хората разберат, че нанасяйки вреда на жива твар те вредят на себе си, те разбира се, няма да убиват или да причиняват болка на това, което е сътворено от Бога.

11. Един пандит каза: Умолявам те, Исусе, кажи кой е този Бог, за който ти говориш; къде са неговите жреци, неговите храмове и неговите светини?

12. И Исус каза: Бог, за който аз говоря, е навсякъде; той не може да бъде ограден със стени или да бъде ограничен в никакви предели.

13. Всички хора се покланят на Единния Бог; но всички хора го виждат по различен начин.

14. Този всеобщ Бог е мъдростта, волята и любовта.

15. Не всички хора виждат Триединния Бог. Един го вижда като Бог на могъществото; друг – като Бог на разума, трети – като Бог на любовта.

16. Идеалът на човека е негов Бог и затова с разкриването на човека се разкрива и неговият Бог. Богът на човека от днешния ден утре вече не е Бог.

17. Нациите на земята виждат Бога от различни гледни точки и затова той не изглежда еднакъв за всички.

18. Човекът дава име на тази частица от Бога, която вижда и тя за него цялата е Бог, и всяка нация вижда частица от Бога, и всяка нация нарича Бога със свое име.
19. Вие, брамините, го наричате Парабрама; в Египет той е Тот; в Гърция го наричат Зевс; Йехова е неговото юдейско име; но навсякъде той е безпричинната Причина, безкоренният Корен, от който всичко е произлязло.
20. Когато хората се боят от Бога и го приемат за неприятел, те обличат други хора в причудливи дрехи и ги наричат жреци.
21. И им поръчват да сдържат гнева на Бога с молитви; а когато не им се удаде да предизвикат неговата благосклонност със своите молитви, те го подкупват с принасяне в жертва на животни или птици.
22. Когато човекът вижда Бога единен със себе си, като Бог-Отец, на него не му е нужен нито посредник, нито жрец за ходатайство.
23. Той отива направо при него и казва: Боже, Отче мой! И той полага своята ръка в дланта на Бога, и това е всичко, което е нужно.
24. И това е Бог. Всички вие сте сами за себе си жреци; и Бог не иска кървави жертви.
25. Отдай своя живот в жертвено служене на всичко живо и това ще бъде угодно за Бога.
26. Като каза това Исус се оттегли настрана; а хората се чудеха и спореха помежду си.
27. Едни казваха: Той е вдъхновен от Светия Брама; други казваха: Той е безумец; а трети казваха: Той е обсебен, той говори като дявола.
28. Но Исус не се задържа. Сред гостите имаше един земеделец, благородна душа, търсач на истината, на когото се харесаха думите на Исус и Исус тръгна с него, и живя в неговия дом.

Глава 29

Аджайнин, жрец от Лахор, пристига в Бенарес да види Исус и живее в храма. Исус отклонява поканата да посети храма. Аджайнин идва при него през нощта и приема неговото учение.

1. Сред жреците от бенареския храм имаше гост, Аджайнин от Лахор.
2. Аджайнин чу от търговците за юдейското момче, за неговите мъдри думи и той се приготви, и излезе от Лахор, за да види момчето и да чуе неговите думи.
3. Браминските жреци не приемаха истината, която донесе Исус и бяха силно разгневени от това, което той каза на пиршеството на Удрака.
4. Но те не бяха виждали момчето и много искаха да чуят неговите думи, и те го поканиха в храма.
5. Но Исус им каза: Няма нищо по-богато от светлината; и тя свети за всички; ако вие искате да видите светлината, идете при светлината.
6. Ако вие искате да чуете посланието, което Светият ми даде, за да го предам на хората, елате при мен.
7. Когато предадох думите на Исус на жреците, те се възмутиха.

8. Аджайнин не споделяше техния гняв и той изпрати в дома на земеделеца друг пратеник със скъпи дарове за Исус; и с подаръците предаде следното:

9. Моля те, учителю, чуй моите думи; браминският закон забранява на жреца да влиза в дома на стопанин от низшето съсловие; но ти можеш да дойдеш при нас;

10. И аз съм уверен, че жреците ще се радват да те чуят. Аз те моля да дойдеш и да обядваш днес с нас.

11. И Исус каза: Светият не вижда разлика в жилищата; жилището на моя домакин е достатъчно добро за всяко събиране на човешките синове.

12. Ако кастовата гордост те задържа, ти не си достоен за светлината. Моят Бог-Отец не признава човешките закони.

13. Връщам твоите дарове; Божественото знание не може да се купи със злато или скъпи подаръци.

14. Тези думи на Исус още повече разсърдиха жреците и те започнаха да мислят как да го изгонят от страната.

13. Аджайнин не се присъедини към техните планове и замисли; през нощта той излезе от храма и намери дома, в който пребиваваше Исус.

16. И Исус каза: Там, където сияе слънцето, няма нощ; аз нямам тайни послания; на светло всички тайни се разкриват.

17. Аджайнин каза: Аз дойдох от далечен Лахор, за да узная за тази древна мъдрост и за това царство на Светия, за които ти говориш.

18. Къде е това царство? Къде е царят? Кои са поданиците? Какви са законите в него?

19. И Исус каза: Това царство не е далеч, но човекът със светски очи не може да го види; то е в сърцето.

20. Ти не трябва да търсиш царя на земята, в морето или на небето; той не е там и все пак той е навсякъде. Той е Божият Христос, той е вселенската любов.

21. Вратата на тази обител не са високи и влизащият в нея трябва да застане на колене. Те не са широки и никой не може да пренесе през тях светския си багаж.

22. Низшето „аз“ трябва да се преобрази в духовно „аз“; тялото трябва да бъде умито в живите струи на чистотата.

23. Аджайнин попита: Мога ли аз да стана поданик на този цар?

24. И Исус каза: Ти самият си цар и ти можеш да влезеш през вратата, и да бъдеш поданик на Царя на царете.

25. Но ти трябва да свалиш своите жречески ризи; не трябва повече да служиш на Светия за злато; трябва по своя воля да отдадеш живота си и всичко, което притежаваш, на служенето на човешките синове.

26. И Исус не каза повече нито дума; Аджайнин тръгна по своя път; и макар че не можа да вмести истината, споделена му от Исус, но видя това, което по-рано не беше виждал.

27. Той не изследва никога царството на вярата; но семената на вярата и вселенското братство намериха добра почва в сърцето му.

28. И прибрирайки се в своя дом той прекара като в сън тъмната нощ, и когато се събуди, изгря Слънцето на Праведността; той намери царя.

29. А Исус прекара много дни в Бенарес и учеше.

Глава 30

Исус получава известие за смъртта на баща си. Той пише писмо на майка си и го изпраща с търговеца.

1. Веднъж, когато Исус беше зает със своя работа на брега на Ганг, наблизко премина керван, завръщащ се от Запад.
2. И един човек, приближавайки се до Исус, каза: Ние току-що бяхме на твоята родна земя и ти носим печални новини.
3. Твоят баща вече не е на земята; твоята майка скърби и никой не може да я утеши. Тя се безпокои дали си жив; тя жадува отново да те види.
4. Исус наведе глава и се замисли мълчаливо; и после той писа. Ето кратко изложение на неговото писмо:
5. Майко моя, най-благородна от жените; току-що човек ми донесе вест от моята родна земя, че баща ми вече не е в плът и че ти скърбиш неутешимо.
6. Майко моя, всичко е добре; добре е за баща ми и е добре за теб.
7. Неговият труд на тази земя е завършен и е завършен достойно.
8. Нито на една негова жизнена крачка хората не можеха да го обвинят в измама, безчестие или лош умисъл.
9. Тук, в този кръг той разреши много трудни задачи и си отиде оттук готов да решава задачите на духовния кръг.
10. Нашият Бог-Отец е с него там, както беше с него тук; и неговият ангел го пази да не се отклонява от пътя.
11. Защо трябва да плачеш? Сълзите не могат да победят мъката. И мъката няма сили да излекува разбитото сърце.
12. Мъката е бездействие; заетата душа не може да тъгува; тя няма време за тъгуване.
13. Когато мъката влезе през сърцето, тутакси губиш себе си; потопи се дълбоко в тайната на любовта, и мъка няма да има.
14. Любовта ти принадлежи; и целият свят призовава за любов.
15. Нека миналото си отиде с миналото; изправи се над плътските грижи и отдай своя живот на този, който е жив.
16. Ако ти загубиш живота си в служене на живите, знай, че ще го придобиеш в утринното слънце, във вечерната роса, в пеенето на птиците, в цветята и в нощните звезди.
17. Много скоро твоите грижи в този земен кръг ще се разрешат и тогава ти ще навлезеш с чиста радост във висшите сфери, за да решиш висшите задачи на душата.
18. Стреми се към спокойствие и след време аз ще дойда при теб, и ще ти донеса дарове по-богати от злато или скъпоценни камъни.
19. Уверен съм, че Йоан ще се погрижи за всички твои нужди; а аз съм с теб навсякъде. Йешуа.
20. И с един търговец, отиващ в Йерусалим, той предаде това писмо.

Глава 31

Браминските жреци са възмутени от учението на Исус и замислят да го изгонят от Индия. Ламаас се застъпва за него. Жреците наемат убиец, за да се освободят от него. Ламаас предупреждава Исус и той бяга в Непал.

1. Думите и деянията на Исус развълнуваха цялата страна.
2. Простите хора бяха негови приятели, вярваха в него и вървяха след него на тълпи.
3. Жреците и управителите се бояха от него, дори самото негово име всяваше ужас в техните сърца.
4. Той проповядваше братство на всичко живо, справедливо равноправие и говореше за безполезността на жреците и жертвените обреди.
5. Той разтърси самата основа, върху която се крепеше браманизмът; той представяше браминските идоли като толкова незначителни, а жертвоприношенията – толкова изпълнени с грях, че местата за поклонение и молитвени обреди опустяха.
6. Жреците обявиха, че ако този юдейски младеж и по-нататък продължи да живее в страната, ще се вдигне бунт; простият народ ще въстане, ще избие жреците и ще събори храмовете.
7. Те разпратиха навсякъде вест и от всички провинции надойдоха жреци. Бенарес пламна с огъня на браминската ревност.
8. Ламаас от храма на Джаганатха, добре познаващ съкровения живот на Исус, беше сред тях и слушаше тирадите на жреците.
9. И той стана и каза: Братя мои жреци, бойте се от това, което вършите; този ден е паметен.
10. Целият свят гледа насам; сега се подлага на изпитание самото съществуване на браминската мисъл.
11. Ако ние бъдем неблагоразумни, ако днес се възцари суеверие, ако ние прибягнем към животинска сила и обагрим ръцете си с кръвта, която може би пред лицето на Брама е невинна и чиста,
12. Неговото възмездие може да падне върху нас; самият камък, върху който ние стоим, може да пламне под краката ни; и нашето възлюбено духовенство, и законите, и светините ще западнат.
13. Но те не му позволиха да говори повече. Разгневените жреци го хванаха, биха и плюеха върху него, наричаха го предател и окървавен го изхвърлиха на улицата.
14. И тогава се възцари хаос; жреците се превърнаха в тълпа; видът на човешка кръв ги тласкаше към жестокост и към нова кръв.
15. Управниците, опасяващи се от война, търсеха Исус и го намериха спокойно поучаващ на пазарния площад.
16. Те го убеждаваха да замине, за да спаси своя живот, но той отказа.
17. И тогава жреците търсеха повод да го заловят; но той не извършваше никакво престъпление.
18. И тогава лъжесвидетелстваха против него; но когато дойдоха войниците, за да го изправят пред съда, те се уплашиха, защото народът се застъпи за него.
19. Плановите на жреците се провалиха и те решиха тайно да го убият.

20. Те намериха човек, наемен убиец, и през нощта го изпратиха да убие виновника за тяхната ненавист.

21. Ламаас чу за замисленото от тях и изпрати един човек да предупреди своя приятел; и Исус побърза да замине.

22. През нощта той остави Бенарес и незабавно се отправи на север; и навсякъде земеделци, търговци и шудри му помагаха по неговия път.

23. И след много дни той достигна великите Хималаи и се установи в град Капилаваста.

24. Жреците на Буда разтвориха пред него вратите на своя храм.

Глава 32

Исус и Бхарата. Те четат заедно свещените книги. Исус възразява срещу будистката доктрина за еволюцията и разяснява действителния произход на човека. Той среща Видяпати, който става негов последовател.

1. Сред будистките жреци имаше един, който видя в думите на Исус възвишена мъдрост. Това беше Бхарата Арабо.

2. Исус и Бхарата заедно четяха юдейските Псалми и Пророци; четяха Ведите, Авеста и мъдростта на Гаутама.

3. И когато те четяха и говореха за възможностите на човека, Бхарата каза:

4. Човекът е чудо на вселената. Той е частица от всичко, тъй като той е бил жива твар на всеки план на живота.

5. Било е време, когато човека не го е имало; след това той е бил дребна безформена същност в праха на времето; и после – протоматерия.

6. Според вселенския закон всички същества се стремят нагоре, към състоянието на съвършенство. Протоматерията се е развивала, ставайки червей, после влечуго, птица и животно, и накрая тя е достигнала формата на човек.

7. Но самият човек е разум, а разумът съществува за достигане на съвършенство чрез опита; и разумът често се проявява в телесна форма, в тази, която най-добре от всички подхожда за неговото развитие. Например разумът може да се проявява като червей или птица, или животно, или човек.

8. Ще дойде време, когато целият живот ще се развие до състоянието на съвършен човек.

9. По-високо от човека е съвършеният човек, той ще се развива до висшите форми на живот.

10. И Исус каза: Бхарата Арабо, този разум, този човек, който те е учил на това, може ли самият той да се прояви в плътта на животно или птица, или на пълзяща твар?

11. Бхарата каза: От незапомнени времена нашите жреци са ни говорили така, и ние знаем това.

12. И Исус каза: Посветен Арабо, ти си мъдър учител и не знаеш, че човекът не постига нищо чрез казаното му?

13. 13) Човек може да вярва на това, което другите казват; но така той никога няма да познае. Ако човек иска да познае, самият той трябва да бъде това, което знае.

14. Ти помниш ли, Арабо, кога си бил маймуна или птица, или червей?

15. Ако пък нямаш по-добро доказателство в полза на твоите доводи, освен това, което жреците са ти казали, тогава ти не знаеш, ти просто предполагаш.

16. Тогава не съди по това, което е казал човек; да се издигнем над плътта и да насочим разума към обителта на безплътните неща; разумът никога не забравя.

17. Учителите могат с разума си да проследят назад през вековете; и затова те знаят.

18. Не е имало никога време, когато човекът не е съществувал.

19. Това, което има начало, трябва да има и край. Ако човекът някога не е съществувал, ще дойде време, когато него няма да го има.

20. В Книгата на Летописите на Бога ние четем: Триединният Бог духна и седемте Духа застанаха пред лицето му. (Юдеите наричат тези седем Духа Елохими).

21. И те именно в своето безгранично могъщество са сътворили всичко, което е и което е било.

22. Тези Духове на Триединния Бог са се придвижвали в безграничното пространство, и е имало седем ефира, и всеки е имал своя форма на живот.

23. И тези форми на живот не са били нищо друго, освен мисли на Бога, облечени в субстанциите на своите ефирни планове.

24. (Хората наричат тези ефирни планове планове на протоматерията, на земята, на растенията, на животните, на хората, на ангелите и на херувимите.)

25. Тези планове от животворните мисли на Бога са невидими за окото на плътския човек; тяхната същност е твърде тънка, за да я види светското око, и все пак те формират душата на нещата;

26. И с очите на душата всички създания виждат тези ефирни планове и всички форми на живот.

27. Тъй като всички форми на живот на всеки план са мисли на Бога, всички създания мислят и всяко от тях притежава воля и, според своята величина, има власт да избира,

28. И на своя план всички създания получават храна от ефира на този план.

29. И така е било с всяка жива твар докато нейната воля не е станала слаба, и тогава ефирите на протоматерията, на земята, на растенията, на животните, на човека са започнали да вибрират много бавно.

30. Всички ефири са станали по-плътни и всички създания на тези планове са се облекли в груби покривала от плът, която хората могат да видят; и така е възникнало това грубо проявление, което хората наричат физическо.

31. И това е, което се нарича падение на човека; но човекът не е паднал сам, тъй като и протоматерията, и земята, и растенията, и животните – всички са претърпели упадък.

32. Ангелите и Херувимите не са паднали; тяхната воля винаги е била силна и те са поддържали ефирите на своите планове в хармония с Бога.

33. А когато ефирите са се изравнили по скорост на вибрациите с атмосферата, всички създания на тези планове е трябвало да получат храна от атмосферата, и е възникнала борба; и тогава това, което смъртният човек е нарекъл преживяване на по-силния, е станало закон;

34. Силният се е хранел с телата на слабите проявления и тук се е развил телесният закон на еволюцията.

35. И сега човекът в своето крайно безсрамие убива и яде животните, животните поглъщат растенията, растенията растат за сметка на земята, а земята поглъща протоматерията.

36. В по-горното царство на душата тази плътска еволюция не съществува и великата работа на Учителите се състои в това да възстановят наследството на човека, да му върнат изгубеното богатство, за да може той отново да живее в ефира на своя роден план.

37. Мислите на Бога са неизменни; проявленията на живота на всеки план се разгръщат към усъвършенстване на видовете; и както мисълта на Бога никога не може да умре, така няма и смърт за битието на седемте ефира на седемте Духа на Триединния Бог.

38. И затова земята никога няма да бъде растение; животното или птицата, или пълзящата твар никога няма да бъдат човек; и човекът не е животно, не е птица, не е пълзяща твар и не може да бъде такъв.

39. Ще дойде време, когато всичките седем проявления ще бъдат погълнати и човекът, животното, растението, земята и протоматерията ще бъдат спасени.

40. Бхарата се изуми; знанието на юдейския мъдрец беше откровение за него.

41. Видяпати, първият от индийските мъдреци, глава на храма на Капиваста, слушаше как Бхарата говореше на Исус за произхода на човека и чу отговора на юдейския пророк, и той каза:

42. Вие, жреци на Капиваста, чуйте ме: ние стоим сега на гребена на времето. Преди шест века беше родена велика душа, донесла на човека светлината на славата, и сега велик мъдрец стои тук в храма на Капиваста.

43. Този юдейски пророк, изгряваща звезда на мъдростта, е божествен. Той ни носи знание за тайнствата на Бога; и целият свят ще слуша неговите думи, ще възприема неговите думи и ще славят неговото име.

44. Вие, жреци на храма на Капиваста, чуйте! Замерете и слушайте, когато той говори; той е Живият Оракул на Бога.

45. И всички жреци благодаряха и славеха Буда Просветления.

Глава 33

Исус учи простолюдието край извора, разказва им как да постигнат щастие. Притча за каменистото поле и скритото съкровище.

1. Исус седеше край ручея в безмълвен размисъл. Беше свят ден и много хора от кастата на слугите бяха там.
2. Исус гледаше дълбоките бръчки от тежкия труд върху всяко чело и всяка ръка. Нито едно лице не беше радостно. Нито един от цялото множество не можеше да мисли за нещо друго, освен за тежкия труд.
3. Исус се обърна към един от тях и каза: Защо сте така печални? Няма ли щастие във вашия живот?
4. Човекът отговори: Едва ли ние знаем какво означава тази дума. Ние се трудим, за да живеем и не се надяваме на нищо, освен на труда, и благославяме деня, когато ще можем да завършим труда и да почиваме в покой в града на Буда.
5. И сърцето на Исус се сви от състрадание и любов към тези бедни труженици, и той каза:
6. Трудът не трябва да прави човека печален; хората трябва да бъдат щастливи в труда. Когато зад труда има надежда и любов, целият живот е преизпълнен с радост и мир, и това са небесата. Знаете ли, че за вас има такова небе?
7. Човекът отговори: За небето сме чували; но то е така далече и ние трябва да изживеем толкова много животи преди да го достигнем.
8. И Исус каза: Човече, брате мой, твоите мисли са неверни; твоето небе не е далече; и за него няма предели и граници; това не е страна, която трябва да се достигне, това е състояние на разума.
9. Бог никога не е създавал небесата за човека; той никога не е създавал злото; ние сами творим това, което притежаваме.
10. Но не търсете рая на небето; просто разтворете прозорците на вашите сърца и небето ще дойде като поток от светлина и ще донесе безгранична радост; тогава трудът няма да бъде мъчително бреме.
11. Народът се дивеше и идваше по-близо да послуша речите на този странен млад учител,
12. И го помолиха да им разкаже още за Бога-Отец, за небесата, които човек може да сътвори на земята, за безграничната радост.
13. И Исус разказа притча, той каза: Един човек притежавал поле с корава и неплодна почва.
14. С непрестанен труд той едва успявал да добие достатъчно храна, за да спаси семейството от нужда.
15. Веднъж от там преминал рудничар, способен да вижда под земята, и видял бедния човек и неговото неплодно поле.
16. Той се обърна към уморения земеделец и казал: Брате мой, знаеш ли ти, че точно под повърхността на твоето неплодно поле са скрити богати съкровища?
17. Ти ореш и събираш оскъден урожай, и всеки ден ти стъпваш по залежи от злато и скъпоценни камъни.
18. Това богатство лежи не на повърхността; но ако ти разринеш каменистата почва и копнеш по-дълбоко, ти вече няма да имаш нужда да обработваш земята заради оскъдни добиви.
19. Човекът повярвал. Рудничарят знае точно, казал той, и аз ще намеря съкровищата, скрити на моето поле.
20. И тогава той разкопал каменистата почва и дълбоко в земята намерил златната руда.

21. И Исус каза: Човешките синове се трудят тежко на пустинни равнини, опалени пясъци и каменисти земи; те правят това, което са правели техните бащи, без да помислят, че могат да направят още нещо.

22. Но ето идва Учител и им разказва за скритото богатство, за това, че под каменистата почва на плътските неща лежат несметни съкровища;

23. Че в сърцето пребивават най-големите скъпоценности, че този, който иска, може да отвори вратите и да ги намери всичките.

24. И тогава народът каза: Покажи ни пътя, за да можем да намерим богатството, пребиваващо в сърцето.

25. И Исус показва пътя; тружениците видяха другата страна на живота и трудът стана радост.

Глава 34

Празник в Капилаваста. Исус учи на площада; народът е изумен. Притча за изоставеното лозе и за лозаря. Жреците са разгневени от неговите думи.

1. Имаше тържество в свещения Капависта; множество будисти се събраха на празненството.

2. Там имаше жреци и учители от всички части на Индия; те учеха, но зад многото думи се криеше малко истина.

3. И Исус дойде на древния площад и учеше; той говореше за Бога, Бащата-Майка; той говореше за братството на живота.

4. Жреците и целият народ се удивяваха на неговите думи и казваха: Да не би Буда отново да е дошъл в плът? Никой друг не може да говори с такава простота и сила.

5. И Исус разказа притча: Имало някога запуснато лозе; лозите били високи, листата и клоните се били разраснали.

6. Листата били широки и закривали лозата от слънчевата светлина; гроздето било кисело, дребно и то било оскъдно.

7. Дошъл градинарят; със своя остър нож той отсякъл клоните и не останали листа, само корените и стъблата, и нищо повече.

8. Веднага дошли суетливи съседи и се дивели, и казали на градинаря: Ти си глупав човек! Лозето загина.

9. Такова опустошаване! Няма ги красивите листа и когато дойде време за беритба събирачите няма да намерят плодове.

10. Градинарят казал: Оставете своите мисли за себе си и елате отново по времето на беритбата и вижте.

11. И когато настъпило времето за беритба, суетливите съседи дошли отново и се смаяли.

12. Голите стъбла били пуснали клони и листа, и тежки гроздове с прекрасни зърна навеждали всяка клонка към земята.

13. Събирачите се радвали, ден след ден занасяйки за пресоване богатия добив от плодове.

14. Това е лозето на Господа! Земята е покрита с човешки лози.

15. Пищните обреди и ритуали – това са клоните, а техните думи са листата; те са се разраснали така, че слънчевата светлина не достига повече до сърцата; и няма плодове.

16. Но ето че идва градинарят и с добре наточен нож срязва клонките и листата от думи,
17. И не остава нищо, само голите стъбла на човешките животи.
18. Жреците и любителите на пищни зрелища упрекуват градинаря и му пречат да работи.
19. Те не виждат красотата в стъблата на човешките животи; не чакат от тях плодове.
20. Но времето за жътва ще дойде и тези, които са осмивали градинаря, ще погледнат отново и ще се чудят, тъй като ще видят, че човешките стъбла, изглеждали толкова незащитни, се навеждат ниско под тежестта на богатите плодове.
21. И те ще чуят ликуването на събирачите за голямата реколта.
22. Жреците бяха недоволни от думите на Исус; но те не го упрекваха, тъй като се бояха от народа.

Глава 35

Исус и Видяпати размишляват за нуждите на настъпващата епоха на света.

1. Индийският мъдрец често се срещаше с Исус и те говореха за нуждите на народите и човечеството, за свещените доктрини, обреди и ритуали, отговарящи по най-добър начин на настъпващата епоха.
2. Веднъж те седяха в планинския пролом, и Исус каза: Настъпващата епоха без съмнение не се нуждае от жреци, места за поклонение и живи жертви.
3. Видяпати каза: Всички обреди и ритуали са символи на това, което хората трябва да вършат в храма на душата.
4. Светият иска човекът да отдаде своя живот като доброволна жертва за хората и всички така наричани жертвоприношения върху олтарите и в светините са се извършвали от началото на времето, за да научат човека да отдава себе си в името на спасението на своя ближен; тъй като човек не може да спаси себе си дотогава, докато не положи своя живот за спасението на друг човек.
5. Съвършената епоха няма да иска обреди и ритуали и жертвоприношения на плът. Но бъдещият век не е съвършен и хората ще търсят предметни поучения и символични ритуали.
6. И във великата религия, която ти ще разкриеш на хората, ще са нужни някои прости ритуали на умиване и запаметяване; но жестоки жертвоприношения на животни и птици няма да са нужни.
7. И Исус каза: Показните зрелища на свещениците и украсите трябва да отвращават нашия Бог.
8. Когато хората се обличат в сърмени дрехи, за да се представят за слуги на боговете и вървят с важен вид като ярки птици, за да изумят хората с благочестието си или с нещо друго, тогава Светият, разбира се, трябва да се отвърне с презрение.
9. Всички хора в еднаква степен са слуги на нашия Бог-Отец, и царете, и свещениците.
10. Ще изисква ли настъпващата епоха пълно унищожаване на жреческата каста, както и на всяка друга каста и на неравенството между човешките синове?

11. И Видяпати каза: Бъдещата епоха няма да бъде още епоха на живот на духа и хората ще се гордеят с жреческите одежди и пеенето на благочестиви химни, представяйки себе си за свети.
12. Простите обреди, които ти ще въведеш, ще превъзнасят тези, които ще тръгнат след теб, докато пищността на свещенослуженето на новия век не надмине пищността на жреческото служене от браминската епоха.
13. Това е задача, която предстои човечеството да реши.
14. Съвършената епоха ще дойде тогава, когато всеки човек ще бъде свещеник и хората няма да се обличат в особени облекла, за да покажат своето благочестие.

ЧАСТЬ VII

ЗАИН

ЖИВОТ И ДЕЯНИЯ НА ИСУС В ТИБЕТ И ЗАПАДНА ИНДИЯ

Глава 36

Исус в Лхаса. Той се среща с Менг-сте, който го наставлява в четенето на древни ръкописи. Пътешествие в Ладакх. Излекуването на дете. Притча за царския син.

1. В Лхаса Тибетска имаше храм на Учителя, богат с ръкописи на древното учение.
2. Един индийски мъдрец прочете тези ръкописи, той разкри на Исус много от тайните поучения, съдържащи се в тях; но Исус желаше сам да ги прочете.
3. По това време в тибетския храм пребиваваше Менг-сте, най-големият мъдрец на целия далечен Изток.
4. Пътят през възвишението на Емодус беше труден; но Исус тръгна на път и Видяпати изпрати с него опитен водач.
5. И Видяпати изпрати писмо на Менг-сте, в което разказваше за юдейския мъдрец и молеше храмовите жреци да го посрещнат гостоприемно.
6. След много дни Исус и неговият водач, преодолявайки немалко опасности, пристигнаха в храма на Лхаса Тибетска.
7. Менг-сте разтвори вратите на храма и всички жреци и учители приветстваха юдейския мъдрец.
8. Исус получи достъп до всички свещени ръкописи и с помощта на Менг-сте ги прочете.
9. Менг-сте често говореше с Исус за бъдещата епоха и свещенослуженията за хората от тази епоха.
10. В Лхаса Исус не поучаваше. Като завърши своето обучение в школите на храма той се отправи на запад. В много селища той оставаше известно време и поучаваше.
11. Накрая той достигна превала и в града Ладакх, в Ле го приеха с почит монасите, търговците и хората от низшето съсловие.

12. Той живееше в манастира и поучаваше; после той събираше простия народ на тържищата и там поучаваше.

13. Недалеч живееше жена, чийто малък син беше на смъртно легло. Лекарите обявиха, че няма надежда, детето трябва да умре.

14. Жената беше чула, че Исус е Учител, изпратен от Бога и вярваше, че той има силата да излекува нейния син.

15. И тя взе умиращия младенец на ръце и усилено търсеше възможност да види Божия човек.

16. Когато Исус видя нейната вяра, той вдигна очи към небето и каза:

17. Отче, Боже мой, да ме осени божествената сила и Светият Дух да изпълни това дете, за да може то да живее.

18. И в присъствието на множеството от хора той възложи ръка на детето и каза:

19. Добра жено, ти си благословена; твоята вяра спаси твоя син. И тогава детето се излекува.

20. Хората се дивяха и говореха: Изглежда наистина Светият се е облякъл в плът, тъй като човек не може сам да победи треската и да спаси детето от смърт.

21. Тогава много хора дойдоха със своите недъзи, и Исус произнасяше Слово, и те се излекуваха.

22. Исус прекара много дни сред жителите на Ладакх; той ги учеше как да лекуват, как да отмиват греховете и как да сътворят на земята небесна радост.

23. Народът го обичаше заради неговите слова и деяния, и когато трябваше да си тръгне те се натъжиха като деца, които майка им напуска.

24. И на сутринта, когато той тръгваше на път, се събраха множество хора да се простят с него.

25. Той им разказа притча: Един цар така обичал народа на своята земя, че изпратил своя единствен син с дарове за всички.

26. Синът обикалял навсякъде и раздавал дарове с щедра ръка.

27. Но там имало жреци, служещи при светините на чужди богове, които били недоволни, че царят не дарил тези дарове чрез тях.

28. И те търсели как да предизвикат ненавистта на народа към сина. Те казали: Няма полза от тези дарове, те са фалшиви.

29. И тогава хората изхвърлили скъпоценните камъни и златото, и среброто на улицата. Те хванали сина, били го, заплювали го и го изгонили надалеч.

30. Синът не се възмутил от техните оскърбления и жестокост, но се молил така: Отче, Боже мой, прости тези творения на твоята ръка, те са само роби и не знаят какво вършат.

31. И когато те го биели, той им давал храна и ги благославял с безгранична любов.

32. В някои градове приемали сина с радост и той бил радостен да остане, за да благослови техните домове, но не можел, защото трябвало да принесе дарове на всеки във всички владения на царя.

33. И Исус каза: Моят Бог-Отец е цар на цялото човечество и той ме изпрати с всички щедри дарове на неговата безпределна любов и безкрайно богатство.

34. Аз трябва да занеса тези дарове на всички народи по цялата земя – тази вода и този хляб на живота.

35. Аз продължавам своя път, но ние ще се срещнем отново, тъй като в обителта на моя Отец има жилище за всички; и аз ще подготвя място за вас.

36. И Исус вдигна ръка в безмълвна благословия и продължи по своя път.

Глава 37

Подаряват на Исус камила. Исус отива в Лахор, където живее при Аджайнин, когото учи. Урокът за пътуващите музиканти. Исус продължава странстването.

1. Когато Исус преминаваше долината на Кашмир, той среща керван търговци, които отиваха в Лахор, градът на Ханд, страната на петте реки.

2. Търговците бяха чули речите на пророка и видяха неговите могъщи деяния в Ле и се зарадваха, срещайки го още един път.

3. И когато разбраха, че той отива в Лахор, а после през Синд в Персия и по-нататък на запад и че той няма товарно животно,

4. Дадоха му благородно животно с хубаво седло и сбруя, и Исус пътешестваше с кервана.

5. И когато той стигна до Лахор, Аджайнин и някои други брамини го посрещнаха възторжено.

6. Аджайнин беше жрецът, който през нощта дойде при Исус в Бенарес преди много месеци и слушаше неговите истинни слова.

7. Исус беше гост на Аджайнин; той учеше Аджайнин на много неща, разкриваше му тайните на изкуството на лекуването.

8. Той го учеше да управлява духовете на въздуха, огъня, водата и земята; и той му разкри тайната доктрина на прощаването и изкуплението на греховете.

9. Веднъж Аджайнин седеше с Исус в преддверието на храма; на двора спряха група пътуващи музиканти, за да пеят и свирят.

10. Тяхната музика беше твърде изкусна и тънка, и Исус каза: При знатните хора на тази земя ние не чухме по-сладка музика от музиката, поднесена ни от тези грубовати деца на природата.

11. Откъде е този талант и тази сила? За един кратък живот те, разбира се, не биха могли да придобият такава гъвкавост на гласа, такова познаване на законите на хармонията и тона.

12. Хората ги наричат надарени. Но надарени няма. Всичко произтича от природния закон.

13. Тези хора не са млади. И хиляда години са малко за придобиването на такава божествена изразителност, такава чистота на гласа и жестовете.

14. Преди десет хиляди години тези хора са владеели хармонията. И в дните на дълбока древност те са вървели по широките пътища на живота, улавяли са мелодиите на птиците и са свирели на арфи със съвършена форма.

15. И те са дошли отново, за да продължат да редят ноти за проявленията на живота.

16. Тези странници са частица от небесните хорове и в царството на съвършенството самите ангели ще се възторгват, слушайки тяхното свирене и пеене.

17. И Исус учеше простия народ на Лахор; той лекуваше техните болести, показваше им пътя за пробуждане към по-доброто чрез принасяне полза на другите.

18. Той казваше: Ние сме богати не с това, което сме получили и имаме; ние запазваме само това, което отдаваме.

19. Ако вие искате да живеете съвършен живот, отдайте своя живот в служене на ближния и на тези форми на живот, които хората считат за низши.

20. Но Исус не можеше повече да остава в Лахор; той се прости с жреците и останалите приятели, после взе своята камила и продължи пътя си към Синд.

ЧАСТ VIII

ХЕТ

ЖИВОТ И ДЕЯНИЯ НА ИСУС В ПЕРСИЯ

Глава 38

Исус пътешества из Персия. Той учи и излекува на много места. Триа жреци-магове го срещат близо до Персеполис. Каспар и двама други персийски учители се срещат с него в Персеполис. Седем учители седят в безмълвие седем дни.

1. Исус беше на двадесет и четири години когато навлезе в Персия, на път към дома.

2. Той се спираше в много села, градове и техните околности, учеше и лекуваше.

3. Жреците и управителите не му се радваха, защото той ги осъждаше за жестокостта към хората от низшето съсловие.

4. Но простият народ на тълпи вървеше след него.

5. Понякога управителите се опитваха да му пречат, забранявайки му да учи или да лекува немошните. Но той не обръщаше внимание на техните заплахи; той учеше и лекуваше.

6. Той пристигна в Персеполис, градът в който бяха погребани царете на Персия, градът на учените магове и мъдреци на Хор, Лун и Мер,

7. Които преди двадесет и четири години видяха звездата, изгряла над Йерусалим, и които пътешестваха на запад в търсене на новородения цар

8. И които първи почетоха Исус като Учител на епохата и му поднесоха дарове – злато, смирна и тамян.

9. Тези магове знаеха, както учителите винаги знаят, че Исус приближава Персеполис; и тогава те станаха и се отправиха да го посрещнат.

10. И когато те се срещнаха, светлина по-ярка от дневната ги обкръжи и хората, видели четиримата стоящи на пътя, казваха, че те са се преобразили и повече приличали на богове, отколкото на хора.
11. Хор и Лун бяха на преклонна възраст и Исус ги настани на камилата, за да ги доведе до Персеполис, а сам той вървеше с Мер напред.
12. И когато те достигнаха дома на маговете, се възрадваха. Исус им разказа вълнуващата история на своя живот, а Хор, Мер и Лун мълчаха, те само гледаха към небесата и в сърцата си славеха Бога.
13. В Персеполис бяха трима мъдреци от север – Каспар, Зар и Мелзон; Каспар беше най-мъдрият учител от земята на маговете. Когато Исус пристигна, тези тримата бяха в дома на Хор, Лун и Мер.
14. Тези седем души стояха безмълвни седем дни; те седяха мълчаливи в главната зала на храма в близко общуване с Безмълвното Братство.
15. Те търсеха светлина, откровение и сила. Утвърждаването на законите и заповедите на настъпваща епоха изискваше цялата мъдрост на Учителите на света.

Глава 39

Исус посещава празненство в Персеполис, говори на народа за философията на маговете. Обяснение на източника на злото. Нощ в молитва.

1. Имаше празненство, възхваляващо Бога на маговете и в Персеполис се събра много народ.
2. И в деня на големия празник главният учител на маговете каза: Между тези свещени стени цари свобода; който иска да говори, може да говори.
3. Исус, изправяйки се на средата, каза: Братя и сестри мои, деца на нашия Бог-Отец;
4. Благословени сте днес сред синовете човешки, тъй като имате справедливи понятия за Светия и за човека.
5. Вашата чистота в богослуженията и в живота е приятна на Бога; и вашият учител Заратустра е достоен за похвала.
6. Вие добре казвате: Има един Бог, от великото битие на който са произлезли седем Духове, сътворили небето и земята, и тези Духове са се проявили пред синовете човешки в слънцето, луната и звездите.
7. Но във вашите свещени книги ние четем, че двама от тези седем притежават висша сила; че единият от тях е създал всичко добро; другият е създал всичко това, което е зло.
8. О достойни учители, кажете как това зло е могло да се роди от този, който е самото добро?
9. Един маг се изправи и каза: Ако ти самият ми отговориш, задачата ще бъде разрешена.
10. Всички ние признаваме, че злото съществува. Всичко, което съществува, трябва да има причина. Ако Единният Бог не е сътворил злото, тогава кой е Богът, който го е сътворил?
11. И Исус каза: всичко, което е сътворил Бог е добро; така и великата Първопричина, Седемте Духа – всички са добро, и всичко, което произлиза от техните творещи ръце е добро.

12. И всичко създадено притежава свой цвят, тон и форма; но някои тонове, макар и сами по себе си да са добри и чисти, бидейки смесени предизвикват дисхармония и дисонанс.
13. И някои неща, макар и добри, и чисти, при смесване произвеждат дисхармонични неща, даже вредни, които хората наричат зли.
14. И тъй, злото е дисхармоничното смесване на цветовете, тонове или форми на доброто.
15. Човекът не е всезнаещ и все пак той притежава своя воля. Той притежава способност всячески да смесва добрите неща от Бога и се възползва от нея, и всеки ден създава дисхармонични звуци и недобри неща.
16. И всеки тон и форма, независимо дали са от доброто или злото, стават жива твар, демон, елф или дух, добър или зъл.
17. Така човекът създава своя дявол, а после се бои от него и бяга от него; неговият дявол, насърчаван, го преследва и захвърля в огнената геена.
18. И дяволът, и огньовете на геената са създадени от човека, и никой не може да потуши огъня и да изгони дявола, освен самия човек, който ги е породил.
19. Тогава Исус се оттегли настрани и нито един маг не му отговори.
20. И той се отдалечи от тълпата, и отиде на уединено място да се моли.

Глава 40

Исус поучава маговете. Обяснение на Безмълвието и навлизането в него. Каспар превъзнася мъдростта на Исус. Исус учи в горичките на Кир.

1. Рано сутринта Исус отново излезе да учи и да лекува; и се виждаше неведома светлина, сякаш някакъв могъщ дух го осеняваше.
2. Един маг забеляза това и помоли да му разкаже откъде е дошла неговата мъдрост и каква е тази светлина.
3. И Исус каза: Съществува Безмълвие, в което душата може да срещне своя Бог и там е източникът на мъдростта, и всички влизащи в него се потопяват в светлина и се преизпълват с мъдрост, любов и сила.
4. Магът каза: Разкажи ми за това Безмълвие и за тази светлина, за да мога да отида и да пребивавам в нея.
5. И Исус каза: Безмълвието не е ограничено; това не е място, оградено със стени или каменни стъпала или охранявано с меч от човека.
6. Хората винаги носят в себе си това съкровено място, където те могат да срещнат своя Бог.
7. Където и да живеят хората – на връха, в дълбоката падина, на пазарния площад или в тих дом – те могат по всяко време да разтворят вратата и да намерят Безмълвието, да намерят дома на Бога, който е в душата.
8. Човека няма да бъде така тревожен от шума на суетата, думите и мислите на хората, ако той се уедини в долината или в планинския пролом.

9. И ако те притиска тежкото бреме на живота, много по-добре е да се отделиш и да потърсиш тихо място за молитва и размисъл.
10. Безмълвието е царство на душата, невидимо за човешките очи.
11. В Безмълвието призрачните форми могат да пропълзят в ума, но всички те са подчинени на волята; по повеля на душата-владика те изчезват.
12. Ако ти иска да намериш това Безмълвие на душата, ти трябва сам да си подготвиш пътя. Там може да се влезе само с чисто сърце.
13. И ти трябва да оставиш всяко напрежение на ума, всички грижи, страхове, съмнения и тревожни мисли.
14. Твоята човешка воля трябва да бъде погълната от божествената; тогава ти ще навлезеш в съзнанието на светостта.
15. Ти ще бъдеш в Светилището и ще видиш върху живия олтар запалената свещ на Господа.
16. И тогава погледни в дълбините на храма на твоя ум и ти ще го видиш целия пламтящ.
17. Във всяка негова част, от главата до краката, стоят на мястото си свещи, очакващи да ги запалят с горящия факел на любовта.
18. И когато всички свещи бъдат запалени, погледни и ще видиш с очите на душата пробягващите вълни на извора на мъдростта; и ти ще можеш да пиеш от него и да пребиваваш в близост.
19. И тогава завесите ще паднат и ти ще се окажеш в Главната Светиня, където е разположен Кивотът на Бога, покривалото на който е седалище на Милостта.
20. Не се страхувай да повдигнеш свещената плоча – в Кивота са скрити Скрижалите на Закона.
21. Вземи ги и ги прочети внимателно, тъй като те съдържат всички заповеди и завети, които някога ще са нужни на хората.
22. И в Кивота лежи магическият жезъл на пророчеството, очакващ твоята ръка; той е ключът към всички скрити значения на настоящето, бъдещето и миналото.
23. И ето, там е манната, съкровеният хляб на живота; и този, който яде от него никога не умира.
24. Херувимът зорко пази за всяка душа това скъпоценно ковчеже, и всеки може да влезе и да намери принадлежащото му.
25. Тогава Каспар, слушащ речта на юдейския учител, възкликна: Ето, мъдростта на боговете е слязла при хората!
26. А Исус продължи по своя път и в свещените горички на Кир, където го посрещна множество народ, учеше и лекуваше недъзите.

Глава 41

Исус при лековит извор. Вярата — могъща лечебна сила; мнозина се излекуват с вяра. Малко дете преподава урок за вярата.

1. Близко до Персеполис имаше ручей, който хората наричаха Лековит Извор.
2. И целият народ вярваше, че в определено време на годината тяхното божество слиза и освещава водата на извора, и че болните, които се умият тогава в извора, ще се излекуват.

3. Около извора стояха множество хора, очаквайки Светият да дойде и да надари със сила водата на извора.
4. Там имаше слепи, куци, глухи, неми и обсебени.
5. Исус, стоящ сред тях, възкликна: Ето извора на живота! Тези води, нямащи сила, се възхваляват като особена благословия на вашия Бог.
6. Откъде идва целебната сила? Защо вашият Бог е така непостоянен в своите дарове? Защо днес той благославя този извор, а утре го лишава от своята благословия?
7. Могъщото божество може всеки ден да изпълва с целебна сила тези води.
8. Слушайте ме, болни и нещастни: Силата на този извор не е особен дар от Бога.
9. Вярата е лечебната сила на всяка капка на този ручей.
10. Този, който с цяло сърце вярва, че ще се излекува с измиване в този извор, той ще оздравее умивайки се; и той може да се умие по всяко време.
11. Нека всеки, в когото има такава вяра в Бога и в самия себе си, да се потопи още сега в тези води и да се умие.
12. И мнозина се потопиха в чистия извор и се излекуваха.
13. И тогава настана суматоха, тъй като всички хора бяха вдъхновени от вярата и всеки искаше да се умие сред първите, докато не е погълната цялата сила.
14. И Исус видя малко, слабо, бледо и безпомощно дете, седящо самотно зад вълнуващата се тълпа; и нямаше никой, който да помогне на момиченцето да се доближи до извора.
15. И Исус каза: Дете мое, защо седиш и чакаш? Защо не станеш и не побързаш към извора, и не се умиеш, и не се излекуваш?
16. Детето отговори: Няма нужда да бързам; благословията на моя небесен Отец не се измерва с никакви дребни чаши, тя никога няма да пресъхне, неговата сила ще пребъде вовеки.
17. Когато тези, чиято вяра е слаба, които трябва да бързат да се умият тъй като се страхуват, че тяхната вяра ще пресъхне, когато всички те се излекуват, тези води ще бъдат също така действени и за мен.
18. Тогава аз ще успея да вляза и да остана дълго в благословените води на извора.
19. И Исус каза: Ето, една душа на Учител! Тя е дошла на земята, за да учи хората на могъществото на вярата.
20. И тогава той вдигна детето и каза: Защо да чакаш нещо? Самият въздух, който ние дишаме е произпълнен с балсама на живота. Вдъхни този балсам с вяра и се излекувай.
21. Детето вдъхна балсама на живота с вяра и оздравя.
22. Хората се възторгнаха от това, което чуваха и виждаха, те казваха: Наистина този човек трябва да бъде богът на здравето, облякъл се в плът.
23. И Исус каза: Изворът на живота не е малко езеро, той е широк като небесните сфери.
24. Води на извора е любовта; тяхната сила – вярата; и този, който се потопи дълбоко в животворните струи, в живата вяра, може да отмие вината, да се излекува и да се освободи от греха.

ЧАСТ IX

ТЕТ

ЖИВОТ И ДЕЯНИЯ НА ИСУС В АСИРИЯ

Глава 42

Исус се прощава с маговете и се отправя към Асирия. Учи в Ур Халдейски. Среща Ашбин, с когото посещава много големи и малки градове, поучавайки и лекувайки немошните.

1. Деянията на Исус в Персия завършиха и той продължи да пътешества към родната земя.
2. Персийският мъдрец го съпровождаше до Ефрат; след това Учителите се сбогуваха с намерение да се срещнат отново в Египет.
3. И Каспар се отправи към своя дом по брега на Каспийско море; а Исус скоро пристигна в Халдея, люлката на Израил.
4. В Ур, където беше роден Авраам, той спря за известно време; и когато той каза на хората кой е и защо е дошъл, те се стичаха от всички страни, за да беседват с него.
5. Той им каза: Всички ние сме от един род. Преди повече от две хиляди години тук, в Ур, е живял нашият баща Авраам, и той се е покланял на Единния Бог и е поучавал народа в тези свещени горички.
6. И той получил велико благословение и станал баща на могъщия народ на Израил.
7. Макар да са изминали толкова много години от времето, когато Авраам и Сара са ходели по тези пътища, потомците на техния род все още живеят в Ур.
8. И в своите сърца те все още се покланят на Бога на Авраам, а вярата и справедливостта са камъните, върху които се гради техният живот.
9. Вижте тази земя! Това вече не е онази плодородна земя, която така е обичал Авраам; дъждовете не са същите като в предишните времена; лозята не плодоносят сега и смокините са изсъхнали.
10. Но невинаги ще бъде така; ще дойде време, когато всички ваши пустини ще се възродят, когато цветята ще разцъфнат, когато лозите ще се наведат под прекрасни гроздове и вашите пастири отново ще се радват.
11. Исус им проповядваше евангелието на добрата воля и мира на земята. Той им разказваше за братския живот, за вроденото могъщество на човека и за царството на душата.
12. И когато той говореше, пред него застана Ашбина, най-големият мъдрец на цяла Асирия.
13. Народът познаваше мъдреца, тъй като той често ги поучаваше в свещените зали и горички, и те се радваха да видят лицето му.

14. Ашбина каза: Деца на Халдея, слушайте! Днес е най-благословеният ден за вас, тъй като пророкът на Живия Бог е дошъл при вас.
15. Слушайте това, което казва този Учител, тъй като той предава словата, дадени му от Бога.
16. Исус и мъдрецът ходеха по големите и малки градове на Халдея и по земите между Тигър и Ефрат.
17. И Исус излекува много хора, които бяха болни.

Глава 43

Исус и Ашбина посещават Вавилон и наблюдават неговото запустение. Двамата учители прекарват заедно седем дни, после Исус продължава пътешествието към дома. Пристигане в Назарет. Неговата майка организира празненство в негова чест. Недоволството на неговите братя. Исус разказва на майка си и леля си историята на своите пътешествия.

1. Наблизо беше разрушеният Вавилон; Исус с мъдреца влязоха през неговите врата и бродеха между развалините на неговите дворци.
2. Те преминаха по улиците, където някога са държали Израил в унизителен плен.
3. Те видяха местата, където юдейските синове и дъщери са окачвали своите арфи върху върбите и са отказвали да пеят.
4. Те гледаха към мястото, където е стоял Даниил с юдейските отроци като живи свидетели на вярата.
5. Исус вдигна ръце и каза: Ето величието на човешките дела!
6. Царят на Вавилон е разрушил храма на Господа в стария Йерусалим; той е запалил светия град, оковал е във вериги моя народ и моя род и ги е довел тук като роби.
7. Но възмездият идва, тъй като това, което хората правят на другите хора, истинният Съдия ще стори на самите тях.
8. Слънцето на Вавилон залезе; между неговите стени повече няма да бъде чута радостна песен.
9. И всяка пълзяща твар и нечиста сила ще си намери дом в тези руини.
10. Исус и Ашбина се спряха в храма на Бел в мълчалив размисъл.
11. После Исус заговори и каза: Това е паметник на безразсъдството и позора.
12. Човекът се е опитал да разклати Божия престол и да построи кула, за да достигне небето. Затова дори и неговата реч е била смесена, защото той се е хвалел с горди слова за своето могъщество.
13. И на тези възвишения е стоял езическият Ваал – богът, създаден от човешките ръце.
14. На ето този олтар са били изгаряни птици, животни, хора, даже деца, като ужасна жертва на Ваал.
15. Но сега обагрените с кръв жреци са умрели; даже камъните са се разтърсили и са паднали; мястото е запустяло.

16. В долините на Сенаар Исус прекара още седем дни и надълго размишляваше с Ашбина за нуждите на човечеството и за това как мъдреците най-добре могат да послужат на бъдещата епоха.
17. После Исус продължи по своя път и след много дни пресече Йордан, и навлезе в своите родни земи, и намери своя дом в Назарет.
18. Сърцето на неговата майка се преизпълни с радост; тя подготви празненство за него, поканвайки всички родственици и приятели.
19. Но братята на Исус бяха недоволни от това, че е оказано такова внимание на този, когото те са считали за просто търсач на приключения, и те не дойдоха на празненството.
20. Те се надсмиваха над брата, наричаха го празен, честолюбив, тщеславен, неполучен ловец на успехи, търсач на световна слава, който след много години се е завърнал в майчиния дом без злато и без всякакво богатство.
21. Но Исус повика своята майка и нейната сестра Мириам и им разказа за своето пътешествие на Изток.
22. Той им разказа за уроците, които е постигнал и за деянията, които е извършил. На други той не разказа историята на своя живот.

ЧАСТ X

ЙОД

ЖИВОТ И ДЕЯНИЯ НА ИСУС В ГЪРЦИЯ

Глава 44

Исус посещава Гърция и атиняните го приветстват. Среща с Аполоний. Обръщение към гръцките учители в Амфитеатъра.

1. В гръцката философия имаше много истини и Исус желаше да се учи в гръцките школи.
2. И той остави своя дом в Назарет, пресече Кармелските планини, качи се на кораб в пристанището и скоро беше в гръцката столица.
3. Атиняните бяха слушали за него като за учител и философ, и бяха радостни, че той е дошъл при тях и че те могат да чуят неговото слово на истината.
4. Сред гръцките учители имаше един на име Аполоний, когото наричаха Страж на Оракула и в много земи признаваха като гръцки мъдрец.
5. Аполоний разтвори за Исус всички двери на гръцкото знание, и той слушаше в Ареопага речите на най-мъдрите учители.
6. Но Исус им донесе голямата мъдрост; и той поучаваше.
7. Веднъж той стоеше в Амфитеатъра, и когато Аполоний му предложи да говори, той каза:
8. Атински учители, слушайте! Преди много векове хората, мъдри в законите на природата, търсели и намерили мястото, на което стои вашият град.

9. Вие добре знаете, че има такива части на Земята, където нейното велико сърце изпуска към небесата вълни на ефира, които се срещат с вълните, идващи отгоре.
10. Оттам, където сияят като звезди в нощта духът-светлина и разумът.
11. По цялата земя няма място по-възвишено, истински одухотворено от това, на което) е разположена Атина.
12. И нещо повече, всички гърци са благословени. Никоя друга земя не е станала родина на такива велики мислители, които са записани във вашите свитъци на славата.
13. Множество гиганти на философията, поезията, науката и изкуствата са се родили на гръцка земя и са пребивавали до възмъжаването си във вашата люлка на чистата мисъл.
14. Аз дойдох тук да говоря не за науката, не за философията или изкуството; в това сега вие сте най-добрите учители в света.
15. Но всички ваши достижения са само стъпала към световите, пребиваващи отвъд пределите на чувствата, само илюзорни сенки, мяркащи се по стените на времето.
16. А аз ще ви разкажа за отвъдпределния живот, вътрешния, за реалния живот, който е непреходен.
17. В науката и философията няма сила, достатъчна за осъзнаване от душата на самата себе си, за нейното съединяване с Бога.
18. Аз не бих искал да спирам течението на вашите велики потоци на мисълта, но аз бих искал да ги насоча в руслото на душата.
19. Разумът, не направляван от Духа, е склонен да служи на грижите за външното и за нищо повече от това.
20. Усещанията внасят в ума само картините на преходните неща; те не се занимават с реалните неща, те не постигат вечния закон.
21. Но човекът в своята душа притежава нещо, което е способно да сваля пелената, за да може да се види света на реалните неща.
22. Ние наричаме това нещо духовно съзнание; то дреме във всяка душа и не може да бъде разбудено, докато Светият Дух не стане неин желан гост.
23. Именно Светият Дух чука на вратата на всяка душа, но не може да влезе, докато волята на човека не отвори вратата.
24. Интелектът няма силата да завърти ключа; философията и науката са се трудили над това да съзрат проблясъците зад покривалото, но неуспешно.
25. Тайната пружина, отваряща вратата на душата, не може да се приведе в действие с нищо друго, освен с чистота на живота, молитва и свети мисли.
26. Обърни се, о мистичен поток на гръцката мисъл и съедини своите чисти води с потока на живота на Духа; и тогава духовното съзнание няма повече да спи и човекът ще познае, и Бог ще благослови.
27. Като каза това, Исус се оттегли настрана. Гръцките учители се дивяха на мъдростта на неговите слова; те не отговаряха.

Исус наставлява гръцките учители. Той отива с Аполоний в Делфи и слуша думите на Оракула. Оракулът свидетелства за него. Той живее у Аполоний и го приемат за Оракула на Бога. Обяснение на думите на Оракула на Аполоний.

1. Много дни гръцките учители слушаха ясните, проникновени речи на Исус, и макар че не можаха напълно да възприемат това, което той говореше, се възхищаваха и приемаха неговата философия.
2. Веднъж, когато Исус и Аполоний вървяха по брега на морето, пристигна спешно пратеник от Делфи и каза: Аполоний, учителю, ела; Оракулът ще говори с теб.
3. Аполоний каза на Исус: Господарю, ако ти искаш да видиш Делфийския Оракул и да чуеш неговите думи, ти можеш да тръгнеш с мен. И Исус тръгна с него.
4. Учителите побързаха; когато те пристигнаха в Делфи, там цареше голямо вълнение.
5. И когато Аполоний застана пред Оракула, той заговори и каза:
6. Аполоний, мъдрецо на Гърция, удари дванадесетия час; настъпи среднощията на епохите.
7. Епохите се зараждат в лоното; те съзряват и се раждат в слава с изгрева на слънцето, и когато слънцето на епохата залязва, епохата се разпада и умира.
8. Делфийската епоха беше век на чест и слава; боговете говореха с човешките синове чрез оракули от дърво, злато и скъпоценни камъни.
9. Делфийското слънце залязва; Оракулът ще започне да залязва, не е далече времето, когато хората няма да слушат повече неговия глас.
10. Боговете ще говорят с човека чрез човек. Живият Оракул стои сега в тези свещени горички; Логосът се спусна от висините.
11. Отсега моята мъдрост и сила ще намаляват; отсега ще пребъдва неговата, на Емануил, мъдрост и сила.
12. Нека всички учители да се изправят; нека всяко създание слуша и слави него, Емануила.
13. И Оракулът не говори четиридесет дни, и жреците и народът се дивяха. Те дойдоха отвсякъде да послушат Живия Оракул, възвестяващ мъдростта на боговете.
14. Исус и гръцкият мъдрец се върнаха, и в дома на Аполоний Живият Оракул говори четиридесет дни.
15. Веднъж Аполоний каза на Исус, когато те бяха сами: Този свещен Делфийски Оракул каза много полезни неща за Гърция.
16. Моля те, кажи ми кой говори – ангел, човек или жив бог?
17. И Исус каза: Този, който говори, не е ангел, не е човек и не е живият Бог. Това е ненадминатата мъдрост на умовете на Гърция, обединена във велик ум.
18. Този гигантски ум е събрал в себе си субстанциите на душите, мислите, сърцата, речите.
19. Той ще живее, докато умовете на учителите го подхранват с мисъл, мъдрост, вяра и надежда.

20. Но когато умовете на учителите на Гърция отслабнат, този гигантски ум ще пресъхне, и тогава Делфийският Оракул няма да говори повече.

Глава 46

Буря в морето. Исус спасява мнозина потъващи. Атиняните се молят на идолите. Исус ги порицава заради идолопоклонничеството и ги поучава за Божествената помощ. Последна среща с гърците. Отплаване на кораба "Марс".

1. Имаше празник и Исус вървеше по крайбрежната улица на Атина.
2. Започна буря и лодките се мятаха като играчки по повърхността на морето.
3. Моряци и рибари загиваха в морските дълбини; бреговете бяха осеяни с мъртви тела.
4. Исус не се бавеше; със своята могъща сила той спасяваше мнозина, връщайки към живот тези, които изглеждаше, че вече са мъртви.
5. По бреговете имаше олтари, посветени на боговете, които се считаха за управители на морето.
6. Мъжете и жените, не слушайки виковете на даващите се, се тълпяха около олтарите, призовавайки за помощ своите богове.
7. Най-после бурята отмина и цялото море стана спокойно, и хората отново можеха да мислят; и Исус каза:
8. Вие, покланящите се на дървени богове, как бихте могли да намалите яростта на бурята с вашите неистови молитви?
9. В какво е силата на тези бедни, напукани богове с изрисувани мечове и корони?
10. Богът, обитаващ такова жалко жилище, едва ли ще може да предизвика неистова буря; и може ли да се надявате, че той ще удържи владиците на ветровете и вълните?
11. Могъщите сили от невидимите светове няма да окажат помощ, докато хората не изпълнят това, на което са способни; те ще помогнат само тогава, когато човекът не може да направи нищо повече.
12. А вие се мятахте и се молехте около тези олтари и позволихте да се удавят хората, които с ваша помощ можеха да се спасят.
13. Богът-избавител пребивава във вашите души и се проявява, използвайки вашите стъпала, крака, длани и ръце.
14. Силата никога не идва нито в бездействие, нито в очакване на някого, който ще понесе вашето бреме и ще свърши работата, която вие сте призовани да вършите.
15. Но когато вие правите всичко възможно за да изнесете своето бреме и да изпълните своята работа, вие принасяте на Бога жертвата, угодна за него.
16. И тогава Светият ще духне към вашите разпалени жертвени огньове, за да запламят те и да преизпълнят вашите души със светлина, сила и желание да помогнете.
17. Най-действената молитва, която човек може да възнесе на всеки бог – това е помощта за тези, които се нуждаят от помощ, тъй като каквото вие правите за другите, това и Светият ще направи за вас.

18. Така и помага Бог.

19. Работата на Исус в Гърция беше завършена и той трябваше да продължи своя път към Египет, на юг. Аполоний с най-високите учители и многочислени хора от различни съсловия дойдоха на брега да изпратят юдейския мъдрец, и Исус каза:

20. Човешкият Син беше в много земи, пребивава в храмовете на много чужди богове, проповядваше Евангелието на благоволенieto и мира на земята сред много народи и племена,

21. Беше приет с почит в много домове, от които Гърция е първия домакин.

22. Широтата на гръцката мисъл, дълбочината на нейната философия, висотата на нейните безкористни стремежи достойно са я подготвили за първенството в свободата и правата на човека.

23. Войната е довела до покоряване на Гърция поради това, че тя се е доверила на силата на плътта, костите и интелекта, забравяйки за духа на живота, който води нацията към източника на нейното могъщество.

24. Но Гърция няма вечно да пребивава в тъмнината на угнетението, под господството на чужд цар.

25. Вдигнете глави, хора на Гърция; ще дойде време, когато Гърция ще вдъхне ефирите на Светия Дух и ще стане движеща сила на духовното могъщество на земята.

26. Но Бог трябва да бъде ваш щит и ваше забрало, и ваш защитник.

27. И после той се прости. Аполоний вдигна ръка в мълчалива благословия, и народът плачеше.

28. На критският кораб "Марс" юдейският мъдрец отплава от гръцкото пристанище.

ЧАСТ XI

КАФ

ЖИВОТ И ДЕЯНИЯ НА ИСУС В ЕГИПЕТ

Глава 47

Исус с Елиуй и Саломея в Египет. Той разказва историята на своите странствания. Елиуй и Саломея славят Бога. Исус пристига в храма на Хелиополис, където го приемат за ученик.

1. Исус благополучно достигна египетската земя. Той не остана на брега, но веднага се отправи към дома на Елиуй и Саломея, които преди двадесет и пет години обучаваха неговата майка в свещеното училище.

2. И тримата се възрадваха на срещата. Когато синът на Мария видя тези свещени горички за последен път, той беше дете,

3. Но сега той беше човек възмъжал във всякакви изпитания, учител, развълнувал народите на много земи.

4. Исус разказа на възрастните учители всичко за своя живот, за своите странствания в чужди земи, за срещите с учителите и за добрия прием, оказан му от хората.
5. Елиуй и Саломея слушаха неговия разказ с възхищение; те вдигнаха очи към небето и казаха:
6. Боже, Отче наш, нека сега твоите слуги да си отидат с мир, тъй като ние видяхме славата на Господа.
7. И говориха с него, провъзвестителя на любовта и обещания мир на земята, на благоволенieto в човеците.
8. Чрез него, Емануил, всички народи на земята ще бъдат благословени.
9. И Исус остана в Зоан много дни, а после се отправи към града на слънцето, който хората наричаха Хелиополис, и беше приет в храма на Светото Братство.
10. Събра се съветът на братството и Исус застана пред йерофанта; на всички въпроси, които му зададоха, той отговаряше с яснота и сила.
11. Йерофантът възкликна: Учителю на учителите, защо си дошъл тук? Твоята мъдрост е мъдрост на боговете, защо да търсиш мъдрост сред хората?
12. И Исус каза: Аз бих искал да премина по всички пътища на живота; бих искал да седя във всяка учебна зала; бих искал да достигна висините, до които е достигнал всеки човек;
13. Аз бих искал да изпитам страданията на всеки човек, за да познавам скърбите, горестите и изкушенията на своя ближен, за да знам как да окажа помощ на нуждаещия се.
14. Моля ви, братя, позволете ми да вляза във вашите унили гробници, аз трябва да премина най-трудните от вашите изпитания.
15. Учителят каза: Тогава приеми обета на тайното братство. Исус прие обета на тайното братство.
16. Учителят заговори отново и каза: Най-големите висини ще достигнат тези, които са проникнали в най-големите дълбини; и ти ще проникнеш в тях.
17. После водачът заведе Исус при извора и Исус се уми, и облякъл се в подходяща дреха, отново застана пред йерофанта.

Глава 48

Исус получава от йерофанта мистично име и число. Той преминава първото изпитание в Братството и получава първата степен, ЧИСТОСЪРДЕЧИЕ.

1. Учителят свали от стената свитък, където беше записано числото и името, съответстващи на свойствата и чертите на характера на всекиго. Той каза:
2. Кръгът е символ на съвършения човек и седем е числото на съвършения човек.
3. Логосът е съвършеното слово, това, което съзидава, това, което разрушава и което спасява.
4. Този юдейски учител е Логосът на Светия, Кръгът на човешкия род, Седмицата на времето.

5. И летописецът записа в книгата: Логос-Кръг-Седем, така нарекоха Исус.
6. Учителят каза: Логос, следи това, което аз говоря: Нито един човек не може да влезе в светлината, докато не намери себе си. Върви и търси, докато не намериш своята душа, и тогава се върни.
7. Водачът въведе Исус в стая, която беше осветена в бледа мека светлина, като преди разсъмване.
8. Стените на стаята бяха изписани с мистични знаци, с йероглифи и свещени текстове; и в тази стая Исус остана много дни в самота.
9. Той четеше свещените текстове; размишляваше за значението на йероглифите и търсеше смисъла на задачата на учителя – да намери самия себе си.
10. Откровението се спусна, той се среща със своята душа, намери себе си и вече не беше самотен.
11. Една нощ той спеше и се отвори врата, която той не забелязваше, влезе жрец в тъмно облекло и каза:
12. Брате мой, прости, че аз дойдох в такъв неуречен час, но аз дойдох да спася живота ти.
13. Ти си жертва на коварен замисъл. Жреците на Хелиополис завиждат на твоята слава, те казаха, че ти никога няма да излезеш жив от това подземие.
14. Високите жреци не излизат да учат света и ти си обречен на служене в храма.
15. Ако искаш да бъдеш свободен, ти трябва да измамиш тези жреци, трябва да им кажеш, че ще останеш тук през целия си живот.
16. И после, когато ти постигнеш всичко, което желаеш да постигнеш, аз ще се върна и по таен проход ще те изведа, за да можеш да си отидеш с мир.
17. И Исус каза: Брате мой, човече, да не би да си дошъл тук, за да ме учиш на лъжа? Нима аз се намирам между тези свети стени, за да научавам уловките на ниското лицемерие?
18. Не, човече, моят Отец презира измамата, а аз се намирам тук, за да творя неговата воля.
19. Да измамя тези жреци! Докато свети слънцето това няма да се случи. Аз казах каквото имах да кажа и ще бъда честен пред тях, пред Бога и пред самия себе си.
20. И тогава изкусителят си отиде и Исус отново остана сам; но след известно време се появи жрец в бяло облекло и каза:
21. Добре постъпи! Логосът надделя. Тази стая е за изпитване на лицемерието. После той показа на Исус пътя и той застана пред съдиите.
22. И всички братя стояха, излезе йерофантът, положи длан върху главата на Исус и вложи в ръката му свитък, където беше написана само една дума: ЧИСТОСЪРДЕЧИЕ; и не каза нищо.
23. Отново се появи водачът, показа пътя и предаде на Исус да почива и да чака в просторна стая, където имаше всичко необходимо за ученика.

Исус преминава второто изпитание на Братството и получава втората степен, СПРАВЕДЛИВОСТ.

1. Логосът не беше загрижен за отдиха; той каза: Защо да чакам в тази разкошна стая? Аз не се нуждая от отдих; делото на моя Отец лежи върху мен.
2. Аз трябва да вървя и да постигна всички уроци. Ако има изпитания, нека да дойдат, тъй като всяка победа над себе си прибавя сили.
3. И тогава водачът го заведе в стая, тъмна като нощта и го остави сам; и той прекарваше дните в пълно уединение.
4. И когато Исус спеше, в мрака на нощта се отвори тайна врата и влязоха двама в жречески одежди; всеки носеше в ръцете слабо блещукаща лампа.
5. Приближавайки се към Исус единият заговори и каза: Младежо, ние скърбим в нашите сърца поради това, че ти страдаш в тези ужасяващи пещери и дойдохме като приятели, за да ти донесем светлина и да ти покажем пътя към свободата.
6. Някога като теб бяхме заключени в тези пещери и мислехме, че посредством такива странни и тайнствени методи ще можем да придобием благословия и могъщество.
7. Но в един щастлив момент ние прозряхме и, употребявайки цялата си сила, разбихме веригите, и тогава разбрахме, че цялото това служене е замаскирана магия. Тези жреци са скрити престъпници.
8. Те се гордеят с жертвените обреди; те принасят в жертва на своите богове и изгарят живи бедните птици и животни, даже деца, жени и мъже.
9. И сега те са те скрили тук и някога може да те принесат в жертва.
10. Молим те, брате, разбий своите вериги; тръгни с нас; придобий свобода, докато това е възможно.
11. И Исус каза: По вашите слаби светилници се вижда каква светлина сте донесли. Кажете кои сте вие? Думите на човека не са по-лоши от самия него.
12. Стените на този храм са здрави и високи, как влязохте тук?
13. Човекът отговори: През тези стени има много потайни проходи, а ние сме били жреци и сме прекарвали в тези подземия месеци и години, и ги познаваме всичките.
14. Тогава вие сте изменници, каза Исус. Изменникът е враг; на този, който предава друг човек, никога не трябва да се доверява.
15. Този, който е пропаднал до предателство, е обикнал лицемерието и ще предаде приятеля си заради своята корист.
16. Слушайте вие, хора, които и да сте, вашите думи няма да достигнат до моите уши.
17. Мога ли аз да осъждам тези жреци, да предам себе си и тях заради това, което вие сте казали за оправдаване на своето предателство?
18. Никой не може да съди за мен; и ако аз ще съдя без да имам всички свидетелства, аз няма да мога да съдя справедливо.
19. Не, хора; върнете се по същия път, по който сте влезли. Моята душа предпочита тъмнината на гробницата пред тези слабо блещукащи огньове, които вие сте донесли.

20. Моята съвест ви казва: Аз ще послушам моите братя и когато разполагам с всички свидетелства, тогава ще решавам. Вие не можете да съдите за мен, както и аз за вас.
21. Вървете си, хора, вървете си и ме оставете с тази очарователна светлина; тъй като, макар и слънцето да не свети, в моята душа има светлина, превъзхождаща светлината на слънцето и луната.
22. Тогава с гневни заплахи коварните изкусители си отидоха и Исус отново остана сам.
23. Отново се появи жрец в бяло облекло, изведе го и Исус отново застана пред йерофанта;
24. И не беше казана нито дума, но учителят вложи в неговата ръка свитък, на който беше написана думата СПРАВЕДЛИВОСТ.
25. И Исус победи илюзорните форми на осъждането и предателството.

Глава 50

Исус преминава третото изпитание на Братството и получава третата степен, ВЯРА.

1. Логосът престоля седем дни и след това беше въведен в Залата на Славата, богато обзаведена и осветена със златни и сребърни лампи.
2. Нейният таван, украса, уредба и стени бяха небесносини със злато.
3. Полиците бяха пълни с книги на мъдри учители; картините и статуите бяха образци на високо изкуство.
4. Исус се възхищаваше на цялото това изящество, на тези възплъщения на висока мисъл. Той четеше свещените книги и търсеше значението на символите и йероглифите.
5. И когато той беше потънал в дълбок размисъл се приближи жрец и каза:
6. Погледни великолепието на това място, брате мой, ти си височайше благословен. Не много хора на земята са достигнали на такава възраст такива висини на славата.
7. Ако ти не пропилееш своя живот в търсене на скритите неща, които хората никога няма да могат да разберат, ти можеш да основеш школа на мисълта, която ще ти донесе безгранична слава.
8. Тъй като твоята философия е много по-дълбока от тази на Платон, а твоите поучения се харесват на простия народ много повече от поученията на Сократ.
9. Защо да търсиш мистичната светлина в тези стари подземия? Излез, върви при хората, мисли с хората и те ще те почитат.
10. И освен това тези странни посвещения може да се окажат митове, а твоите месиански надежди – временни илюзии.
11. Аз бих те посъветвал да се отречеш от неопределените неща и да избереш път, водещ към сигурна слава.
12. Така жрецът, скрит демон, пееше песните на сирените за неверието; и Исус дълго и дълбоко размишляваше над това, което той каза.
13. Конфликтът беше остър, тъй като царят Честолюбие е силен враг, който не е лесно да се надвие.

14. Четиридесет дни висшето „аз“ се бори с низшето и битката беше спечелена.
15. Вярата възтържествува; неверието го нямаше. Честолюбието скри лицето си и отлетя, и Исус каза:
16. Земните богатства, почитта и славата са само нетрайни мехури.
17. Когато изтече краткият срок на земния живот, спуканите мехури на човека ще бъдат погребани заедно с неговите кости;
18. И това, което човекът върши за своето користоно „аз“, няма да му се зачете.
19. Доброто, което хората правят на другите, ще стане здрава стълба, по която душата ще може да се изкачи към Божието богатство, могъщество и слава, които няма да преминат.
20. Дай ми човешката бедност, съзнанието за дълг, изпълнен в любов, одобрението на моя Бог, и аз ще се радвам.
21. После той вдигна очи към небесата и каза:
22. Боже, Отче мой, благодаря Ти за този час. Аз не моля от теб слава; аз с радост бих бил пазач на вратата на твоя храм и бих служил на своя ближен.
23. Исус отново застана пред йерофанта; отново не беше казана нито дума, а в ръцете му учителят вложи свитък, на който беше написано: ВЯРА.
24. Исус склони глава в смирена благодарност и продължи по своя път.

Глава 51

Исус преминава четвъртото изпитание на Братството и получава четвъртата степен, МИЛОСЪРДИЕ.

1. След няколко дни водачът отведе Исус в Залата на Радостта, по-богата от всички обзаведени, където имаше всичко, което светското сърце можеше да пожелае.
2. По масите имаше отбрани ястия и най-изискани вина, и служителки в ярки облекла обслужваха всички весело и изящно.
3. Там имаше богато облечени мъже и жени, всички те бяха безумно радостни и пиеха от чашата на веселието.
4. Исус огледа в мълчание щастливата тълпа и към него се приближи човек в облекло на мъдрец, който каза: Най-щастлив от всички е този, който като пчелата може да събере сладостта от всяко цвете.
5. Мъдър е този, който търси удоволствията и ги намира навсякъде.
6. Даже най-добрият срок на живота на човека на земята е кратък, той умира и си отива, къде – самият той не знае.
7. Затова хайде да ядем, да прием, да танцуваме, да пеем и да се радваме на живота, тъй като смъртта ще дойде скоро.
8. Да посвещаващ живота си на другите хора е глупаво. Виж, всички умират и лежат заедно в гроба, където никой не може нито да се сърди, нито да благодари.
9. Но Исус не отговаряше; той се вглеждаше в мълчалив размисъл в компанията на веселите, нагиздени гости.
10. И той видя сред гостите човек в грубо облекло; следите на труда и нуждата бяха върху неговото лице и ръце.

11. Вятърничавата тълпа се развличаше, оскърбявайки го; те го блъскаха към стената и се смееха на неговото объркване.
12. А после влезе бедна болнава жена със следи от греха и позора върху лицето и тялото, плюеха по нея, надсмиваха се над нея и я изгониха от залата.
13. А после влезе уплашено и гладно дете и помоли за храна.
14. Но и него изгониха, лишено от грижа и любов; и веселият танц продължаваше както и преди.
15. И когато търсачите на удоволствия започнаха да призовават Исус да се присъедини към тяхното веселие, той каза:
16. Как мога аз да търся удоволствие за себе си когато другите пребивават в нужда? Как може вие да мислите, че когато децата плачат за хляб, грешниците зоват за съчувствие и любов, аз мога да се пресищам с богатата на живота?
17. Не, казвам ви; всички ние сме един род и всеки е частица от човешкото сърце.
18. Аз не мога да се отделя от бедняка, над който вие се надсмивахте и го блъскахте към стената;
19. От жената, която дойде от обителта на порока, призовавайки за съчувствие и любов, и която вие така безжалостно прогонихте обратно в свърталището на греха;
20. От това малко дете, което вие изгонихте на студа, под суровите ветрове на нощта.
21. Казвам ви, хора, това, което вие направихте с тези мои братя, вие направихте на мен.
22. Вие ме оскърбихте във вашия дом, аз не мога да остана тук. Аз ще отида и ще намеря това дете, тази жена и този мъж и ще им помагам, докато кръвта тече в моите жили.
23. За мен е радост да помогна на безпомощния, да нахраня гладния, да облека голия, да излекувам болния, да кажа добра дума за утеха на отхвърления, отчаяния и подтиснатия.
24. А това, което вие наричате веселие, е само призрак на нощта, само пламване на страст, картини, нарисувани върху стените на времето.
25. И когато Логос говореше, влезе жрец в бяла дреха и му каза: Съветът те очаква.
26. Тогава Исус отново застана пред съдиите; отново не беше казана нито дума; йерофантът вложи в неговите ръце свитък, на който беше написано: МИЛОСЪРДИЕ.
27. И Исус стана победител на користното „аз“.

Глава 52

Исус прекарва четиридесет дни в горичките на храма. Той преминава петото изпитание на Братството и получава петата степен, МЪЖЕСТВО.

1. В свещените горички на храма имаше множество статуи, паметници и молилни; Исус обичаше да се разхожда там и да размишлява.

2. И след като той победи „аз-а“, той беседва четиридесет дни с природата в тези горички.
3. А после водачът завърза ръцете и краката му и го заключи в подземие с гладни зверове, нечисти птици и пълзящи твари.
4. Подземието беше тъмно като нощ; дивите зверове виеха; птиците яростно крещяха; влечугите съскаха.
5. И Исус каза: Кой ме закова? Защо аз стоях смирено, когато ме оковаваха във вериги?
6. Казвам ви, никой няма власт да окове човешката душа. За какво сте наложили окови?
7. И той се изправи в своята сила; и това, което той смяташе за вериги, се превърна в извехтели върви, които се разкъсаха от неговото докосване.
8. И тогава той се засмя и каза: Веригите, които приковават телата на хората към земята, изковани във въображаема ковачница, са направени от въздух и споени с илюзорен огън.
9. Ако човекът се изправи и призове силата на волята, тези вериги ще паднат като непотребна вехтория, тъй като волята и вярата са по-силни от най-здравите вериги, направени някога от хората.
10. Исус застана сред гладните животни и птици и каза: Каква е тази тъмнина, която ме обвива?
11. Това е само отсъствие на светлина. А какво е светлината? Това е диханието на Бога, вибриращо в ритъма на бързата мисъл.
12. И после той каза: Да бъде светлина; и с могъща воля той възбуди ефира; и неговата вибрация достигна плана на светлината, и стана светлина.
13. Нощната тъмнина на това подземие се превърна в сиянието на новороден ден.
14. И после той се огледа за животните, птиците и пълзящите твари; и тях ги нямаше.
15. И Исус каза: Защо трябва да се страхуват душите? Страхът е колесница, в която човек се движи към смъртта;
16. И оказал се в обителта на смъртта той разбира, че е бил измамен; неговата колесница е била мит, а смъртта – плод на въображението.
17. Но някога човекът ще постигне всички уроци и ще излезе от подземието с нечистите животни и птици, и пълзящи твари, за да тръгне към светлината.
18. И Исус видя златна стълба, изкачи се по нея и горе го чакаше жрец в бяло облекло.
19. Той застана отново пред бариерата на съвета; отново не беше казана нито дума; отново йерофантът вдигна ръка за благословия.
20. Той вложи в ръката на Исус още един свитък, и на него беше написано: МЪЖЕСТВО.
21. Логосът се сблъска със страха и с цялото негово призрачно войнство, и в битката с него удържа победа.

Глава 53

Исус преминава шестото изпитание на Братството и получава шестата степен, БОЖЕСТВЕНА ЛЮБОВ.

1. В цялата страна нямаше място толкова великолепно обзаведено, като Залата на Красотата в храма на Слънцето.
2. Малцина от учениците бяха влизали някога в тези богати стаи; жреците ги почитаха благоговейно и ги наричаха Зали на Тайнството.
3. Когато Исус постигна победа над страха, той получи правото да влиза там.
4. Водеше го водачът, и преминавайки през множество богато обзаведени стаи, те влязоха в Залата на Хармонията; и тук оставиха Исус сам.
5. Сред музикалните инструменти имаше клавиборд и Исус седеше в замислено настроение, разглеждайки го, когато девойка с очарователна красота влезе в залата.
6. Изглежда тя не забеляза Исус, седящ в размисъл и зает със своите мисли.
7. Тя седна зад клавиборда, нежно докосна струните и запя песни на Израил.
8. Исус беше изумен; той никога не беше виждал такава красота и никога не беше чувал такава музика.
9. Девойката изпя своите песни; тя изглежда не забелязваше, че до нея има някой; тя си отиде.
10. И Исус си каза: Какво означава този случай? Аз не знаех, че сред синовете човешки може да има такава изумителна красота и такова царствено очарование.
11. Аз не знаех, че човешката форма може да бъде надарена с глас на ангел; и че музиката на Серафимите може да излезе от човешки уста.
12. Той седя няколко дни очарован; течението на неговите мисли се измени, той не мислеше за нищо, освен за певицата и нейните песни.
13. Той желаше да я види още веднъж и след няколко дни тя дойде; тя заговори и положи ръка върху главата му.
14. От нейното докосване цялата негова душа затрептя и той временно забрави за работата, за изпълнението на която беше изпратен.
15. Девойката произнесе няколко думи и си отиде, но сърцето на Исус беше развълнувано.
16. В неговата душа се разпали пламъкът на любовта и той се сблъска с най-тежкото изпитание в своя живот.
17. Той не можеше нито да спи, нито да яде. Мислите за девойката бяха непрестанни. Неговата плътска природа призоваваше за общуване с нея.
18. И тогава той каза: Ето, аз победих всички врагове, които срещнах и нима сега ще бъда победен от тази светска любов?
19. Моят Отец ме изпрати тук да покажа силата на божествената любов, любовта, която ще изпълни всички живи същества.
20. А нима тази чиста вселенска любов ще бъде погълната от плътската любов? Нима ще забравя всички останали създания и ще отдам своя живот на тази красива девица, макар и тя да представлява висшата красота, чистота и любов?
21. Неговата душа беше потресена до самите дълбини и той дълго се бори с този ангел-идол на своето сърце.

22. Но в края на деня се изправи неговото висше его; той отново намери себе си и тогава си каза:
23. Нека моето сърце да бъде разбито, но аз не трябва да проваля този най-тежък изпит; аз трябва да победя плътската любов.
24. И когато девицата отново дойде и му предложи своята ръка и сърце, той каза:
25. Прекрасна жено, самото твое присъствие ме изпълва с възторг; твоят глас е благословия за душата ми; моето човешко „аз“ би отлетяло с теб и би намерило щастието в твоята любов;
26. Но целият свят жадува за любовта, която аз дойдох да проявя.
27. Затова аз трябва да те помоля да си вървиш; но ние ще се срещнем отново; нашите пътища на земята няма да се разминат.
28. Аз те виждам в суетливата земна маса като посланичка на любовта; аз чувам пеенето на твоя глас, който завоюва сърцата за висшето.
29. И тогава девицата си отиде в скърби и сълзи, и Исус отново остана сам.
30. И в същия миг големите камбани на храма зазвъняха, певците запяха нова песен, залата се озари със светлина.
31. Появи се самият йерофант и каза: Радвайте се всички, Логосът победи, радвайте се! Победителят на плътската любов достигна висините.
32. После той вложи в ръцете на Исус свитък, на който беше написано: БОЖЕСТВЕНА ЛЮБОВ.
33. Те заедно излязоха от Залата на Хармонията и в трапезарията беше устроено празненство; Исус беше почетен гост на него.

Глава 54

Исус става непосредствен ученик на йерофанта и изучава мистериите на Египет. Той преминава седмото изпитание в Стаята на Умрелите.

1. Започна висшият курс на обучението, Исус стана ученик на йерофанта.
2. Той позна тайните на мистичното учение на Египетската земя, тайните на живота и смъртта, тайните на световите извън слънчевия цикъл.
3. Когато завърши обучението на висшия курс, той влезе в Стаята на Умрелите, за да познае древните методи за защита на мъртвите тела от разложение; и той работеше тук.
4. Носачите донесоха да балсамират тялото на единствения син на вдовица, стенещата майка вървеше след тях, нейната мъка беше огромна.
5. И Исус каза: Добра жено, изсуши сълзите, ти вървиш само след празен дом, твоят син го няма в него.
6. Ти плачеш затова, че твоят син умря. Смъртта е жестока дума; твоят син никога не може да умре.
7. Имаше работа, която му предстоеше да изпълни в телесната обвивка, той дойде, изпълни работата и после остави тялото; той не се нуждае повече от него.

8. За него има друга работа, която е извън твоето човешко виждане и той ще я изпълни добре, и после ще премине към други задачи, и постепенно ще достигне венеца на съвършения живот.
9. И това, което твойт син е свършил, и това, което той трябва да извърши, всичко това предстои и на нас да вършим.
10. Но ако ти дадеш воля на мъката и скръбта, те ще нарастват с всеки ден. Те ще погълнат целия твой живот, докато накрая ти няма да си нищо повече от мъка, умивана от горчивите сълзи.
11. Вместо да помогнеш на своя син, ти скърбиш за него със своята дълбока мъка. Той търси утеха за теб сега, както и преди; радва се, когато ти се радваш; скърби, когато ти тъгуваш.
12. Върви, скрий дълбоко своята скръб, усмихвай се в тъгата и, отдавайки себе си в служене на другите, изсуши сълзите си.
13. С изпълнения дълг идва щастието и радостта; и веселие съгрява сърцата на заминалите.
14. Плачещата жена се обърна и отиде да търси щастието в помощта за другите, дълбоко погребвайки своите скърби в радостното служене.
15. После в Стаята на Умрелите донесоха тялото на майка, след която вървеше само една млада девойка.
16. Когато процесията наближи, девойката видя ранена птица в беда – стрелата на жесток ловец беше пронизала нейната гръд.
17. И оставяйки покойната, тя отиде да помогне на живата птица.
18. С нежност и любов тя притисна към гърдите си ранената птица и побърза към своето място.
19. И Исус ѝ каза: Защо ти се отдели от умрялата, за да спасяваш ранената птица?
20. Девецата каза: Това безжизнено тяло не се нуждае от моята помощ; но аз мога да помогна на този, в когото още има живот; така ме учеше моята майка.
21. Моята майка ме учеше, че скръбта и егоистичната любов, надеждите и страховете са само отражение на низшето „аз“;
22. Че усещаното от нас е само дребни бразди върху бягащите вълни на живота.
23. Всичко това ще премине, защото то е нереално.
24. Сълзите текат от светските сърца, но духът никога не плаче; и аз чакам този ден, когато ще вляза в светлината, където няма да има сързи.
25. Моята майка ме учеше, че всички чувства са пръски, които се надигат от човешката любов, надежда и страхове; тя ме учеше, че ние няма да придобием блаженство докато не ги победим.
26. И Исус почтително наведе глава пред това дете. Той каза:
27. Дни, месеци, години аз търсих познание за висшата от истините, които човек може да познае на земята, а ето че едно дете, неотдавна дошло на земята, изрече всичко това на един дъх.
28. Както е казал Давид, Господи, Боже наш! Колко величествено е Твоето име по цялата земя!
29. От устата на младенците и кърмачетата ти си устроил хвала.

30. После той положи ръка на главата на момиченцето и каза: Наистина, благословенията на моя Бог-Отец ще пребъдат навеки върху теб, дете.

Глава 55

Исус преминава седмото изпитание на Братството и в Пурпурната зала на храма получава седмата, висша степен: ХРИСТОС. Той напуска храма като победител.

1. Работата на Исус в Стаята на Умрелите беше завършена и в пурпурната зала на храма той застана пред йерофанта.
2. И той беше облечен в пурпурни одежди; и всички братя стояха. Йерофантът се изправи и каза:
3. Това е царствен ден за всички племена на Израил. В чест на техния избран син ние празнуваме велика Пасха.
4. И после той каза на Исус: Брате, най-превъзходен от хората, ти победи във всички храмови изпитания.
5. Шест пъти ти беше съден пред бариерата на справедливостта; шест пъти ти получи най-висшите почести, които могат да бъдат оказани на човек; и сега ти стоиш, готов да получиш последната степен.
6. Аз възлагам на твоето чело тази диадема, във Великата Ложа на небесата и земята ти си ХРИСТОС.
7. Това е великият обред на Пасха. Отсега ти не си неофит, а учител.
8. Човек не може да направи повече от това; сега самият Бог ще говори и ще утвърждава твоята титла и степен.
9. Върви по своя път, тъй като ти трябва да проповядваш евангелието на благоволенieto на хората и мира на земята; ти трябва да отвориш вратите на тъмницата и да освободиш робите.
10. И когато йерофантът говореше, зазвъняха храмовите камбани; чисто бял гълъб се спусна отгоре и кацна върху главата на Исус.
11. И тогава глас, разтърсващ целия храм произнесе: ТОВА Е ХРИСТОС; и всичко живо каза: АМИН.
12. Големите врати на храма се разтвориха; Логосът се отправи по своя път като победител.

ЧАСТ XII

ЛАМЕД

СЪВЕТЪТ НА СЕДЕМТЕ МЪДРЕЦИ НА СВЕТА

Глава 56

Седемте мъдреци се срещат в Александрия. Цел на събранието. Първи обръщения.

1. От началото на времената във всяка епоха живееха седем мъдреци.
2. В началото на всяка епоха тези мъдреци се срещаха, за да насочат пътищата на нациите, племената и народите;

3. Да определят колко напред се е придвижила расата към справедливостта, любовта и праведността;
4. Да съставят сборник от законите, религиозните постъпки и методите на управление за бъдещата епоха.
5. Една епоха отмина и ето че настъпи друга; мъдреците трябваше да се съберат.
6. А център на световната мисъл беше Александрия и мъдреците се срещнаха там, в дома на Филон.
7. От Китай пристигна Менг-сте, от Индия пристигна Видяпати, от Персия дойде Каспар, от Асирия дойде Ашбина, от Гърция дойде Аполоний, представител на египетските мъдrecи беше Марино и Филон беше глава на юдейските мислители.
8. В определеното време съветът се събра и мъдреците седяха в безмълвие седем дни.
9. И тогава се изправи Менг-сте и каза: Колелото на времето се превърта още един път; расата премина на по-висок план на мисълта.
10. Облеклата, които тъчаха нашите отци се износиха; Херувимите изтъкаха небесното платно, връчиха го на нас и ние трябва да направим за хората нови одежди.
11. Синовете човешки търсят повече светлина. Тях вече не ги занимават боговете, издялани от дърво или направени от глина. Те търсят неръкотворния Бог.
12. Те виждат лъчите на бъдещия ден, но все още не ги осъзнават.
13. Времето дойде и ние трябва добре да скроим тези одежди за расата.
14. Нека да направим за хората нови одежания на справедливостта, милосърдието, праведността и любовта, за да могат те покрият своята голота когато засияе светлината на бъдещия ден.
15. И Видяпати каза: Всички наши жреци са обезумели; те видяха демона в пустинята и хвърлиха по него своите светилници; те се разбиха и сега у жреците няма нито проблясък от светлина за хората.
16. Нощта е тъмна; сърцето на Индия зове за светлина.
17. Духовенството не може да се промени, то вече е мъртво; всичко, което им е нужно, са гробове и погребални песнопения.
18. Новата епоха зове към свобода, която ще направи всеки човек жрец, за да може той сам да отиде и да възложи своите жертви върху олтара на Бога.
19. И Каспар каза: В Персия народът живее в страх, те творят добро от страх да сътворят зло.
20. Дяволът е най-великата сила на нашата земя, той да е мит, но кара и млади, и стари да коленичат.
21. Нашата земя е тъмна и злото процъфтява в тъмнината.
22. Страхът се носи във всеки полъх на вятъра и се таи във всяка форма на живот.
23. Страхът пред злото е мит; той е илюзия и клопка; но той ще живее докато не дойде някоя могъща сила и не издигне ефира до плана на светлината.
24. Когато това се случи, земята на маговете ще пребъде в светлина. Душата на Персия зове за светлина.

Глава 57

Срещата на мъдреците продължава. Встъпителни речи. Исус с мъдреците. Седемдневно безмълвие.

1. Ашбина каза: Асирия е земя на съмнението; колесницата на моя народ, в която той пребивава, се нарича Съмнение.
2. Някога Вярата влезе във Вавилон; тя беше светла и прекрасна; но тя беше облечена в такива светли дрехи, че хората започнаха да се боят от нея.
3. И всичко се промени, и Съмнението ѝ обяви война, изгони я от страната и тя не се върна повече.
4. Външно хората се покланяха на Единния Бог; но в сърцата си те не вярват, че има Бог.
5. Вярата се покланя на невидима светиня; но Съмнението трябва да види своя Бог.
6. Най-великата нужда на цяла Асирия е вярата, която укрепва всичко съществуващо с несъмненост.
7. След това Аполоний каза: Най-великата нужда на Гърция са истинските представи за Бога.
8. Теогонията в Гърция е неуправляема, тъй като всяка мисъл може да стане Бог и да се почита като Бог.
9. Планът на мисълта е огромен и преизпълнен с остри противопоставяния; и сонмът от богове е обхванат от вражда, войни и низки интриги.
10. Гърция се нуждае от Учител, който би застанал над боговете и би обърнал мисълта на хората от множеството богове към Единния Бог.
11. Ние знаем, че светлината изгрява над планините. Бог умножава светлината.
12. Матино каза: Погледнете тази земя на тайнствата, този Египет на мъртвите!
13. Нашите храмове дълго бяха надгробни камъни на скритите неща на времето; нашите храмове, гробници и пещери са тъмни.
14. А в светлината няма нищо тайно. Слънцето осветява всяка скрита правда. В Бога няма тайни.
15. Погледнете изгряващото слънце! Неговите лъчи влизат през всяка врата, даже през всяка пролука на потайните гробници на Мизраим.
16. Ние приветстваме светлината. Целият Египет жадува светлина.
17. Филон каза: Потребността на юдейската мисъл и живот е свободата.
18. Юдейските пророци, провидци и законодатели бяха хора на мъжеството, хора на святата мисъл и те ни оставиха в наследство система на философията, която беше идеална – достатъчно силна и достатъчно добра, за да води народа към постигане на съвършенство.
19. Но светските умове отхвърлиха светостта; възникна духовенство, преизпълнено с корист, и тогава сърдечната чистота стана мит, народът беше поробен.

20. Духовенството е бич за Израил; но когато дойде този, който трябва да дойде, той ще провъзгласи освобождението на робите; моят народ ще бъде свободен.
21. Ще бъде така, тъй като Бог сътвори въплътената мъдрост, любов и светлина, името на която е Емануил.
22. На него са дадени ключовете от зората; и той е тук, с нас, като човек.
23. И тогава вратата на стаята се отвори и Логосът застана пред мъдреците на света.
24. Отново мъдреците седяха в безмълвие седем дни.

Глава 58

Съветът на мъдреците продължава. Съставяне на седемте вселенски постулата.

1. После мъдреците отвориха Книгата на Живота и започнаха да четат.
2. Те четяха историята на живота на човека – историята на всички негови сражения, загуби и придобивки; в светлината на миналите събития и нужди те видяха това, което ще бъде най-добро за бъдещите години.
3. Те знаеха какви закони и заповеди са нужни на човешките съсловия; те виждаха този висш идеал на Бога, който расата е способна да разбере.
4. Върху тези седем постулата, за определянето на които се събраха мъдреците, трябваше да се утвърди философията на живота и богослужението на бъдещата епоха.
5. Менг-сте беше най-стариат от жреците; той зае главното място и каза:
6. Човекът не е достатъчно напреднал, за да живее с вяра; той не може да вмести това, което неговите очи не виждат.
7. Той е още дете и през цялата бъдеща епоха той трябва да бъде учен с помощта на картини, символи, обреди и форми.
8. Неговият Бог трябва да бъде очовечен; той не може да види Бога чрез вяра.
9. И той не може да управлява себе си; трябва да управлява цар, а човекът трябва да служи.
10. Епохата, която идва след тази, ще бъде епоха на човека, епоха на вярата.
11. В тази благословена епоха човечеството ще вижда без помощта на светските очи, ще чува беззвучния звук, ще познава Бога-Дух.
12. Епохата, в която ние навлизаме, е век на Подготовка и всички училища, закони на управлението и обреди на богослуженето трябва да бъдат прости, за да могат хората да ги вместят.
13. И човекът не може да твори, той строи по образците, които вижда; затова на този съвет ние трябва да определим образа за бъдещата епоха.
14. И ние трябва да утвърдим знанието на Империята на душата, което се изгражда върху седемте постулата.

15. Всеки мъдрец трябва да утвърди постулат и те ще бъдат основа на човешките вероучения до настъпването на съвършената епоха.
16. След това Менг-сте написа първия постулат:
17. Всички неща са мисли; целият живот е дейност на мисълта. Множеството същества са фази на проявлението на единната велика мисъл. Така че Бог е Мисъл и Мисълта е Бог.
18. После Видяпати написа втория постулат:
19. Вечната Мисъл е единна; в съществуването тя е разделена на Интелект и Сила; когато те дишат, се ражда дете, това дете е Любовта.
20. И така се проявява Триединният Бог, когото хората наричат Баща-Майка-Син.
21. Тази Троица е единна; но подобно на светлината в съществуването тя е седем.
22. И когато Триединният Бог диша, седем Духа застават пред неговото лице, те са съзидателните свойства.
23. Хората ги наричат по-малките богове, и те по свое подобие са създали човека.
24. И Каспар записа третия:
25. Човекът е мисъл на Бога, проявена по образа на Септоната и облечена в субстанцията на душата.
26. И неговите желания бяха силни; той се стремеше да се прояви на всеки план на живота, и за себе си сътвори тяло от ефирите на земните форми и така слезе до плана на земята.
27. В това слизване той загуби правото на първородство, своята хармония с Бога и направи дисхармонични всички ноти на живота.
28. Дисхармонията и злото са едно и също, и злото е дело на човешките ръце.
29. Ашбина записа четвъртия:
30. Семената не се развиват на светлина; те няма да прорастат, докато не намерят почва и не се скрият от светлината.
31. Човекът е развито семе на вечния живот; но в ефирите на Триединния Бог светлината е твърде силна, за да може семето да прорасте.
32. И човекът е търсил почвата на плътския живот, и в тъмнината на земята е намерил място, където може да се ражда и да расте.
33. Семето е пуснало корен и е израсло добре.
34. Дървото на човешкия живот се издига от почвата на земните неща и по закона на природата достига съвършена форма.
35. Не съществуват свръхестествени деяния на Бога, за да издигнат човека от плътския живот до благословията на духа, той расте като растението и в своето време достига съвършенство.
36. Качеството на душата, което дава възможност на човека да се извиси до духовния живот е чистотата.

Глава 59

Продължение на съвета на мъдреците. Останалите постулати. Мъдреците благославят Исус. Седемдневно безмълвие.

1. Аполоний написа петия постулат:

2. Душата увличат към съвършената светлина четири бели коня: Волята, Вярата, Служенето и Любовта.
3. Човекът има силата да направи това, което желае да направи.
4. Знанието за тази сила е Вярата, и когато движи Вярата, душата започва своя полет.
5. Користната вяра не води към светлината. Няма самотни пилигрими по пътя към светлината. Хората достигат висините помагайки на другите да достигнат висините.
6. Конят, отвеждащ по пътя към духовния живот е Любовта, чистата, безкористна Любов.
7. Матино написа шестия:
8. Вселенската Любов, за която говори Аполоний, е дете на мъдростта и божествената Воля, и Бог я е изпратил на земята в плът, за да може човекът да я познае.
9. Вселенската Любов, за която говорят мъдреците, е Христос.
10. Най-великото тайнство на всички времена е пребиваването на Христос в сърцето.
11. Христос не може да живее в потайните пещери на плътското. Трябва да се състоят седем битки, трябва да бъдат удържани седем победи, докато плътските качества като страхът, егоизмът, емоциите и възжелението бъдат изгонени.
12. Когато това се изпълни, Христос ще овладее душата; работата ще завърши и човекът ще стане единен с Бога.
13. И Филон написа седмия:
14. Съвършен човек! Донеси на Триединния Бог битието такова, каквото то е било сътворено от природата.
15. Това завещание е висшето откровение на тайнството на живота.
16. Когато всички плътски същности се преобразят в душа и всички същности на душата се завърнат към Светия Дух, и човекът стане съвършен Бог, тогава ще завърши драмата на Творението. И това е всичко.
17. И всички мъдrecи произнесоха: Амин.
18. После Менг-сте каза: Светият ни е изпратил човек, осветен с многогодишни усилия, за да ръководи мислите на хората.
19. Този човек, приет от всички велики улове на небето и земята, този човек от Галилея, Исус, главата на всички мъдrecи на света, ние признаваме с радост.
20. С признаването на тази мъдрост, която той носи на хората, ние възлагаме върху него Лотосовия венец.
21. Ние го съпровождаме с всички благословения на седемте мъдrecи на света.
22. Тогава всички мъдrecи положиха ръце върху главата на Исус и казаха заедно: Хвала на Бога!
23. Тъй като мъдростта, почитта, славата, могъществото, богатството, благословието, силата са навеки твои, о Христос.
24. И всичко живо произнесе: Амин.
25. А после мъдrecите седяха в безмълвие седем дни.

Глава 60

Исус се обръща към седемте мъдреци и се отправя към Галилея.

1. Седемте дни безмълвие изминаха и Исус, който седеше с мъдреците, каза:
2. Историята на живота е добре отразена в тези безсмъртни постулати. Те са седемте хълма, върху които ще бъде построен светият град.
3. Това са седемте надеждни камъка, върху които ще стои Вселенската Църква.
4. Заемайки се с работата, определена за мен, аз осъзнавам опасностите на моя път; чашата ще бъде горчива и човешката природа може да се отвърне от нея.
5. Но аз отдадох своята воля на Светия Дух и затова аз тръгвам на път за да говоря и действам така, както ме подбужда да говоря и да действам Светият Дух.
6. Думите, които казвам, не са от мен, това са думи на този, чиято воля изпълнявам.
7. Човекът не е напреднал достатъчно в свещената мисъл, за да познае Вселенската Църква и затова работата, определена ми от Бога, не е издигането на тази Църква.
8. Аз утвърждавам подобие, призвано да воплоти образа на тази Църква, която вече съществува – този образ, който епохата ще може да разбере.
9. Моята работа ще бъде изпълнена на моята родна земя, където върху постулата, гласящ за Любовта като за син Божи и за това, че аз съм дошъл да проявя тази Любов, ще стои Църквата.
10. И от хората от ниското съсловие аз ще избира дванадесет, които ще представят дванадесетте безсмъртни мисли, и те ще бъдат Образ на Църквата.
11. Домът на Юдея, моят род по плът, малко осъзнава моята мисия за света.
12. И те ще ме отхвърлят с презрение, ще ме обвинят лъжливо, ще ме вържат, ще ме изправят пред съда на светските хора, които ще ме осъдят на смърт на кръста.
13. Но хората никога няма да могат да убият правдата; макар и гонена, тя отново ще дойде в голяма сила, тъй като правдата ще покори света.
14. Образът на Църквата ще живее. Макар че светските хора заради корисни цели ще изопачават нейните свещени закони, символичните ритуали и обреди, и ще правят от нея само външно зрелище, малцина ще намерят чрез нея царството на душата.
15. И когато дойде по-добрата епоха, Вселенската Църква ще бъде въздигната върху тези седем постулата по образа, който беше даден.
16. Времето дойде; аз тръгвам по своя път към Йерусалим, където ме води живата вяра и силата, която вие ми дадохте.
17. И в името на Бога, нашия Отец, царството на душата ще бъде основано върху седем хълма,
18. И всички народи и племена на земята ще влязат в него.
19. Князът на Света ще се възкачи на престола на могъществото; тогава Триединният Бог ще бъде Всичко във Всички.

20. И всички мъдrecи произнесоха: Амин.

21. А Исус поe по своя път, и след много дни достигна до Йерусалим, и намери своя дом в Галилея.

ЧАСТ XIII

МЕМ

СЛУЖЕНОТО НА ЙОАН ПРЕДТЕЧА

Глава 61

1. Това се случи когато Йоан, синът на Захария и Елисавета, завърши обучението в египетските школи и се завърна в Хеврон, където остана няколко дни.

2. И после той отиде в пустинята и се засели в пещерата на Давид, където преди много години го обучаваше египетският мъдрец.

3. Някои хора го наричаха отшелникът от Ен-Геди, но други казваха, че той е Дивият Човек от планините.

4. Негова дреха бяха животински кожи, храната - акриди, мед, орехи и плодове.

5. Когато Йоан навърши тридесет години, той отиде в Йерусалим и на пазарния площад преседа в безмълвие тридесет дни.

6. Простият народ, свещениците, книжниците и фарисеите идваха на тълпи да видят безмълвния отшелник от планините, но никой не се осмеляваше да го попита кой е той.

7. Но когато неговият обет за мълчание беше изпълнен, той се изправи сред тълпата и каза:

8. Ето, идва царят; пророците са говорили за него, мъдрите хора отдавна са го търсили.

9. Готви се, о Израил, готви се да посрещнеш новия цар.

10. И това беше всичко, което той каза и после изчезна, и никой не знаеше къде е отишъл.

11. И настъпи голямо вълнение в целия Йерусалим. Управниците слушаха за отшелника от планините.

12. И те изпратиха пратеници да говорят с него, за да узнаят за бъдещия цар, но те не можаха да го намерят.

13. И след няколко дни той отново дойде на пазарния площад, и целият град се събра да го слуша; той каза:

14. Не се тревожете вие, управници на държавата; бъдещият цар не ви е съперник, той не търси място на земния престол.

15. Идва Князът на Света, царят на праведността и любовта, неговото царство е в душата.

16. Човешките очи няма да го видят и никой няма да вникне в него, освен чистите по сърце.

17. Готви се, о Израил, готви се да посрещнеш своя цар.

18. Отшелникът изчезна отново; народът искаше да го последва, но той се наметна с покривало и хората не можаха да го видят.

19. Настъпи денят на юдейския празник, Йерусалим беше пълен с юдеи и прозелити от всички краища на Палестина, и Йоан застана в двора на храма и каза:
20. Готви се, о Израил, готви се да посрещнеш своя цар.
21. Уви, ти живя в грях, бедните плачат по твоите улици и ти не ги подслони.
22. Твоите съседи, кои са те? Ти измами приятелите, заприличвайки на врага.
23. Вие се покланяте на Бога само с глас и устни, вашите сърца са далече от него и са привързани към златото.
24. Вашите свещеници са възложили на народа непосилен товар, а самите те живеят в безгрижие за сметка на тежкия труд на бедняците.
25. Вашите законници, съдии и книжници са безполезно бreme за земята, само тумор върху тялото на страната.
26. Те не предат и не тъкат, само събират доходите на пазарите.
27. Вашите управници са измамници, изнудвачи и крадци, не съобразяващи се с правата на хората.
28. И грабителите крещат усърдно в свещените зали; вие продадохте светия храм на крадците, техните леговища се намират заедно със светите места, предназначени за молитва.
29. Слушай! Слушай, народе на Йерусалим! Преобрази се, отвърни се от злите пътища или Бог ще се отвърне от теб и езичниците ще дойдат отдалеч, и това, което е останало от твоята чест и слава, ще премине за един кратък час.
30. Готви се, Йерусалим, готви се да посрещнеш своя цар.
31. Той не каза повече нищо, но напусна двора и никой не видя къде отиде.
32. Всички свещеници, законници и книжници изпаднаха в ярост. Те търсеха Йоан, възнамерявайки да му отмъстят, но не го намериха.
33. Простият народ застана зад него, те казаха: Отшелникът казва истината.
34. Тогава свещениците, законниците и книжниците се изплашиха, те не говореха повече нищо, но се притаиха.

Глава 62

Йоан Предтеча отново посещава Йерусалим, говори с народа и обещава да се срещне с него в Галгал след седем дни. Отива на празненството във Витания.

1. На следващия ден Йоан дойде отново в двора на храма и каза:
2. Готви се, о Израил, да посрещнеш своя цар.
3. Първосвещениците и книжниците искаха да разберат за какво говори той и казаха:
4. Дръзки човече, какъв е смисълът на посланието, което носиш на Израил? Ако ти си провидец и пророк, кажи направо кой те изпрати тук?
5. Йоан отговори: Аз съм гласът на викация в пустинята: пригответе пътя на Господа, направете прави пътеките Му, тъй като Князът на Света идва да управлява в любов.

6. Вашият пророк Малахия записа думите на Господа:
7. Ето, Аз ще ви изпратя пророк Илия преди настъпването на Господния ден - велик и страшен. И той ще обърне сърцата на бащите към децата и сърцата на децата към бащите им, за да не мога Аз, като дойда, да поразя земята с проклятие.
8. Вие, хора на Израил, знаете своите грехове. Когато минавах наблизо аз видях ранена птица, паднала на вашите улици и хората от всички съсловия я удряха с пръчки, и тогава аз видях, че нейното име е Справедливост.
9. Видях и нейния убит спътник; чистите бели крила на Праведността бяха стъпкани в калта.
10. Казвам ви, хора, вашата ужасна вина породила отходната яма на несправедливостта, която изпуска към небето страшно зловоние.
11. Преобрази се, о Израил, преобрази се; пригответи се да посрещнеш своя цар.
12. И на търгване Йоан каза:
13. След седем дни аз ще бъда в Галгал, край Йорданския брод, където Израил за първи път премина реката по пътя към обетованата земя.
14. И тогава той остави двора на храма, за да не се върне повече тук, и много хора вървяха след него до самата Витания, където той се спря в дома на своя родственик Лазар.
15. Разтревоженият народ се събра около дома и не искаше да си отиде, тогава Йоан излезе и каза:
16. Преобрази се, о Израил, преобрази се; готви се да посрещнеш своя цар .
17. Не всички грехове на Израил са пред вратите на свещениците и книжниците. Не мислете, че всички грешници на Юдея са управници и богати хора.
18. Ако човекът живее в нужда, това още означава, че той е добър и чист.
19. Равнодушните, безпомощни безделници в по-голямата си част са бедни и принудени да молят за милостиня.
20. Аз видях как същите тези хора, които се радваха когато аз говорех на свещениците и книжниците за тяхната несправедливост към човека, същите тези хора хвърляха камъни и удряха Справедливостта по улиците.
21. Аз видях как те тъпчеха мъртвата птица на Праведността,
22. И вие, прости хора, вървящи след мен, нито на йота не сте се подалече в престъпленията от свещениците и книжниците.
23. Преобразете се, хора на Израил; царят идва, гответе се да посрещнете своя цар.
24. Йоан остана с Лазар и неговите сестри няколко дни.
25. В чест на Назорея беше устроено празнество и целият народ се събра около масите.
26. И когато главите на града си наляха искрящо вино и подадоха чаша на Йоан, той я взе, вдигна я високо и каза:
27. Виното весели светското сърце, а човешката душа прави печална, и безсмъртния дух на човека хвърля в горест и злоба.

28. Още като дете аз приех обета на назорейството и нито една капка не е докоснала моите устни.
29. И ако вие искате да зарадвате бъдещия цар, избягвайте тези чаши като смъртоносна отрова.
30. И той плисна виното на улицата.

Глава 63

Йоан Предтеча посещава Йерихон. Той се среща с народа в Галгал и обявява своята мисия, въвежда обряда на кръщаването. Той кръщава мнозина, завръща се във Витания и поучава. Завръщане при Йордан.

1. Йоан се отправи към Йерихон и там пребивава с Алфей.
2. Когато хората чуха, че той е там, пристигнаха мнозина да го послушат.
3. Той не говореше с никого, но в определеното време се спусна при Йорданския брод и каза на множеството хора:
4. Преобразете се и в извора на чистотата измийте всички свои грехове; Царството наближи.
5. Елате при мен и се умийте във водите на тази река в знак на вътрешно очистване на душата.
6. И ето, дойдоха мнозина и се умиваха в Йордан, и всеки се изповядваше за своите грехове.
7. Йоан проповядва много месеци там чистота и праведност; след като изминаха много дни той отново отиде във Витания и там поучаваше.
8. Отначало дойдоха малцина, живеещи честно; но един след друг дойдоха и користни, порочни, неразкаяли се; дойдоха защото идваха мнозина.
9. И когато Йоан видя неразкаялите се фарисеи и садукее, дошли при него, той каза:
10. Вие, рожби на ехидната, стойте; вие сте разтревожени от вестта за бъдещия гняв?
11. Елате и принесете истинско разкаяние.
12. Достатъчно ли е, че сте наследници на Авраам? Аз казвам: Не.
13. Наследниците на Авраам, когато творят зло, са също така грешни в очите на Господа, както и езичниците.
14. Погледнете брадвата! Всяко дърво, не носещо плодове, отсичат от корен и хвърлят в огъня.
15. И тогава хората запитаха: Какво трябва да направим?
16. И Йоан отговори: Служете на цялото човечество, не изразходвайте за своята корист това, което притежавате.
17. Нека този, който има две дрехи, да отдаде едната на нямащия дреха; отдавайте част от всичкото си храна на нуждаещия се.
18. И когато дойдоха митарите и попитаха: Какво трябва да направим ние? Йоан им отговори:
19. Бъдете честни в своите деяния, не увеличавайте от корист събирания данък, не взимайте повече от това, което изисква вашият цар.

20. И когато дойдоха войниците и попитаха: Какво трябва да правим? Предтеча отговори:
21. Не прилагайте към никого насилие, не искайте нищо незаконно и се задоволявайте със своето заплащане.
22. Сред юдеите мнозина очакваха пришествието на Христос и те приемаха Йоан за Христос.
23. Но на техните въпроси Йоан отговаряше: Аз очиствам с вода в знак на очистване на душата, но когато дойде този, който трябва да дойде, той ще очисти със Светия Дух и с огън.
24. Лопатата ще е в ръката му и той ще отдели пшеницата от плевелите; плевелите ще отхвърли, а всяко пшенично зърно ще събере в житницата. Това е Христос.
25. Ето, той идва! Той ще върви с вас и вие няма да го познаете.
26. Той е цар; аз не съм достоен да развържа ремъка на обувките му.
27. И Йоан напусна Витания и отново пристигна при Йорданския брод.

Глава 64

Исус идва от Галилея да се кръсти при Йоан. Светият Дух свидетелства за неговата мисия.

1. Вестта достигна Галилея и Исус с множество народ слезе към брода, където проповядваше Предтеча.
2. Когато Исус видя Предтеча, той каза: Ето Божият човек! Ето най-великият от провидците! Ето, Илия се завърна!
3. Ето вестителя, когото Бог изпрати да покаже пътя! Царството наближи.
4. Когато Йоан видя Исус, стоящ с народа, той каза: Ето царят, идващ в името на Бога!
5. И Исус каза на Йоан: Аз искам да се умия с вода в знак на очистване на душата.
6. И Йоан отговори: Ти нямаш нужда да се умиваш, тъй като ти си чист в мислите, думите и делата. А ако ти искаш да се умиеш, аз не съм достоен да изпълня обреда.
7. И Исус каза: Аз дойдох да дам пример на синовете човешки и това, което аз им указвам да вършат, трябва да го върша и аз самият, и всички хора трябва да се умият в знак на очистване на душата.
8. Ние утвърждаваме това умиване като обред – ние ще го наречем обред на кръщаването и занаят пред той ще се нарича така.
9. Твоят дълг на пророк и Предтеча е да подготвиш пътя и да явиш скритото.
10. Мнозина са готови да възприемат думите на живота и аз дойдох, за да разбере целият свят чрез теб за мен като за пророк на Триединния Бог и като за избран да явя Христос на хората.
11. Тогава Йоан въведе Исус в реката при брода и го кръсти в светото име на Този, който го е изпратил, за да яви Христос на хората.
12. И когато те излязоха от реката, Светият Дух във вид на гълъб се спусна и кацна на главата на Исус.
13. Глас от небето произнесе: Това е възлюбеният син на Бога, Христос, проявената Божия любов.

14. Йоан чу гласа и разбра за какво възвести той.
15. И Исус продължи по своя път, а Йоан проповядваше на народа.
16. Мнозина изповядаха се в своите грехове, отвърнали се от пътищата на злото и тръгнаха по пътя на праведността. Предтеча кръсти в знак на умиване от греховете чрез праведност.

ЧАСТ XIV

НУН

ХРИСТОВОТО СЛУЖЕНЕ НА ИСУС. НАЧАЛНИЯТ ПЕРИОД

Глава 65

Исус отива за четиридесет дни в пустинята да изпита себе си. Той се подлага на три изкушения и ги побеждава. После той се завръща при Йоан и започва да поучава.

1. Предтеча настла пътя. Логосът беше представен на хората като проявена любов и той трябваше да започне сега своето Христово служене.
2. И той отиде в пустинята, за да пребивава насаме с Бога и да погледне в дълбините на своето сърце, и да види неговата сила и достойнство.
3. И той каза на самия себе си: Моето низше "аз" е силно, то е привързано с много връзки към светския живот.
4. Ще намеря ли сила да ги преодоляя и да отдам своя живот в доброволна жертва на хората?
5. Когато се изправя пред хората и те поискат доказателство за моето месианство, какво ще кажа?
6. И тогава дойде изкусителят и каза: Ако ти си син Божи, заповядай на тези камъни да се превърнат в хляб.
7. И Исус каза: Кой си ти, за да ме изпитваш? Ако някой извърши чудо това още не е знак за това, че той е син на Бога; дяволите могат да творят могъщи дела.
8. Нима черните магове не са извършвали велики дела пред фараоните?
9. Моите слова и дела по всички пътища на живота ще доказват моето месианство.
10. И тогава изкусителят каза: Ако ти дойдеш в Йерусалим и от върха на храма се хвърлиш на земята, хората ще повярват, че ти си Месията, изпратен от Бога,
11. Ти наистина можеш да направиш това, тъй като не е ли казал Давид: Ще заповядам на Своите Ангели за теб – да те закрилят по всички твои пътища. Ще те понесат на ръце, за да не спънеш крака си в камък.
12. И Исус каза: Аз не смея да изкушавам Господа моя Бог.
13. И тогава изкусителят каза: Погледни света, виж неговите почести и слава! Виж неговите наслади и богатства!

14. Ако отдадеш своя живот за тях, те ще бъдат твои.
15. Но Исус каза: Махнете се от мен, всички изкушаващи мисли. Моето сърце е устремено, аз отхвърлям това плътско "аз" с всичките му суетни честолюбие и гордост.
16. Четиридесет дни Исус се бори със своето плътско "аз" и неговото висше "аз" възтържествува. Тогава той огладня; неговите другари го намериха и му служеха.
17. После Исус напусна пустинята и в съзнанието на Светия Дух влезе в лагера на Йоан и там поучаваше.

Глава 66

Шест ученика на Йоан последват Исус и стават негови ученици. Той ги наставлява и после те седят в безмълвие.

1. Сред последователите на Йоан имаше много хора от Галилея. Най-благочестивите бяха Андрей, Симон, Яков и Йоан, Филип и неговият брат от Витсаида.
2. Веднъж когато Андрей, Филип и един от Заведеевите синове беседваха с Предтеча дойде Логосът и Йоан възкликна: Това е Христос!
3. И тогава тримата ученици тръгнаха след Исус, и той попита: Какво търсите вие?
4. И учениците попитаха: Къде живееш? И Исус отговори: Елате и вижте.
5. И Андрей повика своя брат Симон, казвайки му: Ела с мен, тъй като аз намерих Христос.
6. Когато Исус погледна Симон в лицето, той каза: Това е скала! Твоето име е Петър.
7. А Филип намери Натанаил, седящ под дърво и каза: Брате, ела с мен, тъй като аз намерих Христос! Той се намира в Назарет.
8. Натанаил каза: От Назарет може ли да излезе нещо добро? И Филип отговори: Ела и виж.
9. Когато Исус видя дошлия Натанаил, той каза: Това е израилтянин, в който наистина няма никакво лукавство!
10. Натанаил каза: Как можеш да говориш така за мен?
11. И Исус каза: Аз те видях под смокинята преди да те извика твоят брат.
12. Натанаил вдигна ръце и каза: Наистина това е Христос, царят, за който много свидетелства Предтеча.
13. А Йоан тръгна и намери своя брат Яков и го доведе при Христос.
14. Шестимата ученици тръгнаха с Исус натам, където той живееше.
15. И Петър каза: Ние търсихме дълго Христос. Дойдохме при Йоан от Галилея; ние мислехме, че той е Христос, но той ни призна, че не е.
16. Че той е само Предтеча, призван да очисти пътеките и да облекчи пътя на бъдещия цар, и когато ти дойде, той каза: Това е Христос!
17. И ние сме радостни да те следваме навсякъде. Господи, кажи ни какво да правим.
18. И Исус каза: Лисиците имат леговища, птиците имат гнезда; а аз нямам място, където да преклоня глава.

19. Този, който ме последва, трябва да изостави всички користни желания и да отдаде своя живот за спасението на живота.
20. Аз дойдох да спася заблудилите се и човек се спасява когато се избавя от себе си. Но хората бавно приемат тази доктрина на Христос.
21. И Петър каза: Аз не мога да говоря за другите, но за себе си ще кажа: Аз ще оставя всичко и ще те последвам накъдето укажеш.
22. И тогава заговориха другите и казаха: Твоите слова са истинни, ти си дошъл от Бога и ако тръгнем по твоите стъпки, ние няма да се заблудим.
23. После Исус и шестимата ученици дълго седяха в мълчалив размисъл.

Глава 67

Исус посещава Йоан при Йордан. Той произнася своето първо християнско обръщение към народа, после отива с учениците във Витания.

1. На сутринта Исус дойде отново и застана с Йоан при брода; Йоан го молеше да говори и той излезе напред и каза:
2. Хора на Израил, слушайте! Царството наближи.
3. Ето великият ключар на тази епоха стои сред вас, и той дойде в духа на Илия.
4. Той превъртя ключа, могъщите врата се разтвориха и всички, които искат, могат да приветстват царя.
5. Погледнете тези тълпи от жени, деца и мъже! Те са изпълнили улиците, тълпят се в дворовете, всеки иска първи да посрещне царя.
6. Ето ще дойде стражът и ще призове: Който иска може да влезе, но влизащият трябва да бъде свободен от всяка зла мисъл,
7. Трябва да преодолее желанието да служи на своето низше „аз“, трябва да отдаде своя живот за спасение на заблудените.
8. Колкото по-близо до вратата на Царството се приближавате, толкова по-просторно е в залата, защото мнозина са си отишли.
9. Ако хората можеха да влязат в Царството със своите светски мисли, със своите страсти и желания, мястото в залата едва ли би стигнало за всички.
10. Но тъй като не могат да преминат с всичко това през тесните врата, то се връщат; малцина са готови да влязат и да видят царя.
11. Ето Йоан, могъщ рибар, ловящ душите на хората. Той хвърля своята велика мрежа в морето с човешки животи, изтегля я и тя е пълна.
12. И колко разнообразен е уловът! Крабове, раци, акули и пълзящи твари, и само понякога риба от най-добрия сорт.
14. Но утре отново ги намираме в обителите на порока, ругаещи Йоан и проклинащи Бога, и засипващи царя с оскърбления.
15. Но блажени са чистите по сърце, тъй като те ще видят царя.
16. И блажени са силните по сърце, тъй като те няма да се огънат от поривите на вятъра;

17. Когато непостоянните и безумните се върнаха в Египетските земи за лук и ядливи треви, за да се наситят, чистите по сърце намериха царя.

18. Но даже тези, чиято вяра е слаба и които по своята същност са само проявена плът, някога отново ще дойдат и ще влязат с радост, за да видят царя.

19. О, хора на Израил, чуйте думите на този пророк! Бъдете силни по разум, бъдете чисти по сърце, бъдете бдителни в служенето; Царството наближи.

20. Като каза това Исус продължи по своя път и с шестимата ученици пристигна във Витания, и там те преживяха много дни у Лазар.

Глава 68

Исус говори с народа във Витания. Той учи как да станат чисти по сърце. Той отива в Йерусалим и в храма чете от книгите на Пророците, после продължава в Назарет.

1. Скоро навсякъде се разнесе вестта, че Исус, царят на Израил, е дошъл във Витания и целият народ излезе да посрещне царя.

2. И заставайки сред тях Исус възкликна: Наистина царят идва, но Исус не е царят.

3. Наистина Царството се приближи, но хората не могат да го видят със светските очи, те не могат да видят царя на престола.

4. Това Царство на Духа и неговият престол не е земен, и неговият цар не е човек.

5. Когато човешките царе утвърждават тук царствата, те побеждават другите царе със силата на оръжието и едното царство израства върху руините на другото.

6. Но когато нашият Бог-Отец утвърждава Царството на Духа, той излива своите благословии като дъжд върху тронове на тези земни царе, които управляват праведно.

7. Бог не иска да смъква долу, неговият меч се вдига срещу несправедливостта, разпътството и злодеянията.

8. И сега, когато царете на Рим вършат справедливост, милосърдие и смирено ходят под своя Бог, благословията на Триединния Бог ще пребъде над всички тях.

9. Те не трябва да се боят от Божия провъзвестител, изпратен на земята.

10. Аз съм изпратен не за да седна на престола и да управлявам както Кесарят управлява, и вие можете да кажете на управителя на Юдея, че аз не претендирам за неговия престол.

11. Хората ме наричат Христос и Бог е признал това име; но Христос не е човек. Христос е вселенската Любов, и Любовта е Царят.

12. А този Исус е само човек, който преодолявайки изкушенията и различните изпитания се е удостоил да стане храм, където Христос може да се яви пред хората.

13. И тъй, слушайте вие, хора на Израил, слушайте! Не гледайте плътта, не тя е царят. Гледайте вътрешния Христос, който може да се прояви във всеки от вас, както се е проявил в мен.

14. Когато с вяра очистите вашите сърца, царят ще влезе и вие ще видите неговия лик.
15. И тогава народът попита: Какво трябва да правим, за да станат нашите тела достойни за пребиваването на царя?
16. И Исус каза: Всичко, което води към чистота на мислите, думите и делата ще очисти храма на плътта.
17. Няма единни правила за всички, тъй като хората са изкушени в греха, зад всекиго има свой собствен грях,
18. И всеки трябва сам да се научи как най-добре да отвърне себе си от злото към праведността и любовта.
19. Дотогава, докато човек не е достигнал висшия план и не се е отвърнал от користта, най-добри плодове ще принесе такова правило:
20. Постъпвай с другите така, както искаш те да постъпват с теб.
21. И много хора казаха: Ние знаем, че Исус е Христос, дошлият цар и нека да е благословено името му.
22. А Исус и шестимата му ученици отидоха в Йерусалим, и много народ тръгна след тях.
23. А Матей, синът на Алфей, побягна напред и когато достигна Йерусалим, каза: Ето, идват християните! Тълпи народ излязоха да срещнат царя.
24. Но Исус не говори с никого докато не стигна в двора на храма, там той отвори книга и започна да чете:
25. Ето, аз изпращам своя вестител и той ще положи пътя, и Христос, когото вие очаквате, ще дойде в своя храм без обявяване. Ето идва той, казва Бог, Господарят на множествата.
26. И след това той затвори книгата, и не каза нищо повече, и напусна храмовите зали и с шестимата ученици продължи по своя път към Назарет,
27. И там те живяха у Мария, майката на Исус, и у сестра ѝ Мириам.

Глава 69

Исус и началникът на синагогата на Назарет. Исус не поучава в събранията; народът се удивлява.

1. Когато на следващия ден Петър ходеше из Назарет, той срещна началника на синагогата, който попита: Кой е този Исус, пристигнал неотдавна в Назарет?
2. И Петър каза: Този Исус е Христос, за когото е написано от пророците, той е царят на Израил. Мария, неговата майка, живее на Мармионския път.
3. Началникът каза: Кажи му да дойде в синагогата, аз искам да чуя неговите свидетелства.
4. Петър побърза и предаде на Исус какво каза началникът, но Исус не отговори и не отиде в синагогата.
5. И тогава вечерта началникът дойде на Мармионския път и в дома на Мария намери Исус заедно с майка му.
6. И когато началникът го попита за доказателства за неговото месианство и защо той не е отишъл в синагогата, когато са го повикали, Исус каза:

7. Аз не съм роб на никой човек, аз не съм призван на това служене като свещеник. И аз няма да да отговарям, когато човек ме призове. Аз дойдох като Христос Божи и ще отговарям единствено пред Бога.
8. Кой ти е дал право да питаш за доказателства за моето месианство? Моето доказателство е в моите думи и дела, и ако ме последваш на теб няма да ти липсват доказателства.
9. И тогава началникът продължи по своя път; той се запита: Какво е това непочитане на синагогата от този човек?
10. Жителите на града дойдоха масово да видят Христос и да чуят неговите речи, но Исус каза:
11. Няма пророк в своя град, сред своите родственици.
12. Аз няма да говоря в Назарет, докато думите, казани от мен и делата, сътворени от мен в другите градове не извоюват вярата на хората,
13. Докато хората не разберат, че Бог ме е помазал да проявя вечната любов.
14. Благоволение на вас, род мой; аз ви благославям с безграничната любов и ви призовавам към великата радост и щастие.
15. Той не каза нищо повече и всички хора бяха изумени от това, че той не поучава в Назарет.

Глава 70

Исус с учениците на сватбеното пиршество в Кана. Исус говори за брака. Той превръща водата във вино. Народът се изумява.

1. В Кана Галилейска имаше сватбено пиршество и Мария, сестра ѝ Мириам и Исус с шестимата ученици бяха сред гостите.
2. Управителят на пиршеството чу, че Исус бил Учител, изпратен от Бога, и го помоли да говори.
3. И Исус каза: Няма по-свещени връзки от връзките на брака.
4. Веригата, свързваща с любов две души, е изкована на небесата и човек никога не може да я разкъса на две.
5. Низшите страсти на двете половини могат да създадат лъжливо единство, подобно на съединението на масло и вода.
6. И ако свещеникът съединява такава верига, свързва половините, това не е истински брак, това е имитация.
7. В лъжливото единство лежи вината на прелюбодеянието, и свещеникът е съпричастен към престъплението. Това беше всичко, което каза Исус.
8. И когато Исус стоеше настрани в мълчалив размисъл, дойде майка му и каза: Виното свърши, какво да правим?
9. И Исус каза: Кажете, какво представлява виното? Това е само вода с аромат на грозде.
10. И какво е гроздето? Това е само известен род мисъл, станала проявена и аз мога да проявя тази мисъл, и водата ще стане вино.
11. Той извика слугите и им каза: Внесете шест каменни делви според броя на учениците, и ги напълнете до ръбовете с вода.
12. Слугите донесоха делвите за вода и ги напълниха до ръбовете.

13. И Исус с могъща мисъл развълнува ефирите до тяхната проява, и ето че водата почервеня и се превърна във вино.

14. Слугите взеха виното и го дадоха на разпоредителя на пиршеството, който извика жениха и му каза:

15. Това вино е по-добро; когато събират хората на пиршество отначало поднасят по-хубавото вино, а ти си запазил по-доброто за края.

16. И когато казаха на разпоредителя и гостите, че Исус със силата на мисълта е превърнал водата във вино, те се изумиха.

17. Те казаха: Този човек е нещо повече от човек; наистина той е помазаника, за когото са говорили пророците на древността.

18. И много от гостите повярваха в него и с радост поискаха да го последват.

Глава 71

Исус с шестимата ученици и майка си отива в Капернаум. Исус поучава народа, обяснявайки разликата между земните и небесни царе.

1. Град Капернаум беше разположен край Галилейско море и там беше домът на Петър. Домовете на Андрей, Йоан и Яков се намираха недалеч.

2. Тези хора бяха рибари и трябваше да се върнат, за да извадят мрежите. Те уговориха Исус и майка му да тръгнат с тях и скоро заедно с Филип и Натанаил те пристигнаха в дома на Петър край морето.

3. Из града и по целия бряг се разнесе вестта, че е дошъл юдейският цар и множество народ се събра наблизо, за да го приветства.

4. И Исус каза: Аз не мога да ви покажа царя докато вие не започнете да виждате с очите на душата, защото царството на този цар е в душата.

5. И всяка душа е царство. Има цар за всеки човек.

6. Този цар е любовта, и когато любовта стане най-голямата сила в живота, тя е Христос, значи Христос е царят.

7. И Христос може да пребивава в душата на всекиго, както пребивава в моята душа.

8. Тялото е храм на царя и хората могат да наричат светия човек цар.

9. Този, който очисти своето тленно тяло и го направи така чисто, че любовта и праведността да могат да пребивават между неговите стени неопетнени, той е цар.

10. Земните царе се обличат в царски мантии и пребивават във великолепиe, за да стоят хората пред тях в благоговeен страх.

11. Небесният цар може да носи дрехата на рибар, може да седи на пазара, да обработва земята, да събира класове в полето или да бъде роб в тежки вериги;

12. Той може да бъде осъждан от хората като престъпник, може да се изнуриява в тъмница, може да умре на кръста.

13. Хората рядко виждат другите такива, каквито са. Човешките чувства възприемат това, което изглежда, а това, което е и това, което изглежда могат да се различават във всичко.

14. Светският човек вижда външността на човека, храма на царя, и се покланя на неговата светиня.
15. Божият човек е чист по сърце, той вижда царя, той вижда с очите на душата.
16. И когато той се възвиси до плана на Христовото съзнание, то разбира, че самият той е цар, любов, Христос, и затова син Божи.
17. Хора на Галилея, гответе се да срещнете вашия цар.
18. И Исус обикаляше с хората край брега на морето и ги учеше на много неща.

ЧАСТ XV

САМЕХ

ПЪРВАТА ГОДИНА ОТ ХРИСТОВОТО СЛУЖЕНЕ НА ИСУС

Глава 72

Исус в Йерусалим. Той изгонва търговците от храма. Свещениците негодуват, а той се защитава от позицията на предан юдей и говори на народа.

1. Настъпи юдейският празник Пасха. Исус остави своята майка в Капернаум и се отправи към Йерусалим.
2. И той живя у един садукей, чието име беше Юда.
3. И когато дойде в двора на храма се събра множество народ, за да погледа пророка, който, както смятаха хората, е дошъл да отхвърли ярема на Рим, да възстанови царството на юдеите и да управлява на престола на Давид.
4. И като го видя, народът казваше: Радвайте се! Ето царят!
5. Но Исус не отговаряше, той видя сарафите в дома на Бога и беше опечален.
6. Дворовете бяха се превърнали в пазари и хората продаваха агнета и гълъби за жертвоприношения.
7. Исус се провикна към свещениците и каза: Ето, заради презряната печалба вие сте продали храма на Господа.
8. Този дом, предназначен за молитва, стана сега леговище на крадци. Може ли доброто и злото да обитават заедно в дома на Бога? Аз ви казвам: Не.
9. И тогава той направи въжен камшик и прогони търговците, той обърна техните маси и разсипа парите по земята.
10. Той отвори клетките на пленените птици, преряза въжетата, с които бяха завързани агнетата и ги пусна.
11. Свещениците и книжниците изпаднаха в ярост и искаха да го хванат, но народът ги отблъсна, народът застана зад него.
12. И тогава управителите попитаха: Кой е този Исус, когото вие наричате цар?

13. Народът отговори: Той е Христос, за когото са писали пророците, той е царят, който ще избави Израил.
14. Началниците казаха на Исус: Човече, ако ти си цар, или Христос, тогава ни покажи знаци. Кой ти е дал правото да гониш тези търговци?
15. И Исус каза: Няма предан юдей, който да не би отдал живота си, за да спаси този храм от позора, аз действах тук просто като предан юдей и вие самите можете да засвидетелствате истинността на това.
16. Знаците на моето месианство ще се проявят в моите думи и дела.
17. И вие можете да разрушите този храм (и вие ще го разрушите), и за три дни той отново ще бъде издигнат в по-голяма слава от преди.
18. Под това Исус разбираше, че те могат да му отнемат живота, да разрушат неговото тяло, храма на Светия Дух, и той ще се изправи отново.
19. Юдеите не знаеха значението на неговите думи, те му се смееха и казаха:
20. Този храм е строен от множество хора четиридесет и шест години, а този човек твърди, че ще го построи за три дни; неговите думи са празни и претенциите му са невъзможни.
21. Тогава те взеха камшика, с който той изгони търговците и искаха да изгонят него, но Фило, пребиваващ на празника от Египет, излезе напред и каза:
22. Хора на Израил, чуйте! Този човек е повече от човек, внимавайте какво вършите. Аз сам слушах как говореше Исус и всички ветрове стихваха.
23. И аз видях как той докосваше болните и те се излекуваха. Той е мъдрец над мъдреците на света.
24. И вие ще видите как ще изгрее неговата звезда и ще расте докато не се превърне в Слънце на Праведността.
25. Не бързайте, хора, почакайте и ще получите всички доказателства за неговото месианство.
26. И тогава свещениците го оставиха, и Исус каза:
27. Готви се, о Израил, готви се да срещнеш своя цар! Но вие няма да видите царя дотогава, докато притискате към своите сърца греха като любим идол.
28. Царят е Бог, само чистите по сърца могат да видят лицето на Бога и да останат живи.
29. И тогава свещениците закрещяха: Този човек обявява себе си за Бог. Това не е ли светотатство! Да се маха оттук!
30. Но Исус каза: Никой не е чул да казвам „Аз съм цар“. Нашият Бог-Отец е царят. Заедно с всеки предан юдей аз славя Бога.
31. Аз съм свещта на Господа, запалена да осветява пътя; и докато в нас има светлина, ходете в светлина.

Глава 73

Исус посещава отново храма, и народът радостно го приема. Притчата за царя и неговите синове. Обяснение на месианството.

1. На следващия ден множество хора се тълпяха в дворовете на храма, желаейки да чуят Исус.
2. И когато той дойде, хората казваха: Радвайте се! Ето царят!
3. И Исус разказа притча, той каза: Един цар притежавал обширни владения; целият негов народ бил от един род и живеел в мир.
4. След много години царят казал на своя народ: Вземете земята и всичко, което притежавам, умножавайте богатството, управлявайте се сами и живеете в мир.
5. И тогава хората създали имения, избрали управители и местни царе.
6. Но гордостта, честолюбието, алчността и коварната неблагодарност бързо растяли и царете започнали да воюват помежду си.
7. Те написали във всичките свои законодателни книги, че силата е правото; и тогава силните започнали да унищожават слабите и във всички обширни владения се възцарил хаос.
8. Изминало немалко време и царят огледал своите владения. Той видял своя народ зает в жестоки войни, видял го болен и тежко страдащ; видял, че силните са поробили слабите,
9. И тогава той казал: Какво да правя? Да наказвам? Да изстребя народа си?
10. Но неговото сърце се свило от състрадание и той казал: Аз няма да наказвам, аз ще изпратя своя единствен син, престолонаследника, да научи хората на любов, мир и праведност.
11. И той изпратил своя син; но хората се надсмивали над него, изтезавали го и го приковали на кръст.
12. Погребали го, но смъртта била твърде слаба да удържи княза и той възкръснал.
13. Той приел форма, която хората не могат да убият и отново тръгнал да учи на любов, мир и праведност.
14. Така и Бог постъпва с хората.
15. Един законник се приближи и попита: Какво означава месия? И кой има властта да направи човека месия?
16. И Исус каза: Месия е този, който е изпратен от Бога да намери и спаси заблудилите се. Месиите не се правят от хората.
17. В началото на всяка епоха Месията идва, за да освети пътя, да излекува разбитите сърца, да освободи затворниците. Месията и Христос са едно.
18. Но ако човек обявява себе си за Христос, това още не значи, че той е Христос.
19. Човекът може да накара да рукне извор от гранитните скали, може по своя воля да предизвика буря, да спре буйните ветрове, да излекува болния, да възкреси мъртвия – и да не бъде пратеник на Бога.
20. Цялата природа е подвластна на волята на човека и злият човек, както и добрия, е надарен с всички сили на ума и може да подчинява стихии на себе си.
21. Разсъдъкът не е доказателство за истинско месианство, тъй като човек посредством интелекта никога няма да може нито да познае Бога, нито да изведе себе си на пътя на светлината.

22. Месията пребивава не в главата, а в сърцето, обителта на милосърдието и любовта.
23. Месията никога не действа от користни цели, той стои над светското „аз“, неговите думи и деяния служат на вселенското благо.
24. Месията никога не се стреми да стане цар, да носи корона и да седи на земния престол.
25. Земният цар е от земята, а Месията е човек от небесата.
26. И тогава законникът попита: Защо ти се представяш за цар?
27. И Исус каза: Никой не е чул някога аз да се нарека цар. Аз не мога да седна на мястото на кесаря и да остана Христос.
28. Отдай на кесаря това, което му принадлежи, а на Бога отдай съкровищата на твоето сърце.

Глава 74

Исус изцелява в събота и фарисеите го осъждат. Той връща към живот удавено дете, спасява ранено куче, грижи се за бездомно дете, говори за закона за родството.

1. Беше събота и Исус стоеше сред множество народ, изпълнил храмовите дворове и свещените зали.
2. Там имаше слепи, глухи, хроми и обсебени; Исус казваше Дума и те биваха излекувани.
3. На едни той полагаше ръце и те се излекуваха; на други само казваше Дума и те напълно оздравяваха; на трети нареждаше да се умият в някакви водоеми, четвърти намазваше със светено масло.
4. Един лекар го попита защо лекува по различен начин и той отговори:
5. Болестта е разстройство в тялото на човека и тези разстройства възникват от различни причини.
6. Тялото е клавикурд; понякога струните са твърде отслабени и тогава възниква дисхармония.
7. Понякога ние виждаме, че струните са твърде натегнати и това предизвиква друга дисхармония.
8. Болестта има много форми и може да бъде излекувана по различен начин, отново да се настрои мистичния клавикурд.
9. А когато фарисеите узнаха, че Исус е лекувал хора в събота, те се възмутиха и му заповядаха да си отиде оттам.
10. Но Исус каза: Човекът ли е сътворен за съботата или съботата за човека?
11. Ако вие паднете в яма и уви, настъпи събота, а аз минавам наблизо, ще извикате ли:
12. Остави ме, грях е да ми помагаш в съботен ден, аз ще изнемогвам в тази кал до следващия ден?
13. Вие, фарисеи, вие, лицемери! Вие знаете, че бихте били радостни да получите моята помощ в съботния ден, както и във всеки друг.
14. Всички тези хора са паднали в ямата и силно зоват към мен за помощ; човек и Бог биха ме проклели, ако аз премина покрай тях, без да ги забележа.
15. И тогава фарисеите се върнаха към своите молитви и проклинаха Божия човек за това, че не е разбрал думите им.

16. А вечерта Исус стоеше край езерото; заиграло се дете падна в него, потъна и приятелите го измъкнаха.
17. Исус заповяда на тези, които го носеха да спрат, после се наведе над безжизненото тяло и вдъхна в устата му диханието на живота.
18. И силно призова душата, която беше излязла и тя се върна, детето оживя.
19. И Исус видя ранено куче, то не можеше да се движи, лежеше край пътя и скимтеше от болка. Той го взе на ръце и го отнесе в дома, където живееше.
20. Изля лечебно масло върху раната, грижеше се за него като за дете, докато то не укрепна и не оздравя.
21. И Исус видя малко момченце, бездомно и гладно; то молеше за хляб, но хората се отвръщаха.
22. А Исус взе детето и му даде хляб, той го зави в своята дреха и намери дом за него.
23. На своите последователи Учителят каза: За да придобие човекът отново своето загубено състояние, той трябва да почита единството на живота.
24. Който не е добър към всяка форма на живот – към човек, звяр, птица и пълзяща твар – не може да очаква благословията на Светия; тъй като както ние даваме, така и Бог ще ни въздаде.

Глава 75

Никодим посещава Исус през нощта. Исус му разкрива значението на новото раждане и на Царството небесно.

1. Никодим беше един от юдейските началници; той беше разсъдлив, учен и благочестив.
2. Той видя печата на Учител върху лицето на Исус, когато той говореше, но не намери в себе си смелост открито да признае своята вяра в него.
3. Затова той отиде през нощта в дома на Юда, за да говори с Исус.
4. Като го видя, Исус каза: Благословени са чистите по сърце;
5. Два пъти по-благословени са безстрашните и чистите по сърце;
6. Три пъти благословени са безстрашните и чистите по сърце, които се осмеляват да свидетелстват за своята вяра пред височайшите знатни.
7. И Никодим каза: Мир на теб, Учителю, мир на теб! Аз знам, че ти си Учител, дошъл от Бога, тъй като човек не може сам да учи, както ти учеше и никога няма да може да извърши делата, които ти извърши.
8. И Исус каза: Ако не се роди отново човек няма да може да види царя, няма да може да вмести словата, които аз изричам.
9. И Никодим каза: Как може човек да се роди отново? Може ли той да се върне в утробата и да дойде отново в живота?
10. Исус каза: Раждането, за което аз говоря, не е раждане в плът.
11. Никой не може да влезе в царството на Светия освен човекът, роден от вода и Светия Дух.
12. Този, който е роден от плът, е дете на човека, а този, който е роден от Светия Дух, е дете на Бога.

13. Ветровете духат накъдето поискат, хората чуват гласовете им и могат да ги видят, но не знаят нито откъде идват, нито накъде отиват и така е с всички, които са родени от Светия Дух.
14. Началникът каза: Аз не те разбирам, кажи по-точно какво разбираш под това.
15. И Исус каза: Царството на Светия е в душата, хората не могат да го видят със светските очи и всички сили на техния разсъдък не могат да го вместят.
16. Това е живот, дълбоко скрит в Бога, вътрешното съзнание го разпознава.
17. Царствата на света са видими царства, царството на Светия е царство на вярата, неговият цар е любовта.
18. Хората не могат да видят любовта на Бога не проявена и затова нашият Бог-Отец е облякъл тази любов в плътта на Човешкия Син.
19. И за да може светът да го види и да разбере тази проявена любов, Човешкият Син трябва да бъде възнесен.
20. Както Моисей в пустинята вдигна змията за изцеляване на плътта, така трябва да бъде възнесен Синът Човешки.
21. За да могат всички хора, ухапани от змията на тлена, змията на плътския живот, да могат да живеят.
22. Вярващият в него ще влезе във вечния живот.
23. Тъй като Бог така възлюби света, че изпрати своя Единствен Син, за да бъде той възнесен и хората да видят любовта на Бога.
24. Бог изпрати своя Син не за да съди света, той го изпрати да спаси света, да доведе хората при светлината.
25. Но хората не обичат светлината, тъй като светлината показва тяхната порочност; хората обичат тъмнината.
26. Но всеки, който обича правдата, идва при светлината; той не се бои да открие своите дела.
27. Разсъмна и Никодим тръгна по своя път; той разбра смисъла на раждането от Светия Дух, той усети присъствието на Духа в своята душа.
28. А Исус проживя в Йерусалим много дни, поучаваше и изцеляваше болните.
29. Простият народ радостно слушаше неговите думи и мнозина оставиха всичко светско и го последваха.

Глава 76

Исус във Витлеем. Той разказва на пастирите за Царството на Мира. Явява се необичайна светлина. Пастирите познават в Исус - Христос.

1. Логосът отиде във Витлеем и много народ го следваше.
2. Той намери дома на пастира, където беше лежал в люлката, бидейки новороден и там се спря.
3. Той отиде на хълмовете, където преди повече от тридесет години пастирите пасяха стадата и чува вестителя на мира, възвестяващ:
4. В полунощ в пещерата на Витлеем се роди Князът на Мира.
5. И пастирите отново бяха там, и овцете пасяха по хълмовете.
6. И в съседната долина летеше голямо ято снежнобели гълъби.

7. И когато пастирите чува, че е дошъл Исус, когото народът наричаше цар, те надойдоха отвсякъде, за да говорят с него.
8. И Исус им каза: Ето животът в невинност и мир!
9. Белият цвят е символ на целомъдрието и чистотата, агнецът – символ на невинността, гълъбът – символ на мира.
10. И тук е време да се яви любовта в човешки облик.
11. Нашият отец Авраам е ходил по тези долини и по тези същите хълмове е пасял своите стада добитък и овчи стада.
12. И тук се е явил някой, Княз на Мира, цар на Салим, Христос в човешки облик, и той е по-велик от Авраам.
13. И тук Авраам е отдал на този цар на Салим десетина от всичко, което е притежавал.
14. Князът на Мира навсякъде е влизал в битка. Той не е имал нито меч, нито доспехи за защита, нито оръжие за нападение.
15. И все пак той е побеждавал хората, и народите са треперели в неговите крака.
16. Пълчищата на Египет се стъписали пред този силен цар на правото, царете на Египет са положили своите корони върху неговата глава,
17. И са отдали в неговите ръце скиптъра на цялата Египетска земя, и нито капка кръв не е била пролята, и нито един пленник не е бил окован във вериги,
18. Но победителят навсякъде е отварял вратите на затворите и е освобождавал пленниците.
19. И още един път дойде Князът на Мира, и от тези благословени хълмове той отново отива на битка.
20. И той е облечен в бяло, негов меч е правдата, негов щит – вярата, негов шлем – невинността, негово дихание – любовта, негова парола – мирът.
21. Но това не е светска война, не е война на човека с човек, това е война на праведността срещу злото.
22. И пълководец е любовта, воин е любовта, доспехите – любовта, всичко е любовта, и любовта ще победи.
23. И тогава хълмовете на Витлеем се облякоха отново в светлина, и отново посланикът обяви:
24. Мир, мир на земята, между човеците благоволение.
25. И Исус поучаваше народа, и лекуваше болните, разкриваше тайните на Царството на Светия.
26. И мнозина казваха: Той е Христос; царят, който трябваше да дойде, дойдё, слава на Бога.

Глава 77

Исус в Хеврон. Той отива във Витания. Говори с Рут за семейните разпри.

1. Исус с трима ученици отиде в Хеврон, там прекара седем дни и поучаваше.
2. После той отиде във Витания и поучаваше в дома на Лазар.
3. Настъпи вечерта, народът се разотиде; Исус, Лазар и неговите сестри Марта, Рут и Мария бяха сами.

4. Рут беше много натъжена. Нейният дом беше в Йерихон, мъжът ѝ беше стопанин на странноприемница, наричаха го Ашер-бен.
5. Ашер беше фарисей със строги правила и убеждения и се отнасяше към Исус с презрение.
6. И когато неговата жена му каза за своята вяра в Христос, той я изгони от дома.
7. Рут не се противеше, тя каза: Ако Исус е Христос, той знае пътя, а аз съм уверена, че той е Христос.
8. Моят мъж може в гнева си да убие моето тяло, но той не може да убие душата и аз ще намеря прибежище в много обители на моето Отечество.
9. И Рут разказа всичко на Исус, и после попита: Какво да правя?
10. И Исус каза: Твоят мъж се заблуждава непреднамерено; той е благочестив, той се моли на Бога, на нашия Бог-Отец.
11. Неговата ревност в религията е силна, в това той е искрен; но са го объркали и той се счита за длъжен да пази своя дом от ереста на Христос.
12. Той е уверен, че изгонвайки те, изпълнява волята на Бога.
13. Нетърпимостта е плод на невежеството.
14. Някога светлината ще дойде при него и тогава той ще ти въздаде за всички твои скърби, печал и сълзи.
15. Но и ти, Рут, не трябва да мислиш, че си безупречна.
16. Ако ти вървеше по пътищата на радостта и намираше успокоение, пребивайки в мир, тази мъка не би дошла при теб.
17. На светлината е нужно дълго-дълго време, за да пробие обвивката на предубеждението и търпението е урокът, който ти трябва да усвоиш.
18. Водата капе непрекъснато и дълбае камъка.
19. Сладкото и свято благоухание на благочестивия живот ще разтопи нетърпимостта много по-бързо, отколкото най-горещия пламък или най-силния вятър.
20. Просто почакай малко и после се връщай у дома със съчувствие и любов. Не говори нито за Христос, нито за Царството на Светия.
21. Просто живеи благочестив живот, въздържай се от резки думи и ти ще заведеш своя мъж при светлината.
22. И така стана.

Глава 78

Исус в Йерихон. Той излекува слугинята на Ашер, отива при Йордан и говори пред народа. Установяване на кръщението като обет за ученичество. Исус кръщава шестима ученици, които след това ще кръстят мнозина.

1. Исус дойде в Йерихон и се установи в странноприемницата на Ашер.
2. Една слугиня там беше смъртно болна и лекарите не можеха да я излекуват.
3. Дойде Исус и докосна умиращата девойка, и каза: Малон, стани! И веднага болката си отиде, треската спря, и девойката оздравя.

4. И тогава хората започнаха да донасят своите болни, и те биваха излекувани.
5. Но Исус не остана дълго в Йерихон, той се спусна към Йорданския брод, където обикновено поучаваше Йоан.
6. Там имаше множество народ и Исус им каза: Ето, дойде време, Царството наближи.
7. Само чистите по сърце могат да влязат в Царството на Светия, но всички синове и дъщери на човечеството са призвани да се отвърнат от злото и да станат чисти по сърце.
8. Решимостта да се влезе през Христовите врата в Царството на Светия ще стане основа на ученичеството и всеки ще може открито да даде обет за ученичество.
9. Йоан умиваше вашите тела в реката в знак на очистване на душата, подготвяйки идването на царя, отварянето на Христовите врати към Царството на Светия.
10. Йоан свърши голяма работа, сега Христовите врата са отворени и умиването е утвърдено като обет за вашето ученичество.
11. Докато тази епоха не завърши, този обет ще бъде обред, наричан обред на Кръщението и той ще бъде знакът на ученичеството за хората и печатът на ученичеството за Бога.
12. Вие, хора от различни народности, слушайте! Елате при мен, Христовите врата са отворени, отвърнете се от греховете, приемерте кръщението и вие ще влезете през вратата и ще видите царя.
13. Шестимата ученици, които следваха Исус, стояха наблизо; Исус ги доведе и ги кръсти в Йордан в името на Христос и после им каза:
14. Приятели мои, вие първи сте призвани да влезете през Христовите врата в Царството на Светия.
15. Както аз ви кръстих в името на Христос, така и вие ще кръщавате с това свещено име всички мъже и жени, които ще изповядват своята вяра в Христос и ще странят от греха.
16. И тогава мнозина се спуснаха, отрекоха се от греховете, изповядаха вярата в Христос и бяха кръстени.

Глава 79

Йоан Предтеча в Салим. Законникът се осведомява за Исус. Йоан разяснява на народа мисията на Исус.

1. В това време Йоан Предтеча беше до Салимските извори, там той проповядваше и умиваше телата на хората, които изповядваха своите грехове.
2. Един юдейски законник дойде при Йоан и каза: Не стана ли твой враг този човек от Галилея, когото ти уми и нарече Христос?
3. Казват, че той е при Йорданския брод, че издига църква или нейно подобие, и че той умива хората както ти правеше това.
4. И Йоан отговори: Този Исус наистина е Христос, за когото аз дойдох да прокарам пътя. Той не ми е враг.
5. Женихът има невеста, неговите приятели са до него, и когато те чуват неговия глас, всички се радват.

6. Царството на Светия е невестата, а Христос – женихът, и аз – предтеча – съм преизпълнен с радост, когато те процъфтяват толкова пищно.
7. Аз изпълних работата, за която бях изпратен; но работата на Исус сега започва.
8. След това той каза, обръщайки се към тълпата: Христос е цар на праведността, Христос е любовта на Бога, да, той е Бог, един от светите ликове на Триединния Бог.
9. Христос живее във всяко чисто сърце.
10. А Исус, проповядващ край Йорданския брод, ще бъде подложен на най-тежките изпитания на човешкия живот и ще победи всички възжеления и страсти на светския човек,
11. И от височайшия съд на небесата ще бъде обявен за човек с такава превъзходна чистота и святост, че ще може да прояви присъствието на Христос на земята.
12. Божествената любов, която е Христос, пребивава в него и той е пример за човечеството.
13. И всеки може да види в него това, което ще стане човекът, когато победи всички страсти на користното “аз”.
14. Аз умих с вода телата на хората, отвърнали се от греха, в знак на очистиране на душата,
15. А Исус ще умие навеки в живите води на Светия Дух.
16. Исус дойде, за да покаже на човека спасителя на света; Любовта е спасителят на света.
17. И всички, които вярват в Христос и следват Исус като пример и водач, ще влязат във вечния живот.
18. Но тези, които не вярват в Христос и не очистват своите сърца, за да може Христос да пребивава в тях, никога няма да могат да влязат в този живот.

Глава 80

Ламаас пристига от Индия, за да се срещне с Исус. Той слуша поученията на Йоан в Салим. Йоан му разказва за божествената мисия на Исус. Ламаас намира Исус при Йордан. Учителите се разпознават един друг.

1. Ламаас, жрецът на Брама, приятелят на Исус от храма на Джаганатха, чу за Исус и неговите велики дела в много земи, и остави своя дом, и пристигна в Палестина да го потърси.
2. И по пътя към Йерусалим той чу за Йоан Предтеча, когото считаха за пророк на живия Бог.
3. Ламаас намери Предтеча до Салимските извори. Много дни слуша в мълчание истините, на които той учеше.
4. И той беше там, когато фарисеят говореше на Йоан за Исус и неговите велики дела.
5. Той чу отговорите на Предтеча, чу как той благославяше името на Исус, когото наричаше Христос.
6. И тогава той заговори с Йоан и каза: Моля те, разкажи ми повече за този Исус, когото ти наричаш Христос.
7. И Йоан отговори: Този Исус е проявената любов на Бога.

8. Да, хората живеят на низшите планове – плановите на алчността и користта, те се борят за себе си, те побеждават с меч.
9. Във всяка страна силният поробва и убива слабия. Всички царства се издигат със силата на оръжието, тъй като силата е царят.
10. Исус дойде да лиши това желязно правило от сила и да въздигне на престола на властта Любавта.
11. Исус не се бои от хората. Той проповядва смело в дворците на царете и навсякъде за това, че победата със силата на оръжието е престъпление;
12. Че благополучие може да се придобие само с доброта и любов, както Мелхиседек, Князът на Мира, служителят на Бога, е удържал доблестни победи на война без да пролее нито капка кръв.
13. Ти питаш къде са храмовете на Христос? Той служи в неръкотворни светини; неговите храмове са сърцата на светите хора, готови да видят царя.
14. Горичките са неговите синагоги; негова трибуна – целият свят.
15. Той няма свещеници, нагиздени като кукли, за да удивляват хората, тъй като всеки човешки син е жрец на Любавта.
16. Ако човек е очистил своето сърце с вяра, той не се нуждае от ходатайството на посредник.
17. Той е в дружба с Бога, не трепери пред него и може, и дерзае да възложи своето тяло върху олтара на Господа.
18. Затова всеки човек е и свещеник, и сам е също жива жертва на Бога.
19. Ти не трябва да търсиш Христос, тъй като ако твоето сърце е очистено, Христос ще дойде и ще пребъде с теб вечно.
20. И тогава Ламаас продължи своето пътешествие, той дойде при Исус, когато той поучаваше при брода.
21. И Исус каза: Ето Звездата на Индия!
22. Ламаас каза: Ето Слънцето на Праведността! И той изповяда своята вяра в Христос и го последва.

Глава 81

Християните се отправят към Галилея. Те спират при кладенеца на Яков и Исус поучава една самарянка.

1. Христовите врата в Царството на Светия бяха отворени и Исус с шестимата ученици и Ламаас напуснаха Йорданския брод и се отправиха към Галилея.
2. Техният път преминаваше през Самария и по пътя те влязоха в Сихар, недалеч от парцела земя, който Яков даде на младия Йосиф.
3. И там беше кладенеца на Яков, и Исус седеше до кладенеца в мълчалив размисъл, а неговите ученици отидоха в града да купят хляб.
4. Една жена от града дойде за вода от кладенеца; Исус поиска да пие, и когато той помоли жената да му даде да се напие, тя каза:
5. Аз съм жена от Самария, а ти си юдей; нима не знаеш, че самаряните враждуват с юдеите? Те не се познават, защо тогава ме молиш за вода?

6. И Исус каза: Самаряните и юдеите – всички са деца на единния Бог, нашия Бог-Отец, и те са родственици.
7. Суеверието, родено от светския ум, е предизвикало тази ненавист и вражда.
8. Макар че съм се родил юдей, аз признавам братството на живота. Самаряните са ми също толкова скъпи, колкото юдеите или гърците.
9. И ако ти знаеше за благословиите, изпратени чрез мен от нашия Бог-Отец, ти би помолила мен да ти дам да се напиеш.
10. И аз с радост бих ти дал вода от Извора на Живота, и ти никога не би ожадняла отново.
11. Жената каза: Този кладенец е дълбок и ти няма с какво да зачерпиш, как ще ми дадеш от водата, за която говориш?
12. И Исус каза: Водата, за която аз говоря, не е в кладенеца на Яков, тя тече от извор, който никога няма да пресъхне.
13. Всеки, който пие от кладенеца на Яков, ще ожаднее отново, но пиещите водата, която давам аз, никога няма да ожаднеят отново,
14. Тъй като самите те стават кладенец, от който бликат искристи води, течащи във вечния живот.
15. Жената каза: Господине, аз бих искала да се напия от този щедър извор на живота.
16. И Исус каза: Върви, извикай от града своя мъж, за да може той да раздели с теб тази животворна чаша.
17. Жената каза: Аз нямам мъж, Господи.
18. И Исус ѝ отговори и каза: Ти едва ли знаеш какво означава мъж, ти приличаш на златиста пеперуда, пърхаща от цвят на цвят.
19. За теб връзките на брака не са свещени и ти можеш да бъдеш близка с всеки от мъжете.
20. И ти си живяла с пет от тях, които твоите приятели са считали за твои мъже.
21. Жената каза: Не говоря ли аз с пророк или провидец? Ще благоволиш ли да ми кажеш кой си ти?
22. И Исус каза: Аз нямам нужда да ти казвам кой съм, тъй като ти си чела Закона, Пророците и Псалмите, разказващи за мен.
23. Аз съм този, който е дошъл да разруши стената, разделяща човешките синове. В Светия Дух няма нито елини, нито юдеи, нито самаряни, нито роби, нито свободни, тъй като всички са единни.
24. Жената попита: Защо вие, юдеите, казвате, че само в Йерусалим подобава на хората да се молят и че те не трябва да се покланят на Бога на нашата свята планина?
25. И Исус каза: Аз не казвам това, за което ти говориш. Едно място е също толкова свято, колкото и друго.
26. Настъпи времето, когато човек трябва да се покланя на Бога в храма на сърцето, тъй като Бог не е нито в Йерусалим, нито на вашата свята планина, ако го няма в сърцето.
27. Нашият Бог е Дух, покланящите му се трябва да се покланят в духа и в истината.
28. Жената каза: Ние знаем, че когато дойде Месията, той ще ни поведе по пътищата на истината.
29. И Исус каза: Христос дойде, Месията говори с теб.

Глава 82

Когато Исус поучава, идват неговите ученици и се учудват, че той говори със самарянка. Мнозина от Сихар идват да видят Исус. Той говори с тях, отива в Сихар с учениците и остава там няколко дни.

1. Когато Исус още говореше с жената при кладенеца, шестимата негови ученици дойдоха от Сихар с храна.

2. И когато го видяха да говори със самаритянката, която считаха за паднала жена, те се удивиха, но нито един от тях не го попита защо говори с нея.

3. Жената така се замисли и задълбочи в думите на учителя, че забрави защо е дошла при кладенеца; тя остави стомната си и побягна към града.

4. Тя разказа на хората за пророка, когото срещна при кладенеца на Яков; тя казваше: Той ми разказа всичко, което съм сторила.

5. И когато хората поискаха да узнаят повече за този човек, жената каза: Идете и вижте. И тълпата народ се отправи към кладенеца на Яков.

6. Когато Исус видя, че те приближават, той каза на своите последователи: Не казвайте, че до времето на урожая остават четири месеца,

7. Ето, времето на урожая настъпи. Вдигнете очи и погледнете – полята са позлатени от съзряващото зърно.

8. Много сеячи излязоха да сеят семената на живота; семето поникна, кълновете укрепнаха под есенното слънце, зърното съзря и стопанинът събира хора да жънат.

9. И вие отидете в полята и пожънете това, което са сяли другите хора, но когато дойде денят за разплата, ще се възрадват заедно и сеячите, и жътварите.

10. И Филип каза на Исус: Сега остави временно своята работа и седни под това маслиново дърво и опитай от храната; ти трябва да си гладен, защото не си ял нищо от сутринта.

11. Но Исус каза: Аз не съм гладен, защото ядох от храна, която вие не познавате.

12. Тогава учениците се попитаха един друг: Кой може да му е дал да яде?

13. Те не знаеха, че той има власт да превръща самия ефир в хляб.

14. И Исус каза: Стопанинът на урожая никога не отзовава своите жътвари и никога не ги храни.

15. Моят Отец, който ме изпрати на урожайното поле на човешкия живот, никога няма да се безпокои дали аз се нуждая от нещо; и когато той призове вас да служите, той ще ви даде храна, облекло и покрив.

16. После, обръщайки се към самаряните, той каза: Не се учудвайте на това, че аз, юдеят, искам да говоря с вас, тъй като аз съм едно с вас.

17. Вселенският Христос, който е бил, е и ще пребъде вовеки, се прояви в мен; но Христос принадлежи на всички хора.

18. Бог разпръсква своите благословии с щедра ръка и той е еднакво добър с всички създания на неговите ръце.
19. Аз току-що дойдох от хълмовете на Юдея, а там грее същото това слънце на Бога и неговите цветя разцъфват, и неговите звезди светят в нощта също така ярко, както и тук.
20. Бог не може да отхвърли детето; юдеят, елинът и самарянинът са еднакви в неговите очи.
21. И защо мъжете и жените трябва да се дразнят и карат като деца по време на игра?
22. Границите, разделящи синовете човешки, са сламени и само един полъх на любовта ще ги помете всички.
23. Народът се дивеше на това, което каза чужденецът и мнозина казваха: Наистина е дошъл Христос, който трябваше да дойде.
24. И Исус отиде с тях в града и прекара там няколко дни.

Глава 83

Исус поучава народа в Сихар, изгонва зъл дух от обсебен, отправя духа в дома му, изцелява мнозина. Свещениците са обезпокоени от пребиваването на Исус в Сихар, но той разговаря с тях и се сдобива с тяхната благосклонност.

1. В Сихар Исус учеше хората на пазарния площад.
2. При него доведоха обсебен. Злият дух, овладял този човек, беше преизпълнен с ярост и страст и често поваляше своята жертва на земята.
3. И Исус заговори и каза: Презрян дух, освободи жизнените центрове на този човек и върви там, от където си дошъл.
4. И тогава духът започна да моли да му разреши да влезе в тялото на куче, стоящо наблизко.
5. Но Исус каза: Защо да вредиш на безпомощното куче? И на него животът му е скъп така, както и на мен моя.
6. Ти не трябва да прехвърляш бремето на твоя грях на жива твар.
7. Със своите дела и зли мисли ти си навлякъл върху себе си тези беди. Ти трябва да разрешиш трудни задачи, но трябва да ги разрешиш сам.
8. Овладейвайки човека, ти умножаваш скръбта на своето положение. Връщай се в своята обител, сдържай се да не причиняваш вреда на когото и да било и малко по малко ще се освободиш сам.
9. Злият дух остави човека и си тръгна. Човекът вдигна очи с благодарност и каза: Хвала на Бога.
10. И много хора донасяха болни, и Исус изговаряше Словото и те биваха изцелени.
11. Началникът на синагогата и всички свещеници се обезпокоиха силно когато узнаха, че Исус от Йерусалим проповядва в града.
12. Те мислеха, че той е дошъл да обръща в своята вяра и да сее раздори сред самаряните.
13. И те изпратиха стотника да го доведе в синагогата, за да обясни своето пребиваване в града.
14. Но Исус каза на изпратения: Върни се и кажи на свещениците и на началника на синагогата, че аз не съм извършвал престъпление.

15. Аз дойдох, да укрепя разбитите сърца, да лекувам болните, да изгонвам злите духове от обсебените.
16. Кажете им, че техните пророци са говорили за мен и че аз съм дошъл не да нарушавам закона, а да изпълня висшия закон.
17. Човекът се върна и предаде на свещениците и на началника на синагогата това, което каза Исус.
18. Началникът се удиви и заедно със свещениците дойде на пазарния площад, където беше Исус.
19. И като ги видя, Исус каза: Ето почитаните от цяла Самария хора! Хората, определени да водят народа по правия път.
20. Аз дойдох да помогна на тяхната работа, а не да преча.
21. Сред синовете човешки има два рода – такива, които искат да утвърдят човечеството върху надеждната скала на справедливостта, истината, равенството и правото,
22. И такива, които искат да разрушат светия храм, в който обитава Духът, и да запратят своите братя в нищета и злодеяние.
23. Единството на светото братство на справедливостта трябва да устои във всекидневните суетни раздори.
24. Били те юдеи, самаритяни, асирийци, елини, те трябва да потъпчат всички раздори, разпри, завист, ненавист и да проявят човешко братство.
25. После той говори с началника на синагогата и каза: Ако сме единни в справедливостта – ние устояваме, разделени – падаме.
26. И той хвана началника за ръката; светлината на любовта изпълни техните души и целият народ се възхити.

Глава 84

Християните продължават своето пътешествие. Те спират в голям Самарянски град. Исус говори в синагогата, изцелява жена със силата на мисълта. Той изчезва, но по-късно се присъединява към своите ученици по пътя към Назарет.

1. Християните се отправиха към Галилея, но когато те преминаваха през голям Самарянски град, хората се струпяха около тях, умолявайки ги да постоят в техния град.
2. И тогава те отидоха в синагогата, и Исус отвори книгата на Моисей и прочете:
3. В теб и в семето всички народи на земята ще бъдат благословени трикратно.
4. И той затвори книгата и каза: Тези думи бяха казани от Господа на множествата на нашия баща Авраам, и Израил беше благословия за целия свят.
5. Ние сме неговото семе; но сега не е свършена и една десета част от тази огромна работа, която сме призвани да извършим.
6. Господът на множествата определи израилтяните да учат на единството на Бога и човека, но никой не може да учи на това, което той не проявява в живота.
7. Нашият Бог е Духът и в него пребивава цялата мъдрост, любов и сила.

8. Тези свещени качества са заложили във всеки човек и в определеното време те ще се разкрият, ще се осъществи съединяване и човекът ще познае единството с Бога.
9. И ти, началнико на синагогата и вие, свещеници сте почетни слуги на Господа на множествата.
10. Всички хора търсят от вас ръководство по пътищата на живота; примерът е второто име на свещеника; вие трябва да бъдете такива, каквито искате хората да бъдат.
11. Простият благочестив живот може да насочи десет хиляди души към чистотата и праведността.
12. И всички хора казаха: Амин.
13. След това Исус напусна синагогата и в часа на вечерната молитва отиде в свещената горичка, и всички хора обърнаха лица към свещената планина и се молеха.
14. И Исус се молеше.
15. И когато той седеше в безмълвие, гласът на някаква душа говореше с неговата душа, молейки за помощ.
16. И Исус видя жена на легло в тежки мъки, смъртно болна.
17. Тя не можеше да говори, но беше чула, че Исус е Божи човек и в сърцето си зовеше към него за помощ.
18. И Исус помогна; той не каза нищо, но могъщата сила на неговата душа като пламване на светлина изпълни тялото на умиращата, и тя се изправи и се присъедини към своите родственици, когато те се молеха.
19. Те се изумиха и я попитаха: Как се излекува? И тя отговори:
20. Не зная; аз само мислено помолих Божия човек за целебна сила и тутакси оздравях.
21. Хората казаха: Наистина боговете са слезли на земята, тъй като човек не притежава силата да изцелява с мисъл.
22. Но Исус каза: Най-голямата сила на небето и на земята е мисълта.
23. Бог сътвори вселената с мисъл; той рисува лилията и розата с мисъл.
24. И трябва ли да се учудвате на това, че аз изпратих целебна мисъл и превърнах ефирите на болестта и смъртта в ефири на здравето и живота?
25. Вие ще видите още по-велики дела, тъй като със силата на святата мисъл моето тяло ще се превърне от светска плът в духовна форма; и това ще бъде дадено и на вас.
26. Като каза това Исус изчезна и никой не видя как е заминал.
27. Неговите ученици не разбраха това превръщане, те не знаеха къде е отишъл учителят и тръгнаха по своя път.
28. Но когато те вървяха и говореха за странното събитие, Исус се появи и продължи с тях към Назарет Галилейски.

Глава 85

Йоан Предтеча изобличава Ирод в порочност. Ирод го заточва в крепостта Махерус. Исус обяснява защо Бог е позволил да заточат Йоан.

1. Ирод Антипа, четвъртовластник (тетрарх) на Перея и Галилея, беше безпътник и користен тиранин.
2. Той отпрати жена си от дома, за да приеме Иродиада, чужда жена, жена разпътна и несправедна като него самия.
3. Домът на Ирод беше в град Тивериада, на брега на Галилейско море;
4. И тогава Йоан Предтеча напусна Салимските извори, за да учи хората край галилейските брегове; и той изобличаваше порочния управник и неговата крадена жена за всичките им грехове.
5. Иродиада беше в ярост поради това, че проповедникът се е осмелил да обвинява нея и мъжа ѝ в техните злодеяния.
6. И тя помоли Ирод да залови Предтеча и да го заточи в тъмницата на крепостта Махерус, която се намираше на брега на Солено море.
7. Ирод направи както тя каза, след което тя спокойно живееше във всичките си грехове, тъй като никой не се осмеляваше да я изобличава отново.
8. А последователите на Йоан предупреждаваха да не разказват за неговото заточение.
9. По заповед на съда им забраниха да учат на събирания.
10. Те не можеха да говорят за този, по-добър живот, който Ирод наричаше ерес на Йоан.
11. Когато стана известно, че Йоан е заточен от съда на тетрарха, приятелите на Исус помислиха, че е по-добре той да не остава в Галилея.
12. Но Исус каза: Аз няма от какво да се боя; моето време още не е дошло, нито един човек не може да ме спре докато не е изпълнена моята работа.
13. И когато те попитаха защо Бог е позволил на Ирод да заточи Йоан, той каза:
14. Погледнете стъблото на пшеницата. Когато зърното е узряло, то не е нужно повече, то пада и става част от земята, от която е излязло.
15. Йоан е стъблото на златна пшеница; той е довел до зрялост най-богатото зърно на земята; неговата работа е завършена.
16. Ако той беше казал друга дума, той би могъл да наруши съразмерността на това, което представлява сега благородният живот.
17. И когато моята работа бъде изпълнена, управниците ще направят с мен това, което направиха с Йоан, и повече от това.
18. Всички тези събития са част от Божия план. Невинните ще страдат, докато злите са в силата си; но горко на този, който кара невинните да страдат.

Глава 86

Християните в Назарет. Исус говори в синагогата. Народът е раздразнен и иска да го убие. Той изчезва тайнствено и отново се завръща в синагогата.

1. Християните бяха в Назарет. Беше събота и Исус дойде в синагогата.

2. Пазителят на книгите даде една от тях на Исус, той я отвори и прочете:
3. Божият Дух ме осени; той ме помаза да проповядвам евангелието пред бедните, да освобождавам пленените, да отварям слепите очи;
4. Да нося облекчение на изтерзаните и угнетените и да възвестявам: Настъпи годината на радостта.
5. Като прочете тези думи той затвори книгата и каза: Написаното тук днес се изпълнява пред вас. Годината на радостта дойде; времето, когато Израил ще благослови света.
6. И после той им разказа много за Царството на Светия, за тайните пътищата на живота, за прощаването на греховете.
7. Много от тях не знаеха кой говори с тях, други питаха: Не е ли това синът на Йосиф? Неговата майка не живее ли на Мармионския път?
8. И един заговори и каза: Това е човекът, който извърши могъщи дела в Кана, в Капернаум и в Йерусалим.
9. Тогава хората казаха: Лечителю, излекувай се сам. Извърши тук, сред своя род всички тези могъщи дела, които си извършил в другите градове.
10. И Исус каза: Никой от пророците не е бил почитан от своя народ, и пророците не отиват при всекиго.
11. Илия е бил Божи човек; той е имал властта и е затворил небесните врата, и не е имало дъжд четиридесет месеца, а когато той Словото, е завалял дъжд, и земята се е възродила.
12. Тогава имало много вдовици в страната, но Илия отишъл само при Зарефата и тя била благословена.
13. И когато живял Илиша имало много прокажени в Израил, но само един бил очистен и спасен – сириец, имащ вяра.
14. Вие нямате вяра, но очаквате знамения, за да угаждате на похотта на вашето любопитство; но вие няма да виждате докато не отворите очите на вярата.
15. И тогава народът се разгневи; те го обградиха, завързаха го с въжета и го повлякоха към пропастта, която беше недалеч, възнамерявайки да го хвърлят и да го предадат на смърт;
16. Те мислеха, че го държат здраво, но той изчезна; невидим той премина покрай разгневените хора и продължи по своя път.
17. Хората се дивяха и казаха: Какъв е този човек?
18. И когато те отново отидоха в Назарет, видяха, че той учи в синагогата.
19. Те не го безпокоиха повече, защото бяха силно уплашени.

Глава 87

Християните отиват в Кана. Исус излекува сина на благороден човек. Християните отиват в Капернаум. Исус намира просторен дом за своята майка. Той обявява своето намерение да избере дванадесет апостоли.

1. В Назарет Исус повече не поучава; той отиде с учениците си в Кана, където някога на брачното пиршество превърна водата във вино.

2. И там той срещна човек с благороден произход, чийто дом беше в Капернаум, и синът на когото беше болен.
3. Този човек вярваше в лечителската сила на Исус и когато разбра, че той е пристигнал в Галилея, побърза да го срещне на пътя.
4. Този човек срещна Исус в седмия час и го молеше да побърза към Капернаум, за да спаси сина.
5. Но Исус не тръгна; той постоя настрани малко, после каза: Твоята вяра се превърна в целебен балсам, твоят син е здрав.
6. Човекът повярва и тръгна за Капернаум, и по пътя срещна слуга от своя дом, който каза:
7. Господарю мой, няма нужда да бързаш, твоят син е здрав.
8. Бащата попита: Кога започна да се поправя синът ми?
9. Слугата каза: Вчера в седмия час треската отмина.
10. И тогава бащата разбра, че неговият син е бил спасен от целебния балсам на Исус.
11. В Кана Исус не спря; той отиде с учениците в Капернаум, където намери просторен дом, в който те с майка му можеха да живеят, а неговите ученици можеха да слушат Словото.
12. Той призова хората, изповядващи вярата в него, да го посетят в дома му, който учениците му нарекоха „училище на Христос“, и когато те дойдоха той им каза:
13. Това евангелие на Христос трябва да бъде възвестено по целия свят.
14. Христовата лоза ще бъде силна лоза, разклоненията на която ще вместят всички народи и племена на земята.
15. Аз съм лозата; разклоненията на моя ствол ще бъдат дванадесет и те ще пуснат филизи навсякъде;
16. От моите последователи Светият Дух ще призове дванадесет.
17. Сега вървете и изпълнявайте своята работа, както сте я вършили досега, но очаквайте зова.
18. Тогава учениците се върнаха към своите всекидневни дела, а Исус отиде сам на Хамотовата планина да се моли.
19. Той прекара три дни и три нощи в общуване с Безмълвното Братство; после той дойде в силата на Светия Дух, за да призове дванадесетте.

Глава 88

Исус върви по брега на морето, качва се на рибарска лодка и говори на народа. Под негово водачество рибарите изваждат богат улов на риба. Той избира своите дванадесет апостоли.

1. Християнският учител вървеше по брега на Галилейско море и множество народ го следваше.
2. Рибарските лодки току-що бяха подготвени и Петър с брата чакаха в своите лодки; техните помощници поправяха мрежите на брега.
3. Исус влезе в лодката, а Петър я отблъсна недалеч от брега; Исус от лодката говореше на хората, той каза:
4. Исаия, пророкът на Господа на множествата, беше предвидил този ден, той е видял народа стоящ край морето и възкликнал:

5. Страната Завулонова и Нефталимова, страната зад Йордан край морето, езическата Галилея,
6. Народът беше в тъмнина и не знаеше пътя; но ето че те видяха изгрева на Денница, разля се светлина, те видяха пътя на живота и тръгнаха по него.
7. И днес вие сте най-благословеният народ на земята, защото първи можяхте да видите светлината и да станете деца на светлината.
8. После Исус каза на Петър: Донеси своите мрежи и ги хвърли на дълбокото.
9. И Петър направи както му указа Исус, но каза безнадеждно: Това излизане е безполезно; на този бряг на Галилея днес няма риба; ние с Андрей се трудихме цяла нощ, но нищо не уловихме.
10. Но Исус погледна надълбоко в морето и видя множество риби. Той каза на Петър:
11. Хвърли своята мрежа вдясно от лодката.
12. И Петър направи както каза Исус, и мрежата беше пълна, и едва удържаше многото риби.
13. И Петър извика на помощ Йоан и Яков, които бяха наблизко, и когато измъкнаха мрежата, двете лодки се напълниха догоре с риба.
14. Когато Петър видя богатия улов, той се засрами от думите си, засрами се, тъй като нямаше вяра; и той падна в краката на Исус и каза: Господи, вярвам!
15. И Исус каза: Това е улов! Отсега ти ще ловиш не риба,
16. Ти ще хвърляш Христовата мрежа в морето на човешкия живот от дясната страна на лодката, ти ще ловиш мнозина за святост, благословение и мир.
17. Когато те стигнаха до брега, християнският учител повика Петър, Андрей, Яков и Йоан и каза:
18. Вие, рибари на Галилея, учителите определиха за вас голяма работа; аз тръгвам, и вие можете да ме последвате. И те оставиха всичко и го последваха.
19. Исус вървеше по брега и видя Филип и Натанаил, и им каза:
20. Вие, наставници на Витсаида, дълго учещи народа на гръцка философия, учителите дадоха и на мен голяма работа; аз тръгвам и вие можете да ме последвате; и те го последваха.
21. Недалеч имаше римски данъчен дом и Исус видя събирача на данъци, когото наричаха Матей и който някога живееше в Йерусалим;
22. Който младеж веднъж побягна пред Господа в Йерусалим и каза: Идат християните.
23. Матей беше богат човек, сведущ в мъдростта на юдеите, сирийците и гърците.
24. Исус му каза: Мир на теб, Матей, доверен слуга на кесаря, мир на теб! Учителите ни призовават в данъчния дом на душите; аз отивам и ти можеш да ме последваш. И Матей го последва.
25. Искарот и неговият син Юда служеха при Матей и бяха в дома за събиране на данъците.
26. И Исус каза на Юда: Остави своята работа; учителите ни призовават да служим в спестовната банка на душите; аз тръгвам, и ти можеш да ме последваш. И Юда го последва.

27. И Исус срещна законника, който беше чул за християнския учител и беше дошъл от Антиохия да се учи в училището на Христос.
28. Това беше Тома, човек на съмнението, привърженик на гръцката философия, култура и сила.
29. Но Исус видя в него черти на вярващ и му каза: Учителите имат нужда от хора, умеещи да тълкуват закона; аз тръгвам и ти можеш да ме последваш. И Тома го последва.
30. Когато настъпи вечерта и Исус беше у дома си, дойдоха неговите родственици Яков и Юда, синове на Алфей и Мириам.
31. Това бяха хора вярващи, дърводелци от Назарет.
32. И Исус каза: Ето, вие се трудихте с мен и с моя баща Йосиф, строейки домове за човешките синове. Сега учителите ни призовават да строим домове за душите, да строим без чук, брадва и трион.
33. Аз отивам и вие можете да ме последвате. И Яков и Юда възкликнаха: Господи, ние ще те последваме.
34. И сутринта Исус изпрати писмо на Симон, началника на Зелотите, ревностен изпълнител на юдейския закон.
35. И в посланието Исус каза: Учителите призовават хората да проявят вярата на Авраам; аз тръгвам, и ти можеш да ме последваш. И Симон го последва.

Глава 89

Посвещението на дванадесетте апостоли в дома на Исус. Исус ги наставлява. Той отива в синагогата в събота и поучава, изгонва нечист дух от обсебен, изцелява тъщата на Петър.

1. В навечерието на събота дванадесетте призвани ученици се срещнаха в дома на Исус.
2. И Исус им каза: Това е денят на посвещението ви на Божието дело; да се помолим.
3. Отвърнете се от външното към вътрешното "аз"; затворете всички врати на плътското "аз" и чакайте.
4. Светият Дух ще изпълни това пространство и вие ще бъдете кръстени със Светия Дух.
5. И те се молеха; тогава светлина по-ярка от слънцето по пладне изпълни цялата стая, и огнени езици се издигаха от главата на всеки високо нагоре.
6. Атмосферата на Галилея се развълнува; звук, приличащ на отдалечен гръм проехтя над Капернаум и хората чуха пеене, сякаш десет хиляди ангели се бяха съединили в единен хор.
7. И тогава дванадесетте ученици чуха глас, тих, едва доловим глас, и беше казано само едно слово, словото, което те не се осмеляваха да произнесат; това беше Свещеното име на Бога.
8. И Исус им каза: С това всесъзидаващо Слово вие можете да управлявате стихии и всички сили на въздуха.
9. И когато в своите души вие произнесете това Слово, вие ще получите ключовете на живота и смъртта; на това, което е; на това, което е било; на това, което ще бъде.
10. Знайте, вие сте дванадесет разклонения на Христовата лоза; дванадесет опори, дванадесет апостоли на Христос.

11. Като агнета аз ви изпращам при дивите зверове; но всесъзидаващото Слово ще бъде ваше забрало и ваш щит.
12. И тогава въздухът отново се изпълни с пеене, и всяко живо създание сякаш казваше: Слава на Бога! Амин!
13. Следващият ден беше събота; и Исус отиде със своите ученици в синагогата, и там поучаваше.
14. Народът каза: Той учи не като книжниците и фарисеите, а като човек, който знае и е овластен) да говори.
15. Когато Исус говореше, влезе обсебен; злите духове, които го бяха овладели беснееха; те често хвърляха своята жертва на земята или в огън.
16. И когато тези духове видяха Християнския учител в синагогата, те го познаха и казаха:
17. Сине Божи, защо си тук? Нима ти ще ни погубиш със Словото преди срока? Ние нищо няма да ти направим, остави ни.
18. Но Исус им каза: Чрез всесъзидаващото Слово аз ви казвам: излезте; не мъчете повече този човек; вървете на мястото си.
19. И тогава нечистите духове хвърлиха този човек на пода и с дяволски крясък излязоха навън.
20. А Исус вдигна човека и му каза: Ако ти се преизпълниш с добро, злите духове няма да могат да си намерят място.
21. Те влизат само в празните глави и сърца. Продължавай своя път и повече не греш.
22. Народът беше удивен от думите, които каза Исус и от делото, което той извърши. Те се питаха един друг:
23. Кой е този човек? Откъде идва тази сила, че даже нечистите духове се боят и се спасяват с бягство?
24. Християнският учител излезе от синагогата; с Петър, Андрей, Яков и Йоан той отиде в дома на Петър, който имаше болна родственица.
25. И влезе жената на Петър; нейната майка беше болна.
26. Исус докосна жената, лежаща на ложето; той каза Словото; треската се прекрати, жената стана и им служеше.
27. Съседите чуваха за случилото се и донесоха своите болни и обсебени; Исус полагаше ръце върху тях и те оздравяваха.

Глава 90

Исус отива на планината да се моли. Учениците го намират. Той повиква дванадесетте и те тръгват из Галилея, поучават и изцеляват. В Тивериада Исус изцелява прокажен. Християните се връщат в Капернаум. В своя дом Исус изцелява неподвижен и учи за лечителството и прощаването на греховете.

1. Християнският учител изчезна; никой не видя кога той си е тръгнал и Петър, Яков и Йоан го потърсиха; те го намериха не на мястото на срещата, а на Хамотовите планини.
2. И Петър каза: Капернаум е обезумял; народът се тълпи по улиците, всички места за събрания са пълни.

3. Мъжете, жените и децата навсякъде питат за човека, който лекува с воля.
4. Твоят дом и нашите домове са пълни с болни хора; те питат за Исус, когото наричат Христос. Какво да им кажем?
5. И Исус каза: Множество други градове зоват и ние сме длъжни да им занесем хляба на живота. Вървете, повикайте останалите и да тръгваме.
6. И Исус с дванадесетте отидоха във Витсаида, където живееха Филип и Натанаил; и там поучаваха.
7. Мнозина повярваха в Христос, изповядаха своите грехове, кръстиха се и влязоха в царството на Светия.
8. Християнският учител с дванадесетте преминаха по всички градове на Галилея и учеха, и кръщаваха всички, които дойдоха при вярата и които изповядаха своите грехове.
9. Те отваряха очите на слепите, ушите на глухите, изгонваха тъмните сили от обсебените и изцеляваха всякакви болести.
10. Когато те бяха в Тивериада край морето и поучаваха, приближи се прокажен и каза: Господи, аз вярвам, и ако ти кажеш само една Дума, аз ще се очистя.
11. И Исус му каза: Искам, очисти се. И скоро проказата изчезна; човекът стана чист.
12. А Исус му каза: Не казвай на никого, а отиди и се покажи на свещениците, и принеси за своето очистване жертвата, която изисква законът.
13. Човекът, извън себе си от радост, отиде не при свещениците, а при търговците и навсякъде разказваше какво се е случило.
14. И тогава тълпа от болни започна да притиска учителя и дванадесетте, умолявайки да ги излекуват.
15. И те бяха така настойчиви, че не можеше да се направи много, и тогава християните напуснаха главните улици и отидоха в пустии места, където поучаваха мнозина вървящи след тях.
16. След много дни Християните дойдоха обратно в Капернаум. Когато се разнесе вестта, че Исус е у дома си, надойде народ; те изпълниха всички стаи на дома и стояха пред вратите.
17. И там имаше книжници, и фарисеи, и законници от цяла Галилея и от Йерусалим, и Исус им разкри пътя на живота.
18. Четирима донесоха на носилка неподвижен, и тъй като не можеха да минат през вратата, то вдигнаха болния на покрива и направиха отвор, за да могат да го вкарат при учителя.
19. Когато Исус видя тяхната вяра, той каза на неподвижния: Сине мой, бъди щастлив, простени са ти греховете.
20. И когато книжниците и фарисеите чува неговите думи, те казаха: Защо този човек говори така? Кой може да прощава греховете, освен Бога?
21. А Исус прочете техните мисли; той разбра за какво се питаха един друг и им каза:
22. Защо разсъждавате така помежду си? Не е ли все едно, ако бях казал: Твоите грехове са простени; или да кажа: Стани, вземи постелката си и върви?

23. Но за да докажа, че хората тук могат да дават прошка на греховете, аз казвам (и той каза на неподвижния):
24. Стани, вземи постелката си и си върви по пътя.
25. И пред всички този човек се изправи, взе постелката си и си тръгна по пътя.
26. Хората не можеха да възприемат това, което видяха и чуха. Те говореха помежду си: Това е денят, който никога няма да забравим; днес ние видяхме удивителни неща.
27. И когато тълпата си отиде, останаха дванадесетте и Исус им каза:
28. Наближава юдейският празник; през следващата седмица ще отидем в Йерусалим, където можем да срещнем наши събратя отдалеч и да им разкрием пътя, за да могат те да видят царя.
29. Християните търсеха спокойствие в своите домове и останаха в молитва няколко дни.

Глава 91

Исус на празника в Йерусалим. Той изцелява разслабен болен. Дава практически урок по лечение. Утвърждава, че всички хора са синове на Бога.

1. Настъпи времето на празника и Исус с дванадесетте пристигнаха в Йерусалим.
2. В навечерието на съботата те пристигнаха на Маслинения хълм и живяха в странноприемницата на север от Маслинения хълм.
3. И рано сутринта в събота те влязоха през Овчите порти в Йерусалим.
4. Целебният извор Витезда близо до вратата беше обкръжен от тълпа болни.
5. Тъй като те вярваха, че в определеното време ще дойде ангел, ще излее лечебна сила във водоема и тези, които влязат първи и се умият, ще се излекуват.
6. Исус с дванадесетте се спряха около водоема.
7. И Исус видя наблизо човек, който беше болен от тридесет и осем години; той не можеше да се движи без странична помощ.
8. И Исус му каза: Брате мой, човече, би ли искал да се излекуваш?
9. Човекът отговори: Аз жадувам за изцеление; но аз съм безпомощен и когато ангелът дойде и излее целителните сили в този водоем,
10. Другите, които могат да ходят, влизат в извора първи, а аз ще остана неизлекуван.
11. Но Исус каза: Кой ще изпрати тук ангел да придаде сила на този водоем само за малцина избрани?
12. Аз зная, че това не е Бог, защото той постъпва еднакво с всички.
13. Никой няма преимущество, силата на небесния лечебен извор е еднаква за всички.
14. Изворът на здраве е в твоята душа; неговата врата е здраво заключена; нейният ключ е вярата;
15. И всеки може да вземе този ключ, да отключи вратата, да се потопи в лечебния извор и да оздравее.
16. И тогава човекът вдигна очи с надежда и каза: Дай ми този ключ на вярата.

17. И Исус каза: Стани, вземи постелята си и върви.
18. Човекът веднага стана и си тръгна; той каза само: Слава на Бога!
19. И когато хората го питаха: Кой те излекува? човекът отговаряше: Аз не зная. Един чужденец при водоема каза само дума и аз се излекувах.
20. Малко хора видяха как Исус излекува човека и с дванадесетте той отиде в двора на храма.
21. И в храма Исус видя този човек и му каза: Ето, ти се излекува; отсега живей праведно;
22. Върви по своя път и повече не греши, иначе върху теб може да се стовари по-лошо.
23. И тогава човекът разбра кой го е излекувал.
24. Той разказа за случилото се на свещениците и те бяха силно възмутени; те казаха: Законът забранява да се да се лекува в събота.
25. Но Исус каза: Моят Отец действа в съботните дни, а аз да не мога?
26. Той изпраща дъжд, слънчева светлина и роса; той дава растеж на тревата, цъфтене на цветята; той умножава реколтата в съботните дни така, както и в другите.
27. Ако е законно за тревата да расте, а за цветята да цъфтят в събота, то наистина не е грешно да се помага на болните хора.
28. И тогава свещениците се разгневиха още повече, защото той се обявяваше за Божи син.
29. Първосвещеникът Абизу каза: Този човек е опасен за нашия род и нашите закони, той се представя за син на Бога; той не трябва да живее.
30. Но Исус каза: Абизу, господине, ти си учен човек; кои от синовете на Бога, за които сме чели в Книгата Битие, взеха за жени дъщерите на синовете човешки?
31. А нашият баща Адам кой е бил? Откъде е дошъл? Имал ли е баща или е паднал от небето като звезда?
32. Ние четем, че Мойсей е казал: Той е дошъл от Бога. Ако Адам е произлязъл от Божията молитва, бил ли е той семе, бил ли е той син?
33. Ние сме деца на този син на Бога; тогава ми кажи, учен свещенико, кои сме ние, ако не синовете на Бога?
34. Свещеникът имаше неотложни дела и си тръгна по своя път.
35. И Исус каза: Всички хора са синове на Бога и ако живеят свят живот, те винаги са с Бога.
36. Те виждат и разбират делата на Бога и с Неговото свещено име могат да творят тези дела.
37. Мълниите и бурите са също вестители на Бога, както слънчевата светлина, дъждът и росата.
38. Силите небесни са в ръцете на Бога и всеки предан син може да прилага тези сили и тези енергии.
39. Човекът е представител на Бога, изпълняващ неговата воля на земята и човекът може да да лекува болни, да управлява духовете на въздуха и да възкресява мъртви.
40. В това, че аз притежавам способността да върша това, няма нищо удивително. Всички хора могат да развият способността да вършат

това; но те трябва да победят всички страсти на своето низше „аз“, и те могат да ги победят, ако поискат.

41. И тъй, човекът е Бог на земята и този, който почита Бога, трябва да почита човека, тъй като Бог и човек са единни, както са единни баща и син.

42. Слушайте, аз казвам: Настъпи часът; мъртвите ще чуят гласа на човека и ще живеят, тъй като синът на човека е син на Бога.

43. Хора на Израил, слушайте! Вие живеете в смъртта; вие сте затворени в гроб.

44. Няма по-дълбока смърт от невежеството и неверието.

45. Но някога всички ще чуят гласа на Бога, предаден от гласа на човека и ще живеят. Всички вие ще узнаете, че сте синове на Бога и със священото Слово можете да вършите Божии дела.

46. Когато вие дойдете в живота, тоест осъзнаете, че сте синове на Бога; на тези от вас, които са преживели праведен живот, ще се отворят очите за различните сфери на живота.

47. Но тези от вас, които обичат пътя на греха, при това възкресение ще се изправят пред бариерата на правосъдието и ще бъдат осъдени да платят дълговете към хората и към самите себе си.

48. Тъй като всичко лошо, което вие сте вършили, вие ще бъдете длъжни да извършите отново и отново, докато не израснете до съвършен човек.

49. Но в назначеното време низшите и висшите – всички ще се изправят, за да вървят в светлината.

50. Ще ви обвиня ли аз пред Бога? Не, тъй като вашият пророк Моисей е направил това; и ако вие не чувате думите на Моисей, вие няма да чуете и мен, тъй като Моисей писа за мен.

Глава 92

Християните са на празника в дома на Лазар. В града бушува пожар. Исус спасява от огъня дете и спира пожара със Слово. Той дава практически урок как да се спаси пияница.

1. В това време Лазар беше на празника и Исус с дванадесетте отиде с него в дома му във Витания.

2. Лазар и неговите сестри организираха пиршество за Исус и дванадесетте, и Рут и Ашер дойдоха от Йерихон, тъй като Ашер повече не хранеше вражда към Исус.

3. И когато гостите бяха седнали на трапезата, ето че се раздаде вик: Селището гори! И всички избягаха на улицата, и уви, жилищата на много съседни бяха обхванати от огън.

4. А в стаята на горния етаж спеше младенец, и никой не можеше да премине през огъня, за да го спаси. Майката, обезумяла от мъка, зовеше на помощ хората, за да спасят детето.

5. Тогава с глас, заставащ духовете на огъня да побледнеят и затреперят, Исус каза: Мир, мир, утихни!

6. И тогава той премина през дима и огъня, изкачи се по падащата стълба и веднага се върна, носейки в ръце детето. И по него нямаше нито следа от огъня, нито върху неговите дрехи, нито по детето.

7. После Исус вдигна ръка, посрами духовете на огъня и им заповяда да прекратят своето ужасно дело и да утихнат.
8. И тогава сякаш цялата вода от морето се изля върху пламъка, пожарът утихна.
9. И когато беснееенето на огъня се успокои, тълпите от хора бяха изумени от вида на човека, който може да управлява огъня; а Исус каза:
10. Не човекът е създаден за огъня, а огънят е създаден за човека.
11. Когато човек стигне до самия себе си и разбере, че е син Божи, и узнае, че в него са заложени всички сили на Бога, той става господар на ума, и всички стихии започват да слушат неговия глас и с радост изпълняват неговата воля.
12. Два здрави ярема свързват волята на човека; техните имена са Страх и Неверие. Ако те бъдат прекъснати и отхвърлени, волята на човека няма да познава граници; тогава е достатъчно човек само да каже и всичко ще се изпълни.
13. И тогава гостите се върнаха и седнаха на трапезата. Малко момиченце влезе и застана пред Исус.
14. То положи длан върху ръката на Исус и каза: Учителю Исусе, моля те, послушай ме! Моят баща е пияница; моята майка се труди от сутрин до вечер и когато тя донесе своята надница, баща ми я взема и пропилява всичко за пиене, а майка и ние, децата, сме гладни цяла нощ.
15. Моля те, Учителю Исусе, ела с мен и докосни сърцето на моя баща. Той е така добър и приятен, когато е трезвен; аз знам, че виното е това, което го прави друг човек.
16. И Исус излезе с детето; той намери жалката колиба; поговори ласкаво с майката и децата, а после намери пияния човек върху сламена постеля.
17. Той го вдигна за ръката и каза: Брате мой човече, сътворен по образа на нашия Бог-Отец, искаш ли да станеш и да тръгнеш с мен?
18. Твоите съседи са в дълбоко отчаяние; те загубиха в свирепия огън всичко, което имаха, и хората трябва да им построят жилища отново; ти и аз трябва да дадем пример.
19. И тогава човекът стана; двамата тръгнаха ръка за ръка да оглеждат развалините.
20. Те чува на улицата плача на майките и децата; те видяха тяхното отчаяние.
21. И Исус каза: Приятелю мой, тук има работа за теб. Дай пример за помощ; аз съм уверен, че хората от Витания ще ти дадат всичко необходимо и ще ти помогнат.
22. Искрата надежда, която толкова дълго тлееше в човека се разгоря в пламък. Той свали своята износена дреха; той отново беше самия себе си.
23. А после той призова за помощ – не за самия себе си, а за бездомните; и всеки помогна. Разрушените жилища бяха построени отново.
24. И тогава той видя своята бедна колиба и сърцето му се развълнува.

25. Човешка гордост изпълни душата; той каза: Тази разпадаща се колиба трябва да стане дом. Той работеше така, както никога по-рано и всички помагаха.

26. И за кратко време колибата действително стана дом; навсякъде разцъфтяха цветята на любовта.

27. Майката и децата се преизпълниха с радост: бащата не пи никога повече.

28. Човекът беше спасен и никой никога повече не изказа нито дума на пренебрежение, нито спомена за пианството и не го подбуждаше да се промени.

Глава 93

Християните преминават през поле с узряла пшеница и учениците ядат зърна от класовете. Исус ги оправдава. Християните се завръщат в Капернаум. Исус изцелява човек с изсъхнала ръка в събота и оправдава своите деяния.

1. Дойде още една събота и Исус с дванадесетте вървяха през поле с узряла пшеница.

2. Те бяха гладни и късаха класове, оронваха зърната и ядяха.

3. Сред хората, които вървяха след тях, имаше фарисеи от най-строгата секта, и когато те видяха, че учениците люспят пшеница и я ядат, те казаха на Исус:

4. Господарю, защо тези дванадесет вършат това, което е забранено от Закона в събота?

5. И Исус каза: Нима вие не сте чули какво направи Давид, когато той и вървящите след него се нуждаеха от храна?

6. Как той дойде в дома на Бога и от трапезата в Светая Светих взе хляб и храна и даде на тези, които вървяха след него?

7. Казвам ви, хора, нуждите на човека са по-високо от закона на обредите.

8. И в нашите свещени книги ние четем как свещениците всячески са осквернявали съботата, служейки в Светая Светих, и все пак са се считали за невиновни.

9. Съботата е създадена за човека, а не човекът за съботата.

10. Човекът е син на Бога и съгласно вечния праведен Закон той може да отменя писаните закони.

11. Законът за жертвата е закон на човека и в нашия Закон ние четем, че Бог желае преди всичко милосърдие, и милосърдието стои по-високо от писаните закони.

12. Човешкият син е господар на всеки закон. Не утвърди ли пророкът дълга на човека, когато написа в книгата: В милосърдие следвай справедливостта и ходи покорно под своя Бог?

13. После Исус и дванадесетте се върнаха в Галилея и в навечерието на събота пристигнаха в дома на Исус в Капернаум.

14. И в събота те отидоха в синагогата. Там имаше много народ и Исус поучаваше.

15. Сред молещите се имаше един човек с изсъхнала ръка. Книжниците и фарисеите забелязаха, че Исус гледа този човек и казаха:

16. Какво иска да направи той? Дали няма да се опита да изцелява в събота?
17. А Исус узна техните мисли, извика човека с изсъхнала ръка и каза: Застани пред тези хора.
18. И Исус каза: Вие, книжници и фарисеи, отговорете ми, престъпно ли е да се спасява живот в събота?
19. Ако вие имахте овце и една от тях паднеше в ямата в събота, нима би било неправилно да я извадите?
20. Или на вашия Бог би било угодно да я оставите да страда в ямата до следващия ден?
21. Но неговите обвинители мълчаха.
22. И тогава той им каза: Овцата по-ценна ли е от човека?
23. Законът на Бога е написан върху скрижалите на Правдата и Справедливостта е написала закона, и Милосърдието е послужило като перо.
24. И после той каза: Човече, вдигни ръката и я протегни. Той вдигна ръката; тя беше излекувана.
25. Фарисеите изпаднаха в негодувание. Те донесоха в тайния съвет на иродианците и онези започнаха да мислят как да убият Исус.
26. Те се бояха да го обвинят открито, тъй като множеството народ би застанало в негова защита.
27. А Исус с дванадесетте се спуснаха и тръгнаха по брега на морето. И мнозина вървяха след тях.

Глава 94

Планинската проповед. Исус разкрива на дванадесетте тайната на молитвата. Образец на молитва. Законът за прощката. Светият пост. Вредата от лъжата. Подаянието.

1. На следващата сутрин преди изгрев слънце Исус с дванадесетте отидоха на планината край морето да се молят; и Исус учеше дванадесетте ученици как да се молят. Той каза:
2. Молитвата е дълбоко общуване на душата с Бога.
3. И когато вие се молите, не залъгвайте сами себе си, както правят лицемерите, които обичат да стоят на улиците и в синагогите, изливайки множество думи в угода на човешките уши.
4. Те изобразяват благочестие, за да ги хвалят хората; те търсят човешката похвала и наистина вече получават своите награди.
5. Но когато вие се молите, навлезте в своята душа; затворете всички врати и се молете в свята тишина.
6. Не ви е нужно да изговаряте множество думи и да ги повтаряте отново и отново, както правят езичниците. Казвайте само:
7. Отче наш, който си на небесата; да се свети твоето име. Да дойде твоето царство; да бъде твоята воля на земята, както и на небето.
8. Хляба наш насъщен дай ни и този ден;
9. И ни помогни да простим на длъжниците ни, за да ни бъдат простени и нашите дългове.
10. И избави ни от коварствата на изкусителя, които са твърде големи за нас;
11. И ако те дойдат, дай ни сила да ги преодолеем.

12. Ако вие искате да изплатите всички свои дългове на Бога и хората, които сте събрали, умишлено пристъпвайки закона,
13. Вие трябва да простите дълговете на всички хора; тъй като както вие постъпвате с другите хора, така и Бог ще постъпи с вас.
14. И когато постите не показвайте това.
15. Когато лицемерите постят, те надяват върху лицата фалшива маска, държат се с престорена скромност и заемат скръбна поза, за да покажат на хората, че постят.
16. Постът е деяние на душата и, подобно на молитвата, това е действие на тишината на душата.
17. Бог никога не оставя незабелязани нито една молитва или пост. Той ходи в тази тишина и благославя всяко усилие на душата.
18. Неискреността е лицемерие и вие не трябва да се преструвате.
19. На вас не ви е нужно да се обличате в особени дрехи, за да покажете набожност, не е нужен приповдигнат тон на гласа, който би изглеждал свят на хората.
20. И когато помагате на нуждаещите се, не тръбете за това по улицата и в синагогата, известявайки за своите дарове.
21. Този, който дава милостиня заради човешка похвала, има награда от хората, но Бог не я забелязва.
22. Когато даваш милостиня, нека твоята дясна ръка да не знае какво върши лявата.

Глава 95

Продължение на Планинската проповед. Исус провъзгласява осем блаженства и осем нещастия. Говори ободрителни слова. Обяснява величието на работата на апостолите.

1. Исус и дванадесетте се изкачиха на върха на планината и Исус каза:
2. Дванадесет стълба на църквата, апостоли на Христос, носители на светлината на слънцето на живота и посланици на Бога при хората:
3. Скоро вие ще трябва да продължите да вървите по-нататък сами и да проповядвате Евангелието на Царството – отначало на юдеите, а после на целия свят.
4. И вие ще отидете не с камшик, за да гоните; хората не трябва да се подгонват към царя;
5. Но вие ще отидете с любов и помощ и ще поведете хората по пътя на праведността и светлината.
6. Идете и говорете: Царството наближи.
7. Достойни са силните духом; тъй като тяхно е Царството небесно.
8. Достойни са кротките; те ще владеят земята.
9. Достойни са гладуващите и жадуващите за правда; те ще се наситят.
10. Достойни са милосърдните; и към тях ще бъде проявена милост.
11. Достойни са, тези които са придобили господство над личността, те притежават ключа на властта.
12. Достойни са чистите по сърце; и те ще видят царя.
13. Достойни са оклеветените и обидените заради правдата; техните гонители ще ги благословят.

14. Достойно е преданото дете на вярата; то ще седне на престола на властта.
15. Не се отчайвайте, когато светът започне да ви преследва и проклина; но се възрадвайте още повече.
16. Пророците и провидците, и всичко благо на земята е било оклеветено.
17. Ако вие бъдете достойни за венеца на живота, светът ще ви подиграва, опорочава и оклеветява.
18. Радвайте се ако злите хора ви гонят от вашия път и направят вашето име за присмех, и ви освиркват по улиците.
19. Аз казвам: радвайте се; но постъпвайте милосърдно с тези, които ви правят зло, те са само играещи деца, те не знаят какво вършат.
20. Не се радвайте на поражението на врага. Ако вие помогнете на хората да се измъкнат от дълбините на греха, то и Бог ще ви помогне да достигнете по-големи висини.
21. Горко на богатите със злато и имения – те имат множество изкушения.
22. Горко на хората, пожелали да тръгнат по пътя на удоволствията – техните пътища изобилстват с клопки и опасни ями.
23. Горко на гордите – те стоят над пропаст и ги очаква гибел.
24. Горко на алчния, тъй като това, което притежава, не му принадлежи; и ето, идва друг и неговото богатство си отива.
25. Горко на лицемера – на вид той е приятен, но сърцето му е преизпълнено с трупове и човешки кости.
26. Горко на жестокия и безжалостния – той самият е жертва на своите деяния.
27. Злото, което той твори на другите, ще падне върху него; бичуващият ще бъде бичуван.
28. Горко на разпътния, който посяга на целомъдрието на слабите. Ще настъпи час, когато той ще бъде слабата жертва на най-силното разпътство.
29. Горко на вас, ако целият свят ви въздава похвала. Светът не въздава хвала на хората, живеещи в Светия Дух; той славя лъжепророците и ниските илюзии.
30. Вие, хората, ходещи под Светия Дух, сте солта на земята; но ако вие загубите своите достойнства, вие ще останете сол само по название, а вашата цена тогава ще е цената на праха.
31. И вие сте светлина, вие сте призвани да осветите света.
32. Град на планината не може да се скрие; неговите огньове се виждат отдалеч; и ако вие стоите върху хълмовете на живота, хората ще видят вашата светлина и ще подражават на вашите дела и ще почитат Бога.
33. Хората, запалвайки светилник, не го крият в бъчва, но го оставят на поставка, за да може да осветява дома.
34. Вие сте светилниците на Бога; вие трябва да стоите не в сянката на земните илюзии, а на открито място, на висока поставка.
35. Аз дойдох не да отменя или да наруша Закона, а да го изпълня.
36. Законът, Пророците и Псалмите са записани в мъдростта на Светия Дух и не могат да преминат.

37. Небесата и земята – те ще се изменят и ще преминат; а Словото на Бога е истинно; то няма да премине докато не се изпълни това, за което е било изпратено.
38. Всеки, който пренебрегва закона на Бога и учи на това хората, става длъжник на Бога и няма да види неговото лице, докато не се върне и не заплати своя дълг с жертва на живота.
39. Но този, който слуша Бога, съблюдава неговия закон и изпълнява неговата воля на земята, ще управлява с Христос.
40. Книжниците и фарисеите почитат буквата на закона; те не могат да вместят духа на закона.
41. И ако вашата праведност не надмине праведността на книжниците и фарисеите, няма да влезете в царството на душата.
42. Деянията на човека още не му дават право да влезе през вратата, паролата за него са неговите стремежи и характер.
43. Буквата на закона е за деянията на човека; духът на закона е за неговите стремежи.

Глава 96

Планинската проповед, продължение. Исус обяснява десетте заповеди. Философия на духа на заповедите на Христос. Исус разкрива духовните аспекти на първите четири заповеди.

1. Бог даде десетте заповеди на хората; Моисей видя словата на Бога на планината, той ги записа върху скрижали; те не могат да бъдат унищожени.
2. Тези десет заповеди показват Божията справедливост; но сега проявената любов на Бога носи милосърдие върху крилата на Светия Дух.
3. Законът се гради върху единството на Бога. В целия свят има една сила; Йехова е Всемогъщият Бог.
4. Йехова написа на небесата и Моисей прочете:
5. Аз съм Всемогъщият Бог, и няма да имате друг Бог, освен мен.
6. Има една сила и множество степени на тази сила; тези степени хората наричат енергии.
7. Всички енергии са от Бога; и те са проявления на Бога; те са Духовете на Бога.
8. Но ако на хората им се струва, че са намерили друга сила и те ѝ се покланят върху нейния олтар, то те само подхранват своите илюзии напразно,
9. Сенки на Единния, на Йехова, на Бога; и покланящите се на сенки – сами са само сенки върху стената, тъй като хората са техните стремежи.
10. И Бог поиска щото всички хора да станат същност, и в милосърдие Той заповяда: да не търсите друг Бог, освен Мен.
11. Но крайният човек не може да постигне това, което е безкрайно. Човекът не може да създаде отчетлив образ на Безкрайното.
12. И когато хората изработват Бог от камък, дърво или глина, те правят изображение на сянката; и тези, които се покланят на светинята на сенките (светиня от сенки), сами са сенки.

13. Бог каза така в милосърдието си: Вие няма да си извайвате образи от дърво, глина или камък.
14. Такива идоли са унижени идеали и хората не могат да се издигнат до по-висок план от техните идеали.
15. Бог е Дух и човекът, ако е достигнал до съзнанието на Бога, трябва да се покланя на Духа.
16. Но човекът никога няма да може да създаде подобие или образ на Светия Дух.
17. Името на Бога не трябва да се произнася с плътски уста; само чрез Светия Дух човекът може да произнесе това име.
18. В тщеславието си хората смятат, че знаят името на Бога, те го произнасят лесно и непочтително, и по такъв начин те са прокълнати.
19. Ако хората знаеха свещеното име и го произнасяха с нечестиви уста, те повече не биха живели, за да не го произнасят повече.
20. Но Бог в милосърдието си не е разкрил своето име на тези, които не могат да говорят в Светия Дух.
21. Но тези, които произнасят словото напразно, са виновни пред Бога, който казва:
22. Не произнасяйте името на Бога напразно.
23. Числото на Светия Дух е седем и Бог държи в ръцете си седем времена.
24. Създавайки световите, той почивал на седмия ден и всеки седми ден е събота за хората. Бог е казал:
25. А седмият ден, съботата, е на твоя Господ Бог; помни това, отделяй го и го пази за благочестиви дела, които не са за своето користоно „аз“, а за вселенското Аз.
26. Хората могат да работят за себе си шест дни в седмицата, но в съботата на Господа те не трябва да вършат нищо за себе си.
27. Този ден е посветен на Бога, но човекът служи на Бога, служейки на човека.

Глава 97

Планинската проповед, продължение. Исус разкрива дванадесетте духовни аспекта на петата и шестата заповеди.

1. Бог не е само могъщество, тъй като го допълва мъдростта.
2. Когато херувимите са наставлявали човека по пътищата на мъдростта, те са казвали, че мъдростта е Майка на човечеството по същия начин, както могъществото е Баща на човечеството.
3. Който почита всемогъщия и вездесъщ Бог е благословен и на скрижалите на закона четем:
4. Почитайте Бащата и Майката на човечеството, за да бъдат продължени вашите дни на земята, която те са ви дали.
5. Буквата на закона повелява: Не убивай; а този, който е убил, трябва да се изправи пред правосъдието.
6. Човек може да пожелае да убие; ако той въпреки това не е убил, той не се обвинява от закона.

7. А Духът на закона утвърждава, че всеки пожелал да убие или търсещ мъст, гневящ се на човека напразно, трябва да отговаря пред съдиите;
8. И този, който нарече своя брат бездушен скитник, ще отговаря пред съвета на справедливостта;
9. И този, който нарече своя брат безумно псе, раздухва горящите огньове на ада вътре в себе си.
10. Също във висшия закон ние четем, че ако твоят брат е обиден от нещо, което ти си направил, то преди да принесеш на Бога своите жертви върви и намери брата си и се помири с него.
11. Не е добре да позволяваш слънцето да залязва над твой гняв.
12. Ако той не се помири, когато ти си оставил всички свои користни оправдания, отказал си се от всички користни права, ти си невинен в очите на Бога; тогава иди и принеси на Бога своите жертви.
13. Ако ти с нещо си задлъжнял на човек и не можеш да заплатиш или ако някой изисква повече, отколкото си задължен, не е добре да отхвърляш неговите изисквания.
14. Съпротивлението е господар на гнева; в разсърдения човек няма милосърдие и няма разум;
15. Казвам ви, много по-добре е да загубиш, отколкото да прибегваш към закона или да призоваваш хората да съдят за правота или неправота.
16. Законът на светския човек гласи: Око за око и зъб за зъб; съпротивлявай се на нахлуването в твоите права.
17. Но това не е закона на Бога. Светият Дух би казал: Не се противи на този, който те лишава от собственост.
18. Този, който би искал да ти отнеме дрехата, все пак е твой брат и ти трябва да смекчиш неговото сърце, което не се постига със съпротива.
19. Отдай му своята дреха и пожертвай за него още и още повече, докато човекът не се издигне над животното; ти ще го спасиш от самия него.
20. Не отказвай на този, който моли за помощ и дай на този, който иска заем.
21. И ако човек те удари в порив на гняв или раздразнение, не подобава да го биеш в отговор.
22. Хората наричат страхливец този, който не иска да се бори и с това да защитава своите права; но по-велик е този, който не удря, когато го нападат и удрят.
23. Този, който, бидейки оклеветен, не отговаря, е по-велик от този, който удря удрящия и оскърбява този, който го очерня.
24. Казано е в древни времена, че човек трябва да възлюби приятеля и да възненавиди врага; а аз казвам:
25. Бъди милосърден към своите врагове; благославяй този, който те очерня; прави добро на този, който ти прави зло и се моли за тези, които потъпкват твоите права.
26. Помнете, вие сте деца на Бога, който заповядва на своето слънце да свети еднакво над злите и над добрите, който изпраща своя дъжд на несправедливия и на справедливия.

27. Ако вие правите на другите хора това, което те правят на вас, вие сте само роби, само спътници по пътя към смъртта.
28. Но вие, като деца на светлината, трябва да прокарвате пътя.
29. Правете на другите това, което бихте искали да правят на вас.
30. Ако вие правите добро на тези, които правят добро на вас, вие не сте по-високо от другите хора; митарите постъпват по същия начин.
31. Ако вие приветствате своите приятели и не приветствате враговете, вие се оприличавате на другите хора; такъв обичай е установен от митарите.
32. Бъдете съвършени, както е съвършен вашият Бог-Отец небесен.

Глава 98

Планинската проповед, продължение. Исус разяснява на дванадесетте духовните аспекти на седмата, осмата и десетата заповеди.

1. Законът забранява прелюбодеянието; но според закона прелюбодеянието е открито действие, удовлетворяване на чувственото „аз“ извън брака.
2. За закона бракът е само потвърдено от свещеника обещание на мъжа и жената винаги да живеят в хармония и любов.
3. Нито свещеникът, нито управникът имат власт от Бога да свързват две души в съпружеска любов.
4. Какво са брачните връзки? Заклучават ли се те в това, което могат да кажат свещеникът или управникът?
5. Има ли такъв свитък, на който да е написано позволение от управника или свещеника за двама да живеят в брак?
6. Това обещание ли е на двама да се обичат един друг до самата смърт?
7. Любовта страст ли е, която се подчинява на волята на човека?
8. Може ли човек да придобие любов, както придобива скъпоценни камъни, да я скрие или да я даде на друг?
9. Може ли да се продаде или купи любов, като овца?
10. Любовта е сила на Бога, която свързва две души и ги съединява в едно; няма сила на земята, която би могла да разтрогне тази връзка.
11. Телата могат да бъдат разлъчени от човека или от смъртта само за кратко време, но те ще се срещнат отново.
12. Връзките на брака се намират в тази Божия връзка; всички други съюзи са само сноп слама и тези, които живеят в тях, вършат прелюбодеяние
13. По същия начин, както и тези, които удовлетворяват своята страст без позволенията на управника или свещеника.
14. Нещо повече, и мъжът или жената, допускащи похотливи мисли, вършат прелюбодеяние.
15. Тези, които Бог е съединил, хората не могат да разделят; тези, които е съединил човек, живеят в грех.
16. Върху скрижалите на закона великият законодател е написал: Не кради.
17. Според закона този е откраднал, който е взел видима вещь без знанието или съгласието на нейния стопанин.

18. А аз казвам, че този, който в сърцето си желае да притежава това, което не му принадлежи и би взел това от стопанина без неговото знание и съгласие, е крадец в очите на Бога.

19. Нещата, които човек не вижда с очите на плътта, са по-ценни от нещата, които човек може да види.

20. Доброто име на човека струва хиляди златни монети и този, който каже дума или извърши действие опорочаващо или оскърбяващо това име, взема това, което не му принадлежи и той е крадец.

21. Върху скрижалите на закона ние четем също: Не пожелавай имането на своя ближен.

22. Да пожелаеш означава да възделеееш за това, което не ти принадлежи по право.

23. И такова желание според духа на закона е кражба.

Глава 99

Планинската проповед, продължение. Исус разкрива на дванадесетте ученици аспектите на деветата заповед.

1. В закона е казано: Не лъжи; но според закона лъжец е който говори това, което не е истина.

2. Но в светлината на духовния закон всеки вид измама не е нищо друго, освен лъжа.

3. Човекът може да лъже с поглед или с действие; нещо повече, може да мами даже с мълчание и заради това да е виновен пред Светия Дух.

4. В стари времена е било казано: Не се кълни в живота си.

5. А аз казвам: не се кълнете изобщо: нито в главата, нито в сърцето, нито в окоето, нито в ръката, нито в слънцето, нито в звездите;

6. Нито в името на Бога, нито в името на всеки дух, добър или зъл.

7. Вие не трябва да се кълнете в нищо, тъй като с клетва нищо не се постига.

8. Човекът, чиято дума трябва да бъде подкрепяна от каквито и да било клетви е ненадежден в очите на Бога и човека.

9. С клетва вие не можете да накарате листата да опадат или да се измени цвета на косата.

10. Достойният човек казва нещо и хората знаят, че той казва истината.

11. Човекът, който изговаря множество думи внушавайки на хората, че говори истината, чисто и просто хвърля прах в очите им, за да скрие лъжата.

12. И съществуват много хора сякаш с две сърца; хора, които служат едновременно на двама враждуващи господари.

13. Хората се преструват на молеци се на Бога в съботите, а после угаждат на Велзевул във всички останали дни.

14. Никой човек не може да служи едновременно на двама господари, също както не може да язди едновременно две магарета, вървящи в различни посоки.

15. Човекът, който се преструва, че почита и Бога, и Велзевул, е враг на Бога, благочестив дявол и проклетие за хората.

16. Хората не могат да събират едновременно на небето и на земята.

17. И аз казвам още: Вдигни очи, търси надеждни хранилища на небесата и там отлагай всяка скъпоценност.
18. Там, където нищо не се разяжда от молци и ръжда, където крадците не могат да разбият и да откраднат.
19. На земята няма надеждни хранилища, няма място, защитено от молците, ръждата и крадците.
20. Съкровищата на земята са само илюзорни неща и те са преходни.
21. Не се заблуждавай, твоите съкровища са котви за душата и където са твоите съкровища, там ще бъде и твоето сърце.
22. Не привързвай своето сърце към земни неща; не се безпокой за това какво да ядеш, да пиеш или в какво да се обличаш.
23. Бог се грижи за тези, които Му се доверяват и служат на човечеството.
24. Погледни птиците! Те славят Бога със своето пееие; земята става по-прекрасна благодарение на тяхното радостно служене; Бог ги пази в Своите длани.
25. И нито едно врабче няма да падне на земята без Негово знание; а всяко паднало ще се вдигне отново.
26. Погледнете земните цветя! Те се доверяват на Бога и растат; земята става по-великолепна от тяхната красота и благоухание.
27. Погледнете полските лилии, вестители на святата любов. Никой човешки син, даже Соломон в цялото си великолепие не е бил облечен като всяка от тях.
28. И те просто се доверяват на Бога, те се хранят от Неговите ръце, отпочивайки, техните пъпки си отдъхват върху Неговите гърди.
29. Ако Бог така облича и храни цветята и птиците, изпълняващи Неговата воля, нима Той няма да храни и облича своите деца, които му се доверяват?
30. Търси най-напред царството на душата, Божията праведност, добротата на хората и не роптай; Бог ще защити, нахрани и облече.

Глава 100

Планинската проповед, продължение. Исус излага пред дванадесетте практическия кодекс на духовната етика.

1. Има правило, което светският човек е утвърдил и строго съблюдава:
2. Постъпвай с другите хора така, както искате те да постъпват с теб. Когато другите съдят, те се съдят; когато другите дават, те си дават.
3. Когато вие се отнасяте към хората като човек не съдете и сами няма да бъдете съдени.
4. Тъй като, ако вие съдите и вие ще бъдете съдени, и както вие дадете, така и на вас ще ви бъде дадено. Ако вие порицавате и вас ще порицават.
5. Ако вие проявите милосърдие, хората ще са милосърдни към вас и ако вие обичате така, че светският човек да може да усети вашата любов, вие ще бъдете обичани горещо.
6. По такъв начин мъдрият човек в този свят постъпва с другите хора така, както иска да постъпват и с него.

7. Светският човек прави добро на хората за собствена изгода, тъй като той очаква, че неговите благодетения ще се умножат и възвърнат; той не се спира, за да види резултата.
8. Човекът е поле; неговите дела са семена и това, което той върши за другите, бързо израства: времето за урожая е определено.
9. Ето го урожайт! Ако той е посял вятър, ще пожъне вятър; ако е посял отровните семена на скандала, кражбата и ненавистта, чувствеността и престъпленията,
10. Урожайт съзрява и ти трябва да пожънеш това, което си посял и даже повече от това – семената дават стократен прираст.
11. Плодовете на праведността, мира, любовта и радостта никога няма да израснат от отровни семена; плодът е подобен на семето.
12. И когато вие сеете, сейте семената на справедливостта заради справедливостта, а не с търгашеското очакване на богато възнаграждение.
13. Светският човек ненавижда духовния закон, защото той го лишава от свободата да живее в грях; под неговата светлина той не може да угажда на своите страсти и желания.
14. Той враждува с тези, които ходят под Светия Дух. Светският човек е убивал светите хора на древността, пророците и провидците;
15. И той ще се бори срещу вас, ще ви обвинява лъжливо, ще ви бичува и ще ви затваря в тъмници и, смятайки, че изпълнява волята на Бога, ще ви убива по улиците.
16. Но вие не трябва нито да съдите, нито да порицавате този, който ви прави зло.
17. Всеки си има задачи, които той трябва да решава и той е длъжен да ги реши сам.
18. Човекът, който ви бичува, може би е натоварен с грехове; а вашите грехове?
19. Неголемият грях на този, който ходи под Светия Дух, в очите на Бога е по-голям от греховете на този, който никога не е познавал пътя.
20. Как вие можете да гледате пращинката в окото на вашия брат, ако във вашето око има греда?
21. Извади отначало гредата от своето око и тогава гледай сламката в окото на брата и му помогни да я извади.
22. Докато вашите очи са пълни с прах, вие няма да виждате пътя, тъй като сте слепи,
23. И ако сляп поведе слепия, двамата ще загубят пътя и ще се окажат в бездната.
24. И ако вие искате да вървите по пътищата към Бога, вие трябва да имате ясен взор и чисто сърце.

Глава 101

Планинската проповед, заключение. Заключение на кодекса на етиката. Християните се завръщат в Капернаум.

1. Плодовете на дървото на живота са твърде изтънчени, за да хранят светския ум.

2. Ако вие хвърлите елмаз на гладно куче, то ще избяга или пък ще се нахвърли върху вас в ярост.
3. Тамянът, който е приятен на Бога, е отвратителен за Велзевул; небесният хляб е само плява за хората, не можещи да разберат духовния живот.
4. Учителят трябва да бъде мъдър и да храни душата с това, което тя е в състояние да усвои.
5. Ако ти нямаш храна за всеки човек помоли и ще имаш; търси усърдно и ще намериш.
6. Само кажи Словото и почукай; вратата ще се разтвори.
7. Никога не се е случвало някой да моли с вяра и да не получи; никой никога не е молил напразно; никога не се е случвало някой да почука на нужната врата и тя да не се отвори.
8. Когато хората ви помолят за небесен хляб, не се отвръщайте и не им давайте плодовете на светските дървета.
9. Ако синът ви помоли за хляб ще му дадете ли камък? Ако той ви помоли за риба ще му дадете ли змия?
10. Каквото и да поискате, вашият Бог ще ви го даде, ще даде на хората.
11. Това е пътят, който води към съвършения живот; малцина го намират навреме.
12. Това е тесен път; той преминава между камъните и улеите на светския живот; но върху самия път няма нито улеи, нито камъни.
13. Има път, който води към нещастие и нужда. Той е просторен път и мнозина вървят по него. Той преминава между градините на удоволствията на плътския живот.
14. Пазете се, тъй като мнозина твърдят, че са застанали върху пътя на живота, а самите вървят по пътя на смъртта.
15. Но те са лъжливи в думите и делата; те са лъжепророци. Те се нагиздват в овчи кожи, а самите са зли вълци.
16. Те не могат дълго да се прикриват, хората ги познават по плодовете им;
17. Не може да се събира грозде от тръни или смокини от магарешки бодил.
18. Плодът е дете на дървото и каквито са родителите, такава е и детето; и всяко дърво, не принасящо здрави плодове, изтръгват с корена и изхвърлят.
19. Ако човек се моли дълго и гръмогласно това не значи, че той е свят; не всички молещи се са в царството на душата.
20. Човекът, който живее свят живот и изпълнява волята на Бога, пребивава в царството на душата.
21. Добрият човек от съкровищата на своето сърце изпраща благословия и мир на целия свят.
22. Злият човек изпраща мисли, които отравят и изсушават надеждата и радостта, и изпълват света с беди и скръб.
23. Хората мислят, действат и говорят от богатството на своето сърце.
24. И когато настъпи съдният ден мнозина ще търсят оправдание и ще се стараят да откупят милостта на съдиите с думи.
25. Те ще кажат: О, ние извършихме множество дела в името на Твореца.

26. Нима ние не пророчествахме? Нима не лекувахме всякакви болести? Нима не изгонвахме злите духове от обсебените?

27. И тогава съдията ще каже: Аз не ви познавам. Вие служехте на Бога на думи, а в сърцето си се покланяхте на Велзевул.

28. И злият човек може да използва силите на живота: и да сътвори много могъщи дела. Но съдията ще каже: Махнете се от мен, слуги на несправедливостта.

29. Човекът, който слуша думите на живота и не ги изпълнява, прилича на строящия своя дом върху пясък, който ще бъде отнесен и нищо няма да остане.

30. Но този, който чува думите на живота и ги запазва в искрено, целомъдрено сърце, и живее свят живот,

31. Той прилича на човек, който си строи дом върху скала; могат да се леят потоци, да духат ветрове, бурните вълни да се блъскат в този дом – той няма да се поклати.

32. Вървете напред и изграждайте своя живот върху твърдата скала на правдата и всички сили на злото няма да я разклатят.

33. И Исус завърши своите речи на планината и с дванадесетте се завърна в Капернаум.

Глава 102

Християните са в дома на Исус. Исус им разкрива тайната доктрина. Те пътуват по Галилея, поучават и изцеляват. В Наин той връща към живот сина на вдовица.

1. Дванадесетте апостоли дойдоха с Исус в неговия дом и живяха там няколко дни.

2. И Исус им разказа много за вътрешния живот, което сега не може да се напише в книгата.

3. По това време в Капернаум живееше богат човек, римски стотник, който обичаше юдеите и беше построил за тях синагога.

4. Слугата на този човек беше неподвижен и смъртно болен.

5. Стотникът познаваше Исус и беше чувал, че той изцелява болести със Свещено Слово, и вярваше в него.

6. Чрез юдейските старшини той умоляваше Исус за помощ.

7. Исус видя вярата на стотника и незабавно отиде да излекува болния; стотникът го посрещна на пътя и му каза:

8. О, Господи, не е добре ти да идваш в моя дом; аз не съм достоен за присъствието на Божи човек.

9. Аз съм военен човек, прекарвам живота си с тези, които често лишават от живот ближните си.

10. Наистина пребиваването под моя покрив е оскърбително за този, който идва да спасява.

11. Ако ти изречеш Словото аз зная, че моят слуга ще бъде здрав.

12. И Исус се обърна към тези, които вървяха след него, и каза:

13. Погледнете вярата на този стотник, аз не съм виждал такава вяра и в Израил.

14. Ето, празничната трапеза е наредена за вас; но докато вие се съмнявате и чакате, чуждестранецът идва при вярата и взема хляба на живота.

15. После, обръщайки се към този човек, той каза: Върви си по пътя, да бъде според вярата ти, твойт слуга ще живее.
16. Така и стана; в същото време, когато Исус каза Словото, неподвижният беше станал и оздравял.
17. А християните отидоха да поучават в други градове. И когато пристигнаха в Наин, град на Ермонския път, видяха тълпа от хора пред портите.
18. Това беше погребална процесия; беше умрял синът на вдовица и изнасяха тялото за погребение.
19. Това беше единственият син на вдовицата и тя беше в ужасна мъка. И Исус ѝ каза: Не плачи, аз съм животът; твойт син ще живее.
20. И Исус вдигна ръка; носещите тялото застанаха неподвижно.
21. И Исус докосна ковчега и каза: Младежо, върни се.
22. Душата се върна, тялото на умрелия се изпълни с живот; човекът седна и заговори.
23. Хората се дивяха на това и всеки възкликаваше; Хвала на Бога!
24. Юдейският свещеник излезе напред и каза: Ето, появи се могъщ пророк; и целият народ каза: Амин.
25. Християните продължиха пътя; те поучаваха и изцеляваха болни в много градове на Галилея, а после отново се върнаха в Капернаум.

Глава 103

Християните са в дома на Исус; Исус всяка сутрин учи дванадесетте апостоли и чуждоземните учители. При Исус идва вестител от Йоан Предтеча и Исус му изпраща ободрително слово. Той говори за достойнствата на Йоан.

1. Домът на Исус беше училище, където в ранните утринни часове дванадесетте апостоли и свещенослужителите от други земи се учеха на съкровенията тайни на Бога.
2. И там имаше свещенослужители от Китай, Индия и Вавилон; от Персия, Египет и Гърция,
3. Които дойдоха в краката на Исус да се учат на мъдростта, която той донесе на хората, за да могат те да учат хората да живеят свят живот.
4. И Исус ги наставляваше как да учат; той разказваше за изпитанията на предстоящия път и за това как тези изпитания могат да послужат на човечеството.
5. Той ги учеше как да живеят свят живот, за да могат да победят смъртта.
6. Той учеше за края на смъртния живот, когато човек осъзнава своето единство с Бога.
7. Следобедните часове се посвещаваха на множеството народ, идващ да се учи за жизнения път и да се изцелява, и мнозина повярваха и се кръстиха.
8. В това време в затвора край Солено море Предтеча чу за всички велики дела, които вършеше Исус.
9. Неговият живот в тъмницата беше тежък, той беше силно угнетен и започна да се съмнява.

10. Той се питаше: Действително ли Исус е Христос, за когото са писали пророците?
11. Не сбърках ли аз в своите деяния? Наистина ли аз към изпратен от Бога, за да прокарам пътя за този, който ще освободи нашия народ, Израил?
12. И тогава той изпрати свои приятели, дошли да го навестят в тъмницата, в Капернаум, за да разберат за този човек и да донесат вест от него.
13. Тези хора намериха Исус в неговия дом и казаха: Чуй, Предтеча ни изпрати да попитаме ти ли си Христос или той предстои да дойде?
14. Но Исус не отговори нищо; той просто помоли тези хора да прекарат няколко дни при него, за да могат сами да видят и да чуят.
15. Те видяха как той изцелява болни, как сакатите започват да ходят, глухите – да чуват, слепите – да виждат.
16. Те видяха как той изгонва зли духове от обсебени; те видяха как той възкресява мъртви.
17. Те слушаха неговите проповеди за Евангелието на бедняците.
18. Тогава Исус каза: Вървете, върнете се при Йоан и му разкажете всичко, което видяхте и чухте; тогава той ще разбере. И те тръгнаха.
19. Там имаше множество хора и Исус им каза: Някога вие се тълпяхте при бродовете на Йордан, наводнявахме с множеството си пустинята.
20. Какво идвахте да видите? Дърветата на Юдея, цветята на Хета? Или вие идвахте да видите човек в царски дрехи? Или вие не знаехте кого виждате. Пророк? А и повече от това; вестител, когото Бог изпрати да прокара пътя за този, когото вие виждате и чувате сега.
22. Сред хората на земята никога не е живял човек по-велик от Йоан.
23. Слушайте какво ще кажа: Този човек, когото Ирод окова във вериги и затвори в тъмница, е Илия Божи, дошъл отново на земята.
24. Илия, който не премина през вратата на смъртта, чието плътско тяло се преобрази и той се събуди в Рая.
25. Когато дойде Йоан и проповядваше Евангелието на покаянието за очистване на душата, простият народ повярва и се кръсти.
26. Законниците и фарисеите не приеха учението на този човек, не бяха кръстени.
27. Възможностите, които те пренебрегнаха, никога няма да се повторят.
28. Слушайте, народът е неустойчив като водите на морето; той търси как да избегне праведността.
29. Йоан дойде и не ядеше хляб, не пиеше вино. Той живя прост живот далеч от хората, и хората казаха: Той е обладан.
30. Идва друг, който яде, пие, живее в къщи като другите и хората казват: Той е лакомник, пианица, приятел на митари и грешници.
31. Горко на вас, господа от галилейската долина, където се извършиха всички велики дела на Бога! Горко на Хоразин и Витсаида!
32. Ако половината от великите дела, които бяха извършени при вас бяха извършени в Тир и Сидон, те отдавна вече биха се разкаjali за своите грехове и биха намерили правия път.

33. И когато настъпи съдният ден, Тир и Сидон ще бъдат наречени по-достойни от вас.
34. Защото те не пренебрегнаха даровете, а вие отхвърлихте бисера на най-великата ценност.
35. Горко на теб, Капернаум! Ти сега си възнесен, но ще бъдеш принизен;
36. Тъй като, ако великите дела, които бяха свършени (извършени) в теб бяха извършени в градовете на равнината – Содом и Севоим – те биха чули и биха се обърнали към Бога, и не биха били разрушени.
37. Те загинаха в невежество; те нямаха светлина; но вие чухте; вие имате свидетелството.
38. Светлината на живота се показва над вашите хълмове и всички брегове на Галилея бяха озарени от светлина.
39. Сиянието на Господа се вижда на всяка улица, във всяка синагога и във всеки дом; но вие с презрение отхвърлихте тази светлина.
40. И аз ви казвам: Ще дойде съдният ден и Бог ще окаже по-голямо милосърдие на тези градове в равнините, отколкото на вас.

Глава 104

Исус поучава народа. Посещава празненство в дома на Симон. Богата блудница го намазва със скъп балсам. Симон го упреква и Исус произнася проповед за лъжливата добродетел.

1. Исус забелязваше в тълпата тези, които се събираха заради своя корист.
2. Там имаше хора образовани и богати, почитани и властимащи; но те не познаваха Христос.
3. Техните очи бяха заслепени от фалшивия блясък на техните собствени „аз“: те не можеха да видят Царя.
4. И макар че светеше светлина, те блуждаеха в тъмнина, подобна на нощта на смъртта.
5. И Исус вдигна очи към небето и каза:
6. Благодаря ти, Господи на небето и земята, че макар светлината да е скрита от мъдрите и великите, тя е проявена за младенците.
7. После, обръщайки се към събралите се, каза: Аз дойдох при вас не от името на човек и не от самия себе си;
8. Мъдростта и добродетелта, които аз ви нося е от горе; това е мъдростта и добродетелта на Бога, когото вие почитате.
9. Думите, които аз изговарям не са мои думи; аз ви предавам това, което приемам.
10. Елате при мен всички, които се трудите и носите тежко бремене, и аз ще ви помогна.
11. Поемете с мен игото Христово; то не тежи, това иго е леко.
12. Заедно ще понесем бремето на живота с лекота.
13. Един фарисей на име Симон устрои пир и Исус беше там почетен гост.
14. Когато те стояха на трапезата, непоканена на празненството дойде блудница, излекувала се от стремежа към грях с това, което тя възприе и видя при служенето на Исус.

15. Тя донесе алабастров съд със скъп балсам и когато гостите вече възлегнаха, се доближи до Исус с радост, че се е освободила от греха.
16. Тя лееше обилни сълзи, целуваше неговите крака и ги изтриваше със своите коси, и ги мажеше с балсам.
17. А Симон помисли, но не каза гласно: Този човек не е пророк, иначе щеше да знае що за жена се е доближила до него и би я прогонил.
18. Но Исус разбра неговите мисли и му каза: Домакине мой, аз искам да ти кажа нещо.
19. И Симон каза: Говори.
20. И Исус каза, Грехът е чудовище на злото; той може да бъде малък, той може да бъде огромен; той може да бъде извършен; той може да бъде неизвършен.
21. Ето един човек води грешен живот и после изкупва греха; друг пък лекомислено забравя да върши това, което е длъжен, но се поправя и получава прошка. Кажй сега, кой от тези двамата е заслужил по-голяма похвала?
22. И Симон каза: Този, който е поправил грешките на своя живот.
23. И Исус каза: Ти говориш правилно.
24. Погледни тази жена, която уми краката ми със сълзи, изтри ги със своите коси и ги покри с балсам.
25. Тя е водила години грешен живот, но, чувайки словата на живота е започнала да търси прошка и я е намерила.
26. Но когато аз дойдох при теб в дома ти ти не ми даде чаша с вода, за да си измия ръцете и краката, което трябва да върши всеки верен юдей преди празненство.
27. Сега ми кажи, Симоне, кой от вас заслужава по-голяма похвала, тази жена или ти?
28. Но Симон не отговори нищо.
29. После Исус каза на жената: Прощават ти се всички твои грехове; твоята вяра те спаси, върви си с мир.
30. И тогава гостите, седящи около трапезата, заговориха помежду си: Какъв е този човек, който казва: Прощават ти се всички твои грехове?

Глава 105

С подкрепата на няколко богати жени християните извършват голямо пътешествие и благовествуват. В своите проповеди Исус одобрява искреността и порицава лицемерието. Той говори за греха против Светия Дух.

1. Много жени, притежаващи големи богатства и живеещи в другите градове на Галилея, помолиха Исус заедно с дванадесетте и с учителите от другите земи да дойдат в техните градове да проповядват и изцеляват.
2. Сред грижещите се за това жени бяха: Мария Магдалена, бивша обладана от седем бездомни духове на въздуха, които бяха прогонени от Всесъзидаващото Слово;
3. Сузана, притежаваща големи имения в Кесария Филипова;

4. Йоанна, жена на Хуза, един от придворните на Ирод;
5. Рахил от брега на Тигър;
6. И други отвъд Йордан и Галилейско море.
7. Тези жени събраха необходимото и седем човека излизаха три пъти.
8. Те проповядваха Евангелието на Христос, кръстиха мнозина, които се изповядваха в своята вяра; изцеляваха болни и възкресяваха мъртви.
9. И Исус работеше и поучаваше от ранно утро до късна нощ, без прекъсване за храна.
10. Неговите приятели започнаха да се тревожат да не би той да се разболее от загуба на сили; те искаха насила----- да го отведат на почивка.
11. Но той не ги упрекваше; той каза: Нима вие не сте чели, че Бог поръча на ангелите да се грижат за мен?
12. Че те няма да ме оставят гладен, страдащ или нуждаещ се от нещо.
13. Казвам ви, когато аз отдавам моите сили на тези загрижени и очакващи ме хора, аз си почивам в ръцете на Бога,
14. Чиито благословени посланици ми носят хляба на живота.
15. Такова време се случва само един път в човешкия живот.
16. Този народ сега желае да получи правдата; сега е тяхното време; сега е нашето време.
17. И ако ние не ги поучаваме по най-добрия начин, това време ще отmine.
18. Те могат да не пожелаят отново да чуят правдата; тогава ми кажете, кой ще понесе вината?
19. И така той поучаваше и изцеляваше.
20. Сред масите имаше хора с различно разбиране, техните възгледи за всичко, което казваше Исус, се разминаваха.
21. Едни виждаха в него Бог и искаха да му се молят; други виждаха в него дявол от преизподнята и искаха да го затворят в тъмницата.
22. А трети се опитваха да водят двоен живот; като хамелеони те приемаха окраската на тази вещ, на която се намираха.
23. Тези хора не са закрепени никъде, те са приятели или врагове в зависимост от това кое им се струва по-изгодно.
24. И Исус каза: Никой не може да служи едновременно на двама господари. Никой не може да бъде приятел и враг в едно и също време.
25. Всички хора или се издигат, или се спускат; или съзидават, или разрушават.
26. Ако вие не събирате скъпоценните зрънца, то ги отхвърляте.
27. Страхливец е този, който се преструва на приятел или враг в угода на друг човек.
28. Вие, хора, не се заблуждавайте в мислите: вашите сърца са известни.
29. Лицемерието отравя душата като диханието на Велзевул. Искреният зъл човек е повече почитан от пазителите на душите, отколкото неискрения благочестив.
30. Ако пък искате да обвините човешкия син, обвинете го на глас.

31. Сдържаното проклятие е отрова за вътрешностите на човека и ако вие го погълнете то никога няма да се смели и ще отрови всеки атом на вашата душа.
32. Ако вие сте съгрешили против сина човешки, вие можете да бъдете простени и вашата вина може да бъде очистена с дела на доброта и любов;
33. Но ако вие грешите против Светия Дух, пренебрегвайки го, когато той иска да ви отвори вратите на живота;
34. Затваряйки прозореца на душата, когато той иска да излее светлината на любовта във вашите сърца и да ги очисти с Божи огън;
35. Вашата вина няма да бъде отмита нито в този, нито в бъдещия живот.
36. Възможността няма да се върне повече и вие трябва да чакате, докато минат векове.
37. Тогава Светият Дух отново ще духне над вашите огньове на живота и ще ги раздуха в жив пламък.
38. Някога той отново ще отвори вратите и вие ще можете да го пуснете, за да може той завинаги да бъде с вас, или вие можете да го пренебрегнете още веднъж, а после още един път.
39. Хора на Израил, сега на вас се (сега ви се) предоставя благоприятна възможност.
40. Вашето дърво на живота е илюзорно дърво; то изобилства с листа; неговите клонки са се навели ниско под плодовете.
41. Ето вашите думи са листата; вашите дела – плодовете.
42. Но хората са откъснали ябълките от вашето дърво на живота и те са се оказали пълни с горчивина; червеите са ги прояли до самата сърцевина.
43. Погледнете тази смокиня край пътя, на (върху) която има много листа и малко плодове!
44. После Исус каза Словото, което знаят духовете на природата, и ето че смокинята изсъхна.
45. И той отново заговори: Бог ще каже Словото и вие ще стоите като изсъхнала смокиня под залязващото слънце.
46. Вие, хора от Галилея, излезте и призовете лозаря, докато още не е късно, за да среже той вашите безплодни клонки и празни листа, и да пусне слънчевата светлина.
47. Слънцето е живот и то може да превърне вашето безплодие в изобилие.
48. Вашето дърво на живота е благо, но вие толкова дълго сте го хранили с росата на користта, с дъждеца ръменето на светското, че сте закрили слънчевата светлина.
49. Аз ви казвам, хора, че вие трябва да отговаряте пред Бога за всяка празна дума и всяко извършено зло дело.

Глава 106

Християните са в Магдала. Исус изцелява човек, който е бил слеп, нем и обладан. Той поучава народа. Когато той говори с майка си, идват братята и Мириам. Той поучава за семейните

взаимоотношения. Той представя на народа Мириам и тя пее своите победни песни.

1. В Магдала, която се намира край морето, учителите наставляваха народа.
2. При тях доведоха обладан, който беше сляп и ням; Исус каза Словото и злите духове излязоха; човекът заговори, неговите очи се отвориха и той започна да вижда.
3. Това беше най-голямото дело, което учителят извърши пред очите на хората и всички те се дивяха.
4. Там имаше фарисеи и те бяха извън себе си от завист; те търсеха повод да го осъдят.
5. Те казаха: Да, наистина Исус твори много могъщи дела; но хората трябва да знаят, че той е в сговор с Велзевул.
6. Той е магьосник, черен маг като Симон Нерус; той действа както Янес и Ямбрес в дните на Моисей.
7. Тъй като Сатаната, князът на злите духове, е негова опора денем и нощем, и с името на Сатаната той изгонва демоните, с неговото име той изцелява болни и възкресява мъртви.
8. Но Исус разбра техните мисли; той им каза: Вие сте учители и вие познавате закона; това, което се изправя срещу себе си, трябва да падне; разделеният на части дом не може да устои;
9. Царство, воюващо само със себе си, се превръща в нищо.
10. Ако Сатаната изгонва дяволите с помощта на Велзевул, с чия помощ изгонвате дяволите вие?
12. Но ако аз изгонвам дяволите със светото име на Бога и правя така, че куцийт започва да ходи, глухият – да чува, слепият – да вижда, немият – да говори, то не е ли дошло и при вас Царството Божие?
13. Фарисеите бяха онемели, те не отговаряха.
14. Докато Исус говореше, приближи се пратеник и му каза: Твоята майка и твоите братя искат да поговорят с теб.
15. А Исус каза: Коя е моята майка? Кой са моите братя?
16. И после той заговори на учителите и дванадесетте; той каза:
17. Хората признават своите майки, бащи, сестри, братя тук, в плът; но когато покривалото отпадне и хората влязат в обителта на душата,
18. Слабите връзки на любовта, на кръвното родство ще изчезнат.
19. Любовта няма да стане по-малко, но хората ще видят във всички майчинството, бащинството, сестринството, братството на хората.
20. Всички семейства ще се разтворят във вселенската любов и божественото братство.
21. После той каза на народа: Всеки, който живее под Бога и изпълнява волята на Бога, е дете на Бога и Той е моята майка, баща, сестра, приятел.
22. А после той се оттегли настрана да поговори с майка си и с другите кръвни родственици.
23. Но тук той видя тази, която значеше за него повече от тях. Девојката, която някога развълнува самата му душа с любов по-голяма от любовта на кръвното родство;
24. Която беше най-силният изкусител в храма на Хелиополис край Нил и която пееше на Исус свещени песни.

25. Те разпознаха родствените души и Исус каза:
26. Слушайте, тъй като Бог ни донесе сила, която хората не могат да вместят, силата на чистотата и любовта,
27. За да облекчи бремето на днешния ден и да стане балсам за ранените души;
28. Да придвижи мнозина към по-добрите свещени пътища – с пеене и свят живот.
29. Слушайте, тъй като Мириам, която, стоейки край морето, пееше победна песен, когато Мойсей указваше пътя, ще пее отново.
30. И всички небесни хорове ще се включат и ще изпеят радостния припев:
31. Мир, мир на земята, благоволение на хората!
32. И Мириам застана пред очакващата тълпа и отново изпя победна песен; и целият народ произнесе: Амин.

Глава 107

Един от фарисеите иска от Исус знамение за неговото месианство. Исус го упреква за това, че той не е разпознал знаменията, които са го следвали непрекъснато. Исус призовава народа да възприеме светлината, за да могат те да станат светлина.

1. Един от фарисеите, твърде горд със себе си, излезе от тълпата и каза на Исус:
2. Господине, ние искаме доказателства. Ако ти действително си Христос, когото очакваме, тогава вероятно ще можеш да направиш това, което не могат да направят черните магове.
3. Да, те могат да говорят и да завладяват тълпата чрез могъщи думи; те също могат да излекуват болни и да прогонват демони от обладаните;
4. Те могат да управляват бурите; огънят, земята и въздухът ги слушат и им отговарят, когато те говорят.
5. Ако ти се изкачиш на тази кула и от нея полетиш над морето, ние ще повярваме, че ти си изпратен от Бога.
6. И Исус каза: Нито един черен маг никога не е водил свят живот; вие имате доказателства за Христов живот всеки ден.
7. Но уви, вие сте зли и разпътни книжници и фарисеи, вие не можете да видите лошото знамение, тъй като вашите духовни очи са закрити от светското „аз“.
8. Вие чакате знамения, за да угодите на своето любопитство. Вие вървите по най-низшите планове на плътския живот и крещите: Чудо! Покажи ни знамение и тогава ние ще повярваме.
9. Аз съм изпратен на земята не за да купувам вяра, както хората купуват риба, плодове и всякакви предмети на улицата.
10. Хората считат, че аз съм им задължен когато изповядват своята вяра в мен и светия Христос.
11. Какво значение има за мен като човек вярвате ли вие или не вярвате?

12. Вярата не е нещо, което вие можете да купите с пари: тя не е нещо, което вие можете да продадете за злато.
13. Веднъж Март, нищият, вървеше след мен и крещеше: Дай ми сребърна монета, тогава аз ще повярвам в теб.
14. И вие сте същите като този нищ: Вие сте готови да смените вашата вяра заради знамение.
15. Но аз ще дам на целия свят едно знамение в потвърждение на това, че Христос живее с мен.
16. Всички вие сте чели притчата за Йона и рибата в която е написано, че пророкът е излязъл от нея.
17. Човешкият Син ще прекара три дни и три нощи в сърцето на земята, а после отново ще излезе навън и хората ще видят и познаят.
18. Светлината може да бъде толкова ярка, че хората няма да могат да видят нищо.
19. Духовната светлина свети така ярко над Галилея, че вие, слушащите ме сега, сте слепи.
20. Вие можете да прочетете думите на пророка Азраел; той е казал: Светлината ще засияе така ярко в тъмнината на нощта, но хората няма да я разпознаят.
21. Това време настъпи; светлината засия, но вие не я виждате.
22. Савската царица беше потопена в тъмна нощ и все пак тъгуваше за светлината.
23. Тя отиде да чуе мъдрите слова от устата на Соломон и повярва.
24. И тя стана жив факел, и когато пристигна у дома си, цялата Арабия се изпълни със светлина.
25. Тук има нещо по-велико от Соломон; тук е Христос. Изгря Деница, а вие отхвърляте нейната светлина.
26. И вие помните Ниневия, грешния град на Асирия, за който Бог определи да бъде разрушен от земетресение и пламък, ако народът не се обърне към правия път и не тръгне по него.
27. А Йона извиси гласа си и каза: За четиридесет дни Ниневия ще бъде разрушена до основи и всичкото нейно богатство ще бъде разрушено.
28. Народът чу и повярва; те се преобразиха и се обърнаха към правия път, и ето че техният град не беше пометен и не беше разрушен.
29. Хора на Галилея, аз ви казвам, че Арабия и Ниневия ще свидетелстват срещу вас в съдния ден.
30. Ето, всеки, на когото говоря, има в себе си всички огньове на Бога, но те лежат мъртви.
31. Волята се подтиска от плътските желания и не може да накара ефирите на огньовете да вибрират със светлина.
32. Но погледнете в душата си и кажете: Не е ли тъмна като нощта светлината вътре във вас?
33. Никакво друго дихание, освен Светият Дух, не ще може да раздуха огньовете на живота на всеки в жив пламък и да ги направи светлина.
34. И Светият Дух може да възвиси ефирите на тези огньове до светлина само в сърцата на чистите и обичащите.

35. Слушайте, хора на Галилея: очистете сърцата си, приемоте в себе си Светия Дух и тогава вашите тела ще се изпълнят със светлина.
36. И като град на хълма вашата светлина ще сияе надалеч; и тогава тя ще може да освети пътя на другите хора.

Глава 108

Исус упреква народа в егоизъм. Християните посещават празненство и фарисей осъжда Исус за това, че не си е измил ръцете преди хранене. Исус изобличава лицемерието на управляващите класи и им предрича много беди.

1. Множеството хора бяха във властта на користните мисли, те не осъзнаваха правата и нуждите на другия човек.
2. Силните отблъскваха слабите и ги тъпчеха, бързайки първи да получат за себе си благословия.
3. И Исус каза: Ето клетка с диви зверове, леговище на отровни змии, обезумели от дяволска алчност.
4. Аз ви казвам, хора: богатата, които идват при не виждащите по-далеч от себе си, на светлината на деня са евтини дрънкулки;
5. Те са нереални; те ще преминат. Користната душа се храни днес, но храната не се усвоява, душата не расте и тя трябва да се храни отново и отново.
6. Погледнете користния човек, обладан само от един дух на въздуха; духът се прогонва с Всесъзидаващото Слово;
7. Той се скита по изсушените места, търсейки пристанище и нищо не намира.
8. И тогава той се завръща; користният човек не е затворил и не е залостил вратата;
9. Нечистият дух намира дома изцяло пометен и изчистен; той влиза и довежда със себе си цели седем други духове, по-нечисти от него самия и там те се заселват.
10. И положението на човека е седем пъти по-ужасно от по-рано.
11. И това се случва с тези от вас, които присвояват благословиите, предназначени за други хора.
12. Докато Исус говореше една от жените възкликна: Благословена е майката на този Божи човек!
13. И Исус каза: Да, тя е благословена, но двойно по-благословени са тези, които чуват, възприемат и живеят със словото Божие.
14. Един богат фарисей организира пиршество и покани Исус, дванадесетте и учителите от далечни страни.
15. Исус не си изми ръцете преди хранене, както е установено от строгите правила на фарисеите; когато фарисеят видя това, той много се учуди.
16. А Исус каза: Стопанино, защо се учудваш, че не съм си измил ръцете?
17. Фарисеите старателно мият ръцете и краката си; те очистват тялото си, докато в същото време, уви, вътре в тях има всякакъв род нечистотии.
18. Техните сърца са преизпълнени със злоба, измама, изнудвания.
19. Нима Бог, сътворил тялото, не е създал също и вътрешността му?

20. И после той каза: Горко ви, фарисеи! Тъй като вие облагате с десетък ментата, седефчето и всяка лекарствена трева, но пренебрегвате Божието правосъдие и любов.
21. Горко ви, фарисеи! Вие обичате високите места в синагогите и при дворците и изисквате приветствия на пазарния площад.
22. Горко ви, сърмени господари на тази страна! Никой никога няма да ви сметне за слуги на Господа на множествата, виждайки какво творите.
23. Седящият до него законник каза: Рави, твоите думи са резки и ти ни осъждаш в своите речи; защо?
24. И Исус каза: Горко ви, учители на Закона! Вие сте стоварили тежко бреме на синовете човешки, твърде тежко, за да го носят, а сами никога няма да помогнете за носенето и на малкото.
25. Горко ви! Вие изграждате гробници на пророците и провидците, които са убивани от вашите бащи; и вие сте съпричастни към престъпленията.
26. И сега е същото, тъй като Бог отново изпрати при вас своите свети хора – апостоли, пророци, провидци; и вие ги преследвате.
27. Наближава времето, когато вие ще ги обвините пред съда; ще ги отблъсквате с презрение по улиците, ще ги затваряте в тъмници и ще ги убивате с дяволско наслаждение.
28. Аз ви казвам, хора, кръвта на всички свети хора от праведния Авел до Захария, бащата на светия Йоан,
29. Който беше поразен пред олтара в Светая Светих,
30. кръвта на всички тези свети хора обагри още повече ръцете на това безбожно поколение.
31. Горко ви, вие, учителите на Закона! Вие сте отнели ключовете на знанието от хората;
32. Вие сте затворили вратите; вие самите не влизате и не проявявате внимание към желаещите да влязат.
33. Неговите думи разсърдиха фарисеите, законниците и книжниците и в отговор те изляха върху него потоци от оскърбления.
34. Правдивите думи, които той говореше, бяха като гръм от небето; управниците се съвещаваха как да го хванат за думите му, те търсеха законен начин да пролеят кръвта му.

Глава 109

Християните отиват на уединено място да се молят. Исус ги предупреждава за фарисейските закваски и им разкрива, че всички мисли и постъпки се записват в Паметната Книга на Бога. Отговорността на човека и Божията опека.

1. Когато празненството свърши Исус с чуждоземните учители, дванадесетте, Маок, Мириам и група местни жени, вярващи в Христос, отидоха на уединено място да се молят.
2. Когато безмълвието завърши, Исус каза: Бодърствайте, тъй като фарисейската закваска прониква във всяка частица от жизнената храна.
3. Тя е отрова, отравяща всичко, до което се докосне, тя отравя душите на хората като изпаренията на дявола; това е лицемерието.

4. Фарисеите изглеждат порядъчни на думи, но сърцата им са дяволски.
5. И те си въобразяват, че мисълта е нещо, което могат да затворят вътре в себе си.
6. Те не си представят, че всяка мисъл и желание се отпечатват и съхраняват в Книгата на Живота, за да може после да се отвори във всяко време по волята на Учителите.
7. Това, което сте мислили, желали или вършили в тъмната нощ, ще бъде проявено от ясения ден;
8. Това, което сте шепнали на ухо в тайно място, ще бъде известно на улиците.
9. И в съдния ден, когато всички тези книги се разтворят, тези хора и всички други ще бъдат съдени не само за това, което са казали или извършили,
10. Но и за това как са използвали мислите на Бога и на какво са заставяли да служат ефирите на вечната любов;
11. Тъй като хората могат да заставят тези ефири да служат на своето плътско "аз", или на вътрешното свято "аз".
12. Ето, тези хора могат да убият това тяло, тази плът; но какво от това? Плътта е временна и скоро ще премине според законите на природата.
13. Тяхното убийство само ще приближи малко действието на природата.
14. И когато те убиват плътта, те достигат предела на своята власт; те не могат да убият душата.
15. Но природата е пазител на душата, както и на плътта, и по време на урочая на душите съдията ще огледа всички дървета;
16. Всяко дърво, не принасящо добър плод, ще бъде изтръгнато с корена и хвърлено в огъня.
17. Кого да почитате вие? Не този, който има властта да убие само плътта.
18. Обърнете внимание на могъщия, който има силата да унищожи и душата, и тялото в пламъците на природния огън.
19. Но човекът е цар; той може да управлява своите мисли, своите склонности, своя живот и да умножава благото на вечния живот.
20. И вие не сте изоставени във вашата борба за венеца на живота. Вашият Отец живее и вие ще живеете.
21. Бог се грижи за всяка жива твар. Той преброява звездите и слънцата, и спътниците на планетите;
22. Той преброява ангелите, хората и всяка твар долу; птиците, цветята, дърветата;
23. Всяко листче на розите той познава по име и всяко от тях е отчетено в неговите Книги на Животите;
24. И всеки косъм на вашата глава, и всяка капка кръв във вашите жили са преброени от него.
25. Той чува зова на птичките, тракането на скакалците, пеенето на светулките; и нито едно врабче няма да падне на земята без неговото знание и позволение.

26. Вrabчeтo изглeждa малoцeннa твaр, пeт брoя сe прoдaвaт зa двe мeдни мoнeти нa пaзaрa, и всe пaк Бoг сe грижи зa всякo oт тях.
27. A кoлкo пoвeчe тoй щe сe грижи зa вaс, нoсeщитe нeгoвия oбрaз в свoитe души?
28. Нe сe бoйтe дa изпoвядвaтe Христoс прeд синoвeтe чoвeшки и Бoг щe ви приeмe кaтo синoвe и дъщeри в присъствиeтo нa нeбeснитe вoйнствa.
29. Нo aкo вие сe oтрeчeтe oт Христoс прeд синoвeтe чoвeшки, Бoг нямa дa ви приeмe кaтo свoи прeд нeбeснитe лeгиoни.
30. И щe кaжa нeщo пoвeчe oт тoвa: нe сe бoйтe, кoгaтo хoрaтa ви пoвeдaт прeд упрaвницитe нa стрaнaтa дa oтгoвaрятe зa вaшaтa вярa.
31. Свeтият Дух щe ви нaучи в трудния чaс кaквo дa кaжeтe и кaквo дa нe кaзвaтe.
32. И пoслe християнитe oтнoвo oтидoхa дa пoучaвaт нaрoдa.

Глaвa 110

Мириaм пee пoбeднaтa пeсeн. Исус рaзкривa симвoличния смисъл нa пътeшeствиeтo oт Египeт към Хaнaaн.

1. И Мириaм зaстaнa прeд oчaквaщaтa тълпa и, вдигaйки oчи към нeбeтo, oтнoвo зaпя пoбeднaтa пeсeн:
2. Дoнeсeтe арфa, вѝнa и лирa, дoнeсeтe кимвaл, звучaщ висoкo, излeзтe нaпрeд, нeбeсни хoрoвe. Пoдхвaнeтe пeсeнтa, нoвaтa пeсeн.
3. Госпoдът нa мнoжeствaтa сe спуснa чувaйки плaчa нa хoрaтa и eтo, цитaдeлaтa нa Вeлзeвул сe рaзтрeпeрвa кaтo лист пoд вятѝрa.
4. Мeчѝт нa Гeдeoн oтнoвo e oгoлeн.
5. Госпoд със свoятa рѝкa e смѝкнaл пoкривaлaтa нa нoщтa; слѝнцeтo нa прaвдaтa зaливa нeбeтo и зeмятa;
6. Дeмoнитe нa тѝмнинaтa, нeвeжeствoтo и смѝрттa бѝрзaт дa изчeзнaт кaтo рoсaтa пoд утриннoтo слѝнцe.
7. Бoг e нaшaтa силa и пeсeн, нaшeтo спaсeниe и нaдeждa, и ние щe пoстрoим oтнoвo жилищe зa нeгo;
8. Щe oчистим сѝрцaтa си, щe изчистим гoрницитe всички дo eднa. Ние смe хрaм нa Свeтият Дух.
9. Нa нaс нe сa ни нужни пoвeчe нитo шaтрaтa в пустинятa, нитo рѝкoтвoрния хрaм.
10. Ние нe тѝрсим Свeтaтa Зeмѝ, дaжe Йeрусaлим.
11. Ние смe шaтрa нa Бoгa, ние смe нeгoвият хрaм, пoстрoeн бeз дѝрвoдeлски инструмeнти.
12. Ние смe Свeтaтa Зeмѝ; ние смe Нoвият Йeрусaлим; Алилуѝ, Слaвa нa Госпoдa!
13. И кoгaтo пeсeнтa свѝрши, хoрaтa възкликнaхa: Слaвa нa Бoгa!
14. И Исус кaзa: Етo Пѝтѝ!
15. Синoвeтe чoвeшки вeкoвe блуждaхa в тѝмнинaтa нa eгипeтскaтa нoщ.
16. Фaрaoнитe-чувствa ги oкoвaвaхa в свoитe вeриги.
17. Нo Бoг шeпнeшe прeз мѝглитe нa врeмeтo и им рaзкaзa зa стрaнaтa нa свoбoдaтa и лoвoвтa.
18. И тoй изпрaти свoя Лoгoс дa oсвeти пѝтѝ.

19. Червено Море протичаше между обетованата земя и пясъците на Египет.
20. Червено Море – това е светският ум.
21. Ето Логосът протяга ръка и морето се отдръпва; светският ум се разделя на две; синовете човешки преминават по сухото дъно.
22. Фараоните-чувства искат да ги настигнат в бягството; водите на морето се връщат назад; фараоните-чувства са победени и хората са свободни.
23. Скоро хората преминават пустинята на Греха; Логосът указва пътя;
24. И когато накрая хората достигат бреговете на Йордан, тези води се спират и хората вървят по своя път.

Глава 111

Исус поучава. Един човек го моли да накара брат му да постъпи по справедливост. Исус разкрива божествения закон, силата на правдата и всеобщността на владенията. Притча за богатия човек и неговия обилен урожай.

1. Исус учеше народа, и когато той говореше, напред излезе един човек и каза:
2. Равуни, чуй моята молба. Моят баща умря и остави голямо имение; брат ми завладя всичко и сега отказва да ми даде моя дял.
3. Аз те умолявам да му наредиш да ми отдаде принадлежащото ми по право.
4. И Исус каза: Аз дойдох не за да съдя подобни дела; аз не съм съдебен служител.
5. Бог ме изпрати не за да принуждавам човека да изпълнява законите на правото.
6. Във всеки човек има чувство за справедливост; но много хора не се вслушват в него.
7. Димът на егоизма е опушил това тяхно чувство, закрил е тяхната вътрешна светлина, и те не могат нито да разберат, нито да разпознаят правата на другите хора.
8. Това покривало не може да се отхвърли с усилието на ръцете; и нищо не може да разтвори тези сажди, освен знанието и любовта на Бога.
9. Когато хората са в тресавището небето им се струва много далечно; но когато са на върха на планината, небето е близко и те почти могат да докоснат звездите.
10. После Исус се обърна към дванадесетте и каза: Погледнете, мнозина са в тресавището на плътския живот.
11. Закваската на правдата ще превърне блатната глина в твърда скала и хората ще могат да вървят и да намерят пътя, водещ към върха на планината.
12. Вие не трябва да бързате; но вие можете да разхвърляте тази закваска с щедра ръка.
13. Когато хората разберат правдата на закона за правото, тогава те ще побързат да отдадат дължимото на всекиго.

14. После Исус каза на народа: Бдете и не желайте чуждото. Богатството на хората не е в привидната собственост – в земите, среброто и златото.
15. Това е само откраднато имане. Никой не може да присвоява Божиите дарове.
16. Даровете на природата принадлежат на Бога, а Божието принадлежи на всеки човек.
17. Богатството на душата е в чистотата на живота и в мъдростта, която идва от небето.
18. На богатия човек земята носи много зърно; неговите хамбари са твърде малки, за да вместят зърното и той си казва:
19. Какво да правя? Не мога да раздам зърното; не може и то да изгние; и тогава той казва:
20. Ето какво ще направя, аз ще разваля тези малки хамбари и ще построя по-големи; тогава аз ще прибера там зърното и ще мога да кажа:
21. Сега се успокой, душо моя; ти имаш за много години; пий, яж, преизпълвай се и бъди доволна.
22. Но Бог погледна надолу и видя този човек; той видя неговото користоно сърце и каза:
23. Ти глупав човече, тази нощ твоята душа ще остави своето плътско жилище; на кого тогава ще се падне натрупаното от теб имане?
24. Вие, хора от Галилея, не складирайте съкровища в земни погребни – натрупаното богатство ще отрови душата ви.
25. Бог дава на хората богатство не за да го крият в потайни подземия. Хората са само управляващи богатството на Бога и те са длъжни да го използват за обща полза.
26. На всеки управляващ, който е правдив със себе си, с другите хора и с всички съществуващи твари, Господ ще каже: Добре правиш.

Глава 112

1. Исус остави тълпата и отиде със своите ученици в дома на Мария; и когато те седнаха на трапезата, той каза:
2. Мое малко паство, не се бойте; по волята на вашия Отец вие ще управлявате Царството на душата.
3. Управляващият в Божия дом е слуга на Господа на множествата и човекът не може да служи на Бога по друг начин, освен служейки на хората.
4. Слугата в дома на Бога не може да бъде слуга нито в богат дом, нито в синагогата на чувствата.
5. Ако вие сте привързани към именията или богатствата на земята, вашите сърца прирастват към земното; тъй като където са вашите съкровища, там са и вашите сърца.
6. Оставете цялото свое имущество, раздайте го на бедните, доверете се на Бога и нито вие, нито вашите близки някога ще се нуждате от нещо.
7. Това е изпитание на вярата, тъй като Бог никога няма да приеме служене от невярващия.

8. Времето дойде: вашият Учител се възнася на небесата; изтокът сега е озарен от неговото присъствие.
9. Наденете дрехите на приемниците, запашете си поясите; подрежете фитилите на лампите напълнете ги с масло догоре и се гответе да срещнете вашия Господ; когато бъдете готови той ще дойде.
10. Три пъти благословени са слугите, готови да посрещнат своя Господар.
11. Внимавайте, тъй като той ще се запретне и ще приготви пир за всички, и сам ще прислужва на него.
12. Няма значение кога ще дойде той; може във втората стража, може в третата, но благословени са слугите, готови да го приемат.
13. Вие не можете да оставите вратата отворена, да заспите и да очаквате в блажено неведение за отлитащото време;
14. Тъй като вероятно ще дойдат грабители, ще отнемат вашето имане, ще ви вържат и ще ви отведат в разбойническото леговище.
15. И ако вие не излезете при Учителя, когато дойде, той няма да сметне спящия страж за приятел, а за враг.
16. Възлюбени, сега е време всеки да бодърства и да бъде на своя пост, тъй като никой не може да укаже нито деня, нито часа когато човекът ще бъде разкрит.
17. И Петър попита: Господи, тази притча за нас ли е или за тълпата?
18. И Исус каза: Защо питаш? Бог не е човек, за да почита едного и да се отвръща от другия.
19. Всеки ще може да дойде и да запаше кръста си, да подготви лампата, да намери бойницата в кулата на живота, откъдето ще може да наблюдава и да се приготви да посрещне Господа.
20. Но вие, като деца на светлината, сте дошли, изучили сте езика на съда и можете да излезете и да укажете пътя.
21. Но вие можете да чакате и да мислите, че сте готови да приемете Господа, а той все още не идва.
22. И вашето нетърпение може да нарасне, вие да започнете отново да се стремите към плътския живот и може да се върнете към своите предишни обичаи;
23. Да биете и всячески да притеснявате слугите в дома и да си угаждате с вино и месо.
24. И какво ще каже Господ, когато дойде?
25. Той ще прогони неверния слуга от своя дом; и ще минат много години, докато той ще може да се очисти и да стане достоен да приеме своя Господ.
26. Слугата, който е влязъл в светлината, който знае волята на Учителя и не я изпълнява, довереният страж, който отива да спи в бойницата на кулата на живота,
27. Ще изпита бича на правосъдието много пъти; докато не знаещият волята на Учителя и затова не изпълняващ я ще получи по-малко сурово наказание.
28. Човекът, който идва и се спира пред отворената врата на благоприятната възможност, не влиза вътре, а продължава по своя път,

29. Ще дойде отново и ще намери вратата затворена, и когато той призове, вратата няма да се отвори;
30. Стражът ще каже: Ти някога имаше достъп, но го отхвърли и сега Учителят не те познава; върви си.
31. Наистина ви казвам: На когото е дадено много, от него много и ще се иска; на когото е дадено малко, от него малко и ще се иска.

Глава 113

По молба на Ламаас Исус поучава за царството на мира и за пътищата към него чрез противодействие. Знаменията на времената. Водачеството на Светия Дух. Християните отиват във Витсаида.

1. След обяда гостите и Исус, всички се събраха в просторната горница на дома на Мария.
2. И Ламаас каза: Умолявам те, кажи ни, Господи, изгрява ли зората на мира?
3. Настъпва ли времето, когато хората няма да воюват?
4. Ти наистина ли си Князът на мира, който трябва да дойде според словата на светите хора?
5. И Исус каза: Мирът, който цари днес, е покой на смъртта.
6. Стоящото благо пребивава в мир. Когато водите престанат да текат, те скоро се обременяват със семената на смъртта; разложението протича във всяка капка.
7. Живите води са винаги подвижни и подскачат като агнета през пролетта.
8. Народите разточителстват; те спят в ръцете на смъртта и трябва да бъдат събудени, докато още не е късно.
9. В живота ние виждаме противодействието. Бог ме изпрати тук да донеса водите на морето на живота.
10. Мирът се предшества от борба; аз дойдох, за да победя мира на смъртта. Князът на мира трябва по-напред да стане Княз на борбата.
11. Закваската на правдата, която аз донесох на хората, ще развълнува демоните; и народите, и градовете, и семействата ще воюват помежду си.
12. Петима, които живяха в един дом в мир, сега ще се разделят и двамата ще воюват с тримата;
13. Синът ще въстане срещу баща си; майката ще се скара с дъщерите и войната ще се възцари във всеки дом.
14. Егоизмът, алчността и съмнението ще свирепстват в силна треска, а после чрез мен земята ще бъде кръстена с човешка кръв.
15. Но правото е цар; и когато димът се разсее, народите няма да познаят повече войната; Князът на мира ще дойде и ще се възцари.
16. Ето, на небето има знамения за това, което аз казах; но хората не могат да ги видят.
17. Когато хората видят облаците, издигащи се от запад, те казват: Ще има пороен дъжд, и това се случва; а когато вятърът духа от юг, те казват: Времето ще бъде горещо, и това се случва.

18. Да, хората могат да четат знаменията на земята и небето, но не могат да разпознават знаменията на Светия Дух; но вие ще ги узнаете.

19. Бурята на гнева наближава; плътските хора ще търсят предлог да ви заведат пред съда и да ви затворят в тъмница.

20. И когато настъпят тези времена, нека мъдростта да ви ръководи, не се възмущавайте. Негодуванието усилва яростта на злите хора.

21. Някакво чувство за справедливост и милосърдие има и у най-подлите хора на земята.

22. Следейки за това какво вие правите и говорите, и доверявайки се на водачеството на Светия Дух, те могат да събудят в себе си растежа на това чувство.

23. Така вие ще можете да преобърнете яростта на тези хора в хвала на Господа.

24. Християните продължиха по своя път, достигнаха Витсаида и там поучаваха.

Глава 114

Силна буря в морето отнася много животи. Исус призовава за помощ и хората щедро я дават. По молба на законник Исус излага философията на бедствията.

1. Когато Исус поучаваше, един човек се изправи и каза: Равуни, може ли да кажа?

2. И Исус каза: Говори. И човекът заговори и каза:

3. Миналата нощ буря в морето отнесе много рибарски лодки и множество хора загинаха; техните жени и деца са в нужда.

4. Какво може да се направи, за да им се помогне в тяхната мъка?

5. И Исус каза: Достойна молба. Хора от Галилея, погрижете се. Ние не можем да върнем към живот тези хора, но можем да подкрепим тези, които те са хранили всеки ден.

6. Вие, управляващите имуществото на Бога, дойде благоприятна възможност; отключете вашите подземия; донесете събраното злато; пожертвайте го с щедра ръка.

7. Богатствата бяха събирани за такива времена, като това; докато не потрябваха, те бяха пазени от вас.

8. Но сега те не са ваши, тъй като принадлежат на тези, които са в нужда, и ако вие не ги отдадете, ще си навлечете Божия гняв.

9. Това не е милостиня – да се даде на тези, които се нуждаят; това е само честност; това е само предаване на хората на тяхната собственост.

10. След това Исус се обърна към Юда, един от дванадесетте, който беше касиер при тях и каза:

11. Донеси тук сандъчето с парите, те не са наши сега; превърни всичко до последния грош в помощ за тези, които са в беда.

12. Но Юда не искаше да даде всички пари на нуждаещите се и започна да говори с Петър, Яков и Йоан.

13. Той каза: Аз ще запазя една част, а останалото ще дам; достатъчно е и това, тъй като ние сме чужди на тези нуждаещи се; ние даже не знаем техните имена.

14. Но Петър каза: Юда, човече, как се осмеляваш да пренебрегваш така силата на правото?
15. Вярно е казал Господ; това богатство не ни принадлежи пред лицето на бедствието и да откажем да го отдадем значи да откраднем.
16. Ти няма за какво да се страхуваш; ние няма да изпаднем в нужда.
17. Тогава Юда отключи сандъчето и даде всичките пари.
18. За нуждите на семействата, лишили се от бащи, бяха събрани в изобилие злато и сребро, храна и дрехи.
19. Законникът каза: Равуни, ако Бог управлява световите и всичко, което е в тях, не е ли изпратил той тази буря? Не е ли убил той тези хора?
20. Не е ли изпратил той това ужасно бедствие на този народ, за да ги накаже за престъпления?
21. А ние добре помним как веднъж ревностните юдеи от Галилея бяха в Йерусалим на празник и за измислени престъпления срещу римския закон
22. Те бяха посечени в самия храм двор от Понтий Пилат и тяхната кръв стана тяхна жертва.
23. Не изпрати ли Бог всички тези кръвопролития за това, че тези хора бяха твърде ниски?
24. А ние помним още как веднъж кулата Силоам, защитаваща Йерусалим, без всякаква видима причина се разклати, падна на земята и осемнадесет човека бяха убити.
25. Били ли са тези хора ниски? И не са ли убити те в наказание за някое тежко престъпление?
26. И Исус каза: Ние не можем да съдим само по един кратък период от живота.
27. Съществува закон, който хората трябва да знаят: следствието зависи от причината.
28. Човекът не е прашинка, рееща се във въздуха за един кратък живот и после губеща се в небитието.
29. Хората са безсмъртни части на голямото цяло, влизащи многократно в атмосферата на Земята и на Великото Задпределно, за да разкрият Богоподобното Аз.
30. Причината може да бъде частица от краткия живот; следствието може да не се забележи до другия живот.
31. Причината за вашите следствия не може да се намери в моя живот, както и причината за моите следствия не може да се намери във вашия.
32. Аз не мога да пожъна това, което не съм сял и аз трябва да пожъна всичко, което съм посял.
33. Законът на всички вечни истини е известен на великите умове:
34. Това, което хората причиняват на другите хора, съдията и палачът ще причинят на тях.
35. Ние не виждаме изпълнението на този закон сред синовете човешки.
36. Ние виждаме, че слабите са унижавани, тъпкани и убивани от тези, които хората наричат силни.
37. Ние виждаме, че хора с дървени глави заемат постове

38. На царе и съдии, сенатори и свещеници, докато хората със силен интелект метат улиците.
39. Ние виждаме, че жени, не притежаващи нито здрав смисъл, нито каквото и да било друго качество биват украсявани и обличани като кралици,
40. Направени придворни дами само заради привлекателната външност; в същото време дъщерите на Бога са техни робини или прости ратайкини по полята.
41. Чувството за справедливост крещи: това е извращение на правото.
42. Когато хората виждат само кратък промеждутък от живота не е чудно, че те казват: Бог няма, или ако има Бог, той е тиранин и трябва да умре.
43. За да се съди правилно за човешкия живот вие трябва да се издигнете и да застанете на гребена на времето, и да виждате мислите и делата на хората,
44. Тъй като ние трябва да знаем, че човекът не е сътворен от глина, за да се превърне отново в глина и да изчезне.
45. Той е част от вечното цяло. Никога не е имало време, в което той да не е съществувал; никога няма да дойде такова време, в което той да не съществува.
46. И сега ние виждаме: тези хора, които сега са роби, са били някога тирани; тези, които сега са тирани, са били някога роби.
47. Хората, страдащи сега, някога са стоели на върховете и са гледали с дяволско наслаждение как другите страдат от техните ръце.
48. И хората са болни, недъгави, сакати и слепи поради това, че някога са пристъпили аконите на съвършения живот, а всеки закон на Бога трябва да бъде изпълнен.
49. На пръв поглед може да изглежда, че човек може да избегне наказанието за грешките в този живот; но всяко действие, слово и мисъл имат своите граници,
50. Всяка причина има своите следствия; и ако е извършено зло, извършителят на това зло трябва да го поправи.
51. И когато всички злодеяния бъдат поправени, тогава човекът ще се издигне и ще стане едно с Бога.

Глава 115

Исус поучава край морето. Притча за сеяча. Той казва защо учи с притчи. Разяснява притчата за сеяча. Притча за пшеницата и плевелите.

1. Исус стоеше край морето и поучаваше; тълпата започна да го притиска и той влезе в лодката, отдалечи се малко от брега, а после говореше с притчи; той каза:
2. Слушайте: Един сеяч взел семена и отишъл в полето да сее.
3. Той разпръсквал семената с щедра ръка и някои от тях паднали върху твърди пътища, прокарани от хората,
4. И скоро били стъпкани с крака, и долетяли птици, и отнесли семената.

5. Други семена паднали върху камениста почва, където слой земя бил тънък; семената прораствали и скоро се появили обилни кълнове;

6. Но почвата не била дълбока и не ги подхранвала, и в горещото пладне слънцето ги изсушило и те загинали.

7. Трети семена паднали там, където растели репей и за тях нямало свободна земя, за да покълнат, и те пропаднали напразно;

8. Но четвърти семена си намерили ложе в богатата и мека земя, израствали, и по време на урожая някои донесли едно към сто, някои едно към шестдесет, а някои едно към тридесет.

9. Имащите уши да слушат, нека да чуят; имащият сърце да разбере, да разбере.

10. В това време неговите ученици бяха край него в лодката и Тома попита: Защо говориш с притчи?

11. И Исус каза: Моите думи, както и думите на всеки учител, имат двоен смисъл.

13. За вас, знаещите езика на душата, значението на моите думи е много по-дълбоко от това, което е разбираемо за другите хора.

13. Другият смисъл на това, което аз говоря, е разбираем за всички; тези думи са храна за тях; вътрешният смисъл е храна за вас.

14. Нека всеки да протегне ръка и да вземе храната, която той е готов да приеме.

15. И после той каза на всички: Чувайте смисъла на тази притча.

16. Хората чуват моите думи и не разбират, тогава светското "аз" похищава семената, и знаците на духовния живот не се проявяват.

17. Това е семето, което е паднало върху пътя.

18. Други слушат думите на живота и ги приемат гореща ревностност; на пръв поглед те са постигнали правдата и обещават много;

19. Но идват тревоги, настъпва охлаждане, няма дълбочина на мислите, техните добри намерения засъхват и загиват.

20. Това са семената, които са паднали върху камениста почва.

21. А трети слушат думите на правдата и сякаш постигат тяхната ценност; но любовта към удоволствията, богатството и славата изпълват цялата почва; семената не се хранят и пропадат.

22. Това са тези семена, които падат сред репей и тръни.

23. Но четвърти слушат думите на правдата и разбират; семената падат дълбоко в техните души; те живеят свят живот и благославят целия свят.

24. Това са семената, които са паднали в плодородна почва и са донесли обилни плодове.

25. Вие, хора от Галилея, внимавайте как слушате и как обработвате своите полета; тъй като ако вие започнете да пренебрегвате предложеното ви днес, сеячът може да не дойде при вас отново нито в тази, нито в следващата епоха.

26. После Исус разказа друга притча, той каза:

27. Това царство прилича на поле, върху което един човек е посял добри семена.

28. Но, докато той е спял, дошъл злодей и посял изобилно семена на плевели и си отишъл.

29. Почвата била добра и израснали и пшеницата, и плевелите; и когато неговите работници видели плевелите сред пшеницата, те намерили стопанина и му казали:
30. Ти пося добри семена; откъде са тези плевели?
31. Стопанинът казал: Някой зъл човек е посял семената на плевелите.
32. Работниците казали: Да отидем ли и да отскубнем плевелите с корените и да ги изгорим в огъня?
33. Стопанинът казал: Не, това няма да е добре. Пшеницата и плевелите растат в земята наблизо и когато вие отскубвате плевелите, ще повредите пшеницата.
34. По-добре да им дадем да израстат заедно до времето на урожая; после аз ще кажа на жътварите:
35. Вървете, съберете плевелите, свържете ги и ги изгорете на кладата, а цялата пшеница съберете в моите хамбари.
36. Като каза това, Исус излезе от лодката и тръгна към дома, а учениците го последваха.

Глава 116

Християните в дома на Филип. Исус тълкува притчата за добрите семена и плевелите. Той обяснява настъпването на царството с притчи за закваската; за скритото съкровище. Той отива на планината да се моли.

1. Християните бяха в дома на Филип и Петър каза на Исус: Господи, няма ли да ни обясниш притчите, които днес разказа? Особено тази за пшеницата и плевелите?
2. И Исус каза: Божието Царство е двойствено; то има външна и вътрешна форма.
3. На човека му изглежда, че то се състои от хора, които изповядват името на Христос.
4. Различни причини карат различните хора да се струпват в това външно Царство на нашия Бог.
5. Вътрешното царство е царството на душата, царството на чистите по сърце.
6. Външното царство ми е по-лесно да обяснявам с притчи. Ето, аз гледах как вие хвърляте голяма мрежа в морето,
7. И когато вие я извадите, тя е пълна с най-различна риба – добра, лоша, едра и дребна; и аз видях как вие оставяте добрата, а лошата изхвърляте.
8. Това външно царство е мрежата и в нея се улавят различен род хора; но в деня на отбора всички лоши ще бъдат изхвърлени, а добрите запазени.
9. Чуйте сега смисъла на притчата за пшеницата и плевелите:
10. Сеячът е Синът Човешки; полето – светът; добрите семена – децата на светлината; плевелите – децата на тъмнината; врагът – плътското аз; денят на урожая – край на века; жътварите – посланиците на Бога.
11. Денят за разплата ще настъпи за всеки човек; тогава плевелите ще бъдат събрани, хвърлени в огъня и изгорени.

12. Тогава благото ще засвети като слънце в царството на душата.
13. А Филип попита: Трябва ли мъжът и жената да се мъчат в огъня, ако те не са намерили пътя на живота?
14. И Исус каза: Огънят очиства. Химикът хвърля в огъня руда, в която има различни примеси.
15. Безполезният метал ще бъде изстребен; но нито зрънце злато няма да бъде изгубено.
16. Не съществува нито един човек, който да няма в себе си неизстребимо злато. Огънят ще погълне всичко лошо в хората, но златото ще се съхрани.
17. Вътрешното царство на душата мога да поясня с такива притчи:
18. Синът Човешки отиде и пося семената на правдата; Бог поливаше добре почвата; семената се събудиха за живот и прорагнаха; отначало се появи кълн, после стъбло, клас и класът се наля със зряло зърно.
19. Идва времето на урожая и жътварите донасят в житницата на Господа зрелите снопове.
20. Това царство на душата прилича на малко семенце, което хората могат да засеят в плодородната почва.
21. (Хиляда такива семена едва ли ще тежат един сикл [Сикл или шекекел = 11.4 гр. – Бел.прев.]).
22. Дребното семе започва да расте; то пробива през земята и след години израства в могъщо дърво; птиците отдъхват в неговите листа и хората намират под неговия покрив прибежище от слънцето и бурите.
23. Наистина, духът на царството на душата прилича на късчето закваска, която жената поставя върху три мери брашно и след кратко време цялото тесто бухва.
24. Царството на душата прилича още на съкровище, скрито в полето, което човек е намерил; той веднага отива у дома си, продава всичко, което притежава и купува това поле.
25. Като разказа това, Исус се отправи сам към най-близката планинска падина да се моли.

Глава 117

Празненство в двора на Махерус. Предтеча е обезглавен. Неговото тяло е погребано в Хеврон. Учениците го оплакват. Християните прекосяват през нощта морето. Христос успокоява развихрилата се буря.

1. В крепостта Махерус, на изток от Солено море, беше устроен царски пир в чест на рождения ден на тетрарха.
2. Там беше тетрархът Ирод и неговата жена Иродиада заедно със Саломе; и там присъстваха всички придворни – мъже и жени.
3. И след пиршеството всички гости и придворни бяха пияни от виното; те танцуваха и лудуваха като разиграли се деца.
4. Саломе, дъщерята на Иродиада, излезе и танцува пред царя. Нейната красота, грация и очарование завладяха глупавия Ирод, полупиян от виното.

5. Той извика девицата при себе си и каза: Саломе, ти покори моето сърце и аз ще ти дам всичко, което пожелаеш.
6. Девицата с детско ликуване изтича при майка си и ѝ предаде какво каза управникът.
7. Нейната майка каза: Върни се и кажи: Дай ми главата на Йоан Предтеча.
8. Девојката изтича и събщи на управника своето желание.
9. И Ирод извика своя верен палач и му каза: Върви в кулата и кажи на тъмничаря, че по моя воля си дошъл да езекутираш затворника, известен като Йоан.
10. Този човек отиде и след известно време се върна, и донесе върху блюдо безжизнената глава на Йоан, а Ирод я поднесе на девицата в присъствието на гостите.
11. Девицата стоеше настрани; когато тя видя кървавия дар, чувството на вина се събуди в нея и тя не поиска да го докосне.
12. Нейната майка, затънала и закоравяла в злото, се приближи, взе главата и, държейки я пред гостите, каза:
13. Такава е съдбата на всеки, който посмее да оскърбява или осъжда действията на царувания.
14. Пияното сбирще се взираше в ужасното зрелище с дяволска радост.
15. Отнесоха главата обратно в кулата. Тялото дадоха на светите хора – приятелите на Йоан, те го положиха в ковчег и го отнесоха.
16. Те го понесоха към Йордан и го прекосиха през брода, където в началото Йоан проповядваше своето слово;
17. И те го понесоха през проходите на Юдейските планини.
18. Те пристигнаха на свещената земя, където лежаха в гробове родителите на Предтеча;
19. И там те го погребяха и продължиха по своя път.
20. Когато вестта за смъртта на Йоан достигна Галилея, народът се събра да опява покойния.
21. А Исус, чуждестранните учители и дванадесетте се качиха на кораба, за да прекосят Галилейско море.
22. Един книжник, предан приятел на Йоан, стоеше край морето; той се обърна към Исус и каза: Равуни, разреши ми да тръгна с теб.
23. И Исус каза: Ти търсиш безопасно убежище от злите хора. С мен твоят живот няма да бъде в безопасност;
24. Тъй като злите хора ще ме лишат от живот, като Йоан.
25. Лисиците имат безопасни бърлоги; птиците имат тайни гнезда, скрити сред скалите, но аз нямам място, където бих могъл да преклоня глава и спокойно да отдъхна.
26. После един от апостолите каза: Господи, позволи ми да прекарам известно време тук, за да погребя своя умрял баща.
27. Но Исус каза: Нека мъртвите да се грижат за мъртвите; а живият го очаква този, който е жив; върви след мен.
28. Настъпи вечерта; трите лодки излязоха в морето, Исус си почиваше в предната лодка; той спеше.
29. Развихри се буря; лодките се мятаха по морето, като трески.
30. Вълните заляха кърмата; нещастните лодкари се уплашиха.
31. И Тома намери учителя спящ; той го повика и Исус се събуди.

32. И Тома каза: Погледни каква буря! Не си ли загрижен за нас? Лодките потъват.
33. И Исус стана, вдигна ръка, заговори с духовете на ветровете и вълните, както хората говорят с хора.
34. И ето че ветровете се укротиха; вълните плахо се дигнаха и целуваха неговите нозе; морето се успокои.
35. И после той каза: Вие, вярващи хора, къде е вашата вяра? Та вие можете да кажете, а ветровете и вълните ще ви слушат и ще ви се подчиняват.
36. И учениците се дивяха. Те казаха: Кой е този човек, че даже ветровете и вълните се подчиняват на неговия глас?

Глава 118

Християните в Гадара. Исус изгонва легион нечисти духове от човек. Духовете влизат в нечисти животни, които се хвърлят в морето и потъват. Народът в страх моли Исус да си отиде от техния бряг. Със своите ученици той се връща в Капернаум.

1. Настъпи утрото. Християните слязоха на брега в земята на герацените.
2. Те отидоха в Гадара, главният град на параканите и там преживяха няколко дни и поучаваха.
3. А преданията гласяха, че Гадара е свещен за мъртвите и всички околни хълмове бяха известни като свещени места.
4. Тук бяха местата за погребения на целия окръг; върху хълмовете имаше множество гробове; и много починали галилеяни бяха погребани тук.
5. Духовете на неотдавна умрелите, които не могат да се издигнат до висшите планове, остават близо до гробовете, където лежат тялото и костите – това, което някога е било тяхно тленно жилище.
6. Понякога те овладяват живите, които измъчват всячески.
7. И по целия Гадара имаше обладани; и никой не беше достатъчно силен, за да им донесе избавление.
8. За да посрещне тези затаили се врагове и да намери способ да изгони злите същества, учителят отиде с чуждестранните учители и с дванадесетте при гробовете.
9. И приближавайки се към вратите, те срещнаха обладан. В този човек имаше легион нечисти и те го бяха направили силен;
10. И никой не можеше да го завърже, дори с вериги, тъй като той разкъсваше най-здравите вериги и бягаше.
11. Но нечистите духове не могат да живеят на светлина; те се наслаждават на тъмнината.
12. Когато дойде Исус, той донесе светлината на живота и всички зли духове бяха разтревожени.
13. Водачът на легиона в този човек извика: Ти, Исус, ти, Емануил, молим те, не ни прогонвай в бездната. Не ни изстребвай преждевременно.
14. А Исус каза: Кое е вашето число и име?
15. Злият дух каза: Нашето име е легион, а нашето число – числото на звяра.

16. И Исус заговори; и с глас, който разтърси даже хълмовете той каза: Излезте, не владейте повече този човек.
17. Тогава всички хълмове се изпълниха с нечисти животни, които насаждаха, пренасяха и разпространяваха чума.
18. И когато злите духове започнаха да го молят да не ги оставя без дом, Учителят каза:
19. Излезте и се вселете в тези нечисти четириноги.
20. Те и всички зли духове от гробовете излязоха и овладяха преносителите на чумата,
21. Които, обезумели, се хвърлиха от стръмнината в морето и всички потънаха.
22. И цялата страна беше избавена от заразата, а нечистите духове повече не идваха.
23. Но когато хората видяха толкова могъщите дела, които извърши Исус, те се разтревожиха и казаха:
24. Ако той можа да избави страната от чумата и да изгони нечистите духове, той е човек с такава извънпределна сила, че може да разори по своя воля нашата страна.
25. И тогава те дойдоха и започнаха да го молят да не остава в Гадара.
26. И Исус не остана повече; заедно с другите учители и с дванадесетте той отиде при лодките, за да отплава.
27. Човекът, който беше спасен от легиона нечисти, дойде на брега и каза: Господи, позволи ми да вървя с теб.
28. Но Исус каза: Не трябва; върви у дома си и съобщи на всички, за да знаят хората на какво е способен човекът, когато е в съгласие с Бога.
29. И тогава този човек отиде и разнесе тази вест.
30. Християните отплаваха, прекосиха морето и отново пристигнаха в Капернаум.

Глава 119

Народът на Капернаум приветства Исус. Матей устройва пир. Фарисеите упрекват Исус, че се храни с грешниците. Той им казва, че е изпратен да спасява грешниците. Той учи за поста и за доброто и злото.

1. Вестта, че Исус е у дома си, се разнесе бързо и тълпи народ дойдоха да го приветстват.
2. Матей, един от дванадесетте, богат човек, чийто дом беше в Капернаум, устрой разкошен пир, на който покани Исус, чуждестранните учители, дванадесетте и хора от всички направления на мисълта.
3. И когато фарисеите видяха, че Исус седи и яде с митарите и хората с лоша слава, те казаха:
4. Какъв позор! Този човек, наричащ себе си Божи човек, общува с митарите, падналите жени и хората от низшето съсловие. Какъв позор!
5. Когато Исус разбра техните мисли, той каза: Здравите не се нуждаят от изцеление; чистите не се нуждаят от спасение.

6. Тези, които имат добро здраве, не са болни; тези, които са чисти, са спасени.
7. Тези, които обичат справедливостта и постъпват правилно, не се разкайват; а аз не съм дошъл при тях, аз дойдох при грешниците.
8. Учениците на Йоан, които разбраха за смъртта на Йоан, носеха траур по покойния,
9. Постеха и се молеха в сърцата си; и когато фарисеите видяха това, те отидоха при Исус и казаха:
10. Защо учениците на Йоан постят, а твоите не постят?
11. И Исус каза: Вие сте учители на закона, вие сте длъжни да знаете това, защо не предадете своите знания на хората?
12. Каква е ползата от постите? Фарисеите мълчаха; те не отговаряха.
13. Тогава Исус каза: жизнената сила на хората зависи от това, което те ядат и пият.
14. По-силен ли е духовният живот, когато жизнената сила е слаба? Достига ли се святост, ако си наложиш да гладуваш?
15. Лакомникът е грешник пред лицето на Бога, но не е свят и този, който прави себе си слаб и неспособен за изпълнение на трудните жизнени задачи, пренебрегвайки Божите източници на сила.
16. Ето, Йоан умря и неговите предани последователи постят в своята скръб.
17. Тяхната любов към него ги подтиква да изразяват уважение, тъй като те са мислели и така са ги научили, че е грешно да се отнасят леко към паметта на покойния.
18. За тях това е грях и е добре, че те са поискали да постят.
19. Ако човек е глух към своята съвест и не слуша какво му казва тя, неговото сърце е в скръб и той става неспособен да се труди в живота; и значи той греши.
20. Съвестта може да се възпитава. Един човек може по съвест да върши това, което друг не може.
21. Това, което е грешно за мен, може да не бъде грешно за вас. Вашето място върху жизнените пътища определя какво е грях.
22. Няма неизменен закон за доброто; тъй като и доброто и злото се определят по различен начин.
23. Един може да пости и в дълбоката искреност на своето сърце да бъде благословен.
24. Друг може да пости без вяра, по принуда, и той е достоен за презрение.
25. Вие не можете да направите ложе, подходящо за всеки човек. Ако вие направите ложе, подходящо за вас, вие ще направите добро.
26. Защо тези хора, моите последователи, да са длъжни да прибягват към пост или към нещо друго, което подрива техните сили? Те се нуждаят от сила, за да служат на човешкия род.
27. Ще дойде време, когато Бог ще позволи да стане по вашemu и вие ще ми сторите същото, което Ирод стори на Йоан;
28. И в ужаса на този горчив час тези хора ще постят.
29. Който има уши да слуша, нека да слуша; който има сърце да усеца, да вникне.

Никодим на празненството. Той пита Исус не може ли християнската религия да бъде въведена по-успешно чрез преобразуване на юдейската служба? Исус отговаря отрицателно и обяснява защо. Исус изцелява жена от кръвотечение. Изцелява дъщерята на Яир. Той изчезва, когато народът иска да му се поклони.

1. Никодим, който някога дойде през нощта при Исус, за да познае жизнения път, беше сред гостите.

2. И като се изправи, той каза: Равуни, истина ли е, че юдейските закони и юдейските обичаи не се съгласуват.

3. Духовенството трябва да се преобрази; управниците трябва да бъдат по-милосърдни и добри; законниците – по-справедливи; простият народ не трябва да носи такова бреме.

4. Но можем ли ние да преобразим това, без да отменим службата на юдеите?

5. Не можеш ли ти да съгласуваш своята велика работа с работата на фарисеите и книжниците? Не може ли духовенството да принесе полза на твоята божествена философия?

6. Но Исус каза: Не може да се налива ново вино в стари мехове, тъй като то ще се разшири; старата посуда няма да издържи напрежението и ще се спуква, и цялото вино ще изтече.

7. Хората не поправят износената дреха с парче от неносена тъкан от друго платно, иначе ще се появи още по-голяма дупка.

8. Старото вино може да се съхранява в стари мехове; но новото изисква нова посуда.

9. Духовната правда, която аз нося, е нова за това поколение; и ако ние я влеем в старите мехове на юдейските форми, тя ще пропадне цялата.

10. Тя трябва да се разширява; старите мехове са негодни и те ще се спукат.

11. Например Царството Христово! То е старо като самия Бог и все пак е ново като утринното слънце; само то може да вмести в себе си Божиата правда <ФСр.: Пс 40(39): 5-11.>.

12. И когато той говореше, началникът на синагогата Яир влезе, поклони се в краката на Исус и каза:

13. Учителю мой, чуй моята молба! Моята дъщеря е много болна, аз се страхувам, че тя ще умре: но аз зная, че ако ти дойдеш и кажеш само Словото, детето ще живее.

14. (Тя беше негово единствено дете – момиченце на дванадесет години).

15. И Исус не се забави; той излезе с този човек и много народ тръгна след тях.

16. И докато те вървяха една жена, която много години страдаше от кръвотечение и която лекуваха много лекари, но всички казваха: Тя не може да живее, стана от своето легло и изтича на пътя, по който преминаваше Исус.

17. Тя си каза: Ако аз докосна неговата дреха зная, че ще бъда здрава.

18. Тя се докосна до него и веднага кръвотечението спря и тя оздравя.
19. А Исус почувства, че целителна сила излезе от него и, обръщайки се към тълпата, каза:
20. Кой се докосна до моята дреха?
21. И Петър каза: Кой ще разбере, тълпата се трупа около теб и много хора са се докоснали да твоята дреха.
22. Но Исус каза: Някой с вяра и с мисъл за изцеляване докосна моята дреха, тъй като целителна сила излезе от мен.
23. И когато жената разбра, че направеното от нея е станало известно, тя се приближи, падна на колене в краката на Исус и му разказа всичко.
24. И Исус каза: Твоята вяра те излекува, върви си по пътя с мир.
25. Когато той говореше, приближи слуга от дома на Яир и каза: Стопанино мой, Яир, не безпокой повече Господа, не го призовавай: твоето дете умря.
26. Но Исус каза: Яир, човече на вярата, не позволявай твоята вяра да се разколебае в този час на изпитание.
27. Какво каза слугата? Детето е умряло? Какво е смъртта?
28. Това е излизане на душата от жилището на плътта.
29. Човекът е господар на душата и нейното жилище. Ако човекът се е издигнал над съмнението и страха, той може да очисти празното жилище и да върне обитателя.
30. После, заедно с Петър, Яков, Йоан, Яир и майката на детето, той влезе в спалнята на умрялата.
31. И когато вратите след него се затвориха, той каза Словото което могат да разберат душите, а после хвана момиченцето за ръка и каза:
32. Талита, куми, дете, стани! Душата на момиченцето се върна, тя стана и помоли да яде.
33. И всички жители на града се дивяха, и мнозина искаха да се поклонят на Исус като на Бог.
34. Но той изчезна като призрак в нощта и продължи по своя път.

Глава 121

Християните са в Назарет. Мириам пее християнска песен. Исус поучава в синагогата. Той изцелява обладан глухоням. Народът не вярва в него. Фарисеите го наричат оръдие на Велзевул. Християните отиват в Кана.

1. Назарет имаше празник. Народът се събра да празнува някакво голямо събитие.
2. Там бяха Исус с дванадесетте, чуждестранните Учители, Мария, майката на Исус и Мириам.
3. И когато народът се събра в голямата зала на града, чудесната певица Мириам излезе и изпя хвалебствена песен.
4. Малцина от публиката знаеха коя беше певицата, но тя тутакси завладя всички сърца.
5. Много дни тя пях песни на Израил, а после продължи по своя път.

6. Настъпи събота и Исус отиде в синагогата. Той взе книгата с псалми и прочете:
7. Блажен е човекът, който се осланя на Бога и не общува с горделивци и склонни към лъжа.
8. О Господи, Боже мой! Делата Твои, които Ти си извършил за нас, са чудесни и Твоите съвети за нас са многочислени, ние не можем да ги изброим.
9. Ти не призоваваш нито към жертва, нито към кърваво приношение, Ти не желаш жертви за всеизгаряне и жертви за грях.
10. И ето, аз отивам да изпълня Твоята воля, Боже и Твоят закон е в сърцето ми.
11. Аз проповядвах думите на правдата и мира във великото събрание; аз възвестих волята на моя Господ.
12. Не криех Твоята правда в моето сърце, възвестях Твоята вяност и Твоето спасение.
13. Не затаявах Твоята милост и истина от хората; открих ги за мнозина (Псалом 39: 5-11)
14. О Господи! Отвори устата ми, за да мога да Ти въздам хвала; аз не принасям кървава жертва и жертва за всеизгаряне за грях.
15. Жертвите, които аз бих Ти принесъл, Господи мой, това са чистота на живота, покаяно сърце, дух, преизпълнен с вяра и любов; и те ще бъдат приети от Теб.
16. И като прочете всичко това, той върна книгата на пазителя и каза:
17. Тези послания на Бога дойдоха в дадената част на земята.
18. Нашият народ превъзнесе жертвените обреди и пренебрегна милосърдието, справедливостта и правата на хората.
19. Вие, фарисеи, вие, свещеници, вие, книжници, вашият Бог се пресити от кръв; Бог няма да приеме вашите молитви; вие стоите пред вашите жертви на всеизгаряне, но напразно.
20. Обърнете се към скрижалите на Закона; преобразете се и се обърнете към Бога, и вие ще живеете.
21. Да не се осквернят повече вашите олтари с дима от невинни.
22. Принесете в жертва на Бога съкрушеното и каещо се сърце.
23. Свалете от вашите близки бремето, което сте наложили.
24. И ако вие не се вслушате, ако не излезете от пътищата на злото, Бог ще прокълне тази нация.
25. И като каза това, той отстъпи настрана и целият народ се дивеше, и те казваха:
26. Откъде е взел този човек своето знание и могъщество? Откъде е дошла цялата тази мъдрост?
27. Той не е ли синът на Мария, домът на която е на Мармионския път?
28. Не са ли известни неговите братя Юда, Яков и Симон сред нашите почтени хора? Неговата сестра не е ли с нас сега?
29. Но всички те бяха оскърбени от думите, които той каза.
30. И Исус каза: Пророкът няма слава на родната си земя; него не го приемат в своя род; неговите врагове са в дома му.
31. И Исус не извърши могъщи дела в Назарет, тъй като народът нямаше вяра в него. Той не остана там дълго.

32. Но когато той си тръгваше оттам, двама слепци вървяха след него и крещяха: Чуй, сине на Давид! Смили се, Господи, и ни отвори очите, за да можем да виждаме.
33. И Исус каза: Вярвате ли, че аз мога да отворя вашите очи и да ви направя зрящи?
34. Те казаха: Даже повече, Господи, ние знаем, че ако ти кажеш Словото, то ние ще можем да виждаме.
35. И Исус докосна техните очи и каза Словото; той каза: Да ви бъде според вярата.
36. И те бяха благословени; те отвориха очи и прогледнаха.
37. И Исус каза: Не казвайте за това на никого.
38. Но те отидоха и разказаха тази новина по цялата страна.
39. Когато Исус вървеше, пред него поднесоха обладан, който беше глухоням.
40. И Исус произнесе Словото; нечистият дух излезе от този човек; неговият език се развърза и той каза: Слава на Бога.
41. Народът се дивеше; те казваха: Това е могъщо деяние; ние никога по-рано не сме виждали такова.
42. Фарисеите също бяха много удивени; но те казваха:
43. Вие, хора на Израил, бъдете предпазливи; този Исус е оръдие на Велзевул; той изцелява болните и прогонва духовете с името на Сатаната.
44. Но Исус не отговори нищо; той продължи по своя път.
45. И с чуждестранните Учители и дванадесетте той влезе в града, където някога превърна водата във вино и там престоя няколко дни.

Глава 122

Християните прекарват седем дни в молитва. Исус изпраща дванадесетте на апостолско служене и им заръчва да го посрещнат в Капернаум.

1. Християните се молеха в безмълвие седем дни; после Исус повика дванадесетте и каза:
2. Погледнете, навсякъде около нас се тълпи народ; хората са объркани; те блуждаят насам-натам, като овце без кошара.
3. Нужен им е пастир; те искат любеща ръка да ги води към светлината.
4. Зърното съзря; урожаят е обилен, но жътварите са малко.
5. Времето наближи и вие трябва да вървите сами по селата и градовете на Галилея, да учите и да изцелявате.
6. И после той духна над дванадесетте и каза: Приемете Светия Дух.
7. А след това той даде на всекиго Словото на силата и каза: С това Всесъзидаващо Слово вие ще изгонвате духове, ще изцелявате болни и ще връщате мъртви към живота.
8. И вие няма да ходите нито при асирийците, нито в Гърция; вие няма да ходите в Самария; вървете само при вашите събратя съплеменници.
9. И когато отидете, казвайте: Настъпва царството на Христос.
10. Много приехте и много ще давате.

11. Но вие трябва да вървите във вяра – не търсете патерица, за да се опрете.
12. Отдайте всичкото си злато и сребро на бедните; не вземайте нито две дрехи, нито излишни обувки; вземете само вашите жезли.
13. Вие сте орачи на Бога и Той никога няма да ви накара да се нуждате.
14. На всяко място, където отидете, търсете хора на вярата; с тях пребивавайте, докато не си тръгнете оттам.
15. Вие сте изпратени от мен; вие действате от мен. Приемащият и приветстващ вас приема и приветства мен;
16. А тези, които затварят вратите си пред вас, се отказват да приветстват мен.
17. Ако пък ви приемат с добро в някой град, не дръжте зло в мислите; не се противете.
18. Всяка зла мисъл ще ви донесе вреда, ще разсее вашата сила.
19. Ако не ви приемат благосклонно, продължете по своя път, тъй като има множество хора, жадуващи светлина.
20. Ето, аз ви изпращам като овце във вълча глутница; и вие трябва да бъдете мъдри като змии и кротки като гълъби.
21. Бъдете предпазливи в своите изказвания, тъй като фарисеите и книжниците ще търсят повод да ви заловят заради това, което говорите.
22. И те вероятно ще намерят как да ви изправят пред съда по лъжливо обвинение.
23. И съдиите ще ви обявят за виновни в някое престъпление, ще ви осъдят на бичуване и заточение.
24. Но когато застанете пред съдиите, не се бойте; не се безпокойте какво да вършите или какво да говорите.
25. Светият Дух ще ви ръководи в този час и ще ви подсказва думите.
26. Бъдете уверени в това; не вие ще говорите, а Светият Дух ще даде думите и ще отвърже устата.
27. Евангелието, което вие проповядвате, няма да донесе мир, но ще възбуди народния гняв.
28. Плътският човек ненавижда правдата и е готов да отдаде живота си, за да пречупи неукрепналия кълн преди времето на урожая.
29. И това ще донесе смут в дома, където е царял безжизнен мир.
30. И брат ще предаде на смърт брата; бащата ще стои отстрани и ще гледа как убиват неговото дете; и пред съда син ще свидетелства против против баща си и с радост ще гледа как предават на смърт неговата майка.
31. И хората ще ви ненавиждат само защото вие произнасяте името на Христос,
32. Трикратно благословен е този, който остане верен в този бъдещ ден на гнева!
33. Сега вървете; ако ви преследват на едно място, отидете на друго.
34. И ако вие срещнете твърде силен за вас враг, знайте, Синът Човешки е пред вашите врата и той може да заповяда, и всички небесни войнства ще се вдигнат във ваша защита.
35. Но не почитайте твърде вашия сегашен живот.

36. Ще дойде време, когато хората ще ме лишат от живот; не се надявайте на избавление, тъй като те ще ви умъртвят в името на Бога.
37. Хората ме наричат Велзевул и те ще ви нарекат рожби на бесове.
38. Не се бойте от това, което хората говорят и вършат; те нямат власт над душата; те могат да издевателстват над плътското тяло и да го умъртвят, но не повече от това.
39. Те не познават Бога, в чиито ръце са съдбите на душите и който може да разруши душата.
40. Днес Христос е царят и хората трябва да узнаят неговата власт.
41. Този, който не обича Христос, който е любовта на Бога, няма да може никога да придобие духовно съзнание.
42. И тези, които обичат своите родители или деца повече, отколкото обичат Христос, никога няма да носят името на Христос.
43. И този, който обича своя живот повече, отколкото обича Христос, няма да може да угоди на Бога.
44. И този, който се държи за живота, ще го загуби, а този, който отдава своя живот за Христос, ще го спаси.
45. Като каза това, отпрати дванадесетте апостоли по двама и им заръча да го посрещнат в Капернаум.
46. И те тръгнаха по всички градове на Галилея, учиха и изцеляваха в духа и в силата.

Глава 123

Исус дава последно наставление на чуждестранните Учители и ги отправя като апостоли в света. Той отива сам в Тир и живее в дома на Рахил. Изцелява обладано дете. Исус отива в Сидон, а после в планините на Ливан, посещава планината Ермон, Кесария Филипова, Десетоградието, Гадар, и се завръща в Капернаум. Приема дванадесетте, които разказват за своята работа.

1. Християнският учител пребиваваше в молитва, а после извика чуждестранните учители и им каза:
2. Ето, аз изпратих дванадесетте апостоли в Израил, а вас изпращам в целия свят.
3. Нашият единен Бог е Дух и истина, и на всекиго е скъп.
4. Той е Бог на всяко дете на Индия и Далечния Изток, Персия и Крайния Север; на Гърция, Рим и Далечния Запад, на Египет и Крайния Юг и на множество страни в моретата и на островите.
5. Ако Бог беше изпратил хляба на живота само на един, а не на всички тези, които са се издигнали до познаване на живота и могат да приемат хляба на живота, той би бил несправедлив, това би разколебало самия небесен престол.
6. И тъй, той ви призова от седемте центъра на света и вдъхна духа на мъдростта и силата във вашите души и сега той ви изпраща като носители на светлината на живота, като апостоли на човечеството.
7. Вървете по вашите пътища и възвестявайте Евангелието на Христос.

8. И после той духна към Учителите и каза: Приемете Светия Дух; след това даде на всекиго Словото на силата.

9. И всеки от тях тръгна по своя път, и всяка страна беше благословена.

10. След това Исус тръгна сам по хълмовете на Галилея и след няколко дни пристигна на брега на Тир, и живя в дома на Рахил.

11. Той не извести за своето пристигане, тъй като дойде не за да поучава; той искаше да общува с Бога там, където можеше да гледа водите на Великото море.

12. Но Рахил разказа тази новост и тълпи от хора се събраха пред дома, за да видят Господа.

13. Дойде жена от Финикия; нейната дъщеря беше обладана. Тя каза:

14. О, Господи, смили се над моя дом. Моята дъщеря е обладана; но аз зная, ако ти кажеш Словото, тя ще се освободи. О сине на Давид, чуй моята молба.

15. Но Рахил каза: Добра жено, не безпокой Господа. Той дойде в Тир не за да изцелява; той дойде да говори с Бога край морето.

16. И Исус каза: Аз съм изпратен не при гърците и не при финикийците, аз дойдох при моя народ, при Израил.

17. И тогава тази жена падна в нозете му и каза: Господи Исусе, умолявам те, спаси моето дете.

18. И Исус каза: Ти добре знаеш пословицата: Не подобава да се отнема хляба от децата и да се дава на псетата.

19. И тогава жената каза: Да, Исусе, аз зная това, но псетата могат да ядат трошите, паднали от масата на техния стопанин.

20. И Исус каза: Такава вяра не съм виждал и сред юдеите; тя не е роб и не е куче.

21. И тогава той ѝ каза: Да бъде според вярата ти.

22. Жената си тръгна по своя път, и когато пристигна при своята дъщеря, тя беше здрава.

23. А Исус преживя много дни в Тир и после продължи своя път, и живя известно време в Сидон край морето.

24. И после продължи странстването. Той ходеше в мълчалив размисъл по хълмовете и в долините, и в горичките на Ливан.

25. Неговата земна мисия приближаваше към края; той търсеше сили и намери това, което търсеше.

26. В далечината се възвишаваше планината Ермон и Исус с радост би преклонил колене при тази планина, прославена в юдейската песен.

27. И ето, той се изправи на горделивите върхове на планината Ермон и, вдигайки очи към небето, говореше с Бога.

28. И Учителите от древността се явяваха, и те говореха дълго за Царството на Христос,

29. За великите дела, които са извършени; за бъдещата победа на кръста; за тържеството над смъртта.

30. После Исус продължи пътешествието; той отиде в Кесария Филипова и прекара няколко дни в дома на Сузана.

31. А после той премина по цялото Десетоградие, ободрявайки тези, които го познаваха като Христос, за да ги подготви за деня на Голгота.

32. А после той отиде в Гадар и много приятели го приветстваха там.
33. Там беше Хуза, управляващият дома на Ирод Антипа и Исус се качи с него на царския кораб, прекоси морето и пристигна в Капернаум.
34. И когато жителите на града узнаха, че Исус е у дома, те дойдоха да го приветстват.
35. Скоро дойдоха дванадесетте апостоли и разказаха на Учителя всичко за своите странствания по Галилея.
36. Те разказаха, че със Свещеното Слово са извършили много могъщи дела; и Исус им каза: Добре сторихте.

ЧАСТ XVII

ПЕ

ТРЕТА ГОДИНА ОТ ХРИСТОВОТО СЛУЖЕНЕ НА ИСУС

Глава 124

Християните прекосяват морето. Исус говори на учениците за тайните доктрини. Нахранването на пет хиляди. Учениците отплават, за да прекосят морето обратно. Надига се буря. Исус върви към тях по вода. Изпитване вярата на Петър. Те слизат в Генисарет.

1. Дванадесетте апостоли сега достигнаха до духовно съзнание и Исус можеше да им разкрие дълбокото значение на неговата мисия в света.
2. През следващата седмица имаше голям юдейски празник и Матей каза: Дали да не се стегнем и да отидем в Йерусалим?
3. Но Исус каза: Ние няма да отидем на празника; времето е малко, а аз трябва да ви кажа много неща; да отидем на уединено място и да си отдохнем малко.
4. И те седнаха в лодките, прекосиха морето и отидоха на пустинно място близо до Витсаида-Юлия.
5. Народът видя как те тръгнаха и големи тълпи ги следваха.
6. А Исус съчувстваше на безпокойната тълпа, той ги поучаваше през целия ден, тъй като те търсеха светлина и бяха като овце без кошара.
7. А когато настъпи вечерта, дванадесетте започнаха да се тревожат за народа и Тома каза:
8. Господи, ние сме на пустинно място; народът няма какво да яде, те отслабнаха без храна; какво да правим?
9. И Исус каза: Вървете и нахранете народа.
10. И Юда каза: Дали да не слезем и да купим хляб за двеста монети?
12. И Андрей каза: Ние нямаме хляб, но едно момче има пет ечемичени хляба и две малки рибки; но това е недостатъчно и за една десета от целия народ.

13. Но Исус каза: Наредете им да седнат на тревата по дванадесет; и всички седнаха по дванадесет.
14. После Исус взе хляба и рибата и, гледайки към небето, произнесе Свещеното Слово.
15. И после той разчупи хляба и даде на дванадесетте; даде им също и риба и каза: Вървете и нахранете народа.
16. И всички ядоха и се наситиха.
17. Там имаше около пет хиляди мъже, деца и немалко жени.
18. И когато всички се наситиха, Учителят каза:
19. Нека да не пропадне нито трошица; вървете и съберете парчетата хляб и риба за другите, които може да се нуждаят.
20. Те събраха късовете и напълниха дванадесет кошници догоре.
21. Народът беше поразен от това чудесно, могъщо деяние, хората казваха: Сега ние знаем, че Исус е пророкът, за чието идване са възвестявали пророците, и после възкликнаха: Радвайте се на царя!
22. Когато Исус чу, че те казват: Радвайте се на царя! той извика дванадесетте и им заръча да вземат своите лодки и да отплуват преди него на другата страна;
23. А сам отиде на планинско място да се моли.
24. Дванадесетте бяха в морето и се надяваха скоро да стигнат до Капернаум, но внезапно се надигна страшна буря и те бяха предоставени на волята на вълните.
25. А в четвъртия час на нощта връхлетя вихър и страх обзе всички.
26. И в непрогледната тъмнина на бурята те видяха фигура, движеща се по вълните; тя изглеждаше човешка и някой от тях каза: Това е призрак – лош знак.
27. Но Йоан го позна и каза: Това е Господ.
28. И тогава вятърът стана по-слаб и Петър, стоейки сред тях, възкликна:
29. Господи мой! Господи мой! Ако си наистина ти, позволи ми да дойда при теб по вълните.
30. Той протегна ръка и каза: Ела.
31. И Петър стъпи върху вълните, и те бяха твърди като камък; той тръгна по вълните.
32. Той вървя, докато не си помисли: Ами ако вълните се разтворят под краката ми?
33. И тогава вълните се разтвориха под краката му и той започна да потъва, и уплашен извика: Спаси ме, Господи или ще загина!
34. И Исус го хвана за ръка и каза: О маловерни! Защо се усъмни? И Исус го преведе до лодката.
35. Бурята отслабна, ветровете утихнаха, вече бяха близо до брега, и пристанаха край долината на Генисарет.

Глава 125

Приветстват християните в Генисарет. Мнозина следват Исус заради хлябовете и рибата. Той им разказва за хляба на живота, за своите плът и кръв като символи на хляба и водата

на живота. Народът е разочарован и мнозина от неговите последователи го напускат.

1. Скоро из долината на Генисарет се разнесе вестта, че Исус с дванадесетте са пристигнали и много народ дойде да ги види.
2. Те донасяха болни, поставяха ги пред нозете на Учителя и цял ден той поучаваше и изцеляваше.
3. На другата страна множество народ, които ядоха вечерта и много други дойдоха да видят Господа; но като не го намериха, започнаха да го търсят в Капернаум.
4. И Като не го откриха у дома, те отидоха в Генисарет и го намериха там, и казаха: Рави, кога пристигна в Генисарет?
5. И Исус каза: Защо прекосихте морето? Вие сте дошли не за хляба на живота;
6. Вие сте дошли, за да угодите на плътта; всички вие ядохте неотдавна отвъд морето и сега сте тук, за да получите още хляб и риба.
7. Храната, която вие ядохте, хранеше плътта, която скоро трябва да премине.
8. Вие, хора на Галилея, не търсете преходна храна, а търсете храна за душата и аз ще ви донеса храна от небесата.
9. Вие ядохте плътта на рибата и се наситихте, а сега аз ще ви донеса плътта на Христос, за да можете, вкусвайки я, да живеете вечно.
10. Нашите отци ядоха манна в пустинята; а после те ядоха плътта на пъдпъдъците и пиха вода от извора, който Моисей отвори в скалата; но всички те умряха.
11. Манната и пъдпъдъците бяха символи на Христовото тяло; водите от скалата бяха символи на Христовата кръв.
12. Но ето че дойде Христос; Той е хлябът на живота, който Бог даде на света.
13. Всеки, който яде тялото на Христос и пие неговата кръв, никога няма да умре и никога няма да изгладнее, и никога няма да зажадне повече.
14. И тези, които ядат този небесен хляб и пият тези води от извора на живота, не могат да погинат; те хранят душата и очистват живота.
15. Слушайте, тъй като Бог каза: Когато човекът очисти себе си, аз ще го възнеса към престола на властта.
16. После Исус и дванадесетте отидоха в Капернаум; Исус влезе в синагогата и учеше.
17. И когато дойдоха юдеите, които го слушаха в Генисарет, те казаха:
18. Този човек не е на себе си. Ние чухме как той казваше: Аз съм хлябът на живота, който идва от небесата; а ние всички знаем, че той е само човек, човешки син, произхождащ от Назарет; ние познаваме неговата майка и целия му род.
19. Исус узна техните мисли; той каза: Защо си шепнете и разсъждавате така помежду си?
20. Христос е вечният живот; той дойде от небето; в него са ключовете от небето и нито един човек няма да влезе в небесата, ако не се произпълни с Христос.

21. Аз се възплътих, за да изпълня волята на Бога и това тяло и кръв са преизпълнени с Христос; и значи – аз съм живият хляб, който идва от небето.
22. И ако вие ядете тази плът и пиете тази кръв, то ще имате вечен живот; и ако поискате, вие можете да станете хляб на живота.
23. И мнозина се разгневиха; те казаха: Как може този човек да ни даде да ядем от неговата плът и да пием от неговата кръв?
24. И неговите ученици бяха огорчени от това, което той каза; и мнозина се отвърнаха и повече не го следваха.
25. Те казаха: Това, което каза той, е ужасно: Ако вие не ядете моята плът и не пиете моята кръв, вие няма да можете да влезете в живота.
26. Те не можаха да проумеят притчата, която той разказа.
27. И Исус каза: Вие ще се спъвате и падате пред природата; какво ще правите, когато видите как тази плът и кръв се преобразят във висша форма?
28. Какво ще кажете, когато видите Сина Човешки възнасящ се на небесата?
29. Какво ще кажете, когато видите Сина Човешки възкачил се на Божия престол?
30. Плътта е нищо; духът е животворната сила. Думите, които аз казвам, са дух, те са живот.
31. Когато Исус видя, че мнозина толкова гръмко изповядващи вярата в него се отвърнаха и си отидоха, той каза на дванадесетте:
32. Ще ме напуснете ли вие в този час и ще си отидете ли?
33. Но Петър каза: Господи, ние няма къде да отидем повече; ти имаш словата на вечния живот; ние знаем, че ти си изпратен при нас от Бога.

Глава 126

Книжниците и фарисеите навестяват Исус. Те го осъждат за това, че се храни с немити ръце. Той защитава своите действия и поучава за това какво е лицемерие. Отделно разяснява на дванадесетте това, на което е учил публично.

1. Група книжници и фарисеи пристигна от Йерусалим, за да узнае в какво се заключава силата на Исус.
2. Но когато узнаха, че той и дванадесетте не умиват ръцете си преди хранене, както е прието при юдеите, те се учудиха.
3. И Исус каза: Лицемерието е вашата царица, книжници и фарисеи. За вас Исая е писал:
4. Тези хора ме почитат с устатата си; техните сърца са далеч; напразно ми се покланят; техните учения са догми и вярвания на хората.
5. Вие сте хора, представящи се за Божии и все пак отхвърлящи Божите закони, за да учите хората на човешките закони,
6. излезте и кажете кога Бог е дал на хората церемониалните закони, които вие съблюдавате и кажете на хората как се опетнява духът на живота, ако не си умиете ръцете преди хранене.
7. Неговите противници не отговаряха и тогава той каза:

8. Слушайте ме, вие, хора на Израил! Оскверняването се поражда от сърцето. Плътският ум завладява мисълта и създава чудовищни връзки; тези връзки са грях; грехът е порождение на ума.
9. Не храната, която яде човек, го осквернява;
10. Хлябът, рибата и другата храна, която ние ядем, са чаши, в които се доставя на клетките на тялото материал за построяване на човешкото жилище, и когато тяхната работа е изпълнена те се изхвърлят като боклук.
11. Животът на растенията и плътта, която строи човешкия дом, никога не служи като храна за душата. Духът не се храни със скелетите на животното или растението.
12. Бог храни душата направо от небето; хлябът на живота идва отгоре.
13. Въздухът, който ние вдишваме, е изпълнен със Светия Дух и този, който иска, може да приеме този Свети Дух.
14. Душата умее да разпознава и този, който желае Христов живот, може да го вдъхне. Според вашата вяра ще ви бъде дадено.
15. Човекът не е част от своето жилище; домът не е човекът.
16. Низшият свят строи жилище от плът и го поддържа в изправност; висшият свят дава хляба на духовния живот.
17. Най-прекрасните лилии израстват от гнилите водоеми и отвратителната тиня.
18. Законът на плътта изисква човекът да поддържа тялото в чистота.
19. Законът на духа призовава към чистота в мислите, думите и делата.
20. А когато настъпи вечерта и те бяха у дома, дванадесетте поискаха да кажат много и да попитат за много.
21. Натанаил попита: Това, което ти каза за плътското жилище, притча ли беше? Ако е така, то какво означава тя?
22. И Исус попита: Вие още ли не можете да разпознавате? Вие още ли не сте осъзнали, че човека го осквернява не това, което влиза в устата му?
23. Неговата храна не попада в душата; тя е само материал за плътта, костите и мускулите.
24. За духа всичко е чисто.
25. Това, което осквернява човека, произлиза от плътските мисли; а плътските мисли се изливат от сърцето и създават много лошотия.
26. От сърцето произлизат убийствата, злодеянията и глупостта. Всички корисни действия и сладострастни постъпки изхождат от сърцето.
27. Човекът не се осквернява от храненето с немити ръце.
28. И Петър каза: Господи, това което ти говори днес, силно оскърби книжниците и фарисеите.
29. И Исус каза: Тези книжници и фарисеи не са израстъци от дървото на живота; това не са Божи растения; това са човешки растения, а всяко чуждо растение ще бъде изтръгнато.
30. Оставете тези хора; те са слепи водачи; те водят тези, които са слепи.
31. Водачите и водените вървят заедно; те заедно ще паднат в зейналите пропасти.

Християните прекосяват морето при Десетоградието. Исус намира уединено място, където учи дванадесетте. Те остават там три дни, после отиват в селището край морето.

1. Исус заедно с дванадесетте прекоси морето през нощта и излезе при Десетоградието,
2. За да намери тайно място, където те биха били съвсем сами и той би могъл да им открие това, което ще бъде.
3. Те отидоха в подножието на планината и прекараха три дни в молитва.
4. После Исус каза: Ето, приближава времето, когато аз вече няма да бъда с вас в плът.
5. Аз учех че този, който счита своя живот за толкова ценен, че не иска да го отдаде като доброволна жертва за спасението на своя ближен, е по-добре да не се появява в живота.
6. Аз дойдох като пример за човешките синове и не се отклонявах от оказването им на помощ.
7. Преминавайки седемте изпитания в Хелиопол, аз посветих живота си и всичко, което имам на спасението на света.
8. В Юдейската пустиня аз победих най-силните човешки врагове и там отново потвърдих своето посвещение на служене на хората.
9. В бедствията и изпитанията аз не се колебаех; когато приближаваха лъжливи обвинители аз не отговарях.
10. Бог ми даде спасителното Слово и аз често го произнасях изцелявайки болни, изгонвайки нечисти духове и възкресявайки мъртви.
11. И научих вас да произнасяте това Слово; и ви дадох това Слово.
12. Скоро ние ще се отправим към Йерусалим и един от вас, който ме слуша сега, ще ме предаде в нечестивите ръце.
13. Книжниците и фарисеите ще ме обвинят лъжливо и ще ме отведат пред съда, и със съгласието на Рим аз ще бъда разпънат.
14. Тогава Петър каза: Господи мой, това няма да се случи. Римските войници ще стъпят върху дванадесет мъртви тела преди да се доберат до нашия Господ.
15. Но Исус каза: Спасителят на света не може да се съпротивлява.
16. Аз дойдох да спася света и представих вашите имена на височайшите небесни власти, и вие бяхте утвърдени като спасители на света.
17. И нито едно име, освен името на предателя, никога няма да бъде опозорено.
18. Аз вървя по моя път и макар че моята плът ще премине, моята душа ще бъде близо до вас по целия път, направлявайки и благославяйки.
19. И злите хора ще ви залавят по улиците и коленичили по време на молитва; ще ви обвинят в престъпления, мислейки, че служат на своя Бог, изпращайки ви на смърт.

20. Но да не се препъне вашият крак, макар че бремето ще бъде тежко; ако пък пребъдете в съзнанието за дълг, Божественият покой ще понесе бремето, ще прогони страданието и ще освети пътя.
21. И ние ще се срещнем там, където палачите не ходят; и там ние ще служим на жестоките хора, които в своето невежество са ни измъчвали до смърт.
22. Можем ли ние да попречим на насието и умъртвяването на нашите животи? Ако да, то ние сме само създания, угасващи в светския поток.
23. Но ние сме вместители на времето. Ние можем да кажем и всички духове на огъня, водата, въздуха и земята ще се вдигнат в наша защита.
24. Ние можем да заповядаме и множество легиони от ангелския свят ще дойдат и ще повалят нашите врагове на земята.
25. Но най-добре е нито една земна или небесна сила да не дойде за нашето спасение. И най-добре от всичко е даже Бог да скрие лицето Си и сякаш да не ни чува.
26. Както аз съм пример за вас, така и вие сте пример за човечеството. Със своето непротивене ние показваме, че отдаваме нашите животи в доброволна жертва за човека.
27. Но моят пример няма да приключи със смъртта: моето тяло ще бъде положено в гроб, в който не е лежала нито една плът, символизирайки в смъртта чистота на живота.
28. И в гроба аз ще остана три дни в благодатно общуване с Христос, моят Бог-Отец и Бог-Майка.
29. И след това, в знак на възнасяне на душата до висшия живот, моето тяло ще изчезне от гроба,
30. Ще се преобрази във висша форма и в присъствието на всички вас аз ще се възнеса при Бога.
31. После Исус и неговите дванадесет отидоха в селището край морето.

Глава 128

Исус отива през нощта на планината да се моли. Неговите ученици и жителите на селището го намират и той ги поучава три дни. Насищането на четири хиляди. Християните отиват в Кесария Филипова. Те разсъждават за личността на Христос. Избират Петър за глава на апостолите.

1. Веднъж през нощта, когато учениците спяха, Исус стана и отиде сам в планинския проход на шест мили да се моли.
2. И сутринта, когато дванадесетте се събудиха, те не можаха да намерят Господа и всички жители на селището го търсеха. И когато слънцето премина зенита, те го намериха в планинския проход.
3. И надойде народ, донесоха болни, и Исус поучаваше и изцеляваше.
4. И, когато настъпи нощта, народът не поиска да си тръгне; те спяха на земята, тъй като искаха да бъдат близо до Господа.
5. Три дни и три нощи народът остана там и и никой нямаше никаква храна.

6. И Исус се съжали и каза: Ако аз отпратя народа, те няма да могат да се доберат до дома, защото са отслабнали, тъй като някои са изминали много мили.
7. А неговите ученици казаха: Откъде ще вземем толкова храна, за да нахраним всички тях? Там има четири хиляди мъже и освен тях жени и деца.
8. И Исус каза: Колко хляба имаме?
9. Те отговориха: Седем и няколко риби.
10. И Исус каза: Вървете и разположете хората по дванадесет, както ги разполагаете в дните, когато нахранихте целия народ.
11. И когато народът се разположи по дванадесет, донесоха хляба и рибата.
12. И Исус погледна към небето и промълви Словото; а после раздоби хляба и рибата на малки късчета.
13. И всяко късче хляб стана цял хляб, а всяко късче риба – цяла риба.
14. Дванадесетте апостоли отидоха и дадоха на всекиго; хората ядоха и се наситиха; а всички останали късове събраха в кошници, и станаха седем пълни кошници.
15. А после народът си тръгна по своя път, а Исус и дванадесетте седнаха в лодката и се отправиха към Далманут.
16. Там те останаха много дни и Исус разказваше на дванадесетте за вътрешната светлина, която не може да угасне,
17. за Христовото царство в душата, за силата на вярата, за тайната на възкресението на мъртвите, за безсмъртния живот и за това как живият може да отиде и да помогне на мъртвия.
18. А после те се качиха на лодките, отплаваха към северния бряг на Галилея и в Хоразин, където живееха родственици на Тома, оставиха своите лодки и продължиха по-нататък пешком.
19. Те пристигнаха в Мером, където изглеждаше сякаш кристалните води са уловили изображението на небесата и са отразили сиянието на Господа на множествата.
20. И там те прекараха няколко дни в мълчалив размисъл.
21. А после продължиха пътуването и пристигнаха в Кесария Филипова.
22. И когато те вървяха и разговаряха помежду си, Учителят каза: Какво говорят хората за Сина Човешки? Какво мислят те за това, кой съм аз?
23. И Матей каза: Някои казват, че ти си Давид, дошъл отново; някои казват, че ти си Енох, Соломон или Сет.
24. И Андрей каза: Аз чух как началникът на синагогата възкликна: Този човек е Йереимия, тъй като той говори сходно с писанията на Йереимия.
25. Натанаил каза: Чуждестранните Учители, които известно време бяха с нас, считаха, че Исус е Гаутама, дошъл отново.
26. Яков каза: Аз мисля, че болшинството юдейски учители вярват, че ти си новото възплъщение на Илия на земята.
27. А Йоан заговори и каза: Когато ние бяхме в Йерусалим, аз чух как един провидец възкликна: „Този Исус не е никой друг, освен

Мелхиседек, царят на света, който е живял преди около две хиляди години“ и каза, че той е дошъл отново.

28. И Тома каза: Тетрархът Ирод мисли, че ти си Йоан, възкръснал от мъртвите;

29. Неговата съвест го мъчи; духът на убития Йоан се мярка пред него в сънищата и му се явява като нощен призрак.

30. И Исус попита: А вие как мислите, кой съм аз?

31. И Петър каза: Ти си Христос, любовта на Бога, проявена на хората.

32. И Исус каза: Три пъти си благословен ти, Симон, сине на Йона. Ти обяви истината, която ти даде Бог.

33. Ти си скала и ти ще бъдеш опора в храма на Господа на мнозинствата.

34. И твоето изповядване е крайъгълен камък на вярата, скала на силата; и върху тази скала ще се въздигне Христовата Църква.

35. Нея няма да могат да я преодолеят всички сили на ада и смъртта.

36. Ето, аз ти давам ключовете, за да отвориш вратата на спасението за синовете човешки.

37. Светият Дух ще дойде при теб и при останалите десет, и в Йерусалим вие ще застанете пред народите на земята и ще провъзгласите там завета на Бога пред хората.

38. И ти ще говориш с думите на Светия Дух, и всичко, което Бог изисква от хората като залог за тяхната вяра в Христа, ще ти бъде известно.

39. Обръщайки се към дванадесетте, той каза: Това, което вие чухте днес, не казвайте на нито един човек.

40. После Исус и дванадесетте продължиха нататък и много дни гостуваха на Сузана.

Глава 129

Исус поучава народа. Той отива на високата планина с Петър, Яков и Йоан и се преобразява пред тях.

1. Скоро се разнесе вестта за това, че са дошли Исус с дванадесетте и много народ дойде да ги види.

2. И Исус каза: Ето, слушайте, вие додохте да видите, но това още не означава нищо. Ако вие искате да получите благословията на Христос, вземете кръста си и ме следвайте.

3. Ако вие отдадете живота си на користното „аз“, тогава ще загубите своя живот.

4. Ако пък вие отдадете живота си в служене на своите близки, то ще спасите вашия живот.

5. Този живот е само една педя, днешна дрънкулка. Има живот, който не минава.

6. Каква полза, ако вие придобиете света, но изгубите душата си? Какво ще спечелите за своята душа?

7. Ако искате да намерите духовния живот, живота в Бога, вие трябва да вървите по тесния път и да влезете през тесните врата.

8. Пътят е Христос, вратата е Христос и вие трябва да вървите по пътя на Христос. Никой не отива при Бога, освен чрез Христос. Царството

на Христос приближава; ето, някои от вас, слушащи ме сега, няма да преминат през вратата на смъртта, докато не видят Царството, настъпващо в сила.

10. Седем дни Учителят и дванадесетте останаха в Кесария Филипова.

11. После Исус се отправи към върха на планината да се моли, вземайки със себе си Петър, Яков и Йоан.

12. И когато той започна да се моли, изведнъж се появи ярка светлина; неговото тяло започна да свети като скъпоценен камък;

13. Неговото лице засия като слънце; неговата дреха изглеждаше бяла като сняг; Човешкият Син стана Божи син.

14. Той се преобрази, за да могат хората на земята да видят възможностите на човека.

15. В началото, когато се яви славата, тримата ученици спяха; Учителят докосна техните очи и каза: Събудете се и вижте славата на Господа.

16. И те се събудиха и видяха славата на Господа; нещо повече, те видяха славата на небесния свят, тъй като видяха двама души оттам, застанали до Господа.

17. И Петър попита Учителя, който ги разбуди: Кои са тези хора, които стоят до Господа?

18. Учителят каза: Това са Моисей и Илия, които дойдоха, за да узнаете вие за единството на небесата и земята; че едни са Учителите там и тук.

19. Завесата, която разделя света, е само ефирна завеса. Тъй като тези, които очистват своите сърца с вяра, ще отдръпнат тази завеса и ще могат да видят и да знаят, че смъртта е илюзорна.

20. И Петър каза: Слава на Бога! А после той се обърна към Исус и каза: Учителю мой и мой Господи, това е вратата на небесата и е добре, че ние оставаме.

21. Дали да не се спуснем и да не донесем три шатри – една шатра за теб, една шатра за Моисей и една шатра за Илия? Но Исус не отговори.

22. И Моисей и Илия говориха с Исус на планината. Те говориха за предстоящото изпитание на Господа;

23. За неговата смърт, за неговият упокой в гроба; за чудесата в утрото на възкресението; за преobraжението на неговото тяло и възнесението върху облак от светлина.

24. И за цялата символичност на пътя, който трябва да премине всеки човек; за символа на превръщането на синовете човешки в синове на Бога.

25. Тримата ученици се дивяха; и изведнъж ефирите се изпълниха с пеене, и фигурите, леки като въздуха, се движеха около планинския връх.

26. И после от сиянието на висшия свят те чува глас, който каза:

27. Това е Синът Човешки, избран за да прояви Христос пред хората. Да Го чуе цялата земя.

28. Когато учениците чува този глас, те се уплашиха; те паднаха на земята и се молеха.

29. И Исус дойде, докосна ги и каза: Станете, не се бойте, аз съм тук.

30. Тогава те се надигнаха и, оглеждайки се, не видяха никого; хората си отидоха. Само Учителят стоеше с тях.
31. Когато Исус и тримата ученици слизаха от върха на планината, те говореха за значението на случилото се, и Исус им обясни всичко и после каза:
32. Докато аз не възкръсна от мъртвите не казвайте на никого какво сте видели.
33. Но учениците не можаха да разберат значението на думите: Докато аз не възкръсна от мъртвите.
34. И Исус им разказа още един път за своята смърт и възкресение от гроба; за царството на душата, което трябва да дойде в слава и могъщество.
35. А Петър каза: Книжниците учеха, че когато дойде царят, трябва да се появи Илия.
36. А Исус каза: Илия вече дойде, но книжниците и фарисеите не го приеха;
37. И хората го оскърбяваха, завързаха го и го заточиха в тъмница, и възкликваха с дяволско наслаждение виждайки, че той е умрял.
38. Това, което хората направиха на него, те ще сторят и на мен.
39. Тогава учениците разбраха, че той говори за Йоан, когото Ирод уби.

Глава 130

Исус и тримата ученици се завръщат в Кесария Филипова. На деветимата ученици не се удава да излекуват дете от епилепсия. Исус го изцелява и упреква своите ученици за недостига на вяра в Бога. Християните се завръщат в Капернаум.

1. Когато Исус, Петър, Яков и Йоан дойдоха при вратите на града, множество народ се струпва на пътя.
2. Деветимата апостоли, които не бяха отишли с Исус на планината, се опитваха да изцелят дете, което беше обладано от епилепсия, но това не им се удаваше; народът очакваше идването на Господа.
3. Когато Исус дойде, бащата на детето падна на колене пред него и молеше за помощ;
4. Той каза: Учителю мой, умолявам те, съжали се над моя син, моето единствено дете; той има епилепсия и страда ужасно.
5. Понякога се хвърля в огъня и се обгаря; той се хвърля във водата и потъва; и много пъти през деня той пада, скърца със зъби, пяна тече от устата му.
6. Аз донесох своя син на твоите ученици, но те не можаха на го избавят.
7. И докато те говореха, слуга донесе детето на Господа (детето не говореше, беше нямо) и в този момент то падна на земята, от устата му излезе пяна и то започна да се гърчи в спазми.
8. И Исус каза: Откога го мъчи това?

9. Бащата каза: От детството си; ние търсихме помощ в много страни, но не намерихме; но аз вярвам, че ти можеш да кажеш Словото и да излекуваш моя син.
10. И Исус каза: Вярата е силата на Господа. Всичко е възможно за този, който вярва в сърцето си.
11. Бащата извика в сълзи: Господи, вярвам; помогни на моето неверие.
12. И Исус произнесе Словото на силата; епилептикът лежеше в припадък;
13. Но Исус го хвана за ръката и каза: Стани; и той стана и заговори.
14. Народът беше изумен и мнозина казаха: Наистина това е Божи човек, тъй като такава сила никога не е била давана на човек.
15. После Исус и дванадесетте си отидоха у дома и, след като се подкрепиха с храна, деветимата ученици казаха:
16. Господи, защо ние не излекувахме това дете? Ние казахме Словото, но даже то беше безсилно.
17. И Исус каза: Големият успех в предишната работа ви направи разсеяни и вие забравихте как да разпознавате могъществото на Бога.
18. Без дух това Слово е като празна измислица; и вие забравихте да се молите.
19. Няма вяра без молитва. Вярата е крилата на молитвата; но крилата сами няма да полетят.
20. С молитва и вяра вие можете да вдигнете планинските върхове и да ги хвърлите в морето; хълмовете ще скачат като агнета по вашата воля.
21. Този неуспех може да бъде полезен за вас. Най-великите уроци на живота се постигат чрез извършените грешки.
22. Когато учениците седяха в дълбок размисъл, Исус каза: Нека тези думи да се запечатат във вашите сърца.
23. Наближи времето, когато вие трябва да носите вашето бreme сами, без моето присъствие в плът.
24. Тъй като аз ще попадна в ръцете на зли хора и те ще ме убият на планината, зад Бизетовата стена.
25. И хората ще положат моето тяло в гроб, където със священото Слово то ще бъде защитавано и съхранявано три дни; след това аз ще възкръсна отново.
26. Дванадесетте се опечалиха; те не разбираха, но все пак се бояха да го попитат за значението на думите.
27. На следващия ден Християнският Учител и дванадесетте се отправиха по обратния път и скоро бяха в Капернаум.

Глава 131

Исус и Петър заплащат половин сикл налог. Учениците си оспорват първенството. Исус ги упреква. Преподава им много практически уроци. Притчата за добрия пастир.

1. Когато Исус и дванадесетте отпочиваха у дома, дойде събирач на налози и каза на Петър: Човече, ще платите ли вие с Исус налог от половин сикл?

2. И Петър каза: Ние ще платим каквото се полага.
3. И Исус каза: От кого митарите събират този особен налог? От чужденците или от местните?
4. И Петър каза: Само на чужденците се полага да платят този налог.
5. Тогава Исус каза: Ние всички сме местни жители и сме свободни; но, за да не предизвикаме недоволство, ние ще платим този налог; но никой няма един сикл, за да плати.
6. И Исус каза: Вървете при морето, хвърлете мрежата и ще извадите риба, в стомаха на която ще намерите сикл, за да платите налога за себе си и за мен.
7. И Петър направи както каза Исус: той намери сикъла и плати налога.
8. В това време Исус чу как дванадесетте спорят помежду си. Плътският дух оживя в техните сърца и те се питаха един друг кой е най-велик в очите на Бога и човека.
9. И Исус каза: Засрамете се, хора! Най-великият е слуга на останалите. А после той извика едном малко дете, взе го на ръце и каза:
10. По-голямо от всички е малкото дете и за да бъдете действително велики, вие трябва да се сравнявате с него по невинност, правда и чистота на живота.
11. Великите хора не презират малкия; този, който зачита и уважава малкото дете, зачита и уважава мен, а този, който презира детето, презира мен.
12. Ако вие искате да преминете през вратата на Царството, вие трябва да бъдете кротки като това малко дете.
13. Слушайте ме, хора, това дете, както и всяко друго дете, има защитник, който да ходатайства за него пред престола на Бога.
14. Вие, хора, го презирате във вреда на себе си, тъй като, казвам ви, неговият двойник вижда лицето на Бога всеки миг, всеки ден.
15. И ме послушайте още: този, който накара малчугана да се спъне и да падне, той е заклеямен, проклет; и би било много по-добре да се удави.
16. Пазете се от оскърбления! Хората намират повод да грешат и да падат, но тяхната сила расте когато те се изправят, ако са паднали;
17. Но горко на този, който кара другите хора да се спъват и падат.
18. Бъдете на стража, вие, Божи хора, за да удържате другия човек от падение; пазете се, за да не попаднете сами на греховните пътища.
19. Ако вашите ръце ви подбуждат да грешите, по-добре ги отсечете; тъй като е много по-добре да нямате ръце и да не бъдете виновни в очите на Бога и хората, отколкото да имате свършена форма и да загубите душата.
20. И ако вашите крака ви подбуждат към престъпление, по-добре ги отсечете; тъй като е много по-добре да влезеш в живота без крака, отколкото да попаднеш под проклятие.
21. И ако вашите очи или уши ви подбуждат към грях, по-добре се лишете от тях, отколкото да се лишите от душата.
22. Всички ваши мисли, думи и дела ще се изпитват с огън.
23. Помнете, че вие сте солта на земята; но ако загубите свойството на сол, вие сте само прах в очите на Бога.

24. Съхранявайте свойството на солта в живота и пребивавайте в мир помежду си.
25. Светът е пълен с хора, които не носят в себе си солта на живота и те загиват. Аз дойдох да намеря и да спася тези загинали.
26. Какво мислите вие? Ако овчарят има сто овце и една от тях се е заблудила, няма ли да остави той деветдесет и деветте
27. И няма ли да тръгне по пустините и планинските върхове да търси избягалата една?
29. Така също се радват и в небесните обители, ако едно човешко съзнание, тръгнало по пътя на греха, се е върнало обратно;
30. И за него радостта е по-голяма, отколкото за всички праведни хора, които никога не са се заблуждавали.
31. А Йоан каза: Учителю, кой може да намери и да спаси загиналия? И кой може да изцелява болните и да изгонва демоните от обладаните?
32. Когато бяхме на път ние видяхме един човек, който не беше един от нас, но изгонваше демони и изцеляваше болни.
33. Той правеше това със священо Слово и в името на Христос. Но ние му забранихме, тъй като той не вървеше с нас.
34. И Исус каза: Вие, човешките синове, си мислите, че владееете силите на Бога?
35. И мислите, че целият свят трябва да очаква от вас извършването на Божи дела?
36. Бог не е човек, за да има особена грижа или особени дарове за някой човек.
37. Не забранявайте на никого да извършва Божи дела.
38. Няма човек, който да може да произнася священото Слово в името на Христос, да лекува болни и да изгонва нечисти духове, и да не е дете на Бога.
39. Човекът, за когото ти говориш, е един от нас. Всеки, който събира зърно от небето, е с нас.
40. Всеки, който подава чаша вода в името на Христос, е с нас; нека Бог да отсъди.

Глава 132

Исус защитава човек, обвинен в кражба на хляб. Присъдата се отменя. Освобождават човека и народът помага на неговото гладуващо семейство.

1. Множество народ се тълпеше по улиците. Стражите водеха към съда човек, обвинен в кражбата на хляб.
2. И скоро заведоха човека при съдията да отговаря по обвинението.
3. Исус с дванадесетте бяха там. На ръцете и лицето на човека изпъкнаха дълбоки бръчки от труд и нужда.
4. Богато облечена жена, обвиняваща този човек, излезе напред и каза: Аз сама залових този човек. Аз добре го познавам, вчера той идва да проси хляб.
5. И след като го изгоних през вратата той би трябвало да знае, че аз не търпя подобни хора; и все пак днес той дойде и взе хляб.
6. Той е крадец и аз изисквам да го изпатят в затвора.

7. Слугите също свидетелстваха срещу този човек; той беше осъден като крадец и стражите го поведоха.
8. Но Исус, излизайки напред, възкликна: Вие, стражи и съдия, не бързайте да отвеждате този човек.
9. Това страна на справедливостта и правото ли е? Можете ли вие да обвинявате и да осъждате хората за престъпление преди те да се изкажат?
10. Римският закон не позволява да се нарушава така правото и аз изисквам вие да разрешите на този човек да говори.
11. И тогава съдията отново призова този човек и каза: Ако ти имаш какво да кажеш, говори.
12. Човекът пристъпи напред и със сълзи каза: Аз имам жена и малки деца, които умират от глад; аз често разказвам за това и моля за хляб, но никой не иска да чуе.
13. Тази сутрин, когато излизах от нашата жалка колиба в търсене на работа, децата плачеха, молейки за хляб и аз реших да ги нахраня или да умра.
14. Аз взех хляб и попитах Бога: Престъпление ли е това?
15. Тази жена ми отне хляба, хвърли го на кучетата и извика стражите; и ето ме тук.
16. Добри хора, правете с мен каквото искате, но спасете моите жена и деца от смърт.
17. Тогава Исус каза: Кой е престъпник в този случай?
18. Аз обвинявам тази жена като престъпница в очите на Бога.
19. Аз обвинявам този съдия като престъпник пред съда на човешките права.
20. Аз обвинявам тези слуги и тези стражи като съучастници в престъплението.
21. Аз обвинявам народа на Капернаум в жестокост и грабителство, тъй като те не са чули плача на бедността и нуждата и са отказали на безпомощните това, което им принадлежи по всеки закон на правото;
22. И аз се обръщам към този народ тук и питам: не са ли основани моите обвинения на справедливостта и истината?
23. И всеки отговори: Да.
24. Обвиняваната жена почервения от срам; съдията уплашено отстъпи; стражите свалиха букаите от човека и побягнаха.
25. Тогава Исус каза: Дайте на този човек това, от което се нуждае и нека той да отиде и да нахрани своите жена и деца.
26. Хората дадоха в изобилие и човекът си тръгна.
27. И Исус каза: Няма единен закон, за да съди престъпленията. Винаги трябва да се установят всички факти, преди да се произнесе присъда.
28. Вие, хора със сърца; застанете на мястото на този човек и ми отговорете: Какво бихте направили вие?
29. Крадецът мисли за всеки човек като за крадец и съответно го съди.
30. Сърцето на човека, който съди сурово, е престъпно.
31. Грешницата, която скрива своята порочност с това, което сама нарича порядъчност, няма и дума на състрадание към честната грешница, която признава каква е тя.

32. Аз ви казвам, хора, ако вие осъждате, докато сами не се освободите от греха, светът скоро ще забрави значението на думата “обвиняем”.

Глава 133

Дванадесетте отиват на празник в Йерусалим, а Исус остава в Капернаум. Той избира седемдесет последователи и ги изпраща да поучават и изцеляват. Той отива на празника сам и по пътя изцелява десет прокажени. Той поучава в храма.

1. Наближи празникът на жътвата; дванадесетте тръгнаха за Йерусалим, но Исус не тръгна с тях, а остана в Капернаум.
2. Сред неговите последователи имаше много, които не отидоха на празника; те не бяха юдеи.
3. Исус повика при себе си седемдесет от тях и каза: Христовото царство не е само за юдеите; то е за всички хора.
4. Аз избрах дванадесет да проповядват Евангелието на първо място за юдеите; и те са юдеи.
5. Дванадесет е числото на Юдея, а седем – числото на всички, на всеки човек.
6. Бог е десет, светият Йод.
7. Ако се умножи числото на Бога по числото на човека ще получим седемдесет, числото на братството между хората.
8. И сега аз ви изпращам по двама не само при юдеите, но и при всеки народ под небето: при гърците и асирийците, при самаритяните, при тези, които са отвъд моретата, при всеки човек.
9. Вие не трябва да ходите далеч, тъй като и тук, в Самария, има хора от всяка страна.
10. Станете и тръгнете на път; но отидете с вяра; и не взимайте в торбите нито злато, нито сребро, нито дрехи или обувки.
11. Вървете в светото име; доверете се на Бога и никога няма да се нуждаете.
12. И навсякъде приветствайте така: Мир на всички, благоволение на всички.
13. И, ако синът на мира е вкъщи, вратата ще се разтвори и вие ще влезете; и тогава светият мир ще се възцари в този дом.
14. Седемдесетте тръгнаха по двама; те отидоха в Самария и когато вървяха, казваха: Мир на всички, благоволение на всички.
15. Покайте се и се отвърнете от греха, и приведете своя дом в порядък, тъй като ще дойде Синът Човешки, който носи в себе си образа на Христос, и вие ще можете да видите неговото лице.
16. Те влизаха във всяко селище на Самария; те проповядваха в Тир и Сидон край морето. Някои отидоха на Крит, други в Гърция, а трети отидоха в Галаад и поучаваха.
17. А Исус сам тръгна за празника по самаритяния път и когато премина през Сихар, видяха го прокажени, и десет от тях извикаха отдалеч и казаха:
18. Господи Исусе, спри се и промълви Словото за нас, за да се очистим.
19. И Исус каза: Идете и се покажете на свещениците.

20. Те тръгнаха и докато вървяха, тяхната проказа беше изцелена. Един от десетте, родом от Самария, се върна да поблагодари на Учителя и да възслави Господа.

21. И Исус му каза: Десет се очистиха; а къде са деветте? Стани и върви по своя път; твоята вяра те спаси.

22. Ти отвори сърцето си и показа, че си достоен за силата; но виж, тези девет отново ще намерят своите ръце и крака в проказа.

23. И Исус продължи по своя път, пристигна в Йерусалим по време на празника и поучаваше в храма.

24. И той упрекваше книжниците и фарисеите, свещениците и законниците за тяхното лицемерие и егоизъм.

25. Простият народ се дивеше; те казваха: Откъде е дошла мъдростта на този човек? Той говори като мъдрец.

26. И Исус каза: Аз не съм се учил на Божията мъдрост в човешки училища; моето учение не е от мен; аз говоря с думите на Този, Който ме е изпратил тук да изпълня Неговата воля.

27. Ако някой човек разбере от името на кого говоря, той трябва да изпълнява волята на Бога. Нито един човек не може да знае освен този, който влиза в живота и изпълнява волята на Бога.

28. Моисей е дал закона; но никой от вас не е спазил закона; как можете вие да съдите за достойнствата на някого?

29. Веднъж аз изцелявах в тези дворове човек в събота и в яростта си вие искахте да ме лишите от живот; и сега вие отново искате да ме лишите от живот, защото говоря правдата.

30. А един книжник каза: Ти, глупав човече, ти, обладан, кой иска да те лиши от живот?

31. Простият народ каза: Това не е ли Исус, когото управниците дълго търсеха, за да го убият? И сега той е дошъл и поучава в дворовете на храма.

32. Ако той е виновен в такива ужасни престъпления, защо не го оковат във вериги?

33. И Исус каза: Вие всички ме познавате и знаете откъде съм дошъл; но вие не познавате Бога, който ме е изпратил тук, чиито слова аз предавам.

34. Народът отново застана зад него; те казаха: Ако това не е Христос, когото Бог обеща да яви на хората, ще извърши ли идващият по-велики дела от този човек?

35. Фарисеите и първосвещениците се разгневиха и изпратиха своите стражи да го заловят по обратния път. Стражите се уплашиха и не го заловиха.

36. И Исус каза: Аз съм тук за кратко време, а после ще тръгна по моя път към Този, Който ме е изпратил тук да изпълня Неговата воля.

37. Вие ме търсите сега и можете да ме намерите сега; но ще дойде време, когато вие ще ме търсите и няма да ме намерите, защото там, където аз ще отида, вие не можете да дойдете.

38. Народът каза: Къде ще отиде той, че хората да не могат да го намерят?

39. В Гърция ли ще отиде да поучава гърците? Или ще отиде да поучава в Египет, или в Асирия?

40. Но Исус не отговаряше; незабелязано от народа, той напусна двора на храма и продължи по своя път.

Глава 134

Исус поучава в храма. Неговите слова довеждат до ярост управниците. Никодим го защитава. Той прекарва нощта в молитва на Маслиновата планина. На следващия ден той отново поучава в храма. Довеждат му за обвинение жена, нарушила съпружеската вярност.

1. В последния ден на празника, когато народът беше в дворовете на храма, Исус каза:

2. Който е ожаднял, може да дойде при мен и да пие.

3. Този, който вярва в мен и в Христос, когото Бог е изпратил, може да изпие чашата на живота и отвътре ще се излеят потоци жива вода.

4. Светият Дух ще го осени и той ще вдъхне Духа, и ще произнесе словото, и ще живее живота.

5. Хората се разделиха на две в своите съждения за него. Някои казваха: Този човек е пророк на живия Бог,

6. а други казваха: Той не може да бъде Христос, тъй като е дошъл от Галилея; Христос трябва да дойде от Витлеем, където е живял Давид.

8. Отново свещениците и фарисеите изпратиха стражи да го доведат пред съда да отговаря за своя живот; а когато стражите се върнаха и не го доведоха,

9. управниците изпаднаха в гняв и казаха: Защо вие не заловихте този човек и не го доведохте в съда?

10. Стражите отговориха: Ние никога не сме чували някой да говори така, както говори този човек.

11. Фарисеите в ярост скочиха и казаха: Обезумяхте ли? Заблудихте ли се? Да не би да сте последователи на този човек?

12. Повярва ли в него някой от управниците и фарисеите? Прост народ! Да, те могат да повярват; те са проклети; те не знаят нищо.

13. Но Никодим се приближи до управниците и каза: Могат ли юдейските съдии да осъдят човек и да произнесат присъда без да чуят неговите оправдания? Нека Исус да застане пред тази преграда и да се изкаже.

14. Управниците казаха: Този Исус е хитър човек и ако ние му разрешим да говори, той ще упреква нас, и тогава народът ще се смее и ще застане в негова защита.

15. А после, ти знаеш също така добре, както и ние, че пророците не идват от Галилея.

16. Управниците почувстваха силата на това, което казаха стражите и Никодим, и замълчаха.

17. А после народът си тръгна по домовете; а Исус отиде на Маслиновата планина, където прекара нощта в молитва.

18. Но на сутринта, когато слънцето едва беше изгряло, Исус дойде отново и множество народ дойде да го види в дворовете на храма, и той седна и поучаваше.

19. Фарисеите и книжниците все още търсеха как да го осъдят за неговите думи.
20. Стражите заловиха на местопрестъплението паднала жена. Когато Исус учеше, доведоха тази жена, поставиха я в средата и казаха:
21. Рави, тази низка жена беше заловена в прелюбодеяние. Законът на Моисей гласи, че тя трябва да умре, пребита с камъни до смърт; какво наказание ще ѝ определиш ти?
22. Исус се наведе и начерта на земята някакъв знак, в него написа числото на душата, а после седеше в мълчалив размисъл.
23. И когато свещениците поискаха от него отговор, той каза: Който от вас е без грях, нека първи да хвърли камък по нея.
24. А после той затвори очи и не каза нито дума. Когато се изправи, видя жената съвсем сама и каза:
25. Къде са хората, които те доведоха тук? Тези, които те обвиняваха?
26. Жената каза: Всички те си отидоха; никой не ме осъди.
27. И Исус каза: И аз не те осъждам, върви с мир по пътя си и повече не греши.

Глава 135

Исус поучава в храма. Той разкрива дълбокото значение на Христовото служене. Управниците са силно разгневени и се опитват да го убият с камъни, но той изчезва.

1. Празникът приключи. Исус, Петър, Яков и Йоан седяха в съкровищницата на храма.
2. Останалите девет отидоха обратно в Капернаум.
3. Народът се тълпеше в дворовете на храма и Исус каза:
4. Аз съм светилникът, Христос е маслото на живота, Светият Дух – огънят. Ето светлината! И този, който ме следва, няма да ходи в тъмнина, а ще има светлината на живота.
5. Законникът каза: Ти свидетелстваш за себе си, твоето свидетелство не е истинно.
6. А Исус каза: Ако аз свидетелствам за себе си аз казвам това, което е истинно, тъй като знам откъде съм дошъл и къде отивам.
7. И никой друг в плът не може да свидетелства за мен, тъй като никой не знае нито откъде съм дошъл, нито къде отивам.
8. Моите дела са свидетелство за това, че аз казвам правдата. Като човек аз не бих могъл да говоря думите, които казвам. Това са думите на Светия Дух и моят Отец свидетелства за мен.
9. Законникът попита: Къде живее твоят отец?
10. И Исус каза: Ти не ме познаваш, иначе ти би познавал моя Отец, и ако познаваше Ощеца, ти би познавал и Сина, тъй като Отец и Син са единни.
11. Аз вървя по своя път и вие няма да ме намерите, тъй като там, където аз отивам, вие не можете да дойдете, тъй като не знаете пътя.
12. Вие няма да можете да намерите пътя, тъй като вашите сърца са закоравели, вашите уши са глухи, вашите очи са затворени.
13. Светлината на живота не може да свети през тъмната завеса, с която вие сте закрили своите сърца.

14. Вие не познавате Христос, а ако Христос не е в сърцето, няма светлина.
15. Аз дойдох да явя Христос на хората, а вие не ме приемате, и вие ще живеете в тъмнината и в мрака на гроба, докато не повярвате на думите, които аз казвам.
16. И вие ще поругаете Сина Човешки, ще го разпънете на кръст и ще се смеете, гледайки как той умира.
17. Но после ще дойде малка светлина и вие ще разберете кой съм аз.
18. Народът не разбра думите, които той каза.
19. И тогава той се обърна към тези, които вярваха в него и каза: Ако вие пребъдете в Христос и Христос ще пребъде във вас и ако вие запазите моите думи в сърцата си,
20. Тогава вие сте пътят, вие сте ученици по този път и вие ще узнаете какво е истината, и истината ще ви освободи.
21. И все пак народът не разбираше. Те казаха: Ние сме Аврамово семе и вече сме свободни, ние никога не сме били ничии роби. Защо ти казваш "Ние ще бъдем свободни"?
22. И Исус каза: Нима не знаете, че всеки предаващ се на греха е роб на греха и живее в оковите на греха?
23. Ако не грешите, вие сте свободни, но ако грешите в мислите, думите или делата, то вие сте роби и нищо няма да ви освободи, освен истината. Ако вие сте свободни чрез Христос, то вие действително сте свободни.
24. Вие сте семе на Авраам и все пак търсите да ме убиете само заради това, че говоря правдата на Авраам.
25. Вие сте деца на плътта на Авраам. Но аз казвам: Има духовен Авраам, когото вие не познавате.
26. По дух вие сте деца на вашия баща, а ваш баща е Дяволът. Вие се опирате на неговите думи и изпълнявате неговата воля.
27. Той беше убиец поначало, той не може да говори правдата, а когато говори, то говори лъжа от себе си и той е баща на самия себе си.
28. Ако бяхте деца на моя Бог-Отец, то вие бихте могли да чуете думите на Бога; аз говоря думите на Бога, но вие не можете да ги вмените.
29. Един фарисей излезе напред и каза: Този човек не е наш, той е окаян самаритянин и е обладан.
30. Но Исус не слушаше думите на фарисея и книжника, той знаеше, че на целия народ е известно, че е юдей.
31. И тогава той каза: Този, който запази моите слова, никога няма да умре.
32. Един законник каза: А сега ние виждаме, че той е обладан. Нашият баща Авраам умря, всички пророци умряха, а този човек казва: "Който запази моите думи, никога няма да умре".
33. И какво, той по-велик ли е от нашия отец Авраам? Той по-високо от пророците ли е? А те всички са умрели.
34. И Исус каза: Вашият баща Авраам беше радостен да види моя ден. Той го видя и се възрадва.
35. Законникът каза: Ти си обикновен човек, ти нямаш и петдесет години, и си видял Авраам?

36. И Исус каза: Преди дните на Авраам аз съм.

37. Отново книжниците и фарисеите изпаднаха в ярост. Те грабнаха камъни и искаха да го пребият, но той изчезна като призрак в нощта; народът не знаеше къде е отишъл.

Глава 136

Исус поучава в храма. Притча за добрия самаритянин. Исус отива във Витания, поучава в дома на Лазар, упреква Марта за нейното безпокойство за делата на този живот.

1. А Исус отново стоеше в дворовете на храма и поучаваше.

2. Един учител на закона беше изпратен при него, за да намери повод да го осъди и да го обвини в престъпление.

3. Той каза: Господи, какво да направя, за да имам вечен живот?

4. И Исус каза: Ти знаеш закона, какво казва той?

5. Законникът отговори: Възлюби Господа Бога своего с цялото си сърце, с цялата си душа, с всичките си сили, с целия си ум и възлюби ближния си като самия себе си.

6. И Исус каза: Ти добре каза, прави това и ще живееш.

7. Законникът попита: Моят ближен, кой е той?

8. И Исус каза: Един човек вървял от Йерусалим към Йерихон и по пътя го нападнали разбойници, пребили го, отнели цялото му имущество и го хвърлили окървавен на пътя.

9. По същия път преминавал фарисей. Той видял ранения човек, но не трябвало да губи време и той минал покрай него по другата страна на пътя.

10. Преминал левит и видял човека. Но той не искал да цапа своите свещенически дрехи и преминал покрай него.

11. Един законник по пътя към Йерихон видял умиращия човек и казал: Ако можех да спечеля сикл бих помогнал на този човек, но той няма нищо, което да ми даде, а аз нямам време за благотворителност. И той преминал покрай него.

12. След това по този път пътувал чужденец от Самария. Той видял ранения човек, сърцето му било трогнато от състрадание, той спрял и слязъл от коня,

13. Свестил човека, положил го върху коня си, отвел го в гостилницата и заплатил на стопанина на гостилницата, за да се грижи за него.

14. Той дал на стопанина всичките пари, които имал и казал: Ти можеш да изхарчиш и повече от това, но се погрижи за нещастния, а когато аз дойда отново, ще ти заплатя всичко. И после продължил по своя път.

15. Сега, учителю на закона, кой от тези четиримата е бил ближен на този, който е пострадал от крадците?

16. Законникът казал: Човекът, който е проявил милосърдие към него, този, който се е погрижил за него.

17. И Исус каза: Върви по пътя си и постъпвай по същия начин, и ще живееш.

18. След това Исус, Петър, Яков и Йоан отидоха във Витания, където живееше Лазар.

19. А Мария седна в нозете на Исус и слушаше как той говореше думите на живота, докато Марта прислужваше.
20. И Марта я повика, но Мария не се отдели от Господа, за да ѝ помага.
21. И Марта каза на Исус: Ти не виждаш ли, че Мария по цял ден прехвърля всичките грижи на мен? Моля те, кажи ѝ да ми помогне.
22. А Исус каза: Ти, Марта, прекалено се грижиш за своите гости, не е нужно да се безпокоиш толкова за делата в този живот.
23. Ти се разкъсваш в грижи за малкото и пренебрегваш това, което е най-важно от всичко.
24. Твоята сестра избра за себе си много по-добра съдба, която никой не може да ѝ отнеме.

Глава 137

Исус и учениците отиват на уединено място да се молят. Исус учи Лазар на молитва. Образец на молитва. Важността на настойчивата молитва. Притча за настойчивата стопанка.

1. А вечерта Исус, Петър, Яков, Йоан с Лазар излязоха от селото да се молят. И Лазар каза: Научи ме да се моля.
2. И Исус каза: Молитвата, на която аз учих дванадесетте когато бяхме в Галилея, е угодна Богу. И когато ти се молиш, казвай:
3. Отче наш, който си на небесата, да се свети името ти, да дойде царството ти, да бъде то на земята както и на небето.
4. Хляба наш насъщен дай ни днес.
5. И ни помогни да забравим дълговете на нашите длъжници, за да бъдат и нашите дългове опростени.
6. И избави ни от напастите на изкусителя, които са твърде големи за нас.
7. А ако те дойдат, дай ни сили да ги преодолеем.
8. И Исус каза: Твоята молитва не може да се изпълни веднага.
9. Не падай духом, моли се отново и отново, тъй като Бог ще чуе.
10. И после той им разказа притча. Той каза: Стопанката на дома била вечерта сама и изведнъж дошли гости, и те били гладни, тъй като не били яли през целия ден.
11. Стопанката нямала хляб и в полунощ отишла и помолила приятелката си: Дай ми в заем три хляба, защото дойдоха гости, а аз нямам нищо да им дам.
12. Приятелката отговорила: Защо ме безпокоиш в полунощ? Моята врата е затворена, децата са с мен в постелята, аз не мога да стана, за да ти дам хляб, утре ще ти дам.
13. Стопанката молила отново и отново, и тогава, тъй като тя умолявала и не спирала, приятелката станала и ѝ дала хляб.
14. Слушайте, аз ви казвам: Молете настойчиво и ще получите. Търсете усърдно и ще намерите. Хлопайте неотстъпно и вратата ще се отвори.
15. Всичко е ваше и ако вие помолите не така, както моли нищия, а като дете, вие ще бъдете удовлетворени.
16. Синът може да помоли хляб от баща си и бащата няма да му даде камък.

17. Или той може да помоли риба, а той няма да му даде рак, или той може да помоли за яйце, а бащата няма да му даде камък от потока.
18. Ако хората в плът знаят как да дават в изобилие на децата по плът, вашият небесен Отец няма ли да ви даде в изобилие, когато започнете да се молите?

Глава 138

Християните са в Йерусалим. Те срещат сляпороден човек. Исус поучава за причините за болестите и нещастията. Изцеляване на слепия.

1. Господ с Петър, Яков и Йоан бяха в Йерусалим. Беше събота.
2. И когато те вървяха по пътя, видяха сляп по рождение.
3. И Петър каза: Господи, ако всички болести и увреждания са предизвикани от грехове, кой е грешникът в този случай – родителите или самият човек?
4. И Исус каза: Всички нещастия са частично изплащане на предишни дългове.
5. Това е нерушимият закон за въздаването, който е отразен в това истинско правило на живота:
6. Това, което човек направи на друг човек, някой друг ще го стори на него.
7. В това е смисълът на юдейския закон, гласящ: Зъб за зъб, живот за живот.
8. Този, който навреди на някого в мисли, думи или дела, се осъжда като длъжник по закона и някой по същия начин ще му навреди в мисли, думи или дела.
9. И за този, който е пролял кръвта на човек, ще дойде време, когато неговата кръв ще бъде пролята от някого.
10. Нещастията са тъмница, в която човекът трябва да остава, докато не изплати своите дългове, ако стопанинът не го пусне, за да му даде по-добра възможност да изплати дълговете.
11. Нещастията са един вид знак за това, че човекът е длъжник.
12. Ето този човек! Някога в минал живот той е бил жесток и е повредил окото на един младеж.
13. А родителите на този човек са се отвърнали от слепия и безпомощен и са го изгонили през вратата.
14. Тогава Петър попита: Плащаме ли ние дълговете на другите хора, когато ги изцеляваме със Словото, изгонваме нечисти духове или спасяваме от някакво нещастие?
15. И Исус каза: Ние не можем да платим дълговете на другия, но с помощта на Словото ние можем да избавим човека от нещастията и униятието
16. И да го освободим, за да може той да заплати дълговете си, отдавайки живота си в доброволна жертва за хората или за други същества.
17. Да, ние можем да освободим този човек, за да може той по-добре да послужи на хората и да заплати своите дългове.
18. След това Исус повика този човек и каза: Искаш ли да се освободиш? Искаш ли да получиш зрение?

19. Човекът отговори: Аз бих отдал всичко, за да виждам.
20. И Исус направи маз от глина със слюнка и с нея помаза очите на слепия.
21. Той промълви Словото, а после каза: Иди при Силоам и се умий, и когато се умиваш, кажи: Йахевахе (Jahhevahe). Направи това седем пъти и ти ще виждаш.
22. Заведоха този човек при Силоам. Той уми своите очи и произнесе словото, и тутакси неговите очи се отвориха и той прогледна.
23. Хората, които много години виждаха този човек седящ край пътя и молещ за милостиня, бяха много удивени, виждайки го зрящ.
24. Те казаха: Не е ли това Йов, който се е родил сляп, седеше край пътя и молеше за милостиня?
25. Той чу как те говореха помежду си и каза: Да, аз съм същият.
26. Хората попитаха: Как се изцели? Кой ти отвори очите?
27. Той каза: Човекът, когото хората наричат Исус, направи маз от глина, наложи на очите ми и ми заръча да кажа слово и да се умия в Силоам седем пъти. А направих както той ми нареди и сега виждам.
28. Един книжник минаваше наблизко, видя този човек и чу как той каза, че Исус с помощта на Словото му е отворил очите.
29. И той заведе този човек в синагогата и разказа всичко на свещениците, които разпитаха човека за това чудо.
30. Човекът отговори: Аз никога не съм виждал светлина до днешния ден, тъй като бях сляп от раждането си.
31. Тази сутрин, когато аз седях край Силоам, един човек, който никога не съм познавал, ми наложи на очите маз, която, както казаха хората, е направил от глина. Той ми нареди да кажа една дума и да измия очите си във вода седем пъти. Аз направих както той нареди и сега виждам.
32. Законникът попита този човек: Кой беше този, който ти отвори очите?
33. Човекът отговори: Някои хора казват, че неговото име е Исус и че той е дошъл от Галилея, а други казват, че той е Божи син.
34. Приблужи се един фарисей и каза: Днес е събота; човекът, който прави така, не почитайки съботата, не е от Бога.
35. Някои свещеници се удивляваха много и говореха: Нечестивец никога не би могъл да извърши такова чудо. Този човек владее силата на Бога. И така те спореха помежду си.
36. Те попитаха този човек: Какво мислиш ти за човека от Галилея?
37. Той каза: Той е пророк, изпратен от Бога.
38. Но много от юдеите не вярваха, че този човек е бил сляп от раждането си. Те казаха: Няма сила, която да отвори очите на сляпородения.
39. И тогава те доведоха при фарисеите родителите на този човек, за да свидетелстват.
40. Те казаха: Това е нашият син, роден сляп, ние не знаем как е прогледнал. Той е възрастен и сам може да разкаже, питайте него.
41. Те се бояха да кажат за своята вяра в това, че Исус е Христос, дошъл да прояви могъществото на Бога, за да не оскърбят свещениците и да не бъдат изгонени от синагогата.

42. Началниците казаха отново: Този Исус е зъл човек. Но този, който беше изцелен, отново стана и каза:
43. Този Исус може да е грешник, а може и да е светец, аз не зная, но зная едно – аз бях сляп, а сега виждам.
44. И тогава книжниците и фарисеите се подиграваха на този човек и казваха: Ти си последовател на този човек от Галилея. Ние следваме Моисей, а този не познаваме и не знаем откъде е.
45. Същият човек отговори: Удивително е, че вие не знаете откъде е той, и все пак той ми отвори очите.
46. Вие знаете, че само със силата на Бога може да се извърши нещо подобно.
47. Бог не чува молитвите на грешниците и вие трябва да знаете, че този, който може да прилага силата на Бога, не е порочен.
48. Фарисеите отговориха: Ти си негодник! Ти си заченат и роден в грях, а сега се опитваш да ни учиш на закона. И тогава те го изгониха от синагогата.

Глава 139

Исус среща и наставлява човека, който беше сляп, посвещава го в тайните на царството. Овчарникът. Исус се обявява за пастир, отива в дома на масалианина, където живее няколко дни.

1. Когато Исус чу за това, което се е случило и за това как свещениците са изгонили този човек, той го намери зад вратите на синагогата и му каза:
2. Ти вярваш ли в Бога и в Божия син?
3. Този човек отговори: Аз вярвам в Бога, но кой е този Божи син, за който ти говориш?
4. И Исус каза: Божият син е този, който говори с теб.
5. Тогава човекът попита: Защо казваш “синът на Бога”? Нима той има само един син?
6. И Исус каза: Всички хора са Божи синове по рождение. Бог е Баща на човечеството. Но не всички са синове на Бога по вяра.
7. Този, който удържи победа над своето “аз”, е син на Бога по вяра и този, който говори с теб, е победил себе си и той се нарича син на Бога, тъй като той е образец за синовете човешки.
8. Този, който вярва и изпълнява волята на Бога, е син на Бога по вяра.
9. Човекът възкликна радостно: Господи, аз вярвам в Бога и в Божия син.
10. И Исус каза: Аз дойдох да отворя вратите на затворите, да направя слепите зрящи. Но уви, фарисеите са слепи по рождение.
11. И когато аз помазвам техните очи с балсама на правдата и им говоря да отидат да се умият и да кажат свещеното Слово, те не искат да отидат, тъй като обичат тъмнината.
12. Около Исус се тълпяха множество хора. Той излезе напред и каза:
13. Вие, хора на Израил, на вас говоря: Овчарникът на Господа е огромен, неговите стени са здрави, входът му е на изток. И този,

който влиза в двора не през вратата, а се промъква от другаде, е крадец и той идва да граби.

14. На вратата стои пастирът. Той дава таен знак. Той хлопа и стражът отваря вратата.

15. И тогава пастирът зове своите овце по име, те чуват неговия глас и вървят след него. Те влизат в двора през вратата.

16. Овцете не познават гласа на чуждия човек. Те няма да тръгнат след него. Те ще се разбягат.

17. Хората не разбраха притчата, която разказа Исус. И тогава той каза:

18. Христос е вратата към двора, аз съм пастирът на овцете и този, който върви след мен в Христа, ще дойде в двора, където текат живите води и където има богати пасища.

19. Лъжепророците идват и си отиват. Те се обявяват за пастири на овцете. Те заявяват, че уж знаят пътя, но те не знаят могъщото слово. Стражът не отваря вратата. Овцете не възприемат техния зов.

20. Пастирът ще отдаде живота си за спасението на овцете.

21. Наемникът бяга, спасявайки живота си, когато вълците се промъкват в овчарника; и тогава агнетата са похитени, а овцете с разбягват на всички страни.

22. Аз съм пастирът на овцете. Аз познавам овцете на Бога. Те познават моя глас и Бог ме познава, както и аз Го познавам.

23. Отец ме обича с вечна любов, тъй като аз отдавам живота си за овцете.

24. Аз ще положа своя живот, когато поискам, но аз мога да си го върна и обратно. Тъй като всеки син на Бога по вяра може да остави своето тленно тяло и да го приеме отново. Тези слова аз получих от Бога.

25. Народът отново заспори помежду си. Те се разделиха в мненията си за Христос. Те не можеха да възприемат думите, казани от Исус.

26. Някои отново казваха: Той е обладан или полудял, защо да го слушаме?

27. А други казваха: Неговите думи не са думи на обладан. Нима нечистите духове могат да отварят очите на слепороден?

28. После Исус напусна Йерусалим и живя няколко дни у масалианина.

Глава 140

Исус с трима ученици се връща в Капернаум, приема отчета на седемдесетте. Със своите ученици той преминава по цялата Галилея, ободрявайки вярващите. Той изцелява жена, разказва притча за малкото семе и голямото дърво.

1. Дойде време за завръщането на седемдесетте, които Исус изпрати зад граница да проповядват.

2. И Исус, Петър, Яков и Йоан се отправиха обратно към Галилея.

3. Те преминаха през много селища и градове на Самария и навсякъде народът се тълпеше по техния път, желаейки да види човека, за когото бяха говорили тези седемдесет. И Исус поучаваше и изцеляваше болни.

4. И когато те пристигнаха в Капернаум, седемдесетте бяха там. И те се изпълниха с радост и казаха:
5. Духът на Господа на множествата беше през целия път с нас и ние преуспяхме.
6. В нас се прояви могъществото на свещеното Слово. Ние изцелявахме болните, хромите започваха да ходят, глухите да чуват, слепите да виждат.
7. Самите дяволи трепереха, когато ние произнасяхме това Слово и ни се подчиняваха.
8. И Исус каза: Когато вие вървяхте по своя път, небесата сияеха със светлина и земята сияеше; те сякаш се бяха слели и бяха едно. И аз видях сатаната, спуснал се от небето като мълния.
9. Вие имате власт да стъпквате змии и скорпиони, а те са символи на враговете човешки. Вие сте защитени по правия път и никой не може да ви навреди.
10. И когато вие вървяхте, аз чувах как стопанинът каза: Добре е сторено.
11. Но вие не трябва да се радвате на това, че можете да изцелявате болни и със Словото да заставяте дяволите да треперят, тъй като тази радост е от плътското "аз".
12. Вие трябва да се радвате, че народите на земята имат уши да чуват Словото, очи – да виждат сиянието на Бога и сърца – да чувстват вътрешното дихание на Светия Дух.
13. И вие можете напълно да се радвате, че вашите имена са записани в Книгата на Живота.
14. После Исус погледна към небето и каза: Благодаря ти, Отче, Господ на небето и земята за това, че показва на децата и ги научи как да осветят пътя и да доведат мъдрите при теб.
15. Това, което ти даде на мен, аз дадох на тях, и чрез свещеното Слово им дарих разбирането на сърцето,
16. За да могат те да знаят и почитат теб чрез Христос, който е бил, е и винаги ще бъде.
17. И после той каза на седемдесетте и дванадесетте: Премного са благословени вашите очи, че за вас е видимо това, което виждате.
18. Благословени са вашите уши че чуват това, което слушат.
19. Благословени са вашите сърца, тъй като вие разбирате.
20. В предишните векове мъдреци, пророци, провидци и царе са се стремили да видят, чуят и узнаят това, което вие чухте, видяхте и узнахте. Но те не са го постигнали и не са успели да чуят, видят и узнаят.
21. И Исус каза отново: Аз дойдох много луни преди вас и ви дадох небесния хляб и чашата на живота.
22. Бях ваш щит и ваша опора. Но сега вие узнахте пътя и сте достатъчно силни, за да останете сами. А аз ще оставя своето тяло и ще отида при Този, Който е Всичко.
23. След четиридесет дни ние тръгваме за Йерусалим, където аз ще намеря олтара на Господа и ще положа своя живот в доброволна жертва за хората.
24. Да станем и да преминем по целия бряг на Галилея и да приветстваме и ободряваме всички синове на Бога по вяра.

25. И те станаха и тръгнаха. Те влизаха във всеки град и селище на брега и навсякъде казваха: Благословиите на Христос са живи и са с вас навеки.

26. После в един от градовете те отидоха в синагогата в събота и Исус поучаваше.

27. И когато той говореше, двама души донесоха на постеля жена, прегъната почти надве от болест. Тя не беше ставала от своята постеля осемнадесет години.

28. И Исус възложи ръка на жената и каза: Стани, освободи се от немошта.

29. И когато той каза Словото, жената откри, че е станала стройна и здрава. Тя се изправи, тръгна и каза: Слава на Бога.

30. Началникът на синагогата беше яростен от това, че лечителят изцелява в събота.

31. Той не осъди Исус в лицето, но, обръщайки се към народа, каза:

32. Хора на Галилея, защо нарушавате законите на Бога? Има шест дни във всяка седмица, когато вие можете да работите и тогава да носите боледуващите за изцеляване.

33. Съботата е ден, благословен от Бога, в който хората не могат да работят.

34. И Исус каза: Вие сте непоследователни, книжници и фарисеи! В събота вие вземате вашите животни от стоилото и ги водите да ядат и пият – това не е ли работа?

35. Тази дъщеря на вашия отец Авраам, която беше прикована осемнадесет години, повярва, за да се освободи.

36. Сега кажете, хора, престъпление ли е това – да бъдат разкъсани веригите и да бъде освободена в събота?

37. Началникът не каза нищо повече, целият народ се радваше и казваше: Това е Христос!

38. Исус разказа притча; той каза: Царството на Христос прилича на малко семенце, което някой е положил в земята.

39. То израснало и след много години станало могъщо дърво. И много хора отдъхвали в неговата сянка и птици виели гнезда и отглеждали птиченца сред неговите клони, покрити с листа.

Глава 141

Исус говори с думи на ободрение. Порицава настойчив фарисей. Посещава сватба. Изцелява човек, болен от воднянка. Порицава гостите, претендиращи за почетни места. Разказва притча за сватбата.

1. Исус отиде в следващия град на брега и говори с добри думи за ободряване на тези, които го следват.

2. А един човек излезе напред и каза: Господи, малко ли са тези, които ще влязат в живота?

3. И Исус каза: Пътят, водещ в живота, е трънлив. Вратата са тесни и се охраняват добре. Но всеки, който върви и търси с вяра, ще намери този път и тези, които знаят Словото, ще могат да влязат.

4. Но мнозина търсят користни цели. Те удрят с юмруци по вратата на живота, но тези врата са здрави.

5. Часовият от кулата казва: Аз не те познавам, твоята реч е реч на Ашдода, а твоята дреха – дреха на греха, отдръпни се и си върви по пътя.
6. И те ще тръгнат по своя път с плач и скърцане със зъби.
7. И те ще бъдат възмутени, виждайки нашия отец Авраам с Исаак и Яков и пророците, отпочиващи в Царството Христово, докато те сами са се лишили от правото на него.
8. И аз казвам, че ще дойдат хора от далечни страни, от изток, от запад, от север, от юг и ще пребъдат с мен в осъзнаването на живота.
9. Казвам ви: Последният ще бъде първи, първият ще бъде последен.
10. Всички хора са призвани в царството Христово, но избраните са малко, тъй като само чистите по сърце могат да видят царя.
11. И докато той говореше, приближи се един фарисей и каза: Ти, човекът от Галилея, ако искаш да спасиш своя живот, не оставай тук, бягай незабавно, тъй като Ирод се кълне, че ще те лиши от живот и вече неговите войници те търсят.
12. И Исус каза: Как така фарисеите се безпокоят за моя живот?
13. А сетне рече на човека, който каза това: Върви и кажи на тази хитра лисица: Ето, аз изцелявам болни и изгонвам нечисти духове днес, утре и в следващите дни, а после ще бъда осъден на смърт.
14. Върви, кажи му, че аз няма от какво да се боя в Галилея, тъй като ще срещна безжалостната ярост на хората в Йерусалим.
15. И докато те бяха на площада един фарисей покани Исус и няколко негови последователи при себе си на обяд, в събота, по случай сватбата на сина му.
16. Сред гостите имаше един страдащ от воднянка.
17. И Исус каза на тези, които бяха пратени да предадат тези казани от него думи, за които биха могли да го обвинят в престъпление:
18. Вие, законници и фарисеи, защо говорите за незаконност на изцеляването в събота? Тук има един човек от вашите хора и той страда силно.
19. Трябва ли аз със силите на Бога да произнеса целителното Слово и да излекувам този човек?
20. Законниците и фарисеите не отговаряха.
21. Тогава Исус каза целителното Слово и излекува този човек, и той зарадван си тръгна.
22. Тогава Исус отново каза на законниците и фарисеите: Кой от вас, който има кон или крава, няма да повика хора за помощ да я измъкнат, ако тя в събота падне в яма?
23. И никой не се реши да отговори: “Аз”.
24. Когато Исус видя как поканените на празника гости са се скупчили и се блъскат да заемат почетните места, той им каза:
25. Вие, користолюбиви хора, защо се стараете да заемете почетните места, когато сте само поканени гости? Вие сте неучтивни към нашия стопанин.
26. Ако хората са поканени на сватба те трябва да седнат на долните места, докато стопанинът не ги настани където поиска.
27. Вие можете без покана да заемате почетно място, но после ще дойде уважаван човек и когато стопанинът ви помоли да станете и да заемете място по-долу, за да може той да уважи своя по-достоеен гост,

на вас няма да ви остане нищо друго, освен да се подчините, почервенияйки от срам.

28. Но ако вие заемете по-долно място, а после стопанинът ви почете и помоли да заемете по-високо място, тогава ще ви оценят като почетен гост.

29. Така се проявява жизнения принцип: Този, който се превъзнася, ще бъде унижен, а този, който принизява себе си, ще бъде възвеличен в очите на хората.

30. После Исус каза на всички гости: Ако някой от вас ще устройва пир, той не трябва да бъде за приятелите и роднините, и богатите,

31. Тъй като при такова внимание те ще се чувстват длъжници и ще считат за необходимо да дадат още по-голям пир за вас като отплата за дълга.

32. Но когато вие устройвате празненство, канете бедните, хромите, слепите, защото тогава ви очаква благословия, тъй като вие добре знаете, че нищо няма да получите в замяна. Но в съзнанията на нуждаещите се, на които вие сте помогнали, ще бъдете възнаградени.

33. А после той разказа притча. Той каза: Един богат човек подготвил пир. Той изпратил своите слуги да поканят избраните от него. Но те не пожелали да дойдат като измислили такива оправдания, които, както те мислели, напълно ще удовлетворят стопанина.

34. Един казал: Аз току-що купих парцел земя и трябва да отида и да заверя правото си на тази земя. Аз моля да ме извините.

35. Вторият казал: Аз трябва да утвърдя моята собственост върху овцете, които купих, моля да ме извините.

36. Третият казал: Аз наскоро се ожених и затова не мога да дойда, моля за извинение.

37. Когато слугите дошли и казали на човека, който подготвял пира, че тези, които е поканил, няма да дойдат,

38. Човекът се натъжил в сърцето си и тогава изпратил слугите по улиците и кръстовищата на града да доведат на празненството бедните, хромите, слепите.

39. Слугите излезли, намерили бедните, хромите, слепите и ги довели. Но в залата оставало още място.

40. Тогава стопанинът повикал своята стража да доведат народа насила на празненството и тогава домът се напълнил.

41. И Бог устрои празник за хората. Преди много години той изпрати своите слуги при любимите си човешки синове. Ноте не поискаха да чуят неговия зов и не дойдоха на празника.

42. Тогава той изпрати своите слуги при чужденците и при тълпите, и те дойдоха, но в залата още имаше празни места.

43. Разберете, тъй като той ще изпрати своите ангели с могъщ тръбен глас и хората ще бъдат принудени да дойдат на празника.

Глава 142

Пътят на ученичеството, неговите трудности. Кръстът и неговото значение. Опасността от богатството. Младият човек, който обича богатството повече от Христос. Притча за богатия човек и Лазар.

1. И тогава Исус и дванадесетте отидоха в друг град. И влизайки в него казаха: Мир на всички, благоволение за всички.
2. Множество народ вървеше след тях и Учителят им каза: Пазете се, тъй като вие тръгнахте след мен с корисни цели.
3. Ако вие искате да ме следвате с любов, да бъдете ученици на Светия Дух и в края да достигнете венеца на живота, вие трябва да оставите всичко, отнасящо се към плътския живот.
4. Не се заблуждавайте хора, спрете се и си направете първо равносметка.
5. Ако някой строи кула или дом, той отначало сядва и прави разчет за да се убеди, че средствата му ще стигнат за завършването на постройката.
6. Тъй като той добре знае, че ако сбърка в пресмятането, може да загуби цялото си богатство и да стане за посмешище.
7. И ако цар поиска да завладее земите на друг цар, той призовава верните си хора и те щателно сравняват силите. Той не би тръгнал да мери силата си с тези, чието могъщество е несъизмеримо.
8. Добре размислете, преди да ме последвате, тъй като това означава да отдадете живота си и всичко, което притежавате.
9. Ако вие обичате баща, майка, жена или дете повече, отколкото обичате Христос, вие не можете да ме следвате.
10. Ако вие обичате богатството или славата повече от Христос, вие не можете да ме следвате.
11. Пътищата на плътския живот не водят по склона на планината към върха, те преминават покрай планината на живота и ако вие вървите направо към горните врати на съзнанието, вие прекосявате пътищата на плътския живот, без да се спирате на тях.
12. Това е както хората носят своя кръст и никой не може да понесе кръста на другия.
13. Вземете своя кръст и вървете след мен чрез Христос, по пътя на истинското ученичество, което води в живота.
14. Този път на живота е като най-скъпоценен бисер и този, който го намира, трябва да положи всичко, което притежава в неговото подножие.
15. Слушайте, един човек намерил на полето находище на богата златна руда и отишъл, продал своя дом и цялото свое имущество, и купил това поле. После той се радвал на богатството.
16. В това време там имаше богати книжници и фарисеи, които обичаха своите пари, своето имущество, земя, и те гръмко се смееха, надсмивайки се над това, което говори Исус.
17. Тогава Исус им каза: Вие хора, оправдаващи себе си в очите на човеците, Бог познава злобността на вашите сърца.
18. И вие трябва да знаете, о хора, че това, което се почита и възвеличава от плътския ум, е мерзост в очите на Бога.
19. И Исус тръгна по своя път и тогава млад човек изтича, коленичи в нозете му и каза: Учителю благи, кажи ми какво да правя, за да имам вечен живот?
20. И Исус каза: Защо ме наричаш благ? Никой не е благ наистина, освен самия Бог.

21. А Бог е казал: Ако ти искаш да влезеш в живота, съблюдавай заповедите на закона.
22. Младият човек попита: Какви са тези заповеди?
23. И Исус каза: Не убивай, не кради, не прелюбодействай, не лъжесвидетелствай.
24. И възлюби своя Бог с цялото си сърце, и възлюби ближния си като самия себе си.
25. Човекът отговори: Всичко това аз съм съблюдавал от младини. Но какво не ми достига?
26. Исус каза: Ти имаш един недостатък – твоето сърце е привързано към земните вещи, ти не си свободен.
27. Върви и продай цялото си имущество, раздай парите на бедните, ела и ме последвай, и ще имаш живот вечен.
28. Човекът се натъжи от това, което каза Учителят, тъй като беше богат. Той скри лицето си и продължи натъжен по своя път.
29. А Исус погледна натъжения човек и каза: Толкова е трудно за човека, събрал богатство, да премине през вратата на царството на душата.
30. И неговите ученици се удивляваха на това, което той каза.
31. А той им отговори и каза: Казвам ви, хора, че тези, които се надяват на богатство, не могат да се надяват на Бога и не могат да влязат в царството на душата.
32. Нещо повече, по-лесно е на камилата да премине през иглено ухо, отколкото на богатия да намери пътя на живота. И учениците попитаха: Кой тогава може да намери този път? Кой може да бъде спасен?
33. И Исус каза: Богатият може да отхвърли своето злато, знатният – да развенчае себе си, и Бог ще ги спаси.
34. После Исус разказа притча:
35. Един богат човек живял разкошно. Той носел най-изтънчените дрехи, които могат да бъдат изработени от хората. Неговите маси се огъвали от най-скъпите ястия на тази земя.
36. Един нищ, сляп и хром, чието име било Лазар, обикновено сядал пред задните врати на неговия дом, за да раздели с кучетата остатъците от масата на богатия човек.
37. Случило се така, че Лазар умрял и ангелите го отнесли в лоното на нашия отец Авраам.
38. Богатият човек също умрял и бил погребан в скъпа гробница, но за жалост той отворил очи в огъня на чистилицето.
39. Той погледнал и видял нищия да си почива в лоното на неговия отец Авраам, и с душевна горчивина извикал:
40. Отче мой Авраам, погледни с милосърдие към своя син – аз се мъча в този пламък.
41. Аз те моля, изпрати Лазар, за да ми даде глътка вода и да освежи моя пресъхнал език.
42. Но Авраам отвърнал: Сине мой, в тленния живот ти имаше всичко най-добро на земята, а Лазар – най-лошото и ти не искаше да му дадеш чашка вода, а го гонеше от своята врата.
43. Законът трябва да бъде изпълнен и Лазар сега е спокоен, а ти ще платиш това, с което си задлъжнял.

44. Освен това между мястото, където ти пребиваваш и нашата обител неизменно съществува голяма пропаст, и даже и да исках, аз не бих могъл да изпратя Лазар при теб. И ти не можеш да дойдеш при нас докато не изплатиш своите дългове.

45. Този човек казал отново с болка: Отче Авраам, моля те, изпрати Лазар обратно на земята, в дома на моя баща, за да може той да разкаже на моите братя, които са още живи, а те са пет, за ужасите на това място. Нека те да дойдат не при мен, а при теб.

46. Авраам отговорил: Те имат думите (словата) на Моисей и провидците, нека да ги слушат.

47. Човекът отговорил: Те няма да изпълнят написаното слово, но ако при тях дойде човек от гроба, те биха повярвали.

48. Но Авраам отговорил: Ако те не се вслушват в думите на Моисей и провидците, то няма да повярват даже и ако сред тях застане един от мъртвите.

49. А Петър каза: Господи, ние оставихме всичко, за да те последваме и каква ще е нашата награда?

50. И Исус каза: Истина ви казвам, тези, които са оставили всичко, за да ме последват, ще влязат в новия живот, дълбоко скрит от Христос в Бога.

51. И вие ще седите с мен на престола на могъществото и ще съдите с мен племената на Израил.

52. И този, който победи плътското „аз“ и ме следва чрез Христос, ще има голям дял от богатството на живота на земята, а в бъдещия свят – вечен живот.

Глава 143

Възнаграждението за праведността. Исус разказва притча за земеделеца и работниците, разяснява божествения закон за развода. Тайнството на брака.

1. Господ стоеше край морето, където имаше много народ. Един човек излезе напред и каза:

2. Ще възнагради ли Бог, както възнаграждават хората, за това, което е сторено?

3. И Исус каза: Човек никога не знае какво е направил другият. Този живот е само привиден.

4. Един сякаш върши велико дело и хората го считат за достоен за голяма награда.

5. Друг сякаш греши на урожайните полета на живота и хората го хулят.

6. Хората не познават сърцата на другите. Само Бог познава сърцата на хората и с изтичането на деня може да възнагради човека, изнесъл бремето на този ден, и да се отвърне от този, който е бил кумир в сърцата на хората.

7. А после той разказа притча: Царството на душата прилича на човек, притежаващ обширно имение.

8. На сутринта този човек отишъл на пазарния площад да потърси хора за прибиране на зърното.

9. Той намерил трима и се съгласил да дава на всеки по денарий за работен ден. И ги изпратил на полето.
10. После той отново отишъл на пазарния площад в третия час на деня, намерил пет човека, очакващи работа и казал: Елате при мен и работете, и аз ще заплатя това, което се полага, и те отишли и работили.
11. Той отишъл отново, бил шестият час на деня и седем човека чакали на площада, той ги изпратил на полето да работят.
12. И в единадесет часа той отново отишъл. Дванадесет човека стояли без работа. Той казал: Защо стоите цял ден, без да работите?
13. Те казали: Защото нямаме работа и нито един човек не ни е наел.
14. И тогава той ги изпратил при себе си на полето да работят.
15. А когато настъпила вечерта, този човек казал на своя управляващ: Повикай работниците от полето и им заплати за работата. И на всички заплатили, и всеки получил по денарий за работата.
16. Когато дванадесетте, които работили само от единадесет часа, получили всеки по денарий, тримата били много обидени. Те казали:
17. Тези дванадесет работиха само един кратък час и те получиха равен дял с нас, работилите през всичките знойни часове на деня. Не се ли полагат в крайна сметка на нас по два денария за нашата работа?
18. Човекът отговорил: Приятели мои, аз не ви сторих нищо лошо. Нима ние нямахме твърда уговорка, когато вие дойдохте да работите? Нима аз не ви платих напълно?
19. Какво ви засяга дали ще заплатя на тези хора по-голяма или по-малка сума? Вземете това, което ви се полага и вървете по своя път, а аз ще дам на дванадесетте също толкова, колкото ще дам на тримата, петте и седемте.
20. Вие свършихте работата по най-добрия начин и не бихте могли да направите повече, отколкото сте в състояние да свършите.
21. Заплащането на човека се определя от неговия сърдечен стремеж.
22. Когато Исус поучаваше, приближи се фарисей и каза: Господи, законно ли е човек да изостави жена си?
23. И Исус каза: Ти сам трябва да знаеш; какво гласи законът?
24. Фарисеят отговори: Законът казва, че човек може да се разведе, може да остави своята жена.
25. А Исус отговори: Закоравялостта на човешките сърца е принудила законодателя да състави подобни положения. Но първоначално това не е било така.
26. Бог е сътворил жената за мъжа и те са били едно. И после Той е казал: Мъжът да остави своя баща и своята майка и да се долепи до жената. Отсега те са едно, една плът.
27. Това, което Бог е съединил, нито един човек не може да раздели.
28. Когато те вървяха към дома, един човек отново се осмели да попита за развода.
29. И Исус отново повтори това, което каза на фарисея, а после преподаде висшия закон за брачния живот:

30. Този, който оставя своята жена с изключение на случая, когато тя е невярна и после вземе друга жена, върши прелюбодеяние.
31. Жената, която оставя своя мъж, освен ако той не е разпътник и не е прелюбодеец, а после стане жена на друг човек, върши прелюбодеяние.
32. А Тома попита: Какво е прелюбодеянието?
33. И Исус отговори: Мъжът, който таи похотливи мисли, който пожелае жена, не своята жена, прелюбодейства.
34. Жената, която таи похотливи мисли, която пожелае човек, не венчан за нея, не своя мъж, прелюбодейства.
35. Хората не могат да създадат закон за връзката между две сърца.
36. Ако двама са свързани чрез любов, те нямат похотливи мисли – жената не може да остави мъжа, мъжът няма желание да отпрати своята жена.
37. Ако мъжът и жената таят похотливи мисли и желаят някое друго тяло, те не са единни, не са съединени от Бога.
38. И Филип каза: Господи, много ли са такива, които Бог е съединил със светите възли на брака?
39. И Исус каза: Бог познава чистите по сърце. Похотливите мъже и жени са само създания на похотливото “аз”. Те не могат да бъдат единни.
40. Натанаил каза: Добре ли ще бъде, ако всички мъже се откажат от брачните връзки?
41. И Исус каза: Хората не стават чисти от това, че не се женят. Мъжът, който възделее, е прелюбодеец, независимо от това дали има жена или няма.
42. А после той каза, обръщайки се към всички: Някои неща хората узnavат когато им ги разкажат, а други неща няма да научат докато пред тях не се отворят вратите на съзнанието.
43. Аз говоря за тайната, която вие сега не можете да разберете, но някога ще разберете.
44. Скопец е човекът, не изпитващ възделение. Някои хора са скопци по рождение, някои са скопци по волята на хората, а някои са скопци от Светия Дух, който ги прави свободни в Бога чрез Христос.
45. Който е способен да възприеме истината, която казвам, той да възприеме.

Глава 144

Християните в Тивериада. Исус говори за вътрешния живот. Притча за блудния син. Негодуванието на по-големия брат.

1. Когато Господ с учениците ходеха по големите и малки градове на Галилея и дойдоха в Тивериада, там те срещнаха онези малцина, които възлюбиха името на Христос.
2. И Исус им разказа много за вътрешния живот, но когато дойде останалият народ, той разказа притча. Той каза:
3. Един човек с обширни владения имал двама синове. На по-младия му омръзнало да стои у дома и той казал:
4. Татко мой, моля те, раздели своето имущество и ми дай моя дял, а аз ще тръгна да търся съдбата си в друга страна.

5. Бащата сторил както той искал и юношата тръгнал със своето богатство към чужда страна.
6. Той водил разпътен живот и скоро прахосал цялото си богатство по пътищата на греха.
7. Не му оставало нищо друго да направи, освен да постъпи на работа като свинар.
8. И той гладувал, и никой не му давал да яде, и той ядял корите на плодовете на сената, с които хранел свинете.
9. И след много дни той се замислил и си казал: Моят баща е богат човек, той има множество слуги, които хранят обилно, а аз, неговият син, гладувам по тези полета сред свинете.
10. Аз не се надявам да бъда приет отново като син, но ще отида право в дома на баща си и ще се покая за своите заблуди.
11. И аз ще кажа: Татко мой, аз дойдох отново, аз съм разпътник и загубих своето богатство по пътищата на греха, аз не съм достоен) да се нарека твой син.
12. Аз не те моля да ме приемеш обратно като син, но ми позволи да заема място сред твоите слуги, за да има къде да се скрия от лошото време и да има какво да хапна.
13. И той тръгнал и намерил дома на своя баща, и когато го наближил неговата майка го видяла отдалеч.
14. (Сърцето на майката първо чувства острата мъка на странстващия син.)
15. Дошъл бащата и ръка за ръка те излезли на пътя да посрещнат младежа, и била радост, голяма радост.
16. Юношата настойчиво се опитвал да моли за милост и място на слуга, но любовта на родителите била толкова голяма, че те не искали и да слушат за това.
17. Вратата била широко разтворена. Той намерил радостен прием в сърцето на майката и в сърцето на бащата.
18. Бащата повикал слугите и им заповядал да донесат за него най-изисканата дреха, изискани сандали за краката и пръстен от чисто злато.
19. А после бащата казал: Слуги мои, отидете и заколете охранено теленце; пригответе пир, тъй като при нас има радост.
20. Нашият син, когото ние считаме за умрял, е тук жив. Съкровището, което ние смятахме за загубено, се намери.
21. Скоро пирът бил устроен и всички се веселили, когато в къщи дошъл по-големият син, който работел на далечно поле и не знаел, че брат му се е завърнал.
22. И когато узнал причината за такава веселба, той се наскърбил и не поискал да влезе в дома.
23. Неговият баща и майка и двамата със сълзи го молели да забрави заблудите и безразсъдството на техния син, но той не поискал, той казал:
24. През всичките тези години аз бях у дома, служих ви всеки ден, никога не съм оставил неизпълнена и най-суровата ваша заповед.
25. И все пак вие нито един път не заколихте за мен и козленце, не устройхте за мен скромно празненство, за да мога да се повеселя със своите приятели.

26. А когато вашият син, този разпътник, който замина и прахоса половината от вашето състояние по пътищата на греха идва у дома, тъй като друго нищо не му остава да направи, вие заколвате за него охранено теленце и устройвате разкошен пир.

27. Неговият баща казал: Сине мой, всичко, което имам е твое и ти си винаги с нас в нашите радости.

28. И е добре и ние да се порадваме, когато твоят брат, който ни е близък и скъп и когото считахме за умрял, се върна жив.

29. Той може би е бил разпътник, може би е общувал с разпътници жени и крадци, но все пак той е твой брат и наш син.

30. После Исус каза, за да могат всички да чуят: Който има уши, да слуша, и който има сърце да разбира, да постигне смисъла на тази притча.

31. После Исус и дванадесетте пристигнаха в Капернаум.

Глава 145

Исус говори за основите на Христовото Царство и за бъдещото пришествие на Господа в сила. Той призовава към вяроност. Притча за несправедливия съдия. Притча за фарисея и митаря.

1. Няколко фарисеи дойдоха да говорят с Исус и казаха: Рави, ние чухме, че ти каза: „Царството приближи“.

2. Ние четохме у Даниил, че Бог на небето ще създаде царство и ние питаме, това ли е Божието царство, за което ти говореше? Ако е така, то кога ще дойде то?

3. И Исус каза: Всички пророци са говорили за Божието Царство и то е вече близко, но хората никога няма да видят как ще дойде.

4. То не може да бъде видяно с плътски очи – то е вътре.

5. Аз говорих и сега говоря отново: Само чистите по сърце ще могат да видят царя и всички чисти по сърце са хора на царя.

6. Преобразете се и се отвърнете от греха, гответе се, о, гответе се! Царството е близко.

7. А после той каза на своите ученици: Времето на Сина Човешки настъпва.

8. Ще дойде време, когато вие повече от всичко ще желаете отново да видите един от тези дни, но няма да можете да го видите.

9. И много хора ще кажат: Ето, тук е Христос или ето, там е Христос. Не се лъжете, не вървете по техните пътища.

10. Защото когато Синът Човешки дойде отново, на нито един човек няма да е нужно да се показва пътя, защото подобно на небесния огън Синът Човешки ще освети небесата и земята.

11. Но аз казвам, че много поколения ще се сменят, докато Синът Човешки дойде в сила. Но когато той дойде, никой няма да каже: Ето, тук е Христос, или там.

12. Но както е било преди потопа в деня на Ной, така и ще бъде. Хората са яли, пили, отдавали са се на веселба и са пели за увеселение.

13. И не са знаели своя жребий, докато не е бил направен ковчегът и Ной не влязъл в него, и тогава е започнал потопът и е помел всички хора.

14. Така е било и в дните на Лот – хората яли, пили, купували, продавали, сажали и жънали, те вървели по своите пътища в грях и не се безпокоели.

15. Но когато праведният Лот излязъл от вратите на своя град, земята под града се затресла и серни огньове паднали от небето,

16. Зиналите челюсти на земята са се разтваряли навсякъде и са поглъщали техните домове, имущество, хората са падали, за да не се изправят повече.

17. Така ще бъде и когато Синът Човешки дойде в сила.

18. Аз ви предупреждавам, хора, както ще предупреждавам и тогава: Не се стремете да спасите своето имущество, иначе ще загубите живота си. Вървете напред и не поглеждате към рухналите стени на греха. Не забравяйте жената на Лот.

19. Този, който се стреми да спаси своя живот, ще го загуби. Този, който доброволно отдаде своя живот в служене, ще го спаси.

20. Ще дойде време за отсяване. Двама мъже ще бъдат в постелите – единият ще бъде призован, другият – оставен. Две жени ще работят рамо до рамо, едната ще бъде взета, другата ще остане.

21. И учениците казаха: Обясни ни тази притча, или това не е притча?

22. И Исус каза: Мъдрият ще разбере, тъй като където е небесният хляб, там вие ще намерите чисти по сърце, а където лежи труп, всички птици ще се съберат на плячката.

23. Но аз казвам, че преди да дойдат тези дни Синът Човешки ще бъде предаден от един от вас в ръцете на зли хора и ще отдаде живота си за вас и за целия свят.

24. И нещо повече: Светият Дух ще дойде в сила и ще ви преизпълни с мъдростта на справедливите.

25. И вие ще преразказвате удивителната история в Юдея, в Самария и в далечните страни на земята.

26. А после, за да научи хората да се молят и никога да не проявяват слабост, той разказа такава притча:

27. Живял някога съдия, който не се боял от Бога и не се съобразявал с хората.

28. Там имало вдовица, която често молела съдията да поправи несправедливостта и да накаже нейните врагове.

29. Отначало съдията не слушал, но след много дни казал:

30. Аз не се боя от Бога и не се съобразявам с хората, и все пак, за да не ми досажда вдовицата с всекидневните си молби, аз ще отмъстя заради нея на нейните врагове.

31. Когато учениците попитаха за значението на притчата, Господ отговори: Мъдрият може да разбере, а на глупавия не му трябва да знае.

32. А после, за да преподаде урок на някои от своите последователи, уверени в себе си и считащи себе си за по-святи от другите хора, той разказа такава притча:

33. Двама човека отишли в синагогата да се молят: единият бил фарисей, другият митар.
34. Фарисеят излязъл напред и се молел за себе си така: Боже, благодаря ти, че не съм като другите хора, тъй като те са обирджии, грешници, прелюбодейци.
35. Аз не съм като този митар. Аз постя два пъти в седмицата и отдавам десета част от всичко, което имам.
36. А митарят не излязъл напред, той не можел да вдигне очи към небето, но се удрял в гърдите и казвал:
37. О Господи, бъди милосърден към мен, аз съм грешник в твоите очи, аз съм загинал.
38. А сега, хора, аз ви казвам: Митарят знаел как да се моли и той бил простен.
39. Фарисеят знаел как да говори и все пак си отишъл осъден.
40. Всеки, който превъзнася себе си, ще бъде принизен, а този, който не хвали себе си, ще бъде възвисен в очите на Бога.

Глава 146

Последна среща на Исус с неговите последователи в Галилея. Мириам пее хвалебствена песен. Християните започват своя път към Йерусалим. Те отдъхват край Еноновите извори. Егоистичната молба на майката на Яков и Йоан. Християните пристигат в Йерусалим.

1. Работата на Исус в земята на Галилея беше изпълнена и той разпрати вест, и мнозина дойдоха от градовете на Галилея да получат благословия от него.
2. Сред дошлите беше Лука, сириец от Антиохия, образован лекар, справедлив и честен човек.
3. Там беше също Теофил, гръцки сенатор, министър на кесаря и множество други хора, уважавани и известни.
4. И Мириам запя: Слава на теб, Деница, във висините!
5. Слава на теб, Христос, който винаги си бил, си и ще бъдеш вечно!
6. Слава на тъмната нощ на земята! Слава на зората на мира на земята! Благоволение на хората!
7. Слава на победоносния цар в схватката с тирана на Смъртта, побеждаващ в борбата и водещ хората към светлината на нетленния живот.
8. Слава на разбития кръст и строшеното копие!
9. Слава на победата на душата! Слава на празния гроб!
10. Слава на този, който е презрян от хората, отхвърлен от тълпите, тъй като той е възкачен на престола на могъществото!
11. Слава! Тъй като той призова чистите по сърце от всяка страна да разделят с него престола на могъществото!
12. Слава на раздраната завеса! Пътят към най-високите дворци на Бога е отворен за човешкия род!
13. Възрадвайте се, хора на земята, възрадвайте се и се възвеселете!
14. Донесете арфата и докоснете най-възвишените нейни струни, донесете лютнята и извлечете най-сладките звуци!

15. Тъй като хората, спуснали се ниско, сега са възвисени и тези, които са вървели в тъмнината и в долината на смъртта, сега са възнесени; Бог и човекът са единни навеки.
16. Алилуя, Слава на Бога във вековете. Амин.
17. И Исус вдигна очи към небето и каза:
18. Мой Боже, Отче, да се спусне върху тези хора благословията на Твоята любов, на Твоето милосърдие и Твоята правда.
19. Светилникът е взет от тях и ако вътрешната светлина не гори, те ще тръгнат по пътя на тъмнината и смъртта.
20. И после той каза на всички: Прощавайте.
21. След това Исус, неговата майка, дванадесетте, Мириам и Мария, майката на двама негови ученици, Яков и Йоан,
22. И множество други верни души, обичащи Христос, тръгнаха към Йерусалим да празнуват юдейския празник.
23. И по пътя те стигнаха до Еоновите извори близо до Салим, където някога учеше Предтечата.
24. И по време на отдиха до извора Мария, Заведеевата жена и майка на двамата ученици – Яков и Йоан, се приближи към Учителя и каза:
25. Господи мой, аз зная, че Царството скоро ще дойде и моля за благодеение: Заповядай тези двама мои синове да седнат с теб на престола – единия отдясно, другия – отляво.
26. И Исус ѝ каза: Ти не разбираш за какво молиш.
27. След това се обърна към Яков и Йоан и каза: Готови ли сте вие и достатъчна ли е силата във вас, за да изпиете моята чаша?
28. Те казаха: Да, Учителю, ние имаме достатъчно сила да те следваме, където и да отидеш.
29. Тогава Исус каза: Наистина вие ще изпиете моята чаша, но не аз мога да отсъдя кой ще седи до дясната и кой до лявата ми ръка.
30. Хората, които живеят истински живот и пазят вярата, ще седят на престола на могъществото.
31. А когато апостолите чува молбата на майката за своите синове и разбраха, че Яков и Йоан са искали особена благосклонност от Господа, те се възмутиха и казаха:
32. Ние бяхме уверени, че Яков и Йоан са се издигнали над егоистичното „аз“. На кого от синовете човешки можем да разчитаме?
33. А Исус извика настрана тези десетимата и им каза: Колко трудно е на хората да постигнат природата на царството на душата!
34. Тези двама ученици вероятно не знаят, че властите на небето не приличат на властите на земята.
35. Във всички царства на света хората на властта, които са възвисили сами себе си, показват своето господство и управляват с желязна ръка.
36. Но вие трябва да знаете, че тези, които са управлявани от синовете на светлината, не са тези, които търсят земна власт, а тези, които отдават своя живот в доброволна жертва за хората.
39. И християните продължиха по пътя и пристигнаха в Йерусалим.

Исус говори на народа в храма за своето месианство. Той упреква юдеите във вероломство. Юдеите се опитват да го замерят с камъни, но ги спира Йосиф.

1. По това време множество юдеи от Галилея, Юдея и Самария бяха в Йерусалим на празника.
2. Соломоновата галерия беше пълна с книжници, фарисеи и законници, и Исус беше с тях.
3. Един от книжниците се доближи до Исус и каза: Рави, защо ти държиш хората в очакване и неопределеност? Ако ти си Месията, за когото са писали пророците, че трябва да дойде, защо не ни кажеш това сега?
4. И Исус каза: Аз ви го казах много пъти, но вие не вярвахте.
5. Нито един човек, ако не е дошъл от Бога, не може да свърши тази работа, която аз свърших, и да донесе на хората правдата, която аз донесох.
6. Извършеното и казаното от мен свидетелстват за мен.
7. Бог зове, и тези, чийто слух е настроен на небесния глас, чува този зов и повярваха в мен, защото Бог свидетелства за мен.
8. Вие не можете да чуete гласа на Бога, тъй като вашите уши са затворени. Вие не можете да постигнете деянията на Бога, тъй като вашите сърца са пълни с егоизъм.
9. Вие сте суетни лъжеучители и лицемери. Вие сте примамили в своите леговища тези хора, които Бог отдаде на мен, и се опитвате да ги отровите със софистика и лъжа, възнамерявайки да ги откраднете от Божието стадо.
10. Аз ви казвам, тези хора са изпитани и вие няма да можете да похитите нито един от тях.
11. Моят Отец, Който ми ги отдаде, е по-велик от всички вас, а аз и Той сме едно.
12. И тогава юдеите взеха камъни, за да хвърлят по него: Сега ние чухме достатъчно. Да приключим с него, да го пребием с камъни!
13. Но в галерията беше Йосиф, член на Синедриона на Юдея, той излезе напред и каза:
14. Хора на Израил, не правете нищо прибързано, хвърлете камъните на земята. В такива моменти като този разумът е по-добър ръководител, отколкото страстта.
15. Вие не знаете дали вашите обвинения са истинни, и ако този човек се окаже Христос, а вие го лишите от живот, Божият гняв ще пребъде навеки върху вас.
16. И Исус им каза: Ето, аз изцелявах вашите болни, изгонвах нечистите духове от вашите приятели, благодарение на мен вашите слепи започнаха да виждат, глухите да чуват, хромите – да ходят.
17. За кое от тези велики дела вие искате да ме лишите от живот?
18. Юдеите отговориха: Ние искахме да те замерим с камъни не заради твоите милосърдни дела, а за твоите подли богохулни слова, ти си само човек, а казваш че си Бог.
19. И Исус каза: А нали вашият пророк каза на синовете човешки: Да, вие сте богове!

20. Чуйте ме вие, хора, ако той е казал това на онези, които просто са слушали словото на Бога, защо вие мислите, че аз очерням името на Бога, когато казвам: Аз съм син на Бога?

21. Ако вие не вярвате на това, което аз казвам, трябва да имате вяра в това, което върша и вие бихте видели Отца в тези дела и бихте узнали, че аз пребивавам в Бог-Отец, а Отец пребивава в мен.

22. И тогава юдеите отново взеха камъни и искаха да го пребият в двора на храма. Но той се скри от погледите, излезе от галерията и продължи по своя път.

23. И с дванадесетте той отиде в Йерихон, а след няколко дни те пресякоха Йордан и преживяха много дни във Витавара.

Глава 148

Лазар умира и Исус с дванадесетте апостоли се завръща във Витания. Възкресяването на Лазар, което силно разгневява началството на Йерусалим. Християните отиват към хълмовете на Ефраим и живеят там.

1. Веднъж, когато Исус и дванадесетте пребиваваха в безмълвие в един от домовете на Араба, дойде пратеник и каза:

2. Господи Исусе, слушай! Твоят приятел във Витания е смъртно болен, неговите сестри те умоляват незабавно да тръгнеш към него.

3. Тогава обръщайки се към дванадесетте, Учителят каза: Чуйте, Лазар е заспал и аз трябва да отида да го събудя.

4. А неговите ученици казаха: Защо трябва да ходиш, ако той е заспал, то скоро ще се събуди.

5. Тогава Исус каза: Това е мъртвешки сън, тъй като Лазар умря.

6. Но Исус не бързаше да отива, той остана два дни в Араба, а после каза: Часът настъпи и ние трябва да отидем във Витания.

7. Но неговите ученици го умоляваха да не ходи, те казваха: Юдеите чакат твоето завръщане, за да те лишат от живот.

8. И Исус каза: Хората не могат да вземат моя живот, докато аз не им го дам.

9. И когато времето настъпи, аз сам ще положа живота си. Това време е близко и Бог знае това по-добре от всички. Аз трябва да стана и да тръгна.

10. А Тома каза: Тогава ние също ще дойдем. Да, ние ще пожертваме нашите животи и ще умрем с него. И те станаха и тръгнаха.

11. Мария, Марта, Рут и много приятели плачеха в дома, когато някой дойде и каза: Господ дойде. Но Мария не чуваше неговите думи.

12. А Рут и Марта чуха. Те станаха и отидоха да посрещнат Господа. Те чакаха при портите на селището.

13. И когато те посрещнаха Учителя, Марта каза: Ти дойде твърде късно, Лазар вече умря. Но ако ти беше с нас, аз съм сигурна, че той нямаше да умре.

14. Но аз знам, че даже сега ти си властен над смъртта и че със священото слово ти можеш да го накараш да се върне от мъртвите.

15. И Исус каза: Гледайте, Лазар отново ще бъде жив.

16. А Марта каза: Аз зная, че той ще стане и ще оживее, когато станат всички мъртви.

17. И Исус каза: Аз съм възкресението и живота. Този, който има вяра в мен, макар и да е мъртъв, все пак ще живее.

18. И този, който е жив и има жива вяра в мен, никога няма да умре. Ти вярваш ли в това, което казах?

19. И Марта каза: Господи, аз вярвам, че ти си дошъл да явиш Божия Христос.

20. Тогава Исус каза: Върни се обратно, извикай сестра си настрана, а също моята майка и пророчицата и им кажи, че съм пристигнал, а аз ще почакам тук при портите, докато те не дойдат при мен.

21. Рут и Марта направиха както им каза Исус и скоро Мария и пророчицата се срещнаха с Господа.

22. И Мария му каза: Защо се забави толкова? Ако беше с нас, скъпият ни брат не би умрял.

23. Тогава Исус отиде в дома и когато видя тежката мъка на всички, той сам се натъжи и каза: Къде е гробът, в който сте го положили?

24. Те казаха: Господи, ела и виж. И Исус заплака.

25. Хората казаха: Вижте как Исус е обичал този човек!

26. А други казаха, не би ли могъл този Господ, който отвори очите на сляпородения, да спаси този човек от смъртта?

27. Но скоро оплаквачките бяха при гроба – край гробницата, изсечена в твърдата скала. Тежък камък затваряше входа.

28. И Исус каза: Отместете камъка.

29. А Марта каза: Господи, добре ли е това? Та нали вече четири дни минаха откакто нашият брат умря, тялото вероятно смърди, и дали е добре да го видим сега?

30. Господ отговори: Ти забрави ли, Марта, какво казах, когато бяхме при портите на селото? Нима не казах, че ще видиш славата на Господа?

31. И тогава те отместиха камъка, тялото не беше се разложило, и Исус вдигна очи към небето и каза:

32. Мой Боже, Отче, Ти, Който винаги си чувал моите молитви, аз Ти благодаря сега и за да може народът да разбере, че Ти си ме изпратил, че аз съм твой, а Ти си мой, направи силно могъщото Слово.

33. И тогава той каза Словото и с глас, който могат да разбират душите каза: Лазаре, събуди се!

34. И Лазар стана и излезе от гробницата. Саванът беше тесен и Исус каза:

35. Разхлабете покривалото му и нека да върви.

36. Народът беше изумен и мнозина изповядаха вярата в него.

37. И някои отидоха в Йерусалим и разказаха на фарисеите за това възкресяване на мъртвия.

38. Върховното духовенство беше смутено и те казаха: Какво да направим? Този човек извършва множество могъщи дела, и ако ние не спрем неговите деяния, всички хора ще видят в него царя и чрез римляните той ще може да отнеме нашето място и власт.

39. А после висшето духовенство и фарисеите се събраха на съвет и решаваха по какъв начин да го изпратят на смърт.

40. Първосвещеник тогава беше Каяфа, той стана и каза: Вие, хора на Израил, нима не знаете закона?

41. Нима вие не знаете, че в такива времена като тези ние можем да отдадем един живот, за да спасим народа и вашите закони?

42. Каяфа не знаеше, че самият той се оказа пророк, изричайки тези правдиви думи.

43. Той не знаеше, че за Исус е дошло време да бъде принесен в жертва за всички хора, за юдеите, за гърците и за целия свят.

44. От този ден юдеите се съвещаваха всеки ден, решавайки как да предадат Господа на смърт.

45. В това време Исус и дванадесетте не останаха във Витания, а на хълмовете на Ефраим, на границата на Самария, те намериха дом и там преживяха много дни.

Глава 149

Юдеите се събират в Йерусалим за празника. Християните отиват в Йерихон. Исус обядва у Закхей. Той разказва притча за десетте таланта.

1. Великата пасха на юдеите, празникът на пролетта събра всички верни в Йерусалим.

2. Десет дни преди празника Господ и неговите ученици оставиха Ефраимските хълмове и по йорданския път отидоха в Йерихон.

3. И когато те влязоха в Йерихон, приближи се богат митар, за да види Господа. Той беше малък на ръст, а тълпата беше голяма и той не можа да го види.

4. Край пътя имаше дърво платан и той се изкачи на дървото, избра място сред клоните и седна.

5. Когато Исус приближи, той видя този човек и каза: Закхей, слез побързо, днес ще отседна при теб.

6. И Закхей се спусна и с огромна радост прие Господа. Но много привърженици на строгата секта се провикнаха:

7. Позор! Той отива в дома на Закхей, грешника и митаря!

8. Но Исус не ги слушаше, той продължи по своя път със Закхей, който беше вярващ човек, и когато те беседваха, Закхей каза:

9. Господи, аз винаги съм се старал да върша справедливост, аз отдавам на бедните половината от своите доходи, а ако по някакъв начин обидя човек, аз поправам грешката си, плащайки му четворно.

10. И Исус каза: Твоят живот и вяра са известно на Бога и благословията на Господа на множествата пребивава с теб и с твоя дом.

11. После Исус разказа притча за всички. Той каза: Един васал на императора бил произведен за наместник и се отправил към чужда страна да заяви своите права и да приеме царството.

12. Преди да тръгне той извикал десетте си верни слуги, дал на всекиго по един талант и казал:

13. Вървете и както можете използвайте тези пари, за да умножите моето богатство.

14. И след много дни той се върнал отново и извикал тези десетима, искайки им отчет.

15. Първият от тях дошъл и казал: Господарю, аз увеличих твоята сума с девет таланта. Ти ми даде един талант, а тук има десет таланта.

16. Царят отговорил: Добре си направил, ти си верен човек и тъй като си верен в малкото, аз съдя, че ти ще бъдеш верен слуга и в голямото дело.

17. Ето, аз те определям за управител на девет града от моето владение.

18. Вторият се приближил и казал: Господине, аз увеличих твоята сума с четири таланта; ти ми даде един талант, а тук са пет.

19. Царят казал: И ти доказва своята вярност. Ето, аз те правя управител на четири важни града от моето владение.

20. Третият се приближил и казал: Господине, аз удвоих това, което ти ми даде. Ти ми даде един талант, а тук са два.

21. Владетелят казал: И ти доказва своята вярност. Ето, аз те правя управител на един важен град в своето владение.

22. Четвъртият дошъл и казал: Господине, ето това, което ти ми даде. Аз знаях, че ти си суров човек, често жънеш там, където не си сял, уплаших се да взема твоя талант, който ти ми даде и го скрих на тайно място – ето го.

23. Владетелят възкликнал: Ти си ленив човек! Ти знаеше за моето искане, за това, че аз от всекиго очаквах най-доброто, на което е способен.

24. Ако ти си толкова страхлив и си се уплашил да участваш в търговски дела, защо не отиде и не даде моите пари на банкера, за да получи от тях печалба?

25. После, обръщайки се към своя ковчежник, владетелят казал: Вземи този талант и го отдай на този, който със своето усърдие заработи девет таланта.

26. Тъй като аз казвам, че всеки, който използва това, което има и го умножава, ще има в изобилие, а който заравя своя талант в земята ще се лиши и от това, което има.

Глава 150

Исус изцелява слепия Вартимей. С дванадесетте той отива във Витания. Пристигат много хора, за да го приветстват и да говорят с Лазар.

1. Християните се отправиха към Витания и по пътя през Йерихон преминаваха покрай един нищ, стоящ край пътя. Това беше слепият Вартимей.

2. И когато нищият чу, че покрай него минава тълпа, той каза: Какво е това, което чувам?

3. Хората му казаха: Исус от Назарет минава наблизо.

4. И този човек веднага викна: Господи Исусе, сине на Давид, спри се! Прояви милост към слепия Вартимей!

5. Хората му казаха: По-тихо, успокой се.

6. Но слепият Вартимей отново викна: О сине на Давид, чуй ме, бъди милостив към бедния сляп Вартимей!

7. И Исус спря и каза: Доведете го при мен.

8. И тогава хората доведоха слепия при Господа и докато го водеха, говореха: Сега се развесели, Вартимей, Господ те вика.
9. И тогава той отхвърли плаща и побегна към Исус, който чакаше на пътя.
10. И Исус каза: Вартимей, какво искаш ти?
11. Слепият каза: Рави, отвори ми очите, за да мога да виждам.
12. И Исус каза: Вартимей, погледни, придобий зрение, твоята вяра те спаси.
13. И той веднага придоби зрение и от цялото си сърце каза: Слава на Бога.
14. И целият народ каза: Слава на Бога.
15. После Исус и дванадесетте продължиха към Витания. Оставаха шест дни до празника.
16. И когато народът узна, че Исус е във Витания, надойдоха отвсякъде да го видят и да чуят неговите речи.
17. И всички те се стремяха да поговорят с Лазар, когото Исус събуди от мъртвите.
18. В това време свещениците и фарисеите в Йерусалим до един бяха нащрек. Те казваха: Този Исус ще бъде на празника и ние не трябва да допуснем отново да се изплъзне.
19. И те заповядаха на всички да бъдат нащрек и да им помогнат да заловят Господа, за да могат да го лишат от живот.

Глава 151

Исус поучава в синагогата. Тържествено влизане в Йерусалим. Тълпи от хора с деца пеят хвалебствия и казват: „Осанна на царя!“ Християните се завръщат във Витания.

1. Беше в навечерието на събота, осмият ден на юдейския месец нисан, когато Исус пристигна във Витания.
2. А в събота той отиде в синагогата и поучаваше.
3. И на сутринта в първия ден на седмицата (неделя) той повика при себе си дванадесетте си апостола и каза:
4. Днес ще отидем в Йерусалим, не се бойте, моето време още не е дошло.
5. Сега двама от вас нека да отидат във Витания и вие ще намерите магарица, привързана към дърво, и ще видите до нея магаренце.
6. Отвържете животното и го доведете при мен тук. Ако някой попита защо го вземате, кажете: Нужно е на Учителя. И тогава стопанинът ѝ ще дойде с вас.
7. И учениците отидоха там, където указа Исус. Те намериха магарица и магаренце близо до отворена врата. И когато искаха да отвържат магарицата, стопанинът каза: Защо искате да вземете животното?
8. И учениците казаха: Нужно е на Учителя и тогава стопанинът каза: Добре.
9. А после те доведоха животното, покриха го с дрехите си, а Исус седна върху магарицата и тръгна за Йерусалим.
10. И надойдоха тълпи хора и запълниха пътя, а неговите последователи славеха Господа и казваха:

11. Три пъти благословен е царят, идващ в името на Господа! Слава на Бога и мир на земята! Благоволение за хората!
12. И много постилаха на земята своите дрехи, а някои чупеха клонки от дърветата и хвърляха пред него.
13. И много деца дойдоха с гирлянди от цветя и ги окачаха на шията на Господа или посипваха с тях пътя, казвайки: Да живее царят! Многая лета на царя!
14. Престолът на Давид ще бъде издигнат отново. Осанна на Господа на множествата!
15. Сред тълпата имаше фарисеи, които говореха на Исус, когато той преминаваше: Усмири тази шумяща тълпа, срамно е за тях да крещат така по улиците.
16. Господ отговори: Казвам ви, хора, ако те се успокоят, тогава камъните ще завикат.
17. А после фарисеите започнаха да се съвещават помежду си. Те казваха: Нашите заплахи са само празни думи. Погледнете, целият свят го следва.
18. Когато Исус стигна до Йерусалим, той спря, заплака и каза: Йерусалим, Йерусалим, свят град на юдеите! С теб беше славата на Господ, но ти изгони Господа.
19. Твоите очи са затворени, ти не можеш да видиш царя. Царството на Господа на небето и земята приближи. Но ти не можеш да го постигнеш.
20. Ето, ще дойде ден, когато чуждите войнства ще направят насип около твоя път, ще те обсадят и ще те обкръжат от всички страни.
21. Ще те повалят на земята и ще убиват твоите деца по улиците.
22. Те няма да оставят камък върху камък от твоя свят храм, от твоите дворци и стени, защото днес ти отхвърляш ръката за помощ, протегната от Бога на небесата.
23. Когато Исус с множеството от хора влезе в Йерусалим, навсякъде цареше вълнение и народът питаше: Кой е този човек?
24. Отвърщаха им: Това е цар, пророк, свещеник на Бога, човек от Галилея.
25. Но Исус не се задържаше. Той продължи направо към храма, който беше изпълнен човек до човек с хора, желаещи да видят царя.
26. Там имаше болни, хроми, сакати, слепи и Исус спря, разпростря ръце над тях и ги излекува със свещеното Слово.
27. Храмът и дворовете на храма бяха пълни с деца, славещи Бога. Те казваха: Осанна на царя! Синът на Давид е царят! Радвай се, царю! Хвала на Бога!
28. Фарисеите кипяха от гняв, слушайки пеенето на децата. Те казаха на Исус: Ти чуваш ли какво казват децата?
29. И Исус каза: Аз чувам, но нима не сте чели думите на нашия поет, който е казал:
30. От устата на младенците и пеленачетата Ти приготви хвала?
31. А вечерта Господ и неговите ученици отново отидоха във Витания.

Исус прокліна безплодната смокиня, изгонва търговците от храма, поучава народа, връща се във Витания.

1. На следващия ден, в понеделник, Учителят с дванадесетте тръгна към Йерусалим.
2. И когато те вървяха по пътя, видяха смокиня с гъсти листа, но без признак за плодове.
3. И Исус каза на дървото: Ти си безполезно бреме за земята. На вид ти, смокиньо, си добра, но това е измама.
4. Ти забираш от земята и от въздуха храна, която биха могли да имат плодоносните дървета.
5. Върви обратно в земята и бъди сама храна за другите дървета.
6. Като каза така на дървото, Исус продължи по своя път.
7. А когато той пристигна в храма, залите бяха пълни с търговци на гълъби, животни и жертвени съдове: храмът беше място за търговия.
8. Исус се възмути при вида на това и каза: Вие, хора на Израил, позор за вас! Тук трябва да бъде дом за молитва. Но сега това е вертеп на разбойници. Съберете награбеното от това свято място.
9. Търговците само се смееха и казваха: Нашата търговия е под защитата на тези, които имат власт, ние няма да си отидем.
10. Тогава Исус направи камшик от въже, както беше направил някога, втурна се към търговците и събори всичките им пари на пода,
11. Разтвори всички клетки с гълъби, развърза въжетата, с които бяха привързани блеещите агнета и ги пусна на свобода.
12. А после изгони търговците от местата им и с една нова, чиста метла помете пода.
13. Висшите свещеници и книжници бяха в ярост, но се бояха да докоснат и даже да упрекнат Господа, тъй като целият народ застана в негова защита.
14. А Исус през целия ден поучаваше народа и излекува много болни.
15. А когато настъпи вечерта, той отново отиде във Витания.

Глава 153

Християните отиват в Йерусалим. Те виждат изсъхналата смокиня; нейният символичен смисъл. Исус поучава в храма. Свещениците го осъждат. Притча за пира у един богат човек.

1. Във вторник през деня Исус и неговите дванадесет апостоли отидоха в Йерусалим.
2. И по пътя учениците забелязаха дървото, на което Господ беше говорил предишния ден. Неговите листа бяха така изсъхнали, сякаш беше ги горил огън.
3. И Петър каза: Господи, погледни това дърво: листата му са изсъхнали и то изглежда мъртво.
4. А Исус каза: Така ще бъде с всички, които не принасят плодове. Когато Бог ги призове да дадат отговор, той ще дъхне на тях и техните листа, техните празни речи ще изсъхнат и ще се разсипят.
5. Бог няма да позволи на безплодни дървета на живота да обременяват почвата, той ще ги изтръгне и ще ги изхвърли.

6. А вие можете да видите могъществото на Бога. Имайте вяра в Бога и вие ще можете да заповядвате на планините да се поместят, и те ще се разсипват в краката ви.
7. И вие ще можете да говорите на вятъра и на вълната, и те ще ви слушат и ще се подчиняват на вашата заповед.
8. Бог чува молитвата с вяра и когато вие поискате с вяра, ще получите.
9. Вие не трябва да молите несправедливо. Бог не чува молитвата на човека, който идва при него с ръце обаядени с кръвта на други хора.
10. И този, който таи завистливи мисли и не обича своите събратя, може вечно да се моли на Бога, но Бог няма да го чуе.
11. Бог не може да направи за хората повече от това, което те са направили за другите хора.
12. Исус отново влезе в двора на храма.
13. Свещениците и книжниците бяха твърде ободрени от съвещанието с Каяфа и другите представители на властта, затова те дойдоха при Исус и казаха:
14. Кой ти е дал право да вършиш това, което извърши? Защо вчера изгони търговците от храма?
15. А Исус им отговори: Ако вие отговорите на моя въпрос, то и аз ще отговоря на вашия. Йоан Предтеча Божи човек ли беше или бунтар?
16. Книжниците и фарисеите не искаха да му отговорят. Те разсъждаваха помежду си така:
17. Ако ние кажем, че Йоан е пророк, изпратен от Бога, той ще каже:
18. Йоан свидетелстваше за мен, че аз съм син на Бога, защо тогава вие не повярвахте на неговите думи?
19. Ако пък ние кажем, че Йоан е дързък бунтар, народът ще се разгневи, тъй като те смятат, че той е бил пророк на живия Бог.
20. И те отговориха на Исус така: Ние не знаем, ние не можем да кажем.
21. Тогава Исус каза: Ако вие не ми кажете, то и аз няма да ви кажа кой ми е дал власт да изгоня разбойниците от Божия дом.
22. И после той разказа притча: Един човек организираше пиршествo, поканвайки всички богати и почитани хора от страната.
23. Но когато те дошли, видели, че вратата към трапезарията била ниска и те не могли да влязат по друг начин, освен да наведат глава и да коленичат.
24. Тези хора не искали да наведат глави и да коленичат и си тръгнали. Те не отишли на празненството.
25. И тогава този човек изпратил своите пратеници да извикат на пир при него простия народ и хората от ниското съсловие.
26. Тези хора с радост дошли. Те навели глави, паднали на колене и влезли в трапезарията, която се напълнила и всички се веселили.
27. И тогава Учителят каза: Вижте, свещеници, книжници и фарисеи! Господ на небето и земята устрои разкошен пир и вие бяхте поканени преди всички.
28. Но вие намерихте вратата към трапезарията толкова ниска, че за да влезете трябваше да наведете глави и да паднете на колене, и вие презряхте царя, устроил този празник, отказвахте се да преклоните глави и да паднете на колене и тръгнахте по своя път.

29. Но сега Бог зове отново. Простият народ и хората с нисък произход дойдоха в множество, влязоха вътре на пира и всички се веселят.

30. Аз ви казвам, хора, че митарите и грешниците ще влязат през вратата в Царството на Бога небесен, а вие ще останете извън него.

31. Йоан дойде при вас в праведност, той ви донесе истината, но вие не му повярвахте.

32. Но митарите и блудниците повярваха и се кръстиха, а сега влязоха на пира.

33. Аз ви казвам сега, както съм ви казвал много пъти: Много са званите, но малцина избраните.

Глава 154

Исус поучава в двора на храма. Притча за стопанина на имението и злите земеделци. Притча за сватбата и госта без празнична дреха.

1. Множество народ искаше да послуша какво ще каже Исус и те построиха трибуна в двора на храма, а Исус застана на нея и поучаваше. Той говореше с притчи. Той каза:

2. Един човек притежавал обширно имение. Той отгледал лозе, направил ограда наоколо, построил кула, поставил преса за приготвяне на вино.

3. Той поверил своето лозе на земеделците, а сам заминал за далечна страна.

4. По време на събирането на гроздето този човек изпратил слуга, който да вземе и да му занесе част от урожая.

5. Лозарите излезли и набили този човек. Те му нанесли четиридесет удара с бич по гърба и го изгонили извън лозето.

6. Стопанинът изпратил друг човек да му занесе това, което му принадлежи. Земеделците го хванали, наранили го и го изгонили извън лозето, захвърляйки го полужив край пътя.

7. Стопанинът изпратил още един човек да му занесе това, което му се полага. Земеделците го хванали и пронизали с копие сърцето му, а после го заровили зад оградата.

8. Стопанинът бил огорчен. Той помислил: Какво да правя? А после си казал: Ето какво ще направя. Моят единствен син е тук и аз ще го изпратя при земеделците.

9. Те, разбира се, ще окажат почит на моя син и ще ми изпратят това, което ми принадлежи.

10. Той изпратил своя син. Лозарите се събрали и започнали да се съвещават. Те казали: Това е единственият син и наследник на цялото имущество и ако ние го лишим от живот, огромното наследство ще бъде наше.

11. Те го лишили от живот и го изхвърлили зад оградата на лозето.

12. Ще настанат дни, когато собственикът ще се разплати с лозарите, ще хване всеки от тях и ще го хвърли в очистващия огън, където те ще останат докато не изплатят своите дългове.

13. И той ще даде лозето на грижите на достойни хора.

14. После, обръщайки се към свещениците и книжниците, той каза: Нима вашите пророци не са казали:
15. Камъкът, който отхвърлиха строителите, стана глава на ъгъла?
16. Вие, хората, които сте постъпили с Божия народ както тези лозари, вие сте били с камъни и убивали посланиците на Бога, неговите пророци и провидци, а сега търсите как да убиете неговия син.
17. Казвам ви, хора, Царството ще бъде отнето от вас и отдадено на народ, какъвто сега няма и на нация, каквато сега няма.
18. И хората, чиито речи вие не можете да разберете, ще застанат между живите и мъртвите, показвайки пътя към живота.
19. Първосвещениците и фарисеите дълбоко се възмутиха, чувайки тази притча и биха заловили Господа, и биха му навредили, ако не се бояха от тълпата.
20. А Исус разказа друга притча. Той каза: Царството прилича на празненство у царя, който е устроил пир в чест на женитбата на сина.
21. Той е изпратил слугите да повикат хората, поканени на празника.
22. Слугите ги повикали, но тези хора не поискали да дойдат.
23. И тогава изпратил пратеници в други земи да кажат: Ето, масите ми са наредени, моите предястия и месни ястия са готови.
24. Изисканите ястия и разкошните вина са на масите. Идвайте на сватбата.
25. Хората се смяли и пренебрегнали неговата покана и си отишли по своя път, кой на фермата, кой да търгува.
26. А някои хванали слугите на царя, оскърбявали ги и им се присмивали. А някои от тях и убили.
28. И тогава царят изпратил други слуги, той им казал: Вървете на кръстопътищата, по улиците, по пазарите и казвайте:
29. Всички желаещи могат да дойдат на сватбата.
30. Слугите отишли по всички тези места и приканвали. И ето че трапезарията се изпълнила с гости.
31. Но когато царят дошъл да посрещне гостите, той видял човек, който не бил в празнично облекло, извикал го и му казал:
32. Приятелю, защо ти не си днес в празнично облекло? Ти искаш да опозориш моя син?
33. Човекът бил ням, той не отговорил.
34. И тогава царят казал на своята стража: Вземете този човек, вържете му ръцете и краката и го хвърлете в нощната тъмнина.
35. Поканили мнозина, но този, който не се облякъл в празнични дрехи, бил недостоеен за гост.

Глава 155

Исус признава справедливостта на заплащането на светските налози. Той поучава за семейните взаимоотношения в задгробния живот, предупреждава своите ученици за лицемерието на книжниците и фарисеите.

1. Докато Исус говореше, към него се приближиха фарисеи с въпрос, надявайки се да използват неговия отговор за обвинение против него.

2. Един верен поданик на Ирод каза: Господи мой, ти си правдив човек, ти указваш пътя към Бога, без да гледаш лицето.
3. Как мислиш, трябва ли ние, семето на Авраам, да плащаме данък на кесаря или не сме длъжни?
4. Исус, познавайки злобността на неговото сърце, каза: Защо си дошъл да ме изкушаваш? Покажи ми парите за данъка, за които ти говориш.
5. Човекът донесе монета, на която беше гравирен портрет.
6. И Исус каза: Чие е изображението и чие е името върху тази монета?
7. Човекът отговори: Това е изображението и името на кесаря.
8. И Исус каза: Отдай кесаревото кесарю и на Бога отдай Божието.
9. И тези, които го слушаха, казаха: Той отговори добре.
10. А после един садукей, който смяташе, че няма възкресение на мъртвите, се доближи и каза: Рави, у Моисей е написано, че ако женен човек умре и няма деца, неговата жена ще стане жена на неговия брат.
11. Имало седем братя и най-старият имал жена. Той умрял бездетен. Брат му взел неговата жена, а после умрял.
12. Всеки от братята имал за жена тази жена, накрая тя умряла.
13. Тогава на кого от братята тази жена ще бъде жена в деня на възкресението?
14. Исус каза: Тук, на този план на живота, хората се женят или за да удовлетворят своето егоистично "аз", или за да продължат рода. Но в бъдещия свят и в деня на възкресението хората няма да дават брачни обети.
15. Но подобно на ангелите и другите синове на Бога те ще се съединяват не за самоудовлетворяване и не за продължаване на своя род.
16. Смъртта не означава край на живота. Гробът не е край за човека, също както земята не е край за семето.
17. Животът е резултат от смъртта. Семето изглежда умряло, но гроба му се израства за живот дърво.
18. Така също изглежда, че човекът умира, но той продължава да живее и от гроба се изправя за живот.
19. Ако ти би могъл да възприемеш разказът на Моисей за горящия храст, който гори и не изгаря, ти би знал, че смъртта не може да унищожи живота.
20. И Моисей казваше, че Бог е Бог на Авраам, Исаак и Израил.
21. Но Бог не е Бог на костите на мъртвия човек, а на живия човек.
22. Казвам ви, хора: човекът си отива в гроба, но той ще се вдигне отново и ще прояви живот.
23. Тъй като всеки живот е скрит с Христос в Бога и човекът ще живее, докато живее Бог.
24. Фарисеите и книжниците, които слушаха Господа, възкликнаха: Той казва правдата, те бяха радостни от поражението на садукея.
25. И тогава един почитан книжник излезе напред и каза: Господи, ти говориш като посланик на Бога, мога ли аз да те попитам:
26. Коя от Заповедите на Закона е най-голямата и най-първата?

27. И Исус каза: Ето първата заповед: Слушай, о Израил, Господ Бог наш е един, възлюбете Бога с цялото си сърце, с цялата си душа, с всичките си сили;
28. И възлюбете своя ближен като самия себе си.
29. Тези са най-големите от заповедите и върху тях е основан Законът, Пророците и Псалмите.
30. Книжникът каза: Моята душа свидетелства, че ти говориш правдата, тъй като любовта изпълнява закона и превъзхожда изгаряните жертви и приношения.
31. А Исус му каза: Да, ти разгада тайната, ти си в Царството и Царството е в теб.
32. На своите ученици Исус каза и целият народ чу: Пазете се от книжниците и фарисеите, които се гордеят със своите дълги и богато украсени дрехи.
33. Които обичат да ги приветстват на пазарните площади и се стремят към най-почетните места на пировете, и отнемат заработеното с труд от бедните, за да удовлетворят своето плътско "аз", и се молят показно, дълго и гръмко.
34. Те са вълци в овчи кожи.
35. И после той каза на всички: Книжниците и фарисеите са поставени от закона на мястото на Моисей, и те могат да тълкуват законите.
36. Затова което те казват да се върши, вършете го, но не подражавайте на техните дела.
37. Те говорят това, на което е учил Моисей, а постъпват както са подучени от Велзевул.
38. Те говорят за милосърдие, но стоварват върху плещите на хората бремe, което е тежко за носене.
39. Те говорят за помощ, а сами не правят ни най-малки усилия, за да помогнат на своя ближен.
40. Те създават представа, че вършат нещо, а не правят нищо, освен да излагат на показ своите ярки дрехи и украшения и да се усмихват, когато хората ги наричат уважавани учители на закона.
41. Те важничат и се гордеят, когато хората ги наричат отци.
42. Сега слушайте, хора: не наричайте тук отец никой човек, Бог на небето и земята и само Той единствено е Отец на човешката раса.
43. Христос е Йерарх – високо възнесен Учител на човешките синове.
44. Ако вие искате да бъдете възнесени, застанете в нозете на Учителя и служете. Той е най-великият човек, служенето на когото е най-добро.

Глава 156

Книжниците и фарисеите са разгневени. Исус ги упреква в лицемерие. Той говори за Йерусалим. Лептата на вдовицата. Исус се обръща с прощална реч към народа в храма.

1. Книжниците и фарисеите обезумяха от радост. И Исус каза:
2. Горко вам, книжници и фарисеи, вие, лицемери! Вие стоите на пътя и преграждате вратата. Вие самите не искате да влезете в

Царството и отстранявате чистите по сърце, които са близко до това, да влязат

3. Горко вам, книжници и фарисеи, вие, лицемери! Вие обикаляте морето и земята, за да направите човека прозелит, а когато това ви се удаде, той става син на ада, точно такъв като вас самите.

4. Горко вам, наричащи себе си ръководители на хората! Вие сте слепи ръководители,

5. Тъй като облагате с десетък кимиона, ментата и копъра, но не изпълнявате основните предписания на закона – за наказанието, справедливостта, вярата.

6. Вие прецеждате питието, за да се избавите от мушици, но гълтате камили и други подобни.

7. Горко вам, вие, книжници и фарисеи, вие, лицемери! Вие чистите и миете чашата отвън, докато в същото време тя е пълна с разврат, изнудване и излишества.

8. Отидете и очистете чашата отвътре, и тогава отровните изпарения няма да я замърсяват отвън.

9. Горко вам, книжници и фарисеи, вие, лицемери!

10. Вие изглеждате на хората божествени, но в сърцата ви има похот, лицемерие и подли беззакония.

11. Горко вам, вие, книжници и фарисеи, вие, лицемери! Вие строите и украсявате с епитафии гробовете на светиите от древността и казвате:

12. Ако бяхме живели когато са живели тези хора, ние бихме ги опазили и не бихме постъпили с тях така, както са постъпили нашите отци, преследвали ги и предали ги на заклание.

13. Но вие сте синове на тези, които убиваха тези свети хора и вие не сте ни най-малко по-справедливи от тях.

14. Продължавайте да попълвате мярката на вашите отци, които са затънали в престъпления.

15. Вие сте родени от пепелянки, тогава какви можете да бъдете, освен кални змии?

16. Бог сега отново изпраща при вас своите пророци и провидци, своите мъдреци и светци, а вие ги наказвате в синагогите, пребивате ги с камъни по улиците и ги приковавате на кръст.

17. Горко вам! Тъй като върху вашите глави ще се излее кръвта на всички светци, които са убити на земята,

18. От праведния Авел до Захария, сина на Варахия, убит в Светая Светих, пред олтара на Господа,

19. Слушайте, аз казвам, че всичко това ще падне върху тази нация и народа на Йерусалим.

20. И Исус погледна наоколо и каза: Йерусалиме, Йерусалиме, жесток град, убиващ пророците по улиците и предаващ на смърт светците, които Бог изпраща при теб!

21. Аз не един път исках да събера твоите деца, но вие не искахте.

22. Вие отхвърлихте Бога и сега вашият дом е опустошен, и вие отсега няма да ме видите, докато не възкликнете:

23. Трижди благословен е Синът Човешки, който идва като Син на Бога!

24. После Исус отиде и седна около съкровищницата, и гледаше хората как плащат десетъка.

25. Богатите хора идваха и даваха от своето изобилие. А после той видя бедна вдовица, която дойде и положи в съкровищницата две лепти.

26. И той каза на своите ученици, които бяха наблизо: Вижте – тази бедна вдовица, положила в съкровищницата две лепти, стори повече от всички останали,

27. Тъй като тя отдаде всичко, което имаше. А богатият отдаде само неголяма част от това, което има.

28. На празника имаше юдеи от Гърция. Те срещнаха Филип, който знаеше техния език и казаха: Господине, ние бихме искали да видим Господа, Исус, когото наричат Христос.

29. И Филип ги отведе при Христос.

30. И Исус каза: Часът настъпи: Синът Човешки е готов да бъде прославен и това не може да стане по друг начин.

31. Ако зърното пшеница не падне в земята и не умре, то няма да стане нищо друго, освен зърно пшеница. Но ако то умре, то ще оживее отново и на гроба му ще израстат сто зърна пшеница.

32. Моята душа сега е разтревожена, какво да кажа? А после той вдигна очи към небето и каза:

33. Боже мой, Отче, аз не искам да моля избавление от всички тегоби, които са ми назначени, аз моля само за милосърдие и сили, за да ги понеса, каквито и да са.

34. Това е часът, за който аз дойдох на земята. Отче, славя твоето име!

35. И тогава мястото се озари със светлина по-ярка от светлината на слънцето по пладне, народът се отдръпна назад, всички се уплашиха.

36. И тогава глас сякаш от небесата каза:

37. Аз прославях и своето име, и твоето, и аз ще ги прославя отново.

38. Народът чу този глас и някои възкликнаха: Това е далечен гръм! А други казаха: Ангел говори с него.

39. Но Исус каза: Този глас не е за мен. Той е за вас, за да знаете, че аз съм дошъл от Бога.

40. Но сега е близка присъдата на света. Князът на тъмнината ще се прояви и ще се върне там, откъдето е дошъл.

41. Синът Човешки сега ще бъде възнесен от земята и ще привлече към себе си всички хора.

42. Хората казаха: Законът гласи, че Христос живее вечно. А как може ти да кажеш: Синът човешки ще бъде сега възнесен? Кой е Синът Човешки?

43. А Исус им каза: Сега сияе светлина, ходете в светлината, докато имате при себе си светлината.

44. Ще дойде тъмнина и тези, които тръгнат в тъмнината, няма да могат да намерят пътя.

45. Отново казвам: Ходете в светлината, докато имате при себе си светлината, за да могат хората да знаят, че вие сте синове на светлината.

46. И Исус застана на възвишението и произнесе своето последно обръщение към народа. Той каза:

47. Този, който вярва в мен сега, вярва в Бога, изпратил ме да изпълня Неговата воля, и този, който ме вижда сега, вижда моя Бог-Отец.

48. Гледайте, аз дойдох със светлина в света. Този, който вярва в мен, ще върви в светлината на живота.

49. Вие, хора, слушащи ме сега, ако вие не вярвате в мен, аз не ви осъждам.

50. Аз не дойдох за това, да съдя света, а за да спася света.

51. Бог е единственият съдия на хората. Но това, което аз говоря, ще се изправи пред вас в деня, когато Бог ще съди света.

52. Тъй като аз говоря не от самия себе си. Аз говоря думите, които Бог ми е дал да говоря.

53. А после той каза: Йерусалиме, с цялата твоя слава и твоите престъпления, сбогом.

Глава 157

Християните на Маслиновата планина. Исус пророкува разрушаването на Йерусалим и ужасните бедствия, с които ще бъде отбелязан завършекът на епохата. Той призовава своите ученици към вяност.

1. След това Исус с дванадесетте отидоха и насядаха на Маслиновата планина, непосредствено зад портите на града.

2. А учениците му казаха: Погледнете чудния град Йерусалим! Неговите сгради са така красиви! Неговите храмове и гробници са облечени с такова великолепие!

3. А Исус каза: Този град е славата на моя народ, Израил, но уви, ще дойде време, когато тук няма да остане камък върху камък и този град ще се превърне в притча на езиците за всички народи на земята.

4. А учениците попитаха: Кога ще бъде разрушен?

5. И Исус каза: Няма да премине и времето на един човешки живот, когато неговите порти ще бъдат повалени от армиите на победителите и те ще влязат в него, и кръв ще потече по улиците като вода.

6. И всички скъпоценни украшения на храма и дворците ще бъдат унищожени или похитени, за да украсяват дворците и дворовете на царете.

7. Тези дни ще настъпят не съвсем скоро. А дотогава вие ще бъдете гонени от книжниците и фарисеите, от първосвещениците и законниците,

8. Без вина ще ви предават в съдилищата и ще ви пребиват с камъни, и ще ви бият в синагогите, и ще ви изправят пред управниците на този свят, и началниците и царете ще ви обрекнат на смърт.

9. Но вие няма да трепнете и ще свидетелствате за истината и праведността.

10. И в тези часове не се безпокойте за това какво да говорите. Вие не трябва да мислите какво да кажете,

11. Тъй като Светият Дух ще ви осени и ще ви подскаже думите, които да произнесете.

12. Но после клането ще продължава и хората ще мислят, че угаждат на Бога, убивайки ви. И всички народи ще ви ненавиждат заради Христос.
13. И хората ще възбуждат зли мисли сред вашия род, и ще ви ненавиждат и предават на смърт. И брат ще предаде брата, и бащите ще въстанат срещу своите деца, а децата ще поведат родителите към погребалната могила.
14. Когато вие чуете как римският орел крещи в небето и видите техните легиони, покрили полята, тогава знайте, че разрушаването на Йерусалим е близко.
16. Тогава мъдрият нека да не чака, а да се спасява с бягство. Тогава този, който е в дома си, нека да не се бави, за да взема нещо от дома си, а нека да бяга.
17. И този, който работи на полето, нека да не се връща, но да остави всичко и да си спасява живота.
18. И горко на майките с малки деца в този ден; никой няма да избегне меч.
19. Скръбта на тези дни не може да се предаде с думи, тъй като така не е било от началото на сътворяването от Бога на човека на Земята.
20. Победителите ще отведат множество синове на Авраам в чужди страни и тези, които не познават Бога на Израил, ще тъпчат главните улици на Йерусалим, докато не свършат тежките за юдеите времена.
21. И когато хората бъдат наказани за своите престъпления, дните на бедствията ще свършат. Но ще дойде време, когато ще се вдигне целият свят, като гладиатор на арената и ще воюва само заради проливането на кръв.
22. И хората ще се лишат от разсъдък, и няма да поискат да видят причината за клането, запустението, разбойничеството, тъй като ще воюват против приятели и врагове.
23. Самият въздух ще изглежда като пропит с дима на смъртта. И мор ще върви по петите на меч.
24. И знамения, каквито хората никога не са виждали, ще се появят на небето и земята, на слънцето, луната и звездите.
25. Моретата ще зашумят и ще се раздават звуци от небесата, които хората няма да могат да разберат, и ще предизвикат униение и недоумение у народите.
26. Сърцата на най-силните хора ще се свият от страх в очакване на бъдещите бедствия на земята.
27. Но когато силите на земята и морето се набушуват, Господ на Мира ще застане на небесните облаци и ще каже отново:
28. Мир, мир на земята, благоволение за хората и всеки ще хвърли своя меч, и народите повече няма да познават войните.
29. И тогава човек, носещ делва ще тръгне по свода на небесата. Символът и печатът на Сина Човешки ще се явят на изток на небето.
30. Мъдрите тогава ще вдигнат глави и ще видят, че спасението на земята е близко.
31. Преди да дойдат тези дни лъжехристоси и пророци ще се появят в много земи.

32. И те ще дадат знамения и ще извършат много могъщи дела. И те ще прелъстят много неразумни, и много от мъдрите ще бъдат измамени.

33. И сега още веднъж ви казвам: Когато хората кажат: „Христос е в пустинята“, не отивайте там.

34. И ако те кажат: „Христос е на тайно място“, не вярвайте, тъй като когато той дойде светът ще разбере, че той е дошъл.

35. Тъй като както утринната светлина идва от изток и свети до запад, такова ще бъде настъпването на века на Сина Човешки.

36. Земните негодяи ще надигнат глас, когато видят Сина Човешки, слязъл върху небесни облаци в сила.

37. Но внимавайте за себе си, внимавайте, тъй като не знаете нито часа, нито деня, когато ще дойде синът човешки.

38. Нека вашите сърца не се обременяват нито с чувствени, нито с житейски грижи, за да не ви застигне този ден внезапно.

39. Бодърствайте по всяко време на годината и се молете, за да срещнете Господа с радост, а не с печал.

40. Преди да дойдат тези дни, нашият Бог-Отец ще изпрати своите посланици във всички краища на земята и те ще кажат:

41. Гответе се, гответе се! Господ на Мира идва и се спуска сега върху небесни облаци.

42. Като каза това, Исус тръгна със своите ученици към Витания.

Глава 158

Исус и дванадесетте на молитва в Маслиновата горичка. Исус разкрива на своите ученици най-дълбокия смисъл на тайните доктрини. Той им казва на какво да учат народа, разказва няколко притчи. Те се завръщат във Витания.

1. Настъпи утрото на вторник и Исус с дванадесетте излязоха от града в Маслиновата горичка да се молят. Те прекараха в молитва седем часа.

2. После Исус извика дванадесетте по-близо и каза: Днес покривалото ще се повдигне и ние ще влезем зад завесата в тайните сфери на Бога.

3. И Исус им разкри смисъла на съкровения път, и на Светия Дух, и на светлината, която не може да угасне.

4. Той им разказа всичко за Книгата на Живота, свитъците на Графаил, Паметната Книга на Бога, където са записани всички мисли и думи на хората.

5. Той не им говореше на глас. Той разказваше за тайните на Учителите, снишавайки глас и когато произнасяше Името на Бога, в небесните сфери половин час цареше тишина, тъй като ангелите говореха, затаили дъх.

6. И Исус каза: Тези неща не трябва да се изричат на глас, те никога не могат да бъдат записани. Те са посланията на земята на Безмълвието. Те са биенето на сърцето на Бога.

7. А след това Учителят преподаваше на дванадесетте това, на което те трябваше да учат другите хора. Понякога той учеше с притчи, той казваше:

8. Спомнете си вчерашните думи за пришествието на Сина Човешки: сега вие ще учите другите хора на това, за което аз ви говорих и ви говоря.
9. Учете ги да се молят и да не губят мъжество. Да бъдат готови във всеки миг от деня, тъй като когато най-малко очакват Господа, тогава Той ще дойде.
10. Един човек отишъл в далечна страна и оставил своя дом и цялото свое имущество на грижите на слугите. Петима от тях поставил да пазят дома и петима да охраняват хамбарите и стадата.
11. Слугите дълго чакали неговото завръщане, но той все не идвал и те започнали да пренебрегват своята работа. Едни прекарвали време в увеселения и пиянство, а други спели на своите постове.
12. И нощ след нощ идвали разбойници и крадели имането от дома и хамбарите, и отвеждали най-добрите животни от стадото.
13. И когато те видели, че много от богатството, което им било доверено да пазят, е окрадено, те казали:
14. Нас не могат да ни обвинят; ако ние знаехме деня и часа, когато ще се върне нашият господар, ние бихме охранявали добре неговото имане и не бихме се безпокоили, че крадците ще го завлекат. Разбира се, той е виновен, тъй като не ни е казал това.
15. Но след много дни господарят се върнал и когато разбрал, че крадците са разграбили цялото му имущество, той извикал слугите си и им казал:
16. Щом вие сте пренебрегнали това, което ви беше заповядано да вършите и сте прекарвали времето си в увеселения и безгрижен сън, всички вие сте мои длъжници.
17. Вие ми дължите това, което съм загубил поради вашата небрежност. И тогава той им определил тежка работа и ги приковал с вериги към техните постове, където те останали, докато не платили за цялото имане, което техният господар изгубил поради тяхната небрежност.
18. Друг човек заключил своето богатство и отишъл да спи, а през нощта дошли разбойници, отключили вратата и когато не видели страж, влезли и отнесли неговото имане.
19. А когато той се събудил и видял, че вратите са разтворени изцяло, а всички съкровища са пропаднали той казал: Ако знаех часа, когато ще дойдат крадците, аз бих бил бдителен.
20. Бодърствайте, приятели мои, бодърствайте! И бъдете готови всеки час, и ако вашият Господ пристигне в полунощ или на разсъмване, той ще ви намери еднакво готови да го приемете.
21. Чуйте още: била обявена сватба и поставили десет девизи поотделно да посрещат жениха, когато той дойде.
22. Девизите се облекли в подобаващи дрехи, взели своите лампи и седнали очаквайки часа, когато ще трябва да обявят: Ето, женихът идва.
23. Пет от тях били мъдри, те напълнили своите лампи с масло, а пет били глупави и донесли празни лампи.
24. Женихът не пристигнал в определения час. Девизите се уморили да бъдат на стража и заспали.
25. В полунощ се разнесъл вик: Ето, женихът идва!

26. Девиците станали. Мъдрите бързо привели в порядък своите лампи и излезли, готови да приемат жениха.
27. А глупавите девици казали: Ние нямаме масло, нашите лампи не горят.
28. Искали да заемат от мъдрите, но те казали: Ние нямаме излишно масло, вървете при търговците, купете и напълнете вашите лампи, а после излезте да посрещнете жениха.
29. Но докато те отишли да купят масло женихът пристигнал. Девиците, които били готови със своите напълнени лампи, отишли на сватбата.
30. А когато глупавите девици пристигнали, вратата била заключена и колкото и да хлопали и викали гръмко, вратата не се отворила.
31. Разпоредителят викнал: Аз не ви познавам! И девиците с позор си отишли вкъщи.
32. Отново ви казвам и вие кажете на тези, които ви следват:
33. Бъдете готови всеки миг на деня и нощта, защото Господ ще пристигне когато вие не го очаквате.
34. Слушайте, когато той пристигне с всички свои посланици на светлината, Книгата на Живота и Книгата на Записите ще бъдат отворени – книгите, в които са записани мислите, думите и делата.
35. И всеки ще може да прочете това, което е записал сам за себе си и ще узнае своята присъда, преди да заговори съдията, и това ще бъде времето на пресяването.
36. Съгласно тези записи хората ще получат това, което са заслужили.
37. Съдията е Справедливостта, цар на цялата земя и той ще разделя тълпите както овчарите отделят овцете от козите.
38. Овцете ще бъдат вдясно, козите – вляво и всеки човек ще знае своето място.
39. А когато съдията каже на тези, които са вдясно: Вие, благословените от Бога-Отец, приемоте наследството, което ви е подготвено от древни времена.
40. Вие бяхте слуги на човечеството и аз бях гладен, и вие ми дадохте хляб, бях жаден и вие ми дадохте да пия, бях гол и вие ми дадохте дреха,
41. Бях болен и вие се грижехте за мен, бях заточен и вие дойдохте при мен с думи на ободряване, бях странник и във вашите домове намерих подслон.
42. Тогава праведниците ще кажат: Кога сме те видели гладен, жаден, болен, заточен или странник пред нашите врати и кога сме ти служили?
43. И съдията ще каже: Вие служихте на синовете човешки, а всичко, което правехте за тях, вие направихте за мен.
44. Съдията ще каже на тези, които са вляво: Махнете се от мен, вие не служихте на синовете човешки!
45. Аз бях гладен и вие не ми дадохте да ям, бях жаден и вие не ми дадохте да пия, аз бях скитник и вие ме прогонихте от своята врата, бях заточен и бях болен, и вие не ми служихте.

46. Тогава те ще кажат: Кога сме пренебрегнали така грижата за теб? Кога сме те видели гладен, жаден или в тъмница и не сме ти послужили?

47. И съдията ще каже: Вашият живот беше користен, вие служихте на себе си, а не на своите ближни и когато вие пренебрегвахте някои от тях, вие пренебрегвахте мен и отхвърляхте мен.

48. Тогава праведните ще получат царството и властта, а неправедните ще отидат да платят своите дългове, ще претърпят всичко, което хората са претърпели от техните ръце.

49. Тези, които имат уши да слушат и сърца, за да разберат, ще вместят тези притчи.

50. Когато свърши да разказва притчите, той каза: Вие знаете, че след два дни ще настъпи великият празник пасха и ето, Синът Човешки ще бъде предаден в ръцете на зли хора.

51. И той ще отдаде своя живот на кръста, и хората ще разберат, че той, Синът Човешки, е Син Божи.

52. И после Исус и дванадесетте се завърнаха във Витания.

ЧАСТ XVIII

ЦАДЕ

ПРЕДАТЕЛСТВОТО НА ЮДА И ЗАЛАВЯНЕТО НА ИСУС

Глава 159

Християните гостуват в дома на Симон на празненството. Мария възлива върху Учителя скъп балсам, а Юда и останалите я упрекват за такова разхищение. Исус я защитава. Управниците на Юдея наемат Анания да залови Исус. Анания подкупва Юда и го наставлява.

1. Във Витания живееше Бер-Симон, един от прокажените, когото Исус някога очисти със священото Слово.

2. Той устрои празненство в чест на християнския Господ и Лазар беше сред гостите, а Рут и Марта служеха.

3. И когато гостите възлегнаха край масата, Мария взе глинено гърне със скъпи благовония и ги възля върху главата и нозете на Исус.

4. А после тя коленичи и с косите си избърса нозете му. Аромат на скъпи благовония изпълни стаята.

5. Тогава Юда, винаги наблюдаващ користната страна на живота, възкликна: Срамота; защо така да се разхищават скъпите благовония?

6. Ние можехме да ги продадем за триста динара и щяхме да имаме пари и за свои нужди, и за храна за бедните.

7. (А Юда беше ковчежник и носеше всички пари на християните).

8. И другите казаха: Защо, Мария, е това разхищение! Ние не трябва да разходваме напразно такова богатство.
9. Но Исус каза: Успокойте се, хора, оставете я, вие не знаете какво говорите.
10. Нищите са винаги с вас. Във всяко време вие ще можете да им помагате, а аз ще бъда с вас за кратко.
11. И Мария знае за скръбта на предстоящите дни. Тя предварително ме помаза за погребението.
12. Евангелието на Христос ще се проповядва навсякъде и този, който ще разказва историята на Христос, ще разкаже за този ден. И това, което направи Мария в този час, ще се помни навсякъде сред хората.
13. А когато пиршеството свърши Исус отиде с Лазар в неговия дом.
14. В това време свещениците и фарисеите в Йерусалим мислеха как да заловят Господа и да го лишат от живот.
15. Първосвещеникът събра на съвет всички най-мъдри и каза: Това трябва да се направи тайно.
16. Той трябва да бъде заловен когато наблизо няма народ, за да не предизвикаме война; простолюдието може да застане в негова защита и тогава това свещено място ще се оскверни с човешка кръв.
17. И това, което ние вършим, трябва да го извършим преди великия ден на празника.
18. И Анания каза: Аз имам успешен замисъл. Дванадесетте ученици с Исус всеки ден ходят да се молят.
19. И ако ние намерим мястото на тяхната среща, то ще успеем да заловим този човек и да го доведем тук, без народът да узнае.
20. Аз познавам един от дванадесетте, прекланящ се пред богатството, за пари той ще покаже пътя към мястото, където този човек обикновено се моли.
21. И тогава Каяфа каза: Ако ти узнаеш пътя и подкупиш човека, за който говориш, за да заловим Исус на тайното място, то ние ще ти дадем сто сребърника за подкуп.
22. И Анания каза: Добре.
23. А после той отиде във Витания, намери дванадесетте ученици в дома на Симон и, като извика Юда настрани, каза:
24. Ако искаш да получиш за себе си известна сума пари, послушай ме:
25. Първосвещеникът и другите управници на Йерусалим искат да говорят с Исус когато той е сам, за да узнаят неговото свидетелство.
26. И ако той докаже, че е Христос, то те ще го подкрепят.
27. И ако ти покажеш пътя към мястото, където твойт Учител ще бъде тази нощ, за да могат те да изпратят свещеник да говори с него насаме, свещениците ще ти дадат тридесет сребърника.
28. И Юда разсъди в себе си: Наистина може да бъде добре, ако Господ свидетелства на свещениците, когато е съвсем сам.
29. А ако свещениците биха искали да му причинят вреда, той е властен да изчезне и да си тръгне, както е правил това по-рано, а тридесет сребърника са добра сума.
30. И той каза на Анания: Аз ще покажа пътя, а с целувка ще дам да се разбере кой е Господ.

Глава 160

Исус и дванадесетте празнуват пасха сами в дома на Никодим. Исус умива нозете на учениците. Юда напуска масата, за да предаде Господа. Исус поучава единадесетте ученика. Той утвърждава Господнята Вечеря.

1. В четвъртък сутринта Исус извика дванадесетте ученика и им каза: Това е паметен ден на Бога и ние ще отбележим пасхалната вечеря съвсем сами.
2. А после той каза на Петър, Яков и Йоан: Вървете сега в Йерусалим и там пригответе пасхата.
3. А учениците казаха: Къде искаш да приготвим пасхата?
4. И Исус каза: Идете при портите до извора и там ще видите човек със стомна в ръцете. Кажете му: Това е първият ден на безквасните хлябове.
5. Господ иска да празнува своята последна пасха с дванадесетте у вас в горницата.
6. Не бойте се да говорите, човекът, когото ще срещнете, е Никодим, началник на юдеите и все пак божи човек.
7. Учениците отидоха и намериха този човек, за когото каза Исус и Никодим побърза към дома си и горната стая беше наредена, и вечерята приготвена.
8. Привечер Господ с учениците тръгна към Йерусалим и намери празничната маса готова.
9. И когато дойде време за вечерята, дванадесетте започнаха да спорят помежду си кой от тях да седи на почетното място.
10. И Исус каза: Приятели мои, трябва ли да се карате заради корист, когато надвисват сенките на тази мрачна нощ?
11. На небесния празник почетното място е приготвено само за този, който смирено заеме по-низшето място.
12. А после Господ стана, взе леген с вода и кърпа и, навеждайки се, уми нозете на всичките дванадесет, като ги избърса с кърпата.
13. Той дъхна на тях и каза: И нека тези нозе винаги да ходят по пътищата на праведността.
14. Той се приближи към Петър, за да умие и неговите нозе, но Петър каза: Господи, ти ли ще ми умиеш нозете?
15. А Исус каза: Ти не разбираш значението на това, което правя, но после ще разбереш.
16. Петър каза: Учителю мой, не се унижавай да ми миеш нозете.
17. Но Исус каза: Приятелю мой, ако аз не ти измия нозете, ти няма да имаш дял с мен.
18. И Петър каза: Тогава, о Господи, умий ми и нозете, и ръцете, и главата.
19. А Исус каза: Този, който вече се е умил, е чист и той няма нужда да се умива, освен нозете.
20. Нозете са истинските символи за разбиране на човека и този, който иска да бъде чист, трябва както следва да умива своето разбиране в живия поток на живота.

21. След това Исус седна със своите ученици на празничната маса и каза: Слушайте урока на този час.

22. Вие ме наричате Учител и аз съм Учител. И ако вашият Господ и Учител застава на колене и ви умива нозете, няма ли и вие да си умивате нозете един на друг и така да показвате вашата готовност да служите?

23. Вие сега знаете това и ако правите така, ще станете три пъти благословени.

24. И после той каза: Това е часът, когато аз мога наистина на възславя името на Бога, тъй като много желях да празнувам тази пасха с вас преди да премина завесата.

25. Тъй като аз няма да я празнувам отново докато не започна да я празнувам с вас в Царството на нашия Бог-Отец.

26. И после той изпя юдейската песен на Славата, която юдеите обикновено пеят преди пир.

27. А после те ядоха пасха и когато ядяха Учителят каза: Ето, един от вас тази нощ ще се отвърне и ще ме предаде в зли ръце.

28. И учениците се дивяха на това, което той каза; те се гледаха един друг с изумление и възкликаваха: Да не би аз, Господи?

29. А Петър каза на Йоан, седящ до Господа: За кого говори той?

30. Йоан протегна ръка, докосна ръката на Учителя и каза: Кой от нас е така развратен, че да предаде своя Господ?

31. А Юда каза: Господи, да не съм аз?

32. Но Исус каза: Този, който сега топи хляб с мен в блюдото. Те погледнаха и ръката на Юда беше с ръката на Исус в блюдото.

33. И Исус каза: Пророците не могат да грешат. Синът Човешки трябва да бъде предаден, но горко на този, който предаде своя Господ.

34. А Юда веднага стана от масата, неговият час настъпи.

35. А Исус му каза: Това, което възнамеряваш да направиш, направи го по-скоро. И Юда тръгна по своя път.

36. И когато пасха беше завършена, Господ с единадесетте седяха известно време в мълчалив размисъл.

37. После Исус взе неразчупен хляб и каза: Този хляб е символ на моето тяло и хлябът е символ на хляба на живота.

38. И както аз разчупвам този хляб така ще бъде разчупено моето тяло като пример за синовете човешки, тъй като хората са длъжни с готовност да отдават своите тела в доброволна жертва за другите хора.

39. И както вие ядете този хляб, така ще ядете хляба на живота и никога няма да умрете. И после той даде на всеки къшей хляб.

40. А после той взе чаша с вино и каза: Кръвта е живот, тук е животът и кръвта на гроздето, символ на този, който отдава своя живот за хората.

41. И когато пиете това вино, ако го пиете с вяра, вие пиете живота на Христос.

42. А после той отпи и предаде чашата, и учениците отпиха, а след това Исус каза: Това е празник на живота, великата Пасха на Сина Човешки, Вечерята Господня, и вие често ще ядете този хляб и ще пиете това вино.

43. Отсега този хляб ще се нарича Паметен хляб, това вино ще бъде Паметно вино. И когато вие ядете този хляб и пиете това вино, спомняйте си за мен.

Глава 161

Исус поучава единадесетте. Казва им, че всички те ще се отвърнат от него и че преди да настъпи утрото Петър три пъти ще се отрече от него. Той им казва последни думи на ободрение. Обещанието на Утешителката.

1. А когато Юда отиде да посрещне посланиците на свещениците и да предаде своя Господ,

2. Учителят каза: Часът настъпи, Синът Човешки сега ще бъде прославен.

3. Мои малки деца, аз ще бъда с вас още малко. Скоро вие ще ме търсите и няма да ме намерите, тъй като аз отивам там, където вие не можете да дойдете.

4. Давам ви нова заповед: Както аз ви обичам и отдавам своя живот за вас, така и вие обичайте света и отдайте вашия живот за спасението на света.

5. Обичайте се един друг, както самите себе си и тогава светът ще узнае, че вие сте Божии синове, ученици на Сина Човешки, когото Бог прослави.

6. И Петър каза: Господи, където ти отидеш, там и аз ще отида, тъй като аз искам да положа своя живот за своя Господ.

7. И Исус каза: Не се хвали със своето мъжество, приятелю мой. Ти не си достатъчно твърд, за да вървиш тази нощ след мен.

8. Но чуй, Петре! Преди петелът да пропее това утро ти три пъти ще се отречеш от мен.

9. И тогава той погледна единадесетте и каза: Вие всички ще се отвърнете от мен тази нощ.

10. Пророкът е казал: Ще поразя пастира и овцете ще се разпръснат.

11. Но след като аз възкръсна от мъртвите, вие ще дойдете отново и аз ще бъда преди вас в Галилея.

12. А Петър каза: Господи мой, може всички да те напуснат, но не и аз.

13. И Исус каза: О, Симон Петре, твоята ревностност е по-голяма от твоята твърдост! Знай, че Сатаната ще се опита да те отсее като плевел от пшеница, но аз се молих ти да бъдеш твърд в своята вяра. За да можеш след изпитанието да бъдеш надежден щит.

14. А учениците възкликнаха: Няма сила на земята, която би могла да ни разколебае или да ни накара да се отречем от нашия Господ!

15. И Исус каза: Нека вашите сърца да не униват, всички вие вярвате в Бога, вярвате в мен.

16. Слушайте, има много обители в моето Отечество. Ако това не беше така, аз не бих ви казал,

17. че отивам в моето Отечество и ще приготвя място за вас, за да можете и вие да пребивавате там, където съм аз. Но сега вие не знаете пътя към моето Отечество.

18. И Тома каза: Ние не знаем къде възнамеряваш да отидеш, а как можем да знаем пътя?
19. И Исус каза: Аз съм пътят, истината и живота. Аз проявявам Божия Христос. Нито един човек не може да достигне моето Отечество по друг начин, освен с мен чрез Христос.
20. Ако вие ме познавахте и ме разбирахте, то вие бихте познавали моя Бог-Отец.
21. А Филип каза: Покажи ни Отеца и това ще е достатъчно за нас.
22. А Исус каза: Аз бях с вас през всичките тези години и вие не ме ли познахте?
23. Този, който е видял Сина, е видял и Отеца, тъй като в Сина се е проявил самият Отец.
24. Аз много пъти съм ви казвал, че това, което говоря и върша, не са човешки думи и дела,
25. Това са думи и дела на Бога, който живее в мен, а аз в него.
26. Чуйте ме, вярващи хора: Този, който вярва в мен и в моя Бог-Отец, ще говори и върши това, което съм казвал и вършил аз.
27. И ще сътвори повече от тези дела, които аз творих, тъй като аз отивам при Този, Чийто дела ние творим и аз ще мога да протегна ръка за помощ. И нещо повече, той ще върши по-велики дела, отколкото аз някога съм извършил.
28. И в мое име, чрез Христос вие ще можете да молите Бога и той ще ви отговори.
29. Вярвате ли в това, което аз казах? Да, вярвате и ако вие обичате Христос и ме следвате, то вие ще запазите моето слово.
30. Аз съм лозата, а вие сте клоните на тази лоза. Моят Отец е лозарят.
31. Безплодните клони, на които няма нищо, освен листа, лозарят ще отсече и ще ги хвърли в огъня да изгорят,
32. И той ще подреже клоните, които донасят плод, за да могат те да плодоносят обилно.
33. Клонката не може да плодоноси ако се отдели от лозата и вие също няма да можете да плодоносите, ако се отделите от мен.
34. Пребивавайте в мен и творете делата, които Бог чрез мен ви е учил да творите и вие ще принесете много плодове, и Бог ще ви прослави както прослави мен.
35. А сега аз тръгвам по моя път, но ще моля моя Бог-Отец и той ще ви изпрати друг утешител, който ще живее с вас.
36. Слушайте, тази Божия Утешителка, Светият Дух, е единна с Бога, но светът не може да я възприеме, тъй като не я вижда и не я познава.
37. Но вие я познавате и ще я познавате, тъй като тя ще пребивава във вашата душа.
38. Аз ще ви оставя не сами, но в Христос, който е любовта на Бога, явена на хората и аз ще бъда с вас по всички пътища.

Глава 162

Исус разкрива по-пълно мисията на Светия Дух. Казва открито на учениците, че скоро ще приеме смъртта и те са

опечалени. Той се моли за тях и за целия свят на вярващите. Те напускат горницата.

1. А Йоан беше опечален от това, което каза Учителят: Аз тръгвам и където отивам вие не можете да отидете.
2. Той се просълзи и каза: Господи, аз бих искал да премина с теб през всички изпитания и смърт.
3. И Исус каза: И ти ще ме последваш през изпитанията и смъртта; сега не можеш да отидеш където отивам аз, но ще дойдеш.
4. И Исус отново се обърна към единадесетте и каза: Не скърбете, че аз заминавам, тъй като е по-добре ако да замина. Ако не замина Утешителката няма да дойде при вас.
5. Казвам ви това докато съм с вас в плът, но когато Светият Дух дойде в сила, той ще ви учи все повече и повече, и вие ще си спомните всички думи, които аз съм ви казал.
6. Още много трябва да бъде казано, но човечеството през този век няма да го приеме, тъй като няма да може да го вмести.
7. Но аз казвам: Преди да дойде великият ден на Господа, Светият Дух ще разкрие всички тайнства.
8. Тайнствата на душата, живота, смъртта, безсмъртието, единството на човека с всеки друг човек и с неговия Бог.
9. Тогава светът ще тръгне към истината и човекът ще стане истинен.
10. Когато Утешителката дойде, тя ще разкаже на света за греха, за истината, за която аз говоря, за правотата на справедливия съд. И тогава князът на плътския живот ще бъде прогонен (изгнание).
11. И когато дойде Утешителката, няма да бъде нужно аз да ходатайствам за вас, тъй като вие ще бъдете оправдани и Бог ще ви познава, както познава мен.
12. Настъпи часът, в който вие ще плачете; злото ще възтържествува, защото аз ще замина, но ще се върна отново и всички ваши скърби ще се обърнат в радост.
13. Наистина ще се възрадвате като този, който посреща брат, върнал се от мъртвите.
14. И учениците казаха: Господи наш, не говори повече с притчи, кажи ни открито; ние знаем, че ти си мъдър и знаеш за всичко.
15. Какъв е смисълът на твоите думи: „Аз заминавам, но ще дойда отново“?
16. И Исус каза: Дойде часът, когато всички вие ще бъдете разпръснати и всеки ще бъде уплашен,
17. И всички ще побегнат да спасяват своя живот и ще ме оставят сам. Но аз няма да съм сам. Моят Бог-Отец ще бъде с мен по целия път.
18. И злите хора ще ме отведат пред съда на разбойниците и в присъствието на много хора аз ще отдам своя живот за пример на човешките синове.
19. Но аз ще се изправа отново и ще се върна при вас.
20. Казвам ви това, за да можете да се утвърдите във вярата, когато това настъпи.
21. И вие ще понасяте удари от хората и ще вървите по трънливия път, по който аз минах.

22. Не унивайте. Пребъдете в радостта. Аз победих света и вие ще победите света.
23. После Исус вдигна очи към небето и каза: Отче и Боже мой, часът настъпи,
24. Синът Човешки сега трябва да бъде възнесен от земята; нека да не се препъне, за да познае целият свят силата на жертвата.
25. Тъй като както аз отдавам моя живот за хората, така хората трябва да отдават живота си за другите.
26. Аз дойдох да изпълня Твоята воля, Боже, и светото име на Христос ще се прослави, за да могат хората да видят Христос като живот, светлина, любов, истина,
27. И чрез Христос сами да станат живот, светлина, любов, истина.
28. Аз възхвалявам Твоето име заради тези, на които Ти си отдал мен, тъй като те славеха Теб и ще Те славят.
29. И никой от тях не е изгубен. И никой не е отстъпил, освен слепия син на плътския живот, който отиде да предаде своя Господ.
30. О Боже, прости този човек, тъй като той не знае какво върши.
31. А сега, о Боже, аз идвам при Теб и отсега няма да съм в тленния живот. Съхрани тези хора, на които аз разказах за Твоята мъдрост и за Твоята любов.
32. Както те вярват в мен и в думите, които аз говоря, нека всички светове да повярват в тях и в техните думи.
33. Както Ти изпрати мен в света, така и аз ги изпратих. Аз Те моля да ги прославиш, както прослави мен.
34. Аз не Те моля да ги вземеш от света, но да са предпазени от злото на света и да не са подложени на изкушенията, които са твърде огромни за тях.
35. Те някога бяха от света, но сега вече не са от света, както аз вече не съм от света.
36. Твоето Слово е истинно, о Боже, и с Твоето слово да се утвърдят те.
37. Аз се моля не само за тях, о Боже. Аз се моля също за всички, които ще повярват в мен и ще приемат Христос със своето слово и дело, за да могат всички да станат единни.
38. Както аз съм единен с Теб и Ти си единен с мен, да бъдат те единни с нас.
39. За да разбере целият свят, че Ти си ме изпратил да изпълня Твоята воля и че Ти ги обичаш, както винаги си обичал мен.
40. След като Исус каза това, те изпяха юдейската песен на Славата, а после станаха и продължиха по своя път.

Глава 163

Исус посещава Пилат, който го убеждава да избяга от страната, за да спаси своя живот. Исус отказва. Той се среща с учениците в овощната градина на масалиеца. Събитията в Гетсимания. Появата на тълпа юдеи под водачеството на Юда.

1. Когато Исус с единадесетте излязоха, приближи се римски войник и каза: Мир вам! Не е ли сред вас човекът от Галилея?
2. А Петър каза: Ние всички сме от Галилея, ти кого търсиш?

3. Войникът отговори: Аз търся Исус, когото наричат Христос.
4. И Исус каза: Това съм аз.
5. Войникът заговори: Аз дойдох не по служебен дълг, а ти донесох вест от управителя.
6. Цял Йерусалим е развълнуван от отмъстителните юдеи, които се кълнат, че ще те лишат от живот и Пилат иска да говори с теб; ти трябва да отидеш при него без незабавно.
7. И Исус каза на Петър и останалите: Идете в долината и ме чакайте в Кедрон, а аз ще тръгна сам и ще видя управителя.
8. И Исус тръгна с войника, и когато наближи двореца, Пилат го посрещна на портите и каза:
9. Млади човече, аз имам да ти казвам нещо, което ще ти послужи за добро. Аз наблюдавах твоите дела и думи три години и повече.
10. И често заставах в твоя защита, когато твоите съотечественици бяха готови да те пребият с камъни като престъпник.
11. Но сега свещениците, книжниците и фарисеите подбудиха простия народ до състояние на неистов бяс и жестокост и те възнамеряват да те лишат от живот
12. за това, че, както те казват, ти си се клел да събориш техния храм, да измениш законите на Мойсей, да свалиш фарисеите и свещениците и сам да заемеш престола.
13. И те твърдят, че ти си в съюз с Рим.
14. Сега всички улици на Йерусалим са изпълнени с тълпа обезумели хора, които жадуват да пролеят твоята кръв.
15. За теб няма друго спасение, освен бягството; не чакай до разсъмване, ти познаваш пътя към границата на тази проклета страна.
16. Аз имам неголям отряд конна стража, добре въоръжени, и те ще ти помогнат да избегнеш опасността.
17. Ти не трябва да оставаш тук, млади човече, ти трябва да ставаш и да тръгваш.
18. И Исус каза: Кесарят има благороден княз в очите на Понтий Пилат, и според разсъжденията на светския човек в твоите думи е солта на човешката мъдрост. Но според разсъжденията на Христос твоите думи са неразумни.
19. Страхливецът бяга, когато идва опасност. Но този, който е дошъл на намери и спаси изгубените, трябва да отдаде своя живот в доброволна жертва за тези, които той е дошъл да намери и спаси.
20. Преди да завърши пасхата целият този народ ще се оскверни с проливането на невинна кръв и сега убийците са вече пред портите.
21. Пилат каза: Това няма да се случи, мечът на Рим ще се оголи за спасяването на твоя живот.
22. И Исус каза: Не, Пилат, не. В целия свят няма войнство толкова голямо, че да спаси моя живот.
23. И Исус се прости с управителя и тръгна по своя път. Но Пилат изпрати с него двама войници, за да не попадне в ръцете на тези, които искаха да го лишат от живот.
24. Но в същия този момент Исус изчезна. Войниците повече не го видяха и скоро той достигна ручей в Кедрон, където бяха единадесетте.

25. Там, точно до ручея, имаше овощна градина и домът на един масалиец, в който Исус често пребиваваше.

26. Масалиецът беше негов приятел и той вярваше, че Исус е Христос, за идването на когото дълго преди това възвестиха пророците на Юдея.

27. В овощната градина имаше свещен хълм. Масалиецът наричаше това място Гетсимания.

28. Нощта беше тъмна, а в овощната градина беше двойно по-тъмно и Исус каза на осемте ученици да чакат долу при ручея,

29. А самият той с Петър, Яков и Йоан отиде в Гетсимания да се моли,

30. Те седнаха под маслиново дърво и Исус разкри тайните на живота на Петър, Яков и Йоан. Той каза:

31. Духът на вечността е Един и непроявен. И това са Бог-Отец, Бог-Майка, Бог-Син в Един.

32. В живота проявеният Един става Троица, като Бог-Отец е Бог на могъществото, Бог-Майка е Бог вездесъщ, а Бог-Син е любовта.

33. Бог-Отец е властта над небето и земята, Бог-Майка е Светият Дух, мисълта на небето и земята, а Бог-Син, единственият син, е Христос и Христос е любовта.

34. Аз дойдох като човек, за да явя тази любов на хората;

35. Като човек аз се подложих на всички изпитания и изкушения на човешкия род, но победих тялото с всички негови страсти и възжеления.

36. Това, което направих аз могат да направят всички хора.

37. А сега аз ще проявя властта на човека над смъртта, тъй като всеки човек е Бог, облечен в плът.

38. Аз ще отдам своя живот и ще го взема обратно, за да можете вие да познаете тайните на живота, смъртта и възкресението от мъртвите.

40. Така за три дни аз ще проявя смисъла на живота, смисъла на смъртта и смисъла на възкресението от мъртвите.

41. И това, което ще извърша аз, могат да извършат всички хора.

42. И вие, тримата мои, съставляващи вътрешния кръг на Христовата Църква, покажете на хората качествата на всички лица на Троицата.

43. Петър ще възвести Могъществото на Бога, Яков ще покаже Мисълта на Бога, а Йоан ще прояви Любовта на Бога.

44. Не се бойте от хората, тъй като вие сте изпратени да вършите могъщите дела на Бог-Отец, на Бог-Майка и на Бог-Син.

45. И всички сили на плътския живот няма да могат да погубят вашия живот, докато не се изпълни вашата работа.

46. Сега аз ви оставям и сам ще отида в тъмнината, и ще говоря с Бога.

47. Аз се наскърбих. Бъдете тук и бодърствайте с мен.

48. Исус се отдалечи на триста лакти на изток, падна по лицето си и се молеше, казвайки:

49. Боже Мой! Боже Мой! Възможно ли е да избегна ужаса на следващите часове? Моята човешка плът се съпротивлява, но моята душа е твърда, затова да бъде не моята воля, а Твоята, Боже!

50. И в борбата си той се молеше. Напрежението на неговото тяло беше огромно. Неговите вени се спускаха и челото му се обагри с кръв.

51. А после той се върна при тримата ученици и като ги намери спящи, каза:

52. Симоне, Симоне, ти спиш! Не можа ли да бодърстваш с мен само един час! Бодърствай и се моли, за да бъдат твоите изкушения според силите ти.

53. Аз знам, духът е бдителен и бодър, но плътта е слаба.

54. И отново се отдалечи и се молеше: О Боже, Отче! Ако аз трябва да изпия тази горчива чаша, дай ми устойчивост на тялото, както имам устойчивост на душата, за да се изпълни не моята воля, а Твоята.

55. И после той отново се върна при учениците си и отново ги намери спящи, разбуди ги и каза на Яков:

56. И ти ли спеше докато твоят Учител се бореше с най-големия враг на хората?

57. Не можа ли да бодърстваш с мен само един час? А после той отново отиде и отново се молеше: О Боже, предавам се на теб, да се изпълни Твоята воля.

58. И отново се върна при тези тримата, и те все още спяха. И Той каза на Йоан:

59. С цялата твоя любов към мен ти не можа ли да бодърстваш с мен само един час?

60. И после каза: Достатъчно, часът настъпи, моят предател е наблизо, ставайте и да вървим.

61. И когато те се върнаха при Кедрон, осемте ученици спяха и Исус каза: Вие, хора, събудете се, тъй като дойде предателят на Сина Човешки.

Глава 164

Юда предава своя Господ с целувка. Исус е заловен, а учениците се разбягват, спасявайки своите животи. Водят Исус в Йерусалим. Петър и Йоан вървят след него.

1. Господ с единадесетте бяха в овощната градина на масалиеца и когато те разговаряха, видяха група хора с фенери, мечове и тояги, приближаващи се към тях.

2. И Исус каза: Ето посланиците на злодея! А Юда указва пътя.

3. И учениците казаха: Господи, да бягаме, за да спасим животите си.

4. А Исус каза: Защо ще спасяваме животите си с бягство, ако това е изпълнение на думите на пророците и провидците?

5. И Исус излезе сам срещу тези хора. И когато те наближиха, той каза: Защо сте тук, хора? Кого търсите?

6. И те отговориха: Ние търсим човека от Галилея. Ние търсим Исус, който нарича себе си Христос.

7. А Исус отговори: Това съм аз.

8. И той вдигна ръце и с могъща мисъл приведе ефирите в състояние на светлина, и цялата овощна градина се озари със светлина.

9. Обезумелите хора се отдръпнаха и много побегнаха, и не се спряха до самия Йерусалим, а други паднаха по очи на земята.

10. Най-храбрите и жестокосърдечни останаха. И когато светлината отслабна Господ попита отново: Кого търсите?

11. И Анания каза: Ние търсим човека от Галилея, ние търсим Исус, този, който нарича себе си Христос.

12. И Исус отговори: Аз вече един път ви казах, а сега ви казвам отново, че това съм аз.

13. Юда стоеше близо до Анания, но после се отдели и приближавайки Христос отзад, каза: Господ мой. И го целуна като знак, че това е Исус, когото те търсят.

14. И Исус каза: Ти, Искарот, с целувка ли предаваш своя Учител?

15. Това трябва да стане, но горко на този, който предава своя Господ.

16. Твоята плътска алчност е притъпила твоята съвест и ти не знаеш какво вършиш. Но съвестта ти ще заяви за себе си и в разкаяние ти ще завършиш своя срок, и ще се лишиш от живот.

17. Тогава дойдоха неговите единадесет, хванаха Юда и искаха да го накажат, но Исус каза:

18. Вие не трябва да причинявате вреда на този човек, не вие трябва да го съдите, съвестта е неговият съдия – тя ще го осъди и той сам ще накаже себе си.

19. А после хора от тълпата под водачеството на Малха, слуга на Каяфа, хванаха Исус и го оковаха във вериги.

20. И Исус каза: Защо сте дошли в мрака на нощта с мечове и колове да ме отведете в това свято място?

21. Нима аз не говорех по откритите места на Йерусалим? Нима аз не лекувах вашите болни, не отварях очите на слепите, не избавях хромите и глухите? Вие можехте да ме намерите всеки ден.

22. И сега искате да ме оковате във вериги. Какво са тези вериги, освен връзка слама? И той вдигна ръце: веригите се строшиха и паднаха на земята.

23. А Малха помисли, че Господ ще побегне, спасявайки своя живот и искаше да го удари в лицето с кол.

24. Петър имаше меч и дотичвайки той удари този човек и го рани.

25. Но Исус каза: Стой, Петре, стой, прибери своя меч. Ние не сме призвани да се бием с мечове и колове. Извадилият меч от меч и ще загине.

26. Аз не се нуждая от защитата на синовете човешки, тъй като бих могъл да призова легион и повече от това, дванадесет легиона посланици Божии, които биха дошли и биха застанали в моя защита, но това не би било добре.

27. А после той каза на Малха: Човече, аз не исках да ти навредят. И той възложи ръце и излекува раната, нанесена от Петър.

28. И Исус каза: Не се бойте, аз няма да се изтръгна от вас и да избягам, спасявайки своя живот. Аз не желая да спасявам живота си, правете с мен каквото искате.

29. И тогава те се втурнаха да заловят единадесетте ученици, да ги отведат и да ги представят пред съда като съмишленици на Исус в неговите престъпления.

30. Но всички ученици напуснаха Исус и побягнаха, спасявайки своите животи.

31. Йоан беше последният от побегналите. Него го хванаха и изпокъсаха на парцали дрехата му, но той се спаси гол.

32. Масалиецът видя този човек, прие го в дома си и му даде друга дреха. И тогава той последва тези, които отведоха Господа.

33. А Петър се засрами от своята слабост и като се окопити се присъедини към Йоан, последва тълпата и пристигна в Йерусалим.

ЧАСТ XIX

КОФ

СЪДЪТ И ЕКЗЕКУЦИЯТА НА ИСУС

Глава 165

Исус пред Каяфа. Петър три пъти се отрича от своя Господ. Обвинение, подписано от седем юдейски началници. Сто лъжесвидетели потвърждават истинността на обвиненията.

1. Каяфа беше юдейският първосвещеник; наемниците доведоха Исус в залата на неговия дворец.

2. Съдът се събра и всички галерии бяха изпълнени с книжници и фарисеи, вече присъединили се като свидетели против Господа.

3. Служителката, стояща пред вратите на двореца, познаваше Йоан и той помоли да пусне в залата него и Петър.

4. Служителката им разреши да влязат и Йоан влезе; но Петър се уплаши и остана във външния двор.

5. Когато Петър стоеше край вратата, една жена го попита: Ти не си ли последовател на този човек от Галилея?

6. И Петър каза: Не.

7. Хората, които доведоха Исус в залата, седнаха край огъня във външния двор, защото нощта беше студена и Петър седеше заедно с тях.

8. Друга служителка, очакваща там, видя Петър и му каза: Ти си от Галилея; твойт говор е галилейски; ти си последовател на този човек.

9. Но Петър каза: Аз не знам какво говориш; аз дори не познавам този човек.

10. А слугата на Каяфа, един от тези, които заловиха Господа и го доведоха в двора, видя Петър и му каза:

11. Не тебе ли видях в овощната градина на масалиеца с този метежен назарянин? Наистина е така и ти си един от тези, които го следваха.

12. Тогава Петър стана, тропна с крак и се закле във всичко свято, че не познава престъпника.

13. В това време Йоан стоеше наблизко и като чу тези думи и разбра, че Петър се е отрекъл от своя Господ, той го погледна с пълно изумление.
14. И веднага след това на двора гръмко запя петел и Петър си спомни думите на Господа:
15. Преди петелът да запее утре сутрин, ти три пъти ще се отречеш от мен.
16. И съвестта на Петър започна да го мъчи, той излезе в нощта и зариди.
17. Каяфа се беше разположил царствено и пред него застана човекът от Галилея.
18. Каяфа каза: Вие, народе на Йерусалим, кой е този човек, когото вие обвинявате?
19. Те отговориха: От името на верните юдеи ние обвиняваме този човек от Галилея, този Исус, който възнамерява да стане наш цар, като враг на Бога и хората.
20. Каяфа каза на Исус: Човече, сега ти е позволено да говориш и да разкажеш за своите учения и претенции.
21. И Исус каза: Ти, свещеникът на плътските хора, защо питаш за моите думи и дела?
22. Да, аз поучавах тълпите на всички места за събрания; аз възстановявах здравето на вашите болни; отварях очите на вашите слепи, избавях от глухота вашите глухи, от хромота вашите хроми и връщах към живот вашите мъртви.
23. Моите дела се вършеха не в тайно място, а във вашите зали за събрания и на главните улици.
24. Доближи се и кажи на хората, които не са купени със злато и не са съблазнени с обещания, да разкажат за моите думи и дела.
25. Когато Исус каза така, един юдейски войник се приближи и, удряйки го по лицето, каза: Как смееш да разговаряш така с първосвещеника на юдеите?
26. И Исус каза: Ако говоря неправда, свидетелствайте против това, което съм казал; ако пък казвам истината, защо ме биеш?
27. И тогава Каяфа каза: Всичко, което вършим, ще го вършим по законен начин, тъй като ние трябва да отговаряме пред висшия съд за всичко, което вършим и говорим.
28. Нека обвинителите на този човек да свидетелстват според закона.
29. И тогава книжникът на Каяфа излезе напред и каза: Аз имам законни обвинения, съставени и подписани от книжниците, свещениците и фарисеите.
30. Каяфа каза: По-тихо, хора, слушайте обвиненията. Книжникът взе свитък и прочете:
31. До синедриона на юдеите и първосвещеника Каяфа, високопочитан от хората:
32. Най-висш дълг на човека пред своя народ и пред своите близки е да ги защитава от враговете им.
33. Хората на Йерусалим съзнават, че могъщ враг се намира непосредствено сред тях.
34. Човекът на име Исус дойде и претендира да бъде наследник на престола на Давид.

35. Той е самозванец и враг, и в името на всички верни юдеи ние представяме тук обвиненията, които можем да докажем.

36. Първо: той хули Бога; той казва, че е син Божи, че той и Бог са единни;

37. Той осквернява нашите свети дни, изцелявайки и вършейки други деяния в събота;

38. И се обявява за цар, приемник на нашия Давид и нашия Соломон;

39. Той заявява, че ще разруши нашия храм и за три дни ще го построи в по-славна форма;

40. И обявява, че ще прогони народа от Йерусалим, както е прогонил търговците от храма и ще доведе до нашите свещени хълмове племе от хора, не познаващи Бога;

41. Също той твърди, че всички законници, фарисеи и садукееи ще бъдат изгонени и никога повече няма да се върнат;

42. И към тези обвинения ние приложихме нашите ръце и печати:

Анна

Абинадаб

Йоаш

Симон

Анания

Азания

Езекия

43. Когато книжникът прочете обвиненията, целият народ поиска кръв; те казваха: Нека този негодяй да бъде пребит с камъни; нека да бъде разпънат.

44. Каяфа каза: Вие, Хора на Израил, поддържате ли обвиненията на тези хора?

45. Сто човека, които бяха подкупени, излязоха, за да свидетелстват; те се заклеха, че всяко обвинение е истинно.

46. Каяфа каза на Исус: Човече, искаш ли да говориш? Ти син ли си на Бога?

47. И Исус каза: Ти го казваш; и повече нищо не отговори.

Глава 166

Исус пред синедриона. Никодим призовава към справедливост; той показва несъстоятелността на свидетелите. На съвета не се удава да обвини Исус, но Каяфа, председателстващият съдия, го обявява за виновен. Тълпата измъчва Исус. Отвеждат го в двора на Пилат.

1. Когато Исус отказа да говори, Каяфа се обърна към юдейските наемници и каза:

2. Вържете го здраво, тъй като той трябва да застане пред великия Синедрион на юдеите, за да отговаря за своя живот.

3. Ние не можем да накажем престъпника преди нашите обвинения да бъдат потвърдени от този най-висш съвет на юдеите.

4. Беше ден на висшия народен съвет; Господ и неговите обвинители застанаха пред съда.

5. Каяфа беше председател; той стана и каза: Нека обвинителите на този човек от Галилея да засвидетелстват своите обвинения.
6. Книжникът на Каяфа стана и зачете обвиненията, а също имената на тези, които обвиняваха този човек от Галилея.
7. И на всички свидетели беше наредено да станат и да дадат показания пред съвета на юдеите.
8. И когато законниците преценяваха обвиненията, към съда се обърна Никодим, който беше сред хората.
9. Той вдигна ръце и каза: Да възтържествува справедливостта, макар че всеки книжник, фарисей, свещеник и садукей би бил подобно на Исус осъден като лъжец.
10. Ако ние успеем да докажем, че този Исус е враг и предател на нашите закони и страна, нека той да бъде осъден като престъпник и да понесе наказание за своите престъпления.
11. Но ако бъде доказано, че тези, които свидетелстват са лъжци в очите на Бога и хората, нека те да бъдат осъдени като престъпници и нека човекът от Галилея бъде освободен.
12. И после той приведе показанията на свидетелите пред съдиите на закона; нито едно от тях не се съгласуваше с другите; хората даваха показания под влияние на страсти или заради изгода.
13. Съветът охотно би осъдил Исус като престъпник и би го осъдил на смърт, но те се смутиха пред всички доказателства.
14. И тогава Каяфа каза: Ти, човекът от Галилея, аз ти заповядвам пред живия Бог да ми отговориш: Ти ли си Христос, синът Божи?
15. И Исус каза: Ако отговоря с „да“ вие няма да ме чуете, няма да повярвате.
16. Ако пък отговоря „не“, аз ще заприличам на вашите свидетели и ще стана лъжец в очите на хората и Бога. Но ще кажа така:
17. Ще дойде време, когато вие ще видите Сина Човешки на престола на силата, идващ в небесните облаци.
18. И тогава Каяфа раздра своите дрехи и каза: Не чухме ли достатъчно? Не чухте ли вие мерзките богохулни слова? Какви свидетелства още са ви нужни? Какво да направим с него?
19. Народът каза: На смърт. И тогава тълпата се струпа и те започнаха да плюят в лицето му и да го бият с юмруци.
20. А после му завързаха очите и го биха по лицето, говорейки: Ти си пророк, кажи ни кой те удари?
21. А Исус не отговаряше и като агнец пред стрижещите го Галилеянинът не се съпротивляваше.
22. Каяфа каза: Ние не можем да накажем този човек докато римският управител не потвърди присъдата на съда;
23. Затова отведете престъпника и Пилат да одобри каквото сме решили.
24. И тогава повлякоха Исус по пътя към двореца на римския управител.

Исус пред Пилат. Признаване на неговата невинност. Исус пред Ирод. Измъчват го и го връщат при Пилат, който отново го обявява за невинен. Юдеите искат неговата смърт. Жената на Пилат убеждава мъжа си да не поема върху себе си наказанието на Исус. Пилат плаче.

1. Юдеите не трябва да влизат в двореца на римския управител, за да не се осквернят и да станат недостойни за присъствие на празника; но те въведоха Исус в дворцовия двор и Пилат ги посрещна.
2. И Пилат каза: Каква е тази суета в този ранен час? За какво молите?
3. Юдеите отговориха: Ние доведохме при теб един зъл и метежен човек.
4. Той беше съден от висшия съвет на юдеите и признат за предател на нашата държава и правителството на Рим.
5. Ние молим да го осъдиш на смърт на кръста.
6. И Пилат каза: Защо сте го довели при мен? Вървете и го съдете сами.
7. Вие си имате закон и според римския закон вие имате право да съдите и да наказвате.
8. Юдеите отговориха: Ние нямаме право да екзекутираме човек на кръста, но доколкото този човек е предател на Тиберий, нашите съветници считат, че той трябва да понесе най-унизителната смърт – на кръста.
9. Но Пилат каза: Според римския закон нито един човек не може да бъде признат за виновен в престъпление, докато няма свидетелства и на виновния не бъде позволено да се защити;
10. Затова аз ще взема свитъка с вашите обвинения и ще съдя според римския закон.
11. Юдеите преписаха обвиненията на езика на римското съдопроизводство и добавиха:
12. Ние свидетелстваме, че Исус е враг на Рим, че той призовава хората да не плащат данък на Тиберий.
13. И Пилат взе свитъка; неговата стража въведе Исус по стъпалата на двореца.
14. И Исус застана пред римския управител, и Пилат му прочете обвиненията на юдеите и каза:
15. Какво ще отговориш на това? Тези обвинения истински ли са или са лъжливи?
16. И Исус каза: Защо да моля пред земен съд? Обвиненията бяха потвърдени от лъжесвидетели; нужно ли е да говоря?
17. Да, аз съм цар; но плътските хора не могат да видят царя и Царството Божие; то е вътре.
18. Ако аз бях цар, както може да бъде такъв плътският човек, моите слуги биха застанали в моя защита и не биха ме предали на своеволните послушници на юдейския закон.
19. Аз нямам свидетелства от синовете човешки. Мой свидетел е Бог и моите слова и дела носят свидетелство на истината;
20. И всеки човек, постигнал истината, ще се вслуша в моите думи и в своята душа ще засвидетелства за мен.

21. И Пилат каза: Какво е истината?
22. И Исус каза: Истината е знаещият Бог. Това е неизменно единство. Светият Дух е Истината; той не се променя и не може да премине.
23. И Пилат отново излезе при юдеите и каза: Този човек не е виновен в нищо; аз не мога да го осъдя на смърт.
24. И тогава юдеите възнегодуваха и започнаха да възклищават: Нашият съвет знае точно. Най-мъдрите хора го признаха за виновен в много престъпления.
25. Той искаше да развърти нацията на юдеите; искаше да отхвърли римското управление и да стане цар. Той е престъпник, дошъл от Галилея; той трябва да бъде разпънат.
26. И Пилат каза: Ако Исус е от Галилея, той се подчинява на управителя на Галилея, който трябва да го съди.
27. В това време Ирод пристигна от Галилея и с цялата си свита беше в Йерусалим.
28. И Пилат изпрати при него Господа във вериги; той изпрати присъдата по това дело.
29. И Ирод каза: Аз много съм слушал за този човек и искам да го видя в своя двор.
30. И после той попита Исус за неговите претенции, за неговите учения и цели.
31. Но Исус не отговори нито дума; Ирод беше разгневен; той каза: Не оскърбяваш ли управителя на страната, отказвайки да отговаряш?
32. А после той извика стражите и им каза: Вземете този човек и го измъчвайте докато не ми отговори.
33. Стражите взеха Исус и го удряха; те се надсмиваха над него; облякоха го в царски одежди; направиха венец от тръни и го възложиха на главата му; пъхнаха в ръцете му счупена тръстика;
34. А после говореха с насмешка: Радвай се, царю! Къде са твоите армии и твоята стража? Къде са твоите слуги твоите приятели?
35. Но Исус не отговори нито дума. Тогава Ирод го изпрати обратно при Пилат с такава учтива записка:
36. Достопочтени съветник на Рим, аз разгледах всички обвинения и свидетелства, които си изпратил относно този метежен човек от Галилея, и доколкото аз можах да го призная за виновен в тези престъпления,
37. Аз ти предавам моите права на съдия, тъй като ти си по-висш от мен във властта. Аз ще одобря всяка твоя присъда по това дело.
38. По това време Пилат и тетрархът бяха врагове, но тези събития стопиха тяхната враждебност и в следващите дни те станаха приятели.
39. Когато Исус беше отново отведен в двора на Пилат, римският управител каза на обвинителите на Господа:
40. Аз не мога да призная, че този назарянин е виновен в това, в което го обвиняват; няма основание за неговата екзекуция; аз ще го накажа както следва и ще го пусна.
41. Юдеите злобно закрещяха: Невъзможно е такъв опасен човек да остава жив; той трябва да бъде разпънат.

42. Тогава Пилат каза: Аз ви моля да почакате малко. И после той влезе във вътрешната стая и седна в мълчалив размисъл.
43. А докато той размишляваше, неговата съпруга, религиозна жена с галски произход, влезе и каза:
44. Умолявам те, Пилате, послушай ме: Пази се от това, което вършиш сега. Не пипай този човек от Галилея; той е свят човек.
45. Ако ти накажеш този човек, ти ще накажеш сина Божи. Тази нощ аз видях всичко това във видение – твърде ярко, за да може да бъде пренебрегнато като празен сън.
46. Аз видях как този човек вървеше по водите на морето; аз чух как той каза Словото и усмири бушуващия щорм; аз го видях летящ върху криле от светлина;
47. Аз видях Йерусалим в кръв; аз видях повалени статуите на цезарите; аз видях завеса пред слънцето и ден, потъмнял като нощ.
48. Земята, на която стоях, се люлееше като тръстика на вятъра. Аз ти казвам, Пилате, ако ти обагриш ръцете си с кръвта на този човек, ти ще навлечеш върху себе си недоволството на великия Тиберий и проклятието на сенаторите на Рим.
49. И след това тя излезе, а Пилат заплака.

Глава 168

Последният опит на Пилат да освободи Исус претърпява неуспех. Той си умива ръцете в знак на своята невинност. Изпраща Исус при юдеите за екзекуция. Юдейските войници го подкарват към Голгота.

1. Юдеите са суеверни хора. Подобно на идолопоклонниците, от които те са възприели това поверие, те вярват, че в края на всяка година
2. Те могат да стоварят всички свои грехове върху главата на някой човек, определен да носи техните грехове.
3. Този човек се превръща в изкупителна жертва за тълпата; и те вярват, че ако го изгонят в пустинята или в чужди страни, ще се освободят от греха.
4. Така всяка пролет преди празника те избират затворник от тъмниците на страната и по свой обичай искат да го накарат да вземе техните грехове.
5. Сред юдейските затворници в Йерусалим имаше трима водачи на мерзка разбойническа банда, които бяха заловени заради кражба, убийства, грабежи и осъдени на разпъване.
6. Сред тези, които трябваше да умрат беше Варава, син на Йезия; той беше богат и той откупи от свещениците правото да бъде изкупителна жертва за народа в предстоящия празник и с вълнение очакваше своя час.
7. А Пилат реши да се възползва от това суеверие, за да спаси Господа и той отново излезе пред юдеите и каза:
8. Хора на Израил, съгласно обичая аз ви освобождавам днес затворника, който ще понесе вашите грехове.

9. Вие ще прогоните този човек в пустинята или в чужди страни, но вие ме молехте да освободя Варава, който е виновен за убийството на много хора.

10. А сега ме чуйте, хора: Нека Исус да бъде освободен и нека Варава да заплати своя дълг на кръста; тогава вие ще можете да изгоните този Исус в пустинята и да не чуете повече за него.

11. Народът беше разгневен от това, което каза управителя и те замислиха да разрушат римския дворец, да изгонят Пилат с неговото семейство и с неговата стража.

12. Когато увериха Пилат, че ще има гражданска война ако той не послуша тълпата, той взе чаша с вода и пред народа уми ръцете си и каза:

13. Този човек, когото вие обвинявате, е син на самия свети Бог и аз обявявам моята невинност.

14. Ако вие пролеете неговата кръв, кръвта му ще бъде върху вашите ръце, а не върху моите.

15. И тогава юдеите завикаха: Нека неговата кръв да бъде върху нашите ръце и върху ръцете на нашите деца.

16. А Пилат се разтрепери от страх като лист. Той освободи Варава, а когато Господ се изправи пред тълпата, управителят каза: Това е вашият цар! И вие екзекутирате своя цар?

17. Юдеите отговориха: Той не е цар; ние нямаме друг цар, освен великия Тиберий.

18. Тогава Пилат не поиска да даде съгласие римските войници да обагрят ръцете си с кръвта на невинен; първосвещениците и фарисеите свикаха съвет, за да решат какво да правят с Исус, когото наричат Христос.

19. Каяфа каза: Ние не можем да разпънем този човек; той трябва да бъде пребит с камъни и нищо повече.

20. А после в тълпата казаха: По-бързо! Да го пребием с камъни. И те го поведоха към хълма извън вратите на града, където екзекутираха престъпниците.

21. Тълпата не искаше да чака докато стигнат до лобното място. Щом отминаха вратите на града, те се нахвърлиха върху него, биеха го, плюеха по него, хвърляха по него камъни и го повалиха на земята.

22. И някакъв Божи човек излезе напред и каза: Исаия е казал: „Ще Го бият заради нашите грехове и чрез Неговите рани ние ще бъдем изцелени“ [Исаия 53: 5 -(бел. прев. от англ. на руски език)].

23. Докато Исус лежеше на земята целият в синини и рани, един фарисей възкликна: Стойте, стойте, хора! Вижте, идва стражата на Ирод, те ще разпънат този човек.

24. И там, до вратите на града, те намериха кръста за Варава; тогава побеснялата тълпа започна да крещи: Разпънете го.

25. Каяфа и другите юдейски началници излязоха напред и дадоха съгласие.

26. И после те изправиха Исус и с остриетата на мечовете го принуждаваха да върви.

27. Един човек на име Симон Киренеянин, приятел на Исус, беше в това време наблизил, и тъй като пребитият и изранен Исус не можеше

да носи своя кръст, те поставиха кръста върху плещите на този човек и го накараха да го носи до Голгота.

Глава 169

Юда е преизпълнен с разкаяние. Той бърза към храма и хвърля тридесетте сребърника в краката на свещениците, които ги приемат и с тях купуват земята на грънчаря. Юда се обесва. Заравят тялото му в земята на грънчаря.

1. А Юда, предалият своя Господ, беше в тълпата; но през цялото време смяташе, че Исус ще засвидетелства власт и ще покаже Божиата сила, която притежава, ще повали на земята вражеските тълпи и ще се освободи;
2. Но когато той видя своя Учител на земята, с изтичаща от безбройните рани кръв, той каза:
3. О Боже, какво направих? Аз предадох сина Божи; Божието проклетие ще лежи върху моята душа.
4. И тогава той се обърна и побягна към вратите на храма; той намери свещениците, които му дадоха тридесетте сребърника за предателството на Господа и каза:
5. Вземете си обратно вашата награда; това е цената на моята душа; аз предадох сина Божи.
6. Свещениците отговориха: Това не ни засяга.
7. Тогава Юда хвърли сребро в пода и, прегърбен от мъка, отиде и се обеси зад стените на града.
8. След известно време неговото тяло се изплъзна от примката, падна в Еноновата долина и след много дни там намериха безформена маса.
9. Началниците не можеха да поставят заплатеното за кръв в съкровищницата; тогава те взеха тези тридесет сребърника и купиха с тях земята на грънчаря,
10. Където биха могли да погребват тези, които нямаха право да лежат в свещените гробищни земи.
11. И те положиха там този човек, предал своя Господ.

Глава 170

Разпятието. Исус се моли за своите убийци. Пилат окачва табела с надпис над кръста. Исус ободрява разкаялия се крадец, поверява на Йоан грижата за своята майка и Мириам. Войниците разделят помежду си неговите дрехи.

1. Тълпата юдеи тръгна към Голгота и когато пристигнаха там, четирите Марии, Мириам и много други жени бяха до Господа.
2. Те силно ридаеха. Когато Исус ги видя плачещи и съкрушени, той каза:
3. Не плачете за мен, тъй като макар и да си отивам през вратата на кръста, на следващия ден ще ободрите сърцата си, тъй като аз ще ви посрещна пред гробницата.
4. Голямата процесия стигна до Голгота. Римските войници вече привързаха двамата престъпници към кръста.

5. (Те не бяха приковани, а само привързани).
6. Четиримата римски стражи, които Ирод взе от Галилея, бяха отзовани да изпълняват заповедите на двора.
7. Това бяха хората, на които беше поръчано да измъчват Исус и да го принудят да признае своята вина.
8. Това бяха хората, които го бичуваха, положиха трънения венец върху неговата глава, сложиха в ръцете му тръстиковата пръчка, наметнаха върху него царското облекло и се гавриха, кланяйки му се като на цар.
9. Тези войници хванаха Господа, бичуваха го, поставиха го на кръста и искаха да го привържат към кръста с въжета; но това им беше малко.
10. Безжалостните юдеи бяха до тях с чук и гвоздеи, те завикаха: Не с въжета, а с гвоздеи, приковете го към кръста.
11. И тогава войниците взеха гвоздеите и приковаха с тях към кръста стъпалата и ръцете на Господа.
12. Те му предложиха да изпие успокояващо средство – глътка оцет и мирта – но той отказа да пие.
13. Войниците подготвиха място между двамата престъпници, за да разположат кръста на Варава; и тук те поставиха кръста на Исус, наречен Христос;
14. И тогава войниците и тълпата седнаха да гледат как той умира.
15. А Исус каза: Боже Мой, Отче, прости на тези хора; те не знаят какво вършат.
16. А Пилат подготви дъсчица, за да я окачи на кръста, на която беше написано на еврейски, латински и гръцки език: Исус Христос, Цар Юдейски.
17. И тя беше окачена на кръста. Свещениците се възмутиха като прочетоха тези думи на дъсчицата.
18. И тогава те помолиха Пилат да напише не „Исус Христос, Цар Юдейски“, а „Той се обяви за Христос, Юдейски цар“.
19. Но Пилат каза: Каквото съм написал, написал; нека да остане.
20. Тълпата юдеи, гледайки Господа на кръста, беше в дива радост; те му казваха: Радвай се, лъжецарю!
21. Ти, който искаше да разрушиш храма и за три дни да го построиш отново, защо не спасиш себе си?
22. Ако ти си Христос, Божият син, слез от кръста; тогава всички хора ще повярват;
23. Свещениците, книжниците и фарисеите, гледайки това се присмиваха и разговаряха: Той избавяше другите от гроба; а защо не спаси самия себе си?
24. Юдейските войници и римските стражи от Галилея издевателстваха и се надсмиваха над него.
25. Един от разпънатите на кръста се присъедини към издевателстващите; той каза: Ако ти си Христос, ти имаш сила; тогава кажи Словото и спаси себе си и мен.
26. Другият човек на кръста го упрекна и му каза: Ти си негодник! Не се ли боиш от Бога?
27. Този човек не е виновен в нито едно престъпление, докато ти и аз сме виновни и ще платим нашите дългове.

28. И тогава той каза на Исус: Господи, аз зная, че твоео царство ще дойде, царството, което светът никога няма да познае;
29. И когато ти дойдеш върху небесни облаци, спомни си за мен.
30. А Исус каза: Ще видиш, днес аз ще те посрещна в обителта на душите.
31. До кръста имаше много жени от Юдея и Галилея. Сред тях беше майката на Господа и Мириам,
32. И Мария, майката на двамата апостоли Яков и Йоан, Мария Магдалена, Рут и Мария, и Саломея.
33. Когато Исус видя своята майка и певицата Мириам, стоящи до кръста, а близо до тях Йоан, той каза на Йоан:
34. Оставям своята майка и своята сестра Мириам на твоята грижлива опека.
35. А Йоан отговори: Докато те са живи, моят дом ще бъде дом на твоята три пъти благословена майка и на твоята сестра Мириам.
36. Съгласно обичая на юдеите дрехите на престъпниците принадлежаха на тези, които бяха изпълнители на закона и екзекутираха престъпниците.
37. И когато Господ беше разпънат, римските стражи разделиха помежду си дрехите на Господа.
38. Но хитонът се оказа тъкан и много скъп.
39. За него стражите хвърлиха жребий.
40. И тогава се изпълни писанието, гласящо: И те ще разделят дрехите ми помежду си, и за наметката ми ще хвърлят жребий.

Глава 171

Завършекът на разпятието. Йосиф и Никодим със съгласието на Пилат свалят тялото на Исус от кръста и го поставят в гробницата на Йосиф. Една стотица юдейски войници застават на стража около гробницата.

1. В шестия час от деня, макар слънцето да беше високо, денят стана тъмен като нощ;
2. И хората запалиха фенери и направиха клади за осветяване на хълмовете,
3. И когато слънцето отказа да свети и настана тъмнина, Господ възкликна: Или! Или! Лама Савахтани? (Слънце! Слънце! Защо ме изостави?)
4. Народът не разбра неговите думи; те мислеха, че той вика Илия и казаха:
5. Той призовава Илия в този съдбоносен час; сега ние ще видим дали той ще дойде.
6. А Исус каза: Жаден съм. Един от римските войници потопи гъба в оцет с мирта и я поднесе към устните му.
7. В деветия час земята започна да се тресе и в тъмнината на безслънчевия ден поток от златиста светлина се появи над кръста;
8. И от светлината се чу глас, който каза: Свърши се.
9. И Исус каза: Отче Мой, Боже, в твоите ръце предавам душата си.

10. Един римски войник каза със състрадание: Тази агония е твърде мъчителна; трябва да се облекчи. И с копие прониза сърцето му, и се свърши; Синът Човешки умря.
11. И земята отново се разтърси; Йерусалим се разтърси; хълмовете се продъниха и гробовете се отвориха.
12. И хората помислиха, че мъртвите ще станат и ще излязат на улицата.
13. Храмът затрепери и завесата между Светилището и Светая Светих се раздра на две, и там се възцари ужас.
14. Римските стражи, пазещи тялото на кръста, завикаха: Наистина, умря синът Божи.
15. И тогава народът побягна от Голгота. Свещениците, фарисеите и книжниците бяха обзети от страх.
16. Те търсеха убежища в своите синагоги и домове и казваха: Ето, това е Божият гняв!
17. Наближаваше великият ден на юдейската пасха и юдеите по закон не можеха да допуснат престъпникът да остане на кръста в събота.
18. И те помолиха Пилат да свали телата на разпънатите.
19. И Пилат изпрати своите стражи да проверят дали всички те са умрели.
20. И когато стражите си отидоха, двама възрастни юдеи дойдоха до вратите на двореца с намерение да видят управителя; те бяха членове на най-висшия съвет на юдеите;
21. Но те вярваха, че Исус беше пророк, изпратен от Бога.
22. Единият от тях беше равинът Йосиф, ариматейски съветник, той беше справедлив и обичаше Божия закон.
23. Другият дошъл беше Никодим.
24. Тези хора паднаха в краката на Пилат и го молеха да вземат тялото на Назарянина и да го погребат.
25. И Пилат даде съгласие.
26. Тогава Йосиф приготви скъпа смес, за да помаже тялото на Господа и те побързаха към Голгота.
27. А когато стражите се върнаха, те казаха: Назарянинът умря; злодеите са живи.
28. И Пилат заповяда на стражите да отидат и да доубият живите и да предадат телата им на огъня, а тялото на Назарянина да отдадат на равините, които го искат.
29. Войниците направиха както заповяда Пилат.
30. Равините дойдоха, свалиха тялото на Господа и, помазвайки го,
31. Го поставиха в нова гробница, която беше изсечена в твърдата скала за Йосиф.
32. А после те претъркулнаха камъкът на входа на гробницата.
33. Свещениците се бояха да не би приятелите на Исус да дойдат през нощта и да вземат тялото на Назарянина, за да обявят после, че той е възкръснал от мъртвите, както казваше;
34. И те помолиха управителя да изпрати свои войници пред гробницата да пазят тялото на умрелия.

35. Но Пилат каза: Аз няма да изпратя римска стража; вие имате юдейски войници и вие можете да изпратите една стотица с центуриона да пазят гробницата.

36. И тогава те изпратиха една стотица войници да пазят гробницата.

ЧАСТ XX

РЕШ

ВЪЗКРЕСЕНИЕТО НА ИСУС

Глава 172

Пилат поставя римския печат върху камъка пред гробницата. В полунощ край гроба преминава група безмълвни братя. Войниците са разтревожени. Исус проповядва на душите в тъмницата. Рано сутринта в неделя той се възнеся от гробницата. Свещениците подкупват войниците да кажат, че учениците са откраднали тялото.

1. Гробницата, в която положиха тялото на Господа, беше в Силоамската градина, изобилстваща с цветя и наблизо беше дома на Йосиф.

2. Преди началото на нощната стража Каяфа изпрати свещениците в Силоамската градина да се убедят, че тялото на Исус е в гробницата.

3. Те отместиха камъка, видяха тялото и отново поставиха камъка пред входа.

4. А Пилат изпрати своя писар, който постави върху камъка печата на Рим – така че да не може да бъде преместен, без да се счупи печата.

5. Някой да счупи печата – значеше да умре.

6. Юдейските войници се заклеха във вярност и охраната започна.

7. В Полунощ всичко беше наред, но изведнъж гробницата се освети и през градината премина редица от облечени в бяло войници.

8. Те доближиха гробницата и маршируваха пред входа.

9. Юдейските войници застанаха в готовност; те помислиха, че са дошли последователи, за да откраднат тялото на Назарянина. Капитанът на стражата заповяда да нападнат.

10. Те атакуваха, но нито един войник в бяло не падна. Те даже не се спряха; те маршируваха сред уплашените хора.

11. Те спряха до римския печат; те не говореха нищо; това беше Безмълвното Братство.

12. Юдейските войници се разбягаха от страх и изпадаха по земята.

13. Те стояха надалеч докато войниците в бяло не си отидоха и тогава светлината около гробницата угасна.

14. После те се върнаха; камъкът беше на мястото си; печатът беше цял и те продължиха своята охрана.

15. Но Исус не спеше в гробницата. Тялото е проява на душата; но душата е душа, даже и когато не е проявена.

16. И в сферата на душите непроявеният Господ излезе и учеше.

17. Той отвори вратите на тъмницата и освободи затворниците;

18. Той разби веригите на поробените души и изведе робите на светлина;

19. Той се съветваше с патриарсите и пророците от древността;

20. Той се срещна с Учителите от всички времена и страни и на великото събрание излезе и разказа историята на своя живот на земята и на своята смърт в жертва за хората

21. И за своето обещание да се облече отново в плът и да се върне при учениците, за да покаже възможностите на човека;

22. Да даде на хората ключовете на живота, смъртта и възкресението от мъртвите.

23. На съвета всички учители говореха за откровенията на бъдещата епоха,

24. Когато Светият Дух ще изпълни земята и въздуха със светото дихание и ще отвори пред човека пътя към съвършенството и вечния живот.

25. В събота Силоамската градина беше безмълвна. Юдейските войници даваха караул, но повече никой не се приближи до гробницата; но в следващата нощ беше друго.

26. В полунощ всеки юдейски войник чу глас, който каза: Адон Маших Куми, което означава: Господ Христос, стани.

27. И те отново помислиха, че приятелите на Исус са дошли, за да отнесат тялото на своя Господ.

28. Войниците извадиха мечовете; а после отново чуха тези думи.

29. Изглеждаше сякаш този глас беше навсякъде и все пак те не виждаха човека.

30. Войниците побледняха от страх, но бягството им ги заплашваше със смърт за страхливост и те стояха и наблюдаваха.

31. Преди изгрева на слънцето небесата отново се осветиха; далечен гръм сякаш предвещаваше приближаваща буря;

32. А после земята се разтресе и в лъчите светлина те видяха фигура, слизаща от небето. Те казаха: Гледайте, ангел слиза.

33. А после те отново чуха: Адон Маших Куми.

34. И този, който беше в бяло облекло, стъпи върху римския печат и го разчупи, той хвана тежкия камък с ръка, сякаш беше речно камъче и го отхвърли настрани.

35. А Исус отвори очи и каза: Слава на изгряващото Слънце; на бъдещия ден на праведността!

36. Той сгъна своя саван, превръзките от главата и повивките и ги постави отстрани.

37. Той се изправи и застана до облечения в бяло.

38. По-слабите войници паднаха на земята и закриха лица с ръцете си; по-силните стояха и гледаха.

39. Те видяха как тялото на Назарянина се преобрази; те видяха как то измени смъртната си форма в безсмъртна, а после изчезна.

40. Войниците чуха отнякъде глас, който идваше отвсякъде и той каза:

41. Мир, мир на земята; благоволение на хората.
42. Те видяха, как гробницата опустя и Господ възкръсна, както беше говорил.
43. Войниците побягнаха към свещениците в Йерусалим и казаха:
44. Слушайте, Назарянинът възкръсна, както беше говорил; гробницата е празна и тялото на този човек го няма; ние не знаем къде е то. И после те разказаха за чудесата на тази нощ.
45. Каяфа събра съвета на юдеите; той каза: Вестта за това, че Исус е възкръснал от мъртвите, не трябва да се разнася!
46. Защото ако това се случи, всички хора ще кажат: Той е син Божи, и всички наши свидетелства ще бъдат признати за лъжливи.
47. А после той извика стотицата войници и им каза:
48. Вие не знаете къде е сега тялото на Назарянина; но ако вие отидете и кажете, че неговите ученици са откраднали тялото докато сте спали,
49. Всеки от вас ще получи сребърна монета, а ние ще се застъпим за вас пред Пилат за счупения римски печат.
50. Войниците направиха така, както ги научиха.

ЧАСТ XXI

ШИН

МАТЕРИАЛИЗАЦИЯТА НА ДУХОВНОТО ТЯЛО НА ИСУС

Глава 173

Исус се явява на своята майка, на Мария от Магдала и на Петър, Яков и Йоан.

1. Когато равините взеха тялото на Господ и го положиха в гробницата, майката на Господа, Мария Магдалина(от Магдала) и Мириам бяха там.
2. И когато тялото беше погребано, те отидоха при Йосиф и останаха там.
3. Те не знаеха нито че юдейските войници бяха изпратени да охраняват гробницата, нито че върху камъка беше поставен римския печат;
4. И на сутринта в първия ден от седмицата, те побързаха към гробницата със специалитети за балсамирането на Господа.
5. Но когато приближиха гробницата те видяха обхванатите от ужас войници, които бягаха в безпорядък наоколо.
6. Жените не знаеха нищо, но когато видяха празната гробница те се развълнуваха и опечалиха.
7. Войниците не знаеха какво се е случило; те не можеха да кажат кой е отнесъл тялото на Господа.
8. И Мария Магдалина бързо побягна към Йерусалим да съобщи тази новина на Петър и останалите.

9. Още пред портите тя срещна Петър, Яков и Йоан; тя каза: Някой е отместил камъка и е отнесъл тялото на Господа.
10. А после тримата ученици побягнаха към гробницата; Йоан най-бързо от всички добяга (дотича) до гробницата; той я намери празна: тялото на неговия Господ беше изчезнало.
11. Когато дойде Петър, той влезе в гробницата; той намери пелените акуратно грижливо съгнати отстрани.
12. Учениците не разбраха случилото се. Те не знаеха за какво говореше Господ когато им обяви, че ще възкръсне от мъртвите в първия ден от седмицата.
13. Тримата ученици отидоха в Йерусалим; майката на Господа и Мириам не отидоха.
14. А Мария погледна в гробницата и видя седящи там двама Учители; те казаха: Защо плачеш?
15. И Мария каза: Защото моят Господ изчезна; някой е отнесъл тялото на моя Господ; аз не знам къде е то.
16. После тя се изправи и погледна наоколо; стоящият наблизо човек попита: Защо плачеш? Кого търсиш?
17. А Мария помисли, че той е от стражата и каза: Ако вие сте отнесли тялото на моя Господ, кажете ми къде е то, за да мога да го положа в свещената могила.
18. А после човекът се доближи и каза: Майко моя! И Мария каза: Господи мой!
19. Очите на Мириам се отвориха и тя видя Господа.
20. И Исус каза: Ето, аз ви казах, когато вървахме по пътя към кръста, че ще ви срещна до гробницата в първия ден от седмицата.
21. Мария Магдалина стоеше недалеч и Исус се приближи към нея и каза:
22. Защо търсите живия сред мъртвите? Твоят Господ възкръсна, както беше казал. А сега, Мария, погледни! Ето моя лик!
23. Тогава Мария разбра, че това е Господ, възкръснал от мъртвите.
24. А после Саломея, Мария, майката на двамата ученици – Яков и Йоан, и другите жени дойдоха до могилата, видяха Исус и говориха с него.
25. Мария Магдалина беше обзета от радост. Тя отново започна да търси Петър, Яков, Йоан; тя ги намери и каза:
26. Аз видях Господа; и Мириам видя Господа; майката на Господа също го видя; и още много видяха неговия лик, тъй като той възкръсна от мъртвите.
27. Но учениците помислиха, че това е било само видение на Господа. Те не вярваха, че той е възкръснал от мъртвите.
28. Тогава Мария намери другите ученици и им разказа за възкръсналия Господ; но никой от тях не ѝ повярва.
29. Петър, Яков, Йоан бяха в Силоамската градина и говореха с градинаря за случилото се в този ден, когато Йоан видя приближаващ странник.
30. Странникът вдигна ръце и каза: Това съм аз. Тогава учениците разбраха, че това е Господ.

31. И Исус каза: Виждате ли, човешкото тяло може да се преобрази във висша форма и тази висша форма става господар на проявеното, и може по желание да приема всякаква форма.
32. И ето, аз дойдох при вас във формата, която ви е позната.
33. Вървете при Тома и другите, които аз призовах да бъдат апостоли на хората и им кажете,
34. Че този, когото юдеите и римляните смятат за умрял, ходи по Силоамската градина
35. И отново ще застане пред свещениците и фарисеите в храма на Йерусалим;
36. И ще се явява на мъдреците на света.
37. Кажете им, че аз ще дойда при тях в Галилея.
38. Тогава Петър, Яков и Йоан отидоха и намериха своите събратя и им казаха: Слушайте, Господ възкръсна от мъртвите и ние го видяхме лице в лице.
39. Събратята се дивяха на това, което казаха тези трима ученици; но въпреки това сметнаха техните думи за празни и не им повярваха.

Глава 174

Исус се явява на Закхей и Клеопа на пътя към Емаус, но те не го познават. Той им разказва много за Христос. Той прекарва с тях вечерта и им разкрива себе си. Те отиват в Йерусалим и разказват за това.

1. Привечер в неделя двама приятели на Исус, Закхей и Клеопа от Емаус, който е на седем мили оттук, вървяха към дома си.
2. И когато те вървяха и говореха за случилото се, към тях се присъедини странник.
3. Той каза: Приятели мои, вие сякаш сте паднали духом и сте наскърбени. Да не би да имате някаква мъка?
4. Клеопа каза: Ти си чужд в Юдея и не знаеш за развълнувалите ни събития, които се случиха тук?
5. Странникът попита: Какви събития? За какво говорите?
6. Клеопа каза: Ти не си ли чувал за човека от Галилея, могъщ пророк и на думи, и на дела?
7. За човека, за когото мнозина мислеха, че е дошъл да възстанови юдейското царство, да изгони римляните от Йерусалим и да стане цар?
8. Странникът каза: Разкажете ми за този човек.
9. Клеопа каза: Неговото име е Исус, той е роден във Витлеем; неговият дом беше в Галилея. Той обичаше хората като самия себе си.
10. Той наистина беше Учител, изпратен от Бога, тъй като имаше ненадмината сила. Болни се биваха изцелени, глухи започваха да чуват, слепи – да виждат, хроми – да ходят, и даже мъртви възкръсваха.
11. Юдейските книжници и фарисеи завиждаха на неговата слава и сила и го заловиха; с лъжесвидетелства те го обвиниха в много престъпления,

12. И миналия петък той беше заведен на лобното място и разпънат.
13. Той умря и беше погребан в гробницата на един богат човек в Силоамската градина.
14. Тази сутрин, когато неговите приятели отишли на гроба, те го намерили празен; тялото на Господа изчезнало.
15. И сега навсякъде се разнесе вестта, че той е възкръснал от мъртвите.
16. Странникът каза: Да, аз чух за този човек; но изглежда странно, че макар юдейските пророци да са възвестили за него, когато той е дошъл хората не са го познали.
17. Този човек се е родил, за да прояви Христос на хората и е правилно, че Исус е Христос.
18. Според Писанието този Исус е дошъл да пострада от ръцете на хората, да отдаде своя живот за пример на човешките синове;
19. Да възкръсне от мъртвите, за да могат хората да знаят пътя за възкресение от мъртвите.
20. И тогава странникът разказа на тези двама ученици всичко за Закона, Пророците и Псалмите и им прочете много, което беше написано за този човек от Галилея.
21. А когато тези хора стигнаха до дома и приближаваше нощ, те го поканиха да остане у тях.
22. И той остана у тях, и когато седнаха за вечеря взе парче хляб и го благослови в името на Христос.
23. И в този час техните очи се отвориха и те разбраха, че странникът беше Господ, човекът от Галилея; че той е възкръснал от мъртвите; но после тялото на Исус изчезна.
24. Когато той си тръгна двамата ученици се дивяха. Те казваха: Не гореше ли нашето сърце, когато той ни говореше по пътя и разкри свидетелствата на Закона, Пророците и Псалмите?
25. После Закхей и Клеопа тръгнаха обратно за Йерусалим и навсякъде, където минаваха, казваха: Да, ние видяхме Господа!
26. Той вървя с нас към Емаус; той беше с нас на вечеря и разчупи за нас хляба на живота.

Глава 175

Исус се явява на десетте апостоли в дома на Симон, а също на Лазар и неговите сестри.

1. Настъпи вечерта на неделния ден; десет апостоли бяха в дома на Симон от Витания. Законникът Тома не беше там.
2. Вратите бяха добре залостени, тъй като юдеите говореха, че ще изгонят тези галилеяни от страната.
3. И когато те разговаряха, влезе Исус, застана сред тях и каза: Мир вам!
4. И учениците се стъписаха от страх; те помислиха, че виждат призрак.
5. А Исус каза: Защо се развълнувахте така? От какво се страхувате? Аз не съм призрак. Аз съм вашият Господ и аз възкръснах от мъртвите.

6. Аз често ви казвах, че ще възкръсна, но вие не ми вярвахте; а сега елате и вижте. Призраците нямат тела, кости и мускули като мен.
7. Приближете се, стиснете ръцете ми, докоснете краката ми и възложете ръце на главата ми.
8. И всеки от тях се доближи, стисна неговите ръце, докосна краката и положи ръце върху главата му.
9. И Исус каза: Дайте ми нещо да похапна.
10. И те донесоха парче риба; той го изяде пред всички и тогава тези десет повярваха.
11. Натанаил каза: Ето сега ние знаем, че той е възкръснал от мъртвите; той потвърди достоверността на възкресението от мъртвите. И Исус изчезна.
12. Мария, Марта, Рут и Лазар бяха в дома си и до тях достигна слух, че техният Господ е възкръснал от мъртвите, а Марта каза:
13. Това не може да бъде, тъй като такова нещо никога не се е случвало с никого от сътворението на света.
14. А Мария каза: Нима Господ не върна нашия брат от мъртвите? И разбира се, той може да върне към живот и самия себе си.
15. И когато те говореха, Господ застана сред тях и каза:
16. Радвайте се! Тъй като аз възкръснах от мъртвите.
17. И Марта изтича да донесе стола, на който Исус обичаше да седи, и Исус седна.
18. И те дълго говориха за съда, за случилото се на Голгота и в Силоамската градина.
19. После Исус каза: Не бойте се, тъй като по целия път аз ще бъда с вас; и след това той изчезна.

Глава 176

Исус се явява на източните мъдреци при двореца на принц Равана в Индия, на жреците-магове в Персия. Трима мъдреци говорят по думите на Назарянина.

1. Равана, индийският принц, устройваше тържество. Неговият дворец беше мястото, където пожелаха да се срещнат мислителите от целия Далечен Изток.
2. Равана беше същият този принц, с когото Исус беше в Индия преди много години.
3. Пирът беше организиран в чест на мъдрите хора на Изтока.
4. Сред гостите бяха Менг-сте, Видяпати и Ламаас.
5. Мъдреците седяха на масата, беседвайки за нуждите на Индия и света.
6. Вратата към залата беше на изток, незаетото място край масата беше обърнато на изток.
7. И когато мъдреците разговаряха, влезе странник, вдигна ръце за благословия и каза: Радвайте се!
8. Около неговата глава имаше сияние и светлина, не приличаща на слънчевата, която изпълни цялата стая.
9. Мъдреците станаха, наведоха глави и казаха: Радвайте се!

10. И Исус седна на свободното място; и тогава мъдреците познаха в него юдейския пророк, който дойде.
11. И Исус каза: Ето, аз възкръснах от мъртвите. Погледнете моите ръце, крака и стан.
12. Римските войници приковаха ръцете и краката ми, а после пронизаха сърцето ми.
13. Те ме положиха в гробница и аз се борих с победителите на хората. Аз победих смъртта, потъпках я и възкръснах;
14. Изведох на светлина безсмъртието и нарисувах на стените на времето дъга за синовете човешки; и това, което аз направих, всички хора могат да направят.
15. Това Евангелие на възкресението от мъртвите е насочено не само към юдеите и гърците; това е наследство за всички хора от всички времена и народи; и аз тук проявявам силата на човека.
16. След това той стана, стисна ръцете на всички и каза:
17. Погледнете, аз не съм мит, сътворен от непостоянните ветрове, но тяло, кости и мускули; и аз мога да преминавам границата по своя воля.
18. А после те разговаряха дълго. След това Исус каза:
19. Аз отивам по своя път, а вие вървете в света и проповядвайте Евангелието на всемогъществото на човека, на силата на истината, на възкресението от мъртвите;
20. Вярващият в това Евангелие на Сина Човешки никога няма да умре; умрелият ще се възроди отново.
21. После Исус изчезна, но той пося семето. Думите на живота бяха казани в Ориса и цяла Индия ги чу.
22. В Персеполис пребивавах в безмълвие жреците-магове, които първи приветстваха обетованото дете в дома на овчаря във Витлеем.
23. И Исус влезе и седна с тях; на главата му имаше венец от светлина.
24. И когато мълчанието свърши, Каспар каза: Тук е Учителят от висшия съвет на Безмълвното Братство; да му въздадем хвала.
25. И всички жреци и Учители станаха и казаха: Мир на теб! Каква вест донесе от висшия съвет?
26. И Исус каза: Братя мои по Безмълвно Братство, мир на земята, благоволение на хората!
27. Задачата на епохата е разрешена; Синът Човешки възкръсна от мъртвите; доказва, че човешката плът може да се преобразява в божествена плът.
28. Пред очите на хората тази плът се преобрази с бързината на светлината от човешка плът. Затова аз самият съм тази вест, която ви нося.
29. Аз дойдох при вас, които първи от цялата раса ще се преобразите в образа СЪМ.
30. Това, което направих аз, ще направят всички хора; и това, което съм аз, ще бъдат всички хора.
31. Исус не каза нищо повече. На един дъх той разказа историята на своята мисия сред човешките синове, после изчезна.
32. Маговете казаха: Някога ние прочетохме това, което се изпълни сега, като обещание на циферблата на на небесната карта.

33. А после ние видяхме този човек, показал ни силата на човека да се възвиси от плътско тяло и кръв до божествена плът – младенецът от Витлеем.

34. След много години той дойде и седя с нас в тези същите горички;

35. Той разказа историята на своя човешки живот, изпитанията, тежките изкушения, ударите на съдбата и бедите.

36. Той вървя по трънливия път на живота докато не възкръсна и не преодоля най-силните врагове на Бога и човека; и той сега е единственият Учител на човешката раса, чието тяло се е преобразило в божествена плът.

37. Той е Богочовекът на днешния ден; но всеки човек на земята ще победи и ще бъде подобен на него Божи син.

Глава 177

Исус се явява в Йерусалимския храм. Той упреква управителите на Юдея за тяхното лицемерие. Той им разкрива себе си и те са уплашени). Той се явява на апостолите в дома на Симон. Тома се убеждава.

1. Беше събота и много свещеници, книжници и фарисеи бяха в Йерусалимския храм. Там бяха Каяфа, Ананий и други юдейски началници.

2. Влезе странник в облекло на рибар и попита: Какво стана с Исус, когото наричаха Христос? Не учи ли сега в храма?

3. Юдеите отговориха: Този човек от Галилея преди седмица беше разпънат, тъй като беше опасен човек, низък и метежен.

4. Странникът попита: А къде сте положили тялото на този човек от Галилея? Къде е неговият гроб?

5. Юдеите отговориха: Ние не знаем. Неговите последователи дошли през нощта и откраднали тялото от гробницата, в която той беше положен и го отнесли, а после обявили, че е възкръснал от мъртвите.

6. Странникът попита: Откъде знаете, че неговите ученици са откраднали тялото? Бил ли е някой свидетел на кражбата?

7. Юдеите отговориха: Сто войника бяха на това място и всеки от тях заяви, че неговите ученици са откраднали тялото от гробницата.

8. Странникът попита: Може би някой от вашата стотица ще стане и ще каже: „Аз видях тялото, откраднато от гробницата“?

9. Юдеите отговориха: Ние не знаем; тези хора са правдиви; ние не можем да се съмняваме в техните думи.

10. Странникът каза: Вие, свещеници, книжници, фарисеи, чуйте ме: аз бях свидетел на това, което се случи в Силоамската градина и стоях сред вашата стотица.

11. И аз знам, че нито един човек от вашите сто няма да каже: „Аз видях тялото, откраднато от гробницата“.

12. И аз ще свидетелствам пред Бога на небето и земята, че тялото не беше откраднато от гробницата; човекът от Галилея възкръсна от мъртвите.

13. И тогава свещениците, книжниците и фарисеите искаха да заловят този човек и да го изхвърлят навън.

14. Но след миг рибарят стана сияещ със светлина и свещениците, книжниците и фарисеите се стъписаха уплашени до смърт; те видяха човека от Галилея.
15. А Исус погледна уплашените хора и каза: Това е тялото, което вие пребихте с камъни зад вратите на града и разпънахте на Голгота.
16. Погледнете моите ръце, крака, торс и вие ще видите раните, които нанесоха войниците.
17. Ако вие мислите, че аз съм въздушен призрак, приближете се и ме пипнете – призраците нямат тяло и кости.
18. Аз дойдох на земята, за да покажа възкресението от мъртвите, преobraжението на тялото на плътския човек в тяло на божествен човек.
19. После Исус вдигна ръце и каза: Мир на всеки от вас, благоволение на цялото човечество. А след това изчезна.
20. А Тома не беше видял Господа откакто той възкръсна от мъртвите и когато десетте разказаха, че са го видели и говорили с него, той каза:
21. Докато аз не видя следите от гвоздеи върху неговите ръце и крака и раната от копието на торса и не поговоря с него, както говорех с него по-рано, няма да повярвам, че той е възкръснал от мъртвите.
22. В дома на Симон във Витания се събраха хора от Галилея. Беше вечерта на първия ден от седмицата и на сутринта всички възнамеряваха да се отправят по домовете.
23. Там бяха всичките единадесет апостоли; вратите бяха заключени с резета, и влезе Исус и каза: Мир на всички!
24. А после той каза на Тома: Приятелю, ти не знаеш, че аз възкръснах от мъртвите, дойде време и ти да узнаеш.
25. Ела и виж следите от гвоздеи върху моите ръце, раната от копието върху моите ребра и поговори с мен, както често говореше с мен.
26. И Тома се приближи и видя, и възкликна: Мой Учител и мой Господ! Аз не само вярвам, но зная, че ти си възкръснал от мъртвите.
27. А Исус каза: Ти вярваш защото виждаш, благословени са очите ти;
28. Но три пъти благословени са тези, които не ме виждат и все пак вярват.
29. После Исус изчезна, а учениците се утвърдиха в своята вяра.

Глава 178

Исус се явява на Аполоний и на Безмълвното Братство в Гърция, на Клавдий и Юлия на Тибър близо до Рим, на свещенослужителя в египетския храм в Хелиополис.

1. Аполоний с Безмълвното Братство на Гърция седеше в Делфийската горичка. Оракулът говореше дълго и гръмогласно.
2. Свещениците, които бяха в светилището видяха, че Оракулът започна да свети; изглеждаше сякаш той е в огън и целият пламтеше.
3. Свещениците бяха обзети от страх. Те казаха: Голямо нещастие приближава; нашите богове са обезумели; те убиха нашия Оракул.

4. Но когато пламъкът стихна, на пиедестала на Оракула се появи човек, който каза:
5. Бог говори с хората не чрез Оракул от дърво и злато, но с гласа на човек.
6. Бог говореше с гърците и с техните съплеменници чрез ръкотворни образи, но сега Бог, Единният, говори с хората чрез Христос, единственият Син, който е бил, е и винаги ще бъде.
7. Този Оракул ще премине; но Живият Оракул на Единния Бог никога няма да премине.
8. Аполоний познаваше човека, който говореше; той знаеше, че това е Назарянинът, който някога учеше мъдреците в Акропола и порицаваше идолопоклонниците на атинския бряг;
9. И в същия миг Исус застана пред Аполоний и Безмълвното Братство и каза:
10. Вижте, аз възкръснах от мъртвите с дарове за хората. Аз ви донесох правото на владееене на огромно състояние.
11. Цялата власт на небето и на земята е моя; на вас аз давам цялата власт на небето и на земята.
12. Вървете и учете народите на Земята на Евангелието на възкресението от мъртвите и вечния живот в Христос, Божията любов, проявена на хората.
13. А после той стисна ръката на Аполоний и каза: Моята човешка плът чрез божествената любов се претвори във висша форма и аз мога да се явявам по своя воля в плът или на висшите планове на живота.
14. Това, което направих аз, могат да направят всички хора. Върви и проповядвай Евангелието на всемогъществото на човека.
15. После Исус изчезна; но Гърция, Крит и всички народи чуха.
16. Клавдий и Юлия, неговата жена, живееха в Рим, на Палатин и служеха на Тиберий; но те бяха в Галилея,
17. Ходиха с Исус край морето, слушаха неговите думи и видяха неговата сила; и те вярваха, че той е проявеният Христос.
18. Веднъж Клавдий и неговата жена плуваха по Тибър в малка лодка; от морето врхлетьа буря, лодката се преобърна и Клавдий с жена му потънаха.
19. И дойде Исус, хвана ги за ръце и каза: Клавдий и Юлия, станете и тръгнете след мен по вълните.
20. И те станаха и тръгнаха с него по вълните.
21. Хиляда души видяха тримата, вървящи по вълните, и видяха как те достигнаха сушата, и се дивяха.
22. И Исус каза: Вие, хора на Рим, аз съм възкресението и живота. Умрелите ще живеят и много от живеещите никога няма да умрат.
23. С устата на боговете и полубоговете Бог е говорил с вашите бащи преди много години; но сега той говори с вас чрез съвършения човек.
24. Той изпрати своя Син, Христос, в човешка плът, за да спаси света; и както аз вдигнах от гробницата на морето и спасих тези слуги на Тиберий,
25. Така и Христос ще вдигне синовете и дъщерите човешки, да, всеки от тях, от тъмнината и от гробницата на плътта към светлината и вечния живот.

26. Аз съм проявление на любовта, възкръснала от мъртвите; погледнете моите ръце, крака, ребра, пронизани от плътските хора.

27. Клавдий и Юлия, които аз спасих от смъртта, са мои посланици в Рим.

28. И те ще укажат пътя и ще проповядват Евангелието на Светия Дух и на възкресението от мъртвите.

29. Това беше всичко, което той каза, но и Рим, и цяла Италия чуха.

30. Жреците на Хелиополис се събраха в своя храм да празнуват възкресението на техния брат Назарянин; те знаеха, че той е възкръснал от мъртвите.

31. Назарянинът се появи и застана на свещеното възвишение, където никога не е стоял нито един човек.

32. Тази чест беше предназначена за този, който първи прояви възкресението от мъртвите.

33. И Исус беше първият от цялата човешка раса, проявил възкресението от мъртвите.

34. Когато Исус стоеше на свещеното възвишение, Учителите се изправиха и казаха: Радвайте се! Големите камбани зазвъняха и целият храм се освети.

35. И Исус каза: Цялата слава на Учителите на този Храм на Слънцето

36. В тялото на човека пребивава същността на възкресението от мъртвите. Тази същност, оживена от Светия Дух, ще възвиси тялото до по-високи планове, които човешките очи не могат да видят.

38. В смъртта има свято служене. Същността на тялото не може да бъде оживена от Светия Дух докато неподвижното не се задвижи, тялото трябва да се разпадне, и това е смъртта.

39. А после Бог ще дъхне над тези податливи същности по същия начин, както той е дъхнал над хаоса на бездната, когато е сътворявал световите,

40. И животът ще възникне от смъртта; плътската форма ще се претвори в божествена форма.

41. Волята на човека прави възможно действието на Светия Дух. Когато волята на човека е единна с Божията воля, се проявява възкресението,

42. В което протичат и манипулациите на преходното битие, и служенето на смъртта, и тайнството на божествения живот.

43. Целият мой човешки живот беше даден, за да се съгласува моята воля с божествената воля; и когато това се случи, всички мои земни задължения бяха изпълнени.

44. И вие, братя мои, добре познавате враговете, с които аз се срещнах; вие знаете за моите победи в Гетсимания; за моите изпитания сред хората; за моята смърт на кръста.

45. Вие знаете, че целият мой живот беше една велика драма за синовете човешки, образец за човешките синове. Аз живях, за да проявя възможностите на човека.

46. Това, което извърших аз, могат да извършат всички хора и това, което аз съм, ще бъдат всички хора.

47. Учителите видяха, че той си тръгна от свещеното възвишение; всеки жрец на храма и всяка жива твар мълвеше: Слава на Бога.

Глава 179

Исус се явява на апостолите край Галилейско море, а също на множество народ. Той нарежда на апостолите да отидат в Йерусалим, където той ще ги посрещне.

1. А апостолите бяха в дома в Галилея; жените останаха в Юдея до Петдесетница.
2. А Петър, Йоан, Андрей, Филип и Натанаил бяха в Капернаум. Те се присъединиха към Йона и Заведей и на техните лодки отидоха да ловят риба;
3. Те се трудиха цяла нощ, но когато настъпи утрото, те нямаха риба.
4. А когато приближиха брега, там стоеше човек; той попита: Колко риба имате?
5. А Петър отговори: Нямаме нищо.
6. Човекът отново заговори и каза: Пасаж риба преминава от дясната страна на лодката; мятайте мрежата.
7. Те метнаха мрежата и тя се напълни, а Йоан възкликна: Това е Господ, който е на брега!
8. И Петър скочи в морето и доплува до брега. Останалите извадиха мрежата и в нея имаше сто петдесет и три риби, и все пак тя не се скъса.
9. И Исус каза: Деца мои, хайде заедно да отпочинем тук.
10. Те намериха на брега тлеещи въглени, Петър донесе и очисти рибата; те имаха хляб.
11. И когато храната беше приготвена, те полегнаха, и Исус яде риба и хляб.
12. След сутринта всички те седяха на брега, а Исус попита Петър: Ти обичаш ли своя Господ Бог с цялото си сърце и обичаш ли своя ближен като самия себе си?
13. А Петър каза: Да, Господи, аз обичам моя Господ Бог с цялото си сърце; аз обичам моя ближен като самия себе си.
14. И Исус каза: Тогава паси моите овце.
15. И той каза на Яков: Ти обичаш ли Светия Дух с цялото си сърце и обичаш ли своя ближен като самия себе си?
16. И Яков отговори: Да, Господи, обичам Светия Дух с цялото си сърце и обичам своя ближен като самия себе си.
17. Тогава Исус каза: Защиатавай моите овце.
18. И после той каза на Йоан: Обичаш ли Христос, проявената божествена любов, с цялото си сърце и обичаш ли своя ближен като самия себе си?
19. И Йоан отговори: Да, Господи, аз обичам Христос с цялото си сърце и своя ближен като самия себе си.
20. И Исус каза: Тогава паси моите агънца.
21. После Исус стана и каза на Петър: Върви след мен. И Петър тръгна след него.
22. Когато Петър видя, че след тях върви Йоан, той каза на Исус: Господи, виж, и Йоан върви след теб! Какво ще прави той?
23. Но Петър не чу как Учителят каза на Йоан: Тогава паси моите агънца.

24. И Исус каза на Петър: Какво значение има за теб какво ще прави Йоан: даже ако заповядам той да пребъде докато аз дойда.
25. Просто изпълнявай своя дълг. Върви след мен.
26. И Исус замина; и те не знаеха къде.
27. Скоро по целия Капернаум се разнесе вестта, че Исус е възкръснал от мъртвите, че е ходил със своите ученици край морето и е ял с тях заранта. Надойдоха тълпи да го видят.
28. В това време Петър, Яков и Йоан с другите апостоли на Господа отидоха в планината край Капернаум да се молят.
29. И когато те се молеха, дойде Учителят; те го посрещнаха и говориха с него.
30. Той каза: Наближава Петдесетница; вървете в Йерусалим и аз ще ви посрещна там.
31. И когато той говореше, надойде множество народ; те видяха Господа и казаха:
32. Ето, сега ние знаем, че Назарянинът е възкръснал от мъртвите, тъй като ние го видяхме лице в лице.

Глава 180

Исус се явява на апостолите в Йерусалим и ги наставлява. Той им обещава на Петдесетница особен дар за тяхната работа. Отива на Маслиновата планина и пред очите на много ученици се въздига на небесата. Учениците се връщат в Йерусалим.

1. Единадесетте апостоли на Господа бяха в Йерусалим в просторната горница, която бяха избрали по указание на Господа.
2. И когато те се молеха им се яви Господ и каза:
3. Мир на всички; благоволение на всяка жива твар. И после той дълго говори с тях.
4. И учениците попитаха: Ще възстановяваш ли сега царството на Израил?
5. И Исус каза: Не се безпокойте за човешките правителства; ще ги направляват Учителите.
6. Правете това, което ви е назначено, чакайте и не роптайте.
7. На мен ми е дадена цялата власт на небето и на земята, и сега аз ви изпращам по целия свят да проповядвате Евангелието на Христос, на единството на Бога и човека, на възкресението от мъртвите и вечния живот.
8. И когато вървите и проповядвате, кръщавайте народа в името на Христос.
9. Тези, които повярват и се кръстят ще се възвисят до новия живот в Христос, а невярващите няма да се възвисят до новия живот в Христос.
10. И вие ще дадете на хората силата, която ще ви дам аз.
11. Тези, които вярват и са кръстени, ще изцеляват болни, ще правят слепите зрящи, глухите – чуващи, хромите – ходещи.
12. Ще изгонват нечисти духове от обладаните, ще стъпват върху отровни змии без вреда за себе си, ще преминават през огън и няма да изгарят, и ако изпият отрова, няма да загинат,

13. Вие знаете свещеното Слово, словото на силата.
14. Тайните, които аз ви разкрих и които сега не може да се разкрият на целия свят, вие ще съобщите на вярващите хора, които ще ги разкриват на други вярващи.
15. Докато не дойде времето, когато целият свят ще може да чуе и да вмести словата на истината и силата.
16. И сега аз ще се възнеса при Бога, а също и вие и целият свят ще се издигнете при Бога.
17. В деня на Петдесетница всички вие ще бъдете надарени със сила отгоре.
18. Но дотогава останете тук в свято размишление и молитва.
19. После Исус отиде в Маслиновата горичка и неговите ученици тръгнаха след него, и недалеч от Витания той срещна четирите Марии и Саломея.
20. Срещна Марта, Рут и Мириам, Лазар и много други, дошли от Галилея.
21. И Исус се отдели настрани, вдигна ръка и каза:
22. Благословиите на Единната същностна Троица на Всемогъщия Бог, Светия Дух и Христовата проявена в Христос Божия любов
23. Да пребъдат с вас по всички пътища, докато вие не се издигнете и не седнете с мен на престола на силата.
24. А след това те видяха как той се възнася на крила от светлина; беше обкръжен от пръстен; а после те престанаха да го виждат.
25. Но когато те гледаха към небето, появиха се двама в бели дрехи и казаха:
26. Вие, хора на Галилея, защо така разтревожено гледате възхождащия Господ? Той ще дойде от небесата отново и вие ще го видите както го видяхте възхождащ на небесата.
27. После единадесетте, Лазар и немалко други хора от Галилея, заедно с верните жени се върнаха в Йерусалим и живяха там.
28. И те бяха постоянно в молитва и свети мисли. Те чакаха Светия Дух и обетованата сила отгоре.

ЧАСТ XXII

ТАФ

УЧРЕДЯВАНЕТО НА ХРИСТОВАТА ЦЪРКВА

Глава 181

Единадесетте апостоли избират Матей на мястото на изменилия Юда. Християните се радват. Мириам пее песен на славата. Имената на апостолите.

1. Мнозина началници на юдеите не отричаха възкресението на Исус от мъртвите.

2. И Пилат заповяда да не забраняват на последователите на Назарянина техните богослужения в неговите владения.
3. Денят Петдесетница приближаваше и всички чакаха проявата на силата на Духа.
4. В това време в Йерусалим се събраха единадесетте, за да изберат човек на мястото на Юда, предал своя Господ.
5. И Петър каза: Господ призова към това служене дванадесет човека като дванадесет стълба, върху които ще бъде издигната Християнската църква.
6. Юда, предал своя Господ, си отиде по своя път от другата страна на завесата.
7. Пророкът писа за него: Неговото жилище ще бъде захвърлено; никой няма да обитава в него; на неговото място ще вземат друго.
8. От тези, които вървяха с нас от самия Галгал, където кръщаваше Предтеча, трябва да се избере един, дванадесети, вместо нашия паднал брат.
9. А след това всичките единадесет прекараха дълго време в молитва, и после беше избран Матей от долината на Нил.
10. Матей беше израилтянин по произход; но той постигна мъдростта в египетските школи и учеше на тайнствата на Мицраим в Йерихон.
11. Той беше един от първите, които приветстваха Предтеча, един от първите, които разпознаха в Назарянина Христос, Божият син.
12. Той беше с християните във всички странствания по земите на Галилея, Юдея и Самария.
13. Пратеникът намери Матей; той дойде, присъедини се към единадесетте и известно време всички дванадесет бяха потопени в безмълвна молитва.
14. Там имаше около сто и двадесет християни, дошли от Галилея и установили се в Юдея, и Петър им каза за Матей, за избирането му за апостол на Господа.
15. Християните се зарадваха; и Мириам пях песен на славата.
16. Имената на апостолите на Господа: Петър, Йоан и Яков, Филип, Андрей и Натанаил,
17. Тома, Яков, син на Алфей и Симон Зилот; Матей, Юда, син на Алфей, и Матей.

Глава 182

Събитията в деня на Петдесетница. Посвещаване на апостолите. Учредяване на Христовата църква. Петър говори въвеждаща проповед. Три хиляди души се кръщават и стават членове на църквата.

1. Когато настъпи денят на Петдесетница, Йерусалим се изпълни с набожни юдеи и прозелити от много страни.
2. Християните се събраха и бяха в свършено съгласие.
3. И когато те седяха в безмълвна молитва, те чуха звук, приличащ на далечен шум на приближаваща буря.
4. Звукът, подобен на гръмотевици, ставаше все по-гръмък и гръмък, докато не изпълни цялата горница, където седяха апостолите.

5. Появи се ярка светлина и много мислеха, че домът е обхванат от огън.
6. От небето паднаха дванадесет кълба, изглеждащи огнени – по едно кълбо от всеки знак на кръга на небосвода – и върху главата на всеки от апостолите се появи пламтящо огнено кълбо.
7. И всяко кълбо изпусна към небето седем огнени езика, и всеки апостол заговори на седемте езика на земята.
8. Невежата тълпа лекомислено изтълкува това, което видя и чу; те казаха: Тези хора са пияни и сами не знаят какво говорят.
9. Но вярващите хора бяха изумени; те казаха: Нима тези хора не говореха само на юдейски? Как стана така, че заговориха на всички езици на земята?
10. А Петър каза: Вие, хора на Йерусалим и вие, живеещи извън вратите на града, мир вам и на цялото човечество.
11. Това е времето, което желях да видят светите хора на древността; благодарение на вярата те видяха този час и сега те стоят с нас в ликуване.
12. Пророк Йоил в стари времена провъзвести тези събития, които сега вие виждате и чувате. Светият Дух е говорил с неговите уста и е казал:
13. И ще бъде в последните дни: Аз ще дъхна над синовете човешки и ще ги изпълня с благословия и святост.
14. И вашите синове и дъщери ще пророкуват; и вашите младежи ще виждат видения, и вашите старци ще бъдат наставлявани чрез съновидения.
15. И ще покажа чудеса на небето и знамения на земята.
16. От небето ще се разнасят звуци и ще се чуват гласове, които хората няма да разберат.
17. Слънцето ще престане да свети, обаярената луна ще изгрее преди настъпването на великия Господен ден.
18. И ще бъде така: всеки, който призове името на Господа ще се спаси.
19. Това ще бъде денят на Христовата сила (Йоил 2: 28-32 (бел. прев. от англ. на руски език)), когато той, човекът от Галилея, ще бъде прославен.
20. Той дойде като младенец във Витлеем и от този ден земните царе търсеха да го лишат от живот.
21. Бог го държеше в своите длани.
22. Хората го наричаха Исус и го назоваваха правилно, тъй като той беше изпратен да намери и да спаси заблудилите се.
23. И Исус възмъжа и се подложи на всички изпитания и изкушения на синовете човешки, за да познае човешкото бремене и да знае как да им помогне.
24. Той живя в далечни земи и чрез свещеното Слово изцеляваше болни, разтваряше вратите на тъмниците и освобождаваше затворниците, и навсякъде го провъзгласяваха като Емануил.
25. Но нечестивите хора го презряха и го отхвърлиха и с подкуп го обвиниха в много престъпления.
26. И в присъствието на множество хора, слушащи ме сега, те го приковаха към кръста;

27. Те го заклеиха с печата на смъртта; но смъртта беше твърде слаба, за да го удържи в гроба, и когато безсмъртните Учители казаха: Адон Маших Куми, той разкъса оковите на смъртта и отново възкръсна за живот.

28. Той се яви жив не само на управителите на Йерусалим, но и на много хора в различни части на земята;

29. И после, пред изумените очи на мнозина, слушащи ме сега тук, съпровождан от свита от ангелския свят той се възнесе към престола на Бога.

30. И бидейки възнесен и преизпълнен със Светия Дух, той дъхна над нас и яви това, което вие виждате и чувате.

31. Вие, хора на Израил, знайте, че Бог е направил този човек от Галилея, когото вие презряхте и разпънахте, Господ и Христос.

32. И тогава хората попитаха: Какво да правим?

33. И Петър каза: Този Християнски Господ ни изпрати да отворим вратите за зората. Чрез Христос всички хора могат да влязат в светлината и живота.

34. Християнската църква се гради върху постулатите, гласящи че Исус е проявената любов на Бога и тази любов ще спаси човешките синове.

35. Но тази Християнска църква е Царството на Светия, проявено в душата.

36. Днес се учредява Христовата църква и всеки, който иска, може да встъпи в нея и да се спаси с безграничната милост на Христос.

37. Хората отново попитаха: Как да встъпим в нея, за да можем да разделим безграничната милост на Христос?

38. И Петър каза: Поправете се, кръстете се, отвърнете се от греха и водете живот в дълбоко единение с Христос в Бога, и вие ще встъпите и ще се спасите.

39. Три хиляди човека се отвърнаха от греха, кръстиха се и търсиха живот в дълбокото единение с Христос в Бога.

40. И някога Християнската църква ще стане могъща сила, и името на Христос ще стане могъщо слово, от което ще треперят множество хора в много земи.